

Barbara Parker
Sumnja u nevinost

Bez velikodušnih savjeta, inspiracije i poticaja mnogih prijatelja, starih i novih, ova knjiga ne bi bila tako zabavna.

Posebna hvala izdavaču, Audrey LaFehr, koja je knjigu objavila u tvrdom uvezu; i Lesu Standifordu, ravnatelju Programa kreativnog pisanja na Međunarodnom sveučilištu u Floridi, koji blago inzistira na pravim likovima za komercijalnu uporabu.

Zbog pomoći oko pitanja kaznenog prava, zahvalna sam Naredniku Davidu W. Riversu, Odjelu za ubojstva Metro-Dade, koji bi vas mogao natjerati da priznate bilo što; i Lance R. Stelzeru, Esq., koji bi vas mogao osloboditi od bilo čega. Karen H. Curtis, partnerici u Shutts & Bowen (Miami), koja je vrsta zastupnika kakav bih željela biti u idućem životu; i bivšem sucu Okružnog suda Haroldu G. Featherstoneu, koji još uvijek zna svoju sudbeno ovjerenu kopiju oporuke.

Povijest sam učila od Ronnie Jimmie iz indijanskog plemena Miccosukee, Povijesni muzej južne Floride; W. S. Steelea, arheologa i povjesničara s Floride; i Roberta S. Carra, Arheološka i Povijesna konzervacija (koji nas želi podsjetiti da u grobovima nema ničega osim starih kostiju - zato nemojte prčkati po njima).

Hvala Warren Lee, za priče o umjerenom bogatom i divljem odrastanju u Miamiju. Carinos a mis amigos cubanos, Miriam Cabrera Mier i Carlosu Mazi za uvid u kubansko-američku kulturu. I za detalje bez kojih ne bih mogla: Ann Ciccarino, Carlu Donatu, Rayu Kingu, Patriciji M. Kolski, i kolegicama Christine Kling i Elizabeth Pittenger.

Napokon, zagrljaj mojoj sestri Lauri za neke zanimljive preokrete.

Jimmy Panther je potegnuo polugu. Zračni čamac pojurio je vodom, zatim zaokrenuo oko srušene palme. Svi su se nagnuli nalijevo, zatim nadesno. Posječena trava bila je poput zelene mase. Marie u dućanu bi ga živog pojela da je vidjela ovo. Ali ona je bila ta koja je tim ljudima prodala karte, znajući da ne voli ići van ovako rano, osobito ponedjeljcima. Jimmy je htio da ovo bude brzo putovanj~e, nekoliko milja u Everglades i zatim ponovno van.

Četvero turista sjedilo je na kockastom pramcu, djeca su bila prikliještena među roditeljevim koljenima kao da bi ispala pri brzini od četrdeset milja na sat. Muškarac je držao svoj šilt, a ženina je plava kosa vijorila na vjetru. Jimmy je sjedio iza njih, dva metra nad vodom iznad Chevy motora od 327 kubičnih inča. Buka propepera bila je zaglušujuća. Bila bi još zaglušnija da nije imao štitnike za uši. Putnicima je dao vatu. Bijela vata virila je iz njihovih ušiju.

Djevojčica se okrenula dovoljno kako bi vidjela preko tatinog ramena. Smijala se, kečke su joj lepršale. Ocijenio je kako joj želi uzvratiti smiješak, pa je to i učinio.

Jimmy je imao baseball kapu koja mu je otklanjala kosu s očiju. Marie mu je jednom rekla kako bi mu marama bolje pristajala. Nasmijao se. Kako bi bilo da stavi traku na glavu i zatakne pero? Inzistirala je na Miccosukee jakni i on ju je nosio. Nosio je jednu koju je napravila njegova teta, s dugim rukavima, crvenim žutim i plavim uzorcima poslaganima u geometrijskom redu i sa cik-cak bijelim redovima.

Oštro je zaokrenuo, čvrsto se držeći za polugu, zračni brod je skakao postrance praveći val koji se valjao preko šikare. Djeca su skvičala i skupila se. Čovjek i žena su ih prigrlili na prsa.

Pretpostavljao je, da su ti ljudi na zračnom brodu, zbog načina na koji su njihovi glasovi klizili gore-dolje, bili iz Švedske. Vjerojatno su na izletu s jednim od brodova za kružna putovanja iz Luke u Miamiju. Njihovi nosevi i obrazi već su bili crveni. Nisu bili za ove krajeve. Domaći, koje je obično vozio, bili su većinom mladi ljudi s jednim ili dva djeteta. Stariji su više voljeli otići većim zračnim brodovima do Holiday parka, gdje su mogli svi zajedno sjediti, dvanaest njih ili više iza vjetrobrana od pleksiglasa, s krovom koji ih je štitio od sunca. Kubanci su voljeli zračni brod. Platili bi mu više samo da ostanu duže na njemu. Crnci su iz nekog razloga vrlo rijetko dolazili.

Jimmy je smanjio gas. Brod je usporio, pramac mu se spustio u vodu. Voda je ovdje bila plitka, a on nije želio udariti aluminijskim dnom o kamen. Izmanevirao je prema dubljoj vodi i dodao gas. Brod je klizio po vodi, šikara je lupala po školjki. Nekoliko minuta kasnije našli su se na otvorenom i on je brodom u širokom luku klizio preko ravne, netaknute površine.

Jimmy je Everglades vidio iz zraka nekoliko puta, sjajno ogledalo, nebo i oblaci tako su se savršeno reflektirali da ste mogli gledati gore, ne dolje. Tamne površine gdje se zemlja dovoljno izdizala, kako biste je mogli nazvati suhom. Ravne sive crte gdje su prolazile ceste, svjetlucaje kanala odmah pored. Bliže Miamiju

mogli ste vidjeti duge ožiljke gdje se iskopavala zemlja. Mogli ste vidjeti gdje počinje grad. Zemlja je bila isušena i očišćena u obliku lijepih pravokutnika, sve do bijelog kamena koji se nije mogao kopati, niti maknuti, osim eksplozivom.

Približavajući se drveću ugasio je motor. Buka je odjednom nestala. Skinuo je štitnike za uši i stavio ih na kuku zavarenu za sjedalo. Žena je ustala i protegnula se, smijući se i hvatajući muškarca za ramena dok se brod ljuljao. Bilo joj je oko trideset, nosila je kratke hlače i žutu "Bayside marketplace" majicu. Izvukla je vatu iz ušiju. Muškarac je napravio isto, zatim je skinuo šilt, te obrisao obrve o rukav majice. Nasmijao se prema Jimmyju: "Toplo je danas."

Jimmy je slegnuo ramenima. Tek je prvi tjedan u ožujku. Ovi bi se ljudi morali vratiti u kolovozu.

Brod je plutao pored grmiča vodenih ljiljana. Plava ptica s crvenim kljunom probijala se kroz grmiče ljiljana.

"Koja je ono ptica?" zapita žena.

Jimmy joj sporo odgovori. "Ljubičasti galinul."

Muškarac okine foto-aparatom. Ptica je nestala prema grmlju prije nego je stigao napraviti još jedan snimak.

Jimmy je u širokom krugu zamahnuo rukom, uživljavajući se u ulogu indijanskog vodiča.

"Ova je zemlja nastala prije više tisuća godina. Prvi ljudi su došli na poluotok, tu su napravili dom. Lovili su jelene i ribu. Živjeli su na otocima, kao što je onaj." Pokazao je na komad zemlje stotinjak metara od njih, komad zelenila koji se uzdizao iz vode.

"Imali su tu kampove. Mogli biste otići na taj otočić i naći gdje su bili prvi ljudi, narod Tequesta. Mogli biste naći alate od školjaka ili komade posuđa. Još uvijek ima takvih mjesta, netaknutih."

Četiri para plavih očiju promatralo ga je kako sjedi tamo na stroju. Smijali su se i kimali glavama, nisu imali pojma. Tada se muškarac okrenuo prema drveću i s teleobjektivom snimio nekoliko slika.

Bilo je skoro devet i trideset. Morao ih je vratiti. Vjerojatno će navratiti u snack bar, uzeti malo pohanog kruha i žablje krake za doručak, kad su već avanturisti. On to nikad nije jeo. Marie je to držala za turiste, kao i ostale stvari u dućanu - suvenirnici. Marie je držala koplja, mokasine s tvrdim đonovima koje su napravili Cherokee indijanci iz Sjeverne Karoline, gumene aligatore, majice za uspomenu, razglednice. Čak i pritiskivač za papire u koj em je sniježilo nad Miamijem kada biste ga protresli. Vjerojatno najoriginalniji suvenir u dućanu, rekao je Marie. Ali ona ga nije shvatila.

Jimmy je skočio sa sjedala i protegnuo noge. Podigao se vjetar, vrhovi drveća su se savijali, slike oblaka na vodi su nestajale. Zračni brod je plutao, šikara ga je grebla sa strane. Djevojčica je posegnula za jednom vlati, dirajući nazubljeni rub.

"Pazi. Porezat ćeš se."

Sa drvenim štapom Jimmy ih je gurnuo tamo gdje je trava bila kraća, rjeđa, jedva je dodirivala bokove broda. Iza šaša nalazio se okružni park, premalen da bi privukao više ljudi.

Muškarac je promatrao vodu. "Ovdje ima aligatora?" Aligatori. Svi hoće vidjeti aligatore.

Jimmy je kimnuo glavom, te posegnuo ispod stražnjeg putničkog sjedala za malo starog kruha koji je tamo držao. "Pogledajte tamo. U toj se bari vole skrivati, ispod grmlja."

Odmotao je vrećicu i bacio komad kruha. Skakao je gore dolje, klenovi su ga grickali.

Djevojčica se nagnula nad smeđu vodu, vrhovi njenih kečki dodirivali su površinu. Njena ju je majka povukla za majicu. "Reći ću ti ako vidim kojeg." Jimmy je potapšao curicu po ra

menu i pokazao palcem prema vozačevom sjedištu. "Sjedni tamo." Djevojčica se u sekundi popela. Za njom i njezin brat, smijući se. Majka se činila uzbuđenom, rekla je nešto na švedskom.

"Ne, u redu je", reče Jimmy. "Sve je u redu." Djeca su sjedila jedno uz drugo, držeći se za metalne rukohvate i igrajući se s polugom. "Samo nemojte okrenuti ključ."

Jimmy je štapom pokretao brod odgurujući se o težinu broda. Vidio je muškarčev foto-aparat uperen u njega, zaslon se otvorio i zatvorio. Indijanski vodič na svom zračnom brodu. Bit će u istom albumu s galinulom. Jimmy je ispred njih bacio još jedan komad kruha.

Muškarac se okrenuo s foto-aparatom prema vodi, čekajući taj dugi, tamni oblik da isklizi iz sjene. Srebrnasti trag u vodi koji se približava.

Zbog toga su turisti i dolazili. Zbog očiju na površini. Šištanje, bljesak zubi. Potezanje ruke zbog toga što se gad toliko približio. Šteta što nisu bolje govorili engleski. Ispričao bi im o ženi u Nacionalnom parku. Malo se previše nagnula s foto-aparatom, kožne cipele ~klizile su po metalnom dnu čamca prije nego ju je njen stari stigao uvući. Uvukli su je unutra, ali su aligatori napravili štetu.

Jimmy je bacio još jednu krišku kruha. Turisti su šutjeli. Vilin konjic lebdio je nad šašem.

Zatim se brod malo zaljuljao. Djevojčica je stajala na sjedalu. Držala se za rešetke od propelera, gledajući prema šašu, nije govorila ništa. Voda je udarala o bok broda. Curica je škiljila od sunca i gledala prema obali. Samo gledala, sada tiha, nepomična.

Dječak je stajao pored nje, nešto je upitavši.

Što god je to bilo, odgovorila je, glave njihovih roditelja okrenule su se u istom smjeru. Žena je stajala na prstima, rukom zaklanjajući oči od sunca. Jimmy je zabio štap, naslonio se na njega i gurnuo ih bliže.

Mogao je sad to vidjeti, oko pet metara ispred njih. Možda je netko prolio kantu boje. Bilo je tamo nešto što je izgledalo kao hrpa odjeće. Udaralo je o bijeli kamen i njihalo se na valovima koje je napravio zračni brod.

Jimmy je buljio. Voda je pljuskala o bokove broda. Čuo je zujanje muha. Polako mu je postajalo jasnije, kao slika koja se okreće na pravu stranu.

Muškarac ga je povukao za rukav. "Idite. Idemo natrag." Jimmy se otrgnuo. Zračni brod je postrance uplovio u šaš. Jato kosova uzletjelo je uz kričanje.

Bila je to žena. Mogao je vidjeti rame, ruku. Blijedu, pjegavu kožu. Plava kosa plutala je oko glave. Tijelo je bilo okrenuto licem prema gore. Nosa i usana nije bilo.

Bila je mala, skoro kao djevojčica.

Jimmy Panther stisnuo je zube u napadu mučnine. Poznavao ju je.

Malo poslije jedan sat popodne Gail Connor je otvorila teška mjedena vrata zgrade Hartwell, gurnuvši ih, i skrenula na zapad. U podne Miami je treperio - bijeli oblaci plesali su na staklenoj koži nebodera, uske ulice kupale su se u svjetlu. Žmirkajući, Gail je posegnula u džep za sunčanim naočalama.

U jedan i trideset bila je na raspravi u sudnici. Nije bila raspoložena za ljubaznost prema suprotnoj strani. Ako je njihova zadnja čarka bila nekakav znak, on će iznijeti svoj stav i zabluljiti se u svoje spise kao da u njima drži Playboy. Gail nije voljela napadati druge zastupnike - takav vam se stav može osvetiti - ali danas ga je htjela zakucati o zid. Ovaj je slučaj već trebao biti riješen. Ili to ili je trebao ići na suđenje.

Masa hladnog zraka prešla je preko njenog lica i vrata. Vrata od prodavaonice cipela bila su širom otvorena, rashladni uređaj je puhao na pločnik. Djelatnik u svilenj zlatnoj košulji i nabranim hlačama stajao je blizu vanjskog pulta gdje su se, uz popust, prodavale cipele s visokom petom. Sudeći po njegovim oskudnim brkovima i glatkim obrazima imao je ispod dvadeset godina. Gail je vidjela kako je gleda u lice, kako mu oči klize po njezinu tijelu, kako okreće glavu za njom.

Progovorio je dok je prolazila. Oye, mamacita. Kao da je bila njegov tip - metar sedamdeset, kosa podrezana do vrata, hodala je niz ulicu Flagler u plavom odijelu.

Lagano stegnuvši svoju aktovku, prošla je pored hrpe japanskih turista, zatim između dvije misionarke: tamnokose žene u bijelim haljinama i visokim špičastim kapama koje su nudile religiozne tekstove na španjolskom. Ulični su prodavači bili vani, miris zrelog voća širio se zrakom - breskve, grožđe, mango i razno tropsko voće kojemu nije znala ime i koje nikada nije probala.

U Aveniji Miami npalilo se na semaforu crveno. Ponovo je pogledala na sat. Jedan i deset. Nije loše.

Za pet minuta bit će u sučevim odajama na dvanaestom katu, gdje će se prijaviti kod sudskog službenika. Kao i drugih trideset i nešto sudaca na građanskom odjelu, sudac Arlen Coakley rasporedit će barern dvadeset četiri slučaja u svoj kalendar rasprava, redom po kojem su zastupnici uzimali spise. Uz malo sreće njezin će slučaj biti prvi ili drugi po redu. George Sanchez bio je Latinoamerikanac - druga generacija Kubanaca, da budemo precizni - ali točan kao Yankee bankar. Možda neće biti tamo kada se bude prijavljivala, ali bit će spreman kada ih pozovu.

Svjetlo se promijenilo i gomila je jurnula preko križanja. Sudnica Okruga Dade imala je cijeli gradski blok, široke stepenice vodile su na kamenu terasu sa svih strana, grčki stupovi nalazili su se sprijeda i straga. Sivi blokovi granita uzdizali su se dvadeset i tri kata, završavajući stepenastom piramidom koja je bila načičkana antenama. Na krovu su bili ogromni lešinari, lokalna šala: duhovi preminulih zastupnika. Sjedili su, uzdignutih ramena i zatim odlepršali, kako bi ulovili zračne struje. Nakon turističke sezone, stizali su u studenom odnekuda u Ohio, zatim bi nestali prije ljeta.

Gail je gurala pokretna vrata u predvorje u kojem su odjekivali glasovi. Spusti~a je svoju aktovku na pokretnu traku, kako bi je pregledali rentgenom, i zatim stala u red da bi prošla kroz detektor metala - rutina u sudovima Miami.

Gužva je na dvanaestom katu bila manja, samo se šačica zastupnika nalazila ispred odaja suca Coakleya na kraju hodnika. Neke je znala po viđenju. Na njenom je satu bilo jedan i šesnaest. Neće biti prva, ali dobro je.

"Gail Connor." Prodorni ženski glas dopirao je iz otvorenog prostora preko puta liftova. Gail se okrenula i vidjela Charlene Marks, sijedu ženu u crveno-bijeloj haljini.

"Bok, Charlene."

"Možeš li vjerovati, baš sam te htjela nazvati popodne." Charlene je bacila spise na drvenu stolicu.

Mlada plavuša sjedila je u stolici do nje, motajući papirnatu maramicu po prstima. Nosila je bijelu kožnu haljinu s perjem na ovratniku i bijele čizme s resicama. Klijent za razvod, sigurna je bila Gail. Charlene je za to bila specijalista, osobito za bogate i nastrane.

Klijentica bi mogla spadati u obje kategorije. Digla je pogled, čelo joj se nabralo. "Čekaj. Što ako nas pozovu? Kuda ideš?" "Tamo u hodnik, u redu?" Charlene ju je potapšala po ramenu. "Dvij e minute."

Gail je okrenula pogled prema vratima suca Coakleya, dok je Charlene palila cigaretu. Diskretno, jer pušenje je bilo zabranjeno.

"Imam slučaj koji bi te mogao zanimati."

"Zanima me", reče Gail. "Ali, pričekaj malo. Moram se prijaviti kod Eddieja."

Sudski službenik sjedio je pred vratima. Kada se naslonila na njegov stol, digao je pogled s novina. "Koji ste vi slučaj gospođice Connor?"

"Darden protiv Pedrosa Development", reče Gail. Upozorila ga je na kompjutorski ispis ispred njega. "Eno, tamo na dnu prve stranice."

Eddie je škljocnuo svojom penkalom. "Sanchez je vani?" "Ne, još nije, ali ..."

"Ne mogu te upisati dok nemaš ekipu." "Daj, Eddie. Doći će."

"Žao mi je. Novo pravilo." Eddie je napravio mali znak pored Gailinog imena i zatim digao pogled. "Slobodno uzmi spise ako hoćeš." Na njegovu su stolu bile dvije hrpe spisa.

Gail je zaustila da prigovori, ali drugi pravnik već je davao Eddieju svoj broj slučaja. Ostavila je Dardenove spise - pune žalbi, naloga i rasprava - gdje su i bili.

Sat na tajničinom stolu pokazivao je jedan i devetnaest. Gail ju je zamolila nekoliko aspirina i popila čašu vode.

"Što je s tobom?" Zapitala je Charlene Marks kada se Gail vratila.

"Eddie mi ne da broj sve dok se ne pojavi drugi zastupnik." "Tko je drugi zastupnik?"

"George Sanchez."

"Ne znam ga." Charlene je otpuhнула plavi dim. "Možda radi po kubanskom vremenu."

"Namjerno to radi, sigurna sam." Gail je gledala kako se parovi postrojavaju ispred vrata.

"Ako se on ne pojavi, ti automatski pobjeđuješ."

"Ne baš. Vjerojatno će na kalendar staviti još jednu raspravu, kako bi poništio poziv za ovu raspravu, jer je na putu za sudnicu bio opljačkan."

Charlene se glasno nasmijala, a zatim snizila glas i pokazala svojom cigaretom. "Ona cura tamo. Moj klijent."

"Gradska kaubojka?"

"Budi pristojna. Da li ti ime Marcanetti nešto govori?" Nakon trenutka Gail reče: "Ne šališ se?"

Miami Dolphins su upravo izbacili Dennisa Marcanettija nakon treće osude za vožnju u pijanom stanju. Ovaj je put lansirao svoju Corvette u Biskajnski zaljev, praveći savršen luk preko ribarskog broda u kojem je bio kanadski konzul. Za Marcanettija su rekli da je u bolnici Jackson Memorial s obje noge u gipsu. Gail se nadala da je Charlene dobila Marcanettijev potpis na papirima za razvod prije nego je otišao na vožnju.

Charlene reče: "Missy ima problema s nekim poslovnim partnerima."

Gail je pogledala preko Charleneinog ramena. Uskoro bivša gospoda Marcanetti nervozno je mahala nogom, resice na njoj čizmi klatile su se gore dolje. "Kladim se da je Missy njeno pravo » ime. "Dobro se kladiš", reče Charlene. "Ona i Dennis i još jedan par investirali su u taj butik na Južnoj Plaži." Charlene je povukla zadnji dim cigarete i gasila je na suhoj palmi u vazi. Smijala se. "Postindustrijska moda, tako je to ona nazvala."

"Vrsta mjesta gdje naplaćuju sto dolara za grudnjak od metalnih kuhinjskih cjedila?"

"Znači, kupuješ ondje. Dennis je dao Missy svoj dio butika, ali ono drugo dvoje žele preuzeti sve. Nisam specijalist za poslovne sporove, inače bih sama uzela slučaj."

"Kako ide posao?", pitala je Gail. "Profitabilno?"

Charlene je ljuljala ruku amo-tamo. "Poslužuju vino. I klijentela je draga. Muški vole kožne hlače s izrezanim guzovima."

Gail je maknula pogled s Missy, koja je pregledavala The Florida Bar Journal, vjerojatno tražeći slike. "Ne znam. Zvuči kao nešto što bi manja firma mogla srediti."

Pogledala je uokolo, kada je zazvonilo zvono dizala. Službenik, koji je gurao košaru punu spisa, izašao je van, pravica s kojom je Gail išla u školu, te visok latinski zastupnik, kojemu je bilo oko četrdeset, u odijelu od

osamsto dolara, noseći sjajnu aktovku napravljenu od neke vrste ugroženog gmaza, okretao se oko sebe. Još nema Georgea Sancheza, proklet bio.

Okrenula se prema Charlene rekavši: "Pokušavamo se držati većih korporacijskih računa, osim ako klijent ne može plaćati troškove."

"Isuse. Zar nikad ne uzimaš slučaj iz zabave?" Charlene se pravila da drhti. "Jadna ti, u toj velikoj firmi. Ja imam svoj ured i radno vrijeme pa ako želim zabušavati jedno popodne mogu to sebi priuštiti."

Tada je pogledala preko Gailinog ramena, njene su se fino iscrtane obrve dizale. Gail se okrenula. Bio je to čovjek s aktovkom. Charlene je posegnula za njegovom rukom. "Como andas, mi amor?"

"Bien, bien. Ytu?" Sagnuo se kako bi poljubio Charlene u obraz kada mu ga je ona okrenula.

"Što te dovodi ovamo?", upita ona. "Ovo nije krivični sud." Polako se nasmijao, crte su opisivale zaobljena usta.

Puno bijelih zuba. "Ovdje sam prisilno, ali tvoja mi prisutnost to olakšava."

Gail je htjela okrenuti očima.

Charlene se nasmijala i povukla ga bliže. "Cabron!"

Pogledao je Gail, obznanjujući da zna da i ona postoji. Fini miris nečeg skupog širio se s njegove kože. Uputila mu je površan smiješak.

"Gail, ovo je Tony Quintana", reče Charlene. "Prošle je godine branio nekoliko mojih zločestih klijenata."

Tamne su smeđe oči brzo prešle preko njenog lica. Bez obzira na to kako dobro bio odgojen, Gail je bila sigurna da ne može sakriti svoju seksualnost. Nije se žalila. Latinoamerikanci su bili vrlo naočiti.

Gail je pružila ruku prije nego je krenuo prema njenom obrazu. "Drago mi je."

Charlene reče: "Moja prijateljica Gail Connor, iz Hartwell Black i Robineau."

Njegov je pogled još uvijek bio uljudan, ali nešto drugo ga je zasjenilo. Pustio je njenu ruku. "Ah, gospođice Connor. Mislim da baš vas trebam."

Gail se htjela udariti što je tako spora. Taj Quintana. "Pretpostavljam da George Sanchez ne može doći."

"Na žalost, ne. Došlo je do sukoba i on me zamolio da ovo sredim umjesto njega." Quintana je jedva imao španjolski naglasak. Nasmijao se, šarm se vratio na svoje mjesto. "George se nadao da ćemo dobro surađivati."

"Da? Vrlo optimistički."

"Ovo svakako nije slučaj vrijedan svađe. Svakako ne vremena, koje firma kao što je vaša ulaže u njega."

Gail se htjela kladiti da je Anthony Luis Quintana naredio Georgeu da ne dođe, da se skriva u muškom zahodu, kako bi bio siguran da će slučaj Darden biti zadnji za raspravu. "Uvjeravam vas, gospodine Quintana, da troškovi zastupnika nisu problem."

"Ne?" Lagano je slegnuo ramenima. "Ali u vašoj raspravi tražite da moj klijent plati vaše troškove."

"Točno. Zbog vaših odlaganja u ..." "Mojih?"

"Vaše firme. Vašeg klijenta."

Nevino je podigao obrve. "Ali ja sam ovdje. Na vrijeme."

Gail mu se nasmijala. "Samo otidite do službenika da vas upiše, zašto to ne napravite?"

Kada je otišao, promrmljala je prema Charlene: "Bože. Trebalo bi ga bičevati."

Charlene je ustima napravila grimasu. Rekla je: "Moram ići. Moram zaliti Missy. Nazovi me."

Zauzeli su mjesta u stražnjem dijelu uske sobe, Quintana pored vrata, njegova je aktovka bila na podu odmah pored nogu, Gail je stajala uz prozor. Stol suca Coakleya zauzimao je kraj sobe. Nasuprot njemu bio je dugi konferencijski stol, po šest stolica sa svake strane. Sve su bile zauzete, suprotstavljeni zastupnici bili su licem okrenuti jedni prema drugima. Sudac se njihao u svojoj smeđoj kožnoj stolici, federi su lagano škripili. Gail je sumnjala da bi ih podmazao čak i da mu doda WD-40. U odajama je nosio košulju kratkih rukava i kravatu, ostavljajući svoju odoru na drvenoj vješalici iza vrata. Guste obrve natkrivale su blijedosive oči. Njegova kosa, nekad kestenjasta, postala je rdavobijela.

"Dobar dan, dame i gospodo", rekao je. "Moram biti na saslušanju u tri umjesto suca Pottera, zato nemojmo gubiti vrijeme." Hvala Bogu, pomisli Gail. Naslonila je svoju aktovku na zid i

prekrižila ruke, gledala je prema prozoru, na toj visini nije vidjela ništa osim plavog neba. Staklo je bilo zamagljeno od prljavštine. Crna sjena polako je prolepršala, zatim skrenula prema gore. Polako je studirala fotografije, koje su visjele po sobi, od kojih su mnoge požutjele. Jedna je slika prikazivala suca s guvernerom LeRoyom Collinsom izvan upravne zgrade u Tallahasseeju. Iza njega još hrpa drugih muškaraca, među njima i Gailin djed, John B. Strickland, poredani na stepenicama. Svi su muškarci bili bijeli i u odijelima s tankim reverima i kravatama.

Okrećući ramena, Gail je zabila prste u mišiće na vratu, jedva slušajući glasove. Glava ju je boljela kao da će joj lubanja puknuti iznad obrva. Znala je uzrok: bila je budna do skoro tri ujutro, razmišljajući o rođendanskom slavlju svoje majke u subotu navečer. Mogao ju je smisliti Tennessee Williams, a odigrati manji

teatar. Njena se majka pravila da joj nije pedesetsedam godina. Njena sestra Renee, kao mala pijana kuja. A Gailin muž Dave igrao je umiljatog zeta, praveći od sebe budalu. Gail nije mogla odlučiti gdje ona spada, osim u publiku, kao svjedok ove melodrame.

Zapazila je da Anthony Quintana lista stranice debelog sudskog spisa o slučaju Darden v. Pedrosa. Što je radio, učio u zadnji čas? Sumnjala je da zna u što se upušta, u rneč između dva seta klijenata - graditelja i kupaca - koju su mogli dobiti nagradu za budale godine.

Gail je predstavljala kupce. Kada su Nancy i Bill Darden u Miami Herald vidjeli oglas za kuće Cotswold Estates, nisu imali pojma da će graditelj biti Kubanac. Nancy je zapitala: "Nije li to neka vrsta prijevara?" Potpisali su ugovor, jer su kućice bile "tako slatke" i zato što je naselje bilo pet minuta od novog zdravstvenog ureda gdje je Bill radio, u West Kendallu, gdje su iz Everglades još uvijek izlazila divlja stvorenja i trčala po pokošanim i zalivenim travnjacima.

Temelji su napravljeni, zidovi podignuti, rupa za bazen iskopana. Ali krov nije odgovarao Dardenovima. "Tako je šiljat", Nancy se žalila. "Imam nekoliko fotografija. Evo, možete pogledati. Bože, ako ponovno dođe uragan, otpuhat će ga." Okviri za vrata nisu bili od hrastovine koju su vidjeli na modelu, nego od bijelog bora. Nadglednik u Pedrosi tvrdio je kako će ih hrastovina više koštati. Bill je tražio da je stave, zatim se bunio kod sljedeće uplatnice za gradnju. Zato mu je graditelj ugradio jeftiniju kuhinju. Kada je Nancy vidjela aluminijski lavabo, rekla je vodoinstaleru da želi nerđajući čelik. Kimnuo je glavom, ali nije znao engleski i instalirao je porculanski za tristo pedeset dolara. Rokovi su se otezali, nerazumni zahtjevi dolazili su s obje strane.

Bill Darden reče Gail: "Pokušavaju nas prevariti, znam to. Prokleti Kubanci." U to vrijeme Gailina tajnica, Miriam Ruiz dijelila im je kopije dokumenata.

"Nije me toliko briga za novac", reče Bill. "Premda je tristo tisuća dolara prilična svota da bi je se izgubilo." Uhvatio je Nancy za ruku. Mršavu, osunčanu ruku sa zlatnom i dijamantnom narukvicom oko zapešća. "Nan više ne želi tu kuću. Ako će biti takvi, tko zna kako bi bilo živjeti tamo."

Gail ih je tužila za kršenje ugovora, opozivanje i kašnjenje. Druga je strana podnijela odgovarajuću kontratužbu. Rasprave su prolazile. U zadnja dva mjeseca Gail je pokušala nabaviti financijske podatke o kompaniji. Sve što je dobila, bile su isprike.

Gail se pitala koja ludost tjera Ferrera i Quintanu da se tako bore. Latinski machismo? Velike kazne?

Što god imaju, više je nego je Gail očekivala unijeti. Nancy je bila kćerka američkog senatora Douglasa Hartwella, čiji je djed utemeljio firmu. Nije baš u redu mahati plaćanjem, ali drugi partneri su se uhvatili za dobre odnose u zajednici. Gail, koja je uporno radila kako bi postala partner, morala se smijati i unijeti sate na svoju listu.

Čula je dva puta klik. Anthony Quintana je izvadio spise iz aktovke. Vidjela je nervozne oznake koje je George ostavio na omotnici. Quintana je mirno počeo listati stranice, označavajući nešto tu i tamo zlatnim penkalom.

Anthony Luis Quintana je bio viši od prosječnog Kubanca, gotovo metar i devedeset. Njegova svjetlosmeda kosa bila je počesljana unatrag, gusta i sjajna. Bio je malo previše dotjeran za raspravu u građanskoj parnici, zaključila je Gail. Jakna njegova zelenog odijela bila je otkopčana, pokazujući svilenu kravatu s neakvim apstraktnim otiscima, koja sigurno košta više nego ručak u Chez Vendome. A cipele. Ulaštene i niske. Nosio je čarape s uzorkom, tamnozeleno sa smeđim šarama.

Dok je zatvarao spis, Quintana je digao pogled i zapazio kako ga ona gleda. Gail se nasmijala hladno i pogledala prema paru ispred suca.

Ralph Matthews, crni pravnik koji je predstavljao jednu banku, sjedio je nasuprot mladom zastupniku koji je došao samo radi brojnog stanja.

Sudac Coakley je progovorio mješavinom nevjerice i zabave. "Gospodine Aguilar, što želite od ovog suda? Želite li da ovaj sud izda zabranu rada Saveznoj banci? Želite li da ja osobno odem dolje i kažem im da ne otvaraju vrata?"

"Poštovani suče, ono što mi tražimo ...

"Znam što tražite, gospodine Aguilar."

Gail je zapazila iskrivljeni izgovor: Ag-will-arumjesto, ispravno, Ag-ee-lar.

"Ovaj je predmet podnesen državnom sudu zbog toga što je presuda koju tražimo..."

"Ovdje ste zato što dobro znate da sljedećih godinu i pol ne možete dobiti suđenje na saveznom sudu, jer su pretrpani slučajevima s drogom."

S pogledom uprtim negdje iznad protivnikove glave, zastupnik banke je sjedio, s bradom na ukrštenim prstima, čekajući.

Sudac je pružio ruku prema njemu, dlanom prema gore. "Gospodine Matthews imate li nalog za ovo?"

Zastupnik ga je izvukao iz spisa. "Da, suče."

Sudac Coakley podigao je penkalo iz pozlaćene posude na stolu. "Nemam ovlasti, gospodine Aguilar. Trebali biste otići do saveznog suda i ovaj slučaj prijaviti tamo gdje spada."

Sudac je potpisani nalog vratio Matthewsu.

"Što se državnog suda tiče, pa, moram reći ... Pa-pa." Mahao je prstima. "Sljedeći slučaj, molim."

Matthews je ustao. "Hvala suče. Gospodin Aguilar će dobiti kopiju."

"Svakako. Sljedeći slučaj."

Bilo je dva i dvadeset pet kada je Gail zauzela mjesto preko puta Quintane na kraju stola, čekajući da dođe na red. Opruge u Coakleyevoj stolici lagano su škripile polaganim, jednoličnim ritmom. Kao mali štakori, mislila je Gail. Buka joj se penjala uz kralježnicu sve do glave koja se raspadala.

Meškoljila se u stolici.

Quintana je svojim dugim prstima bubnjao po svom spisu. Nosio je na desnoj ruci prsten. Zlatan, s dijagonalnim nizom dijamanata. Nije dovoljno velik da bi bio neukusan, odlučila je. Njen se pogled penjao po njegovom rukavu, preko ramena. Gledao je nešto kroz prozor. Imao je trepavice kao strugotine od čokolade. Usta u koje bi voljela uroniti zube. Samo bi malo pretjerala, odlučila je. Vrsta čovjeka na kojeg bi pala njena sestra. Da. Pravi tip za Renee.

Gail je nagnula čelo na prste i trljala. Nepozvane, neželjene, kao fotografije ispred nje, scene s rođendana njene majke motale su joj se po glavi.

Klik. Renee na ulaznim vratima, raširenih ruku. Ta-daaaa! Gail je nije vidjela mjesecima, sve do subote navečer. Sumnjala je da je jedini razlog što je Renee došla taj, da traži od majke pozajmicu. Renee se pravila da se poklon za Irene još uvijek gravira.

Klik. Irene vuče Renee u sobu za dnevni boravak, pokazuje je svojim prijateljima kao da se vratila s misionarskog rada u Belizeu. Klik. Renee se okomila na Južnjačku Utjehu, nagovarala je Davea da svira klavir, premda godinama nije svirao. Renee je pjevala "The Way We Were", pjesmu s kojom je ušla u finale natjecanja za Miss Miami prije deset godina. Renee je mrljala riječi, a zatim pala Daveu u krilo, oboje su se smijali, klupica za klavir se prevrnula, ruke i noge spetljale, Renee su se vidjele gaćice. Poljubio ju je u obraz, još uvijek se smijući i pomogao joj da ustane.

Gail i Dave su ponovno o tome raspravljali prošle noći. Bez galame. Samo hladna razmjena riječi, koja je vodila još hladnijoj tišini. Gail je uzela svoj jastuk na kauč. On ju je ujutro morao vidjeti kako tamo leži, ali ju je ostavio da spava, tragovi kauča bili su na njenom obrazu crveni kao otisak pljuske.

Gail je povukla rukav kako bi vidjela sat. Čim ovo bude gotovo morat će nazvati Miriam. Neće stići na vrijeme za iskaz u tri. Kada se zastupnik njoj sdesna pomaknuo u redu, Gail je skliznula na drugu stolicu.

Quintana je opušteno spustio ruke na svoj notes. Gail je mogla vidjeti da ima nečeg napisanog na španjolskom. Sigurno je to napravio kako ona ne bi mogla pročitati. Njen je španjolski bio jedva dovoljan za razgovor. Zapazila je kako su mu ruke njegovane, nokti fino izrašpani. Još jedan prsten na lijevoj ruci - zlatan, s tamno zelenim kamenjem. Tanki sat s remenom od crnog guštera bio je jedva vidljiv ispod snježnobijelog rukava. A na desnom zglobu čudila bi se da to nije vidjela - zlatna narukvica koja se nikada ne bi mogla nazvati ženskom. Vjerojatno je imao i lančić oko vrata s religioznom medaljonom. Svecem zaštitnikom Kube, tko god je to bio, zapetljanog u crne dlake na prsima.

Na lijevom rukavu uspjela je dešifrirati inicijale: ALQP, ušivene malim crvenim slovima. Gailina je radoznalost nestala kada se je morala pomaknuti za još jednu stolicu. Digla je pogled i Quintana ju je opet gledao. Naslonio se u svojoj stolici i spustio ruke u krilo.

Napokon se pomaknula na zadnju stolicu, te začula suca Coakleya kako kaže: "Čini se da ste vi zadnji."

"Gail Connor, iz Hartwell Black, za tužitelje." "Kako si Gail?"

Quintanin se pogled našao na njoj dok je predavala sucu sudske spise. Nije mu nedostajala familijarnost. "Anthony Luis Quintana, poštovani suče. Ferrer i Quintana, za optužene."

"Dobar dan, gospodine Quintana." Gail je primijetila čudan izgovor. Kwintana.

"To je Keentahna, suče", rekao je, smijući se.

"Što? U redu. Oprostite. Izgleda da moram naučiti espanol." Sudac Coakley se je naslonio, opruge su škripile. "Keentahna." Otvorio je sudske spise. "Prijedlog za poništenje. Pričajte."

Gail se uspravila u svojoj stolici, buljeći preko stola.

"Pedrosa Development želi poništiti tužiteljev zahtjev za predočenjem određenih finacijskih podataka na osnovu ... "

"Samo malo." Gail se skoro nasmijala. "Kakav prijedlog za poništenjem? Nismo dobili nikakav prijedlog."

Quintana se namrštilo nad svojom kopijom. "Ne? Potvrda ima datum od prije dva tjedna. U sudskom je spisu."

"Nemoguće." Pogledala je suca, ali je on podigao najgornji papir iz spisa.

"Piše da je prijedlog za poništenje." Smijao se. "Pošta je ponovno napala."

"Očigledno", reče Gail. "Ali, ja ga nemam. A prijedlog gospodina Quintane nije vani na kompjutorskom popisu. Njegov prijedlog može se saslušati čim ga on propisno podnese."

Quintana se igrao svojom zlatnom penkalom na dlanu. "Gospođica Connor sigurno ne želi oduzimati sudu vrijeme za još jednu raspravu, kada ovu stvar možemo riješiti sada."

"Nismo imali prilike pripremiti se za ovaj prijedlog, suče." Coakley je listao kroz spise. "Zbog čega ste onda ovdje, gospođice Connor? Ne vidim ništa iz vašeg ureda."

Osjetila je kako joj se želudac stisnuo. "Prijedlog za sankcije u dvije točke. Prvo, plaćanje. Drugo, uz dokumente koje želimo, pokušavali smo dobiti iskaze Ernesta i Carlosa Pedrose preko dva » mjeseca i ...

"Suče ..." umiješao se Quintana. "Ernesto Pedrosa nema nikakve veze s ovim slučajem. Vlasnik je kompanije, da, ali samo na papiru. Tužitelji su zastupnici svjesni toga."

"Više bih voljela to čuti od njega na saslušanju", reče Gail. Po gled joj je bio na sucu koji je još uvijek pregledavao dokumente. "Evo ga", rekao je, otvarajući spis.

"Takvo pokazivanje finansijskih podataka kompanije prelazi granice", reče Quintana. "Pravila Floride o građanskoj proceduri

"Nemojte mi citirati pravila." Coakley se činio povrijeđenim. "Ovaj se slučaj stalno vraća i vraća. Ne možete se dogovoriti?"

"Ponudili smo razuman dogovor, poštovani suče. Tužitelji ..." Gail se brzo umiješala. "Ono što zastupnik naziva "razumnim" nije ništa drugo do totalna kapitulacija." Primijetila je da sudac gleda na sat i vratila se na svoje. "Kako smo ovdje zbog mog prijedloga, željela bih objasniti sudu ..."

"Ne." Coakley je zatvorio spise. "Ovako ću napraviti gospodine Quintana, vaši klijenti moraju dostaviti podatke koji se od njih traže. To je poprilično duga lista. A gospođica Connor, vi nastavite i odredite vrijeme saslušanja. Oba Pedrose. Nije me briga ako to bude u dva ujutro u Orange Bowlu, moraju doći. Ako ne dođu, vratite se, a oni će platiti koliko god mislite da trebaju. Je li vam sve jasno, društvo?"

Quintana je izgledao zadovoljan. "Da, suče."

"A kada Ernesto i Carlos dođu, mogu sa sobom ponijeti sve podatke, a gospođica Connor ih može pogledati i odlučiti što joj treba."

Njegov je smijeh nestao. "Sve podatke? Moji klijenti ne mogu donijeti sve moguće podatke ..."

Sudac je ustao i prešao preko sobe. Podigao je svoju crnu odoru sa vješalice na stražnjoj strani vrata.

"Ne želim ovo više slušati. Ona zna koje podatke treba."

Gail je stavila svoj spis natrag u aktovku, sretna i opuštena. "Hoću li ja izdati nalog za to?"

Anthony Quintana je držao vrata od dizala, njegova je zlatna narukvica svjetlucala. Dok je pritiskao gumb za predvorje, okrenuo se prema Gail. Bili su sami u liftu. "Želio bih vidjeti nalog prije nego ga pošalješ na potpis."

"Da. Vjerojatno biste trebali." dodala je Gail: "Možda ću vas morati nazvati da izgledimo stvari."

Quintana se nasmijao, crte oko ustiju su mu bile sve dublje. Htjela je znati ime njegove kolonjske. Kupila bi Daveu bočicu. "Dobro došli u građanski odjel", reče ona. "Hoćete li ostati na ovom slučaju umjesto Georgea?"

"Zašto ne? Znam s porotom." "Porota? U ovom slučaju?"

"Mi smo je tražili u našoj protutužbi." "Zaboravite."

Lagano je tresao glavom. "I da prepustim sudbinu mojih klijenata sucu Coakleyu?"

"Vi se šalite. Nećemo dobiti suđenje s porotom dok smo živi. Nemate namjeru ići pred porotu s ovim."

Vrata dizala su se otvorila. "Onda se dogovorimo", reče on, puštajući je prvu van.

"To je pitanje principa za Dardene", reče Gail. "Ne žele platiti nešto što nisu dobili."

"Lako je to reći kada ne plaćate ništa za svoje principe." "Kako to mislite?"

"Sreo sam Douglasa Hartwella i znam tko mu je kći." Quintana je gledao van na ulicu Flagler kroz staklena vrata suda. "Htio bih pretpostaviti", reče on: "da su sredstva Hartwell Blacka ... pot » puno osigurana.

"Onda se nagodite, gospodine Quintana." "To nije tako jednostavno."

Ona je čekala i gledala ga kako se smije.

"Vlasnik Pedrosa Development je moj djed Ernesto Pedrosa. Carlos mi je bratić."

"Znači to je to. Znala sam da vam nije toliko stalo bez razloga. Ni vi ne dobivate plaću. Ovo je smiješno, znate."

"Znam." Uzdahnuo je. "Dopustite da vam platim kavu. Vidjet ćemo što možemo napraviti."

Gail ga je gledala, pokušavajući odgonetnuti što se krije iza ovog poziva. Nije mislila da joj se upucava, ne zbog toga što je imala vjenčani prsten. Možda stvarno nije imao drugog posla nego provesti sat vremena pijući kavu, što ona nije mogla ni zamisliti. Ili je možda iskreno želio pomaknuti slučaj s mrtve točke.

Njegove su se obrve zakrivile. "Jesam li rekao nešto čudno." "Ne, nikako", reče ona. "Nemam ništa protiv kave, ali se moram vratiti u svoj ured." Dopustila je sebi još jedan smiješak. "Možda idući put."

Kimnuo je, mali nagib glavom. "Jedva čekam."

Gledala ga je kako ide kroz rotirajuća vrata i zatim niz granitne stepenice, sunce se odbijalo od njegove uredne smeđe kose.

Ah, da, zaključila je. Slovo P, uvezeno na njegovu rukavu. Pedrosa, ako je Ernesto Pedrosa njegov rođeni djed. Španjolska imena su zbunjujuća. Anthony Luis Quintana Pedrosa. Prezime njegove majke na kraju.

Ubacila je novčić u telefon pored liftova i okrenula brojčanik. "Hartwell Black i Robineau."

"Bok, Gwen. Ovdje Gail. Vraćam se. Možeš li ..." "Čekaj malo. Miriam želi razgovarati s tobom."

"Ne, samo joj reci ..." Prekasno. Ljutita, Gail je odslušala nekoliko tonova Mozarta.

Klik, a zatim Miriamin glas. "Gail, tvoja je majka zvala. Želi da je nazoves.

"Dobro, čim dođem. Jesu li se ljudi za tri pojavili?"

"Ne još. Mislim da bi je trebala nazvati. Zvučala je nekako čudno."

Nešto u Miriaminu glasu izazvalo je trnce u Gailinim ramenima. Prekinula je i nazvala majku.

Telefon je zvonio šest puta prije nego je netko podigao slušalicu. "Halo.

Gail nije prepoznala ženin glas. "Stan Connor?" " »

Da. "Ovdje Gail Connor. Mogu li razgovarati s Irene, molim vas." Oklijevanje. "Samo trenutak." Tišina je bila sve jača, kao da je stavila ruku na slušalicu.

Gail je pritisnula slušalicu bliže uhu. Čulo se samo zujanje, a zatim se vjerojatno ruka maknula.

"Draga?" Sada je to bio majčin glas, skoro šapat. "Možeš li doći? Molim te."

"Što je? Što nije u redu?" Zvuci sudskog predvorja čuli su se u pozadini. "Mama, što se desilo?"

"Ubila se... Oh, Gail... moje male nema."

Gail će se kasnije sjećati osjećaja koji su joj nahrupili u glavu, jedan za drugim, u tim je trenucima shvatila da joj je sestra mrtva. Na tren nije mogla povjerovati i ponavljala je majčine riječi. Ubila se. Nema je.

Zatim je došao čudan napad ljutine. Renee je to napravila, sebično ne mareći za bol koji će drugima nanijeti.

Zatim napad inata: Renee je dobila ono što je zaslužila. Onda je postala svjesna majčine boli.

Čula ju je kako jeca na telefonu i znala je da suze neće lako stati, zato što su bile za Renee, kao što su i uvijek bile za Renee. Gail će je probati utješiti, ali bit će još suza. Više nego da se to desilo Gail...

Irene nije znala ništa više od toga da su je našli u parku blizu Everglades; Našli su je jutros. Članci na rukama. Narednik iz Metro-Dade policije bio je u kući, dobar čovjek, vrlo ljubazan.

Nakon pogleda na sat, Gail je obećala majci da će doći doma čim bude mogla, da se ne brine. Da, da, doći će. Sve će srediti.

Svo to vrijeme drugi dio njenog uma mahnilo je pokušavao riješiti tko će pokriti njen sastanak u tri; kako će ponovno rasporediti svako pojavljivanje na sudu do kraja tjedna; kako da ode po Karen kod babysitterice.

Tada je spustila slušalicu i okrenula se, naslanjajući se na rub kabine, loveći dah. Netko se je u predvorju nasmijao. Iz aparata pored rotirajućih vrata iskočilo je piće.

Napokon je Gail osjetila sram što njena prva reakcija nije bila tuga.

Osjetila je sve to, ali se nije začudila. To ne. Renee je išla prema samouništenju godinama i sada je stigla.

"Jadnica, takav šok."

Žena je bacila pogled preko Gailinog ramena u sobu za posjete. Irene Connor je sjedila na jednom od dugih kaučeva, mali lik u crnini. Njena sestra Patsy bila je pored nje; više je ljudi stajalo po sobi u skupinama.

"Sretna je što ima vas, Gail", šapnula je žena. "Netko mora biti jak. Znaite, moj je brat Kenny umro prošle godine. Rak. Olakšanje, ali je to shrvalo našeg oca. Teško mu je to palo. Ja sma bila jedina koja se je držala."

Gail nije imala pojma tko je ta osoba. Prisilila je sebe na smiješak. "Drago nam je da ste došli." Praveći se da u gužvi vidi nekog drugog, ispričala se i zbrisala. Bili su tu od pet, u toj mračnoj sobi za posjete koja je mirisala po cvjećarnici. Gail je pretpostavljala da je dio cvijeća od Reneeinih prijatelja, ali ionako ne bi prepoznala imena. Bilo je očekivanih aranžmana od obiteljskih prijatelja i rođaka izvan grada. Ali, znala je da

većina cvijeća nije za Renee. Bila je za njenu majku. Irene Strickland Connor, komadić lokalne povijesti, unuka jedne od prvih obitelji u Miamiu. Čak je i gradonačelnik poslao vijenac.

Prošle su godine kako je Gail vidjela neke od ljudi koji su se pojavili. Primali su Irene za ruku, trudeći se da joj kažu nešto lijepo. Zatim su hodali između redova stolica do mjesta gdje je ležao lijes od sjanog drva i mjedi. Još cvijeća. Raspelo na stalku od mahagonija stajalo je iza lijesa, a na svakom su kraju svjetlucale svijeće u visokim crvenim staklenim držačima. Gail je vidjela zbunjenost na njihovim licima. Vjerojatno su očekivali da će vidjeti Renee kako se vratila u djevičansku nevinost s bojicama i ljepilom. Plava je kosa ležala na jastuku od satena u savršenim kovčama; usne su bile postavljene u mali tužan smiješak. Možda su željeli pogledati u bukete ljiljana i vidjeti da ne skrivaju crne šavove na njenim zapešćima.

Nitko nije pitao Gail zašto je lijes zatvoren. Možda su znali. Sada se je zaposlila sređujući kutiju papirnatih maramica na stolu. Izgledalo je da joj je sat stao u šest i trideset. Pitala se da li da ponovno nazove i provjeri kako je Karen. Ostavili su je kod Irene s mladom susjedovom kćerkom, tinejdžerkom.

Gail je podigla pogled kako bi vidjela tko se kreće kod vratiju. Ben Strickland, Irenin omiljeni bratić, upravo je dolazio. Zagladio je svoju bijelu kosu, okretao se kao da je izgubljen. Kada je Gail prešla preko sobe, raširio je ruke. "Hej, draga. Jesi li dobro?"

"Jesam. Nadam se." Gail se za trenutak naslonila na njega. Odmarala je čelo na njegovom ramenu, zatim se maknula. "Ben, hoćeš li mi napraviti uslugu?"

"Svakako, što god hoćeš."

"Hoću da se ti pobrineš za Reneeinu imovinu." Ben se povukao s okružnog suda prije šest mjeseci i pridružio maloj pravničkoj tvrtki na ulici Flagler.

"Hoćeš da budem zastupnik? Gail, draga, nisam bio na tom odjelu. Mislio sam da će Irene pitati tebe."

"Nismo o tome razgovarali. A i ja to ne radim."

"To je istina. Ali imaš u svojoj firmi ljude koji ti mogu pomoći da to obaviš." Mahala je glavom. "Što nije u redu? Ne želiš?" Gail je pogledala preko sobe u Irene. "Znaš kakve smo ona i ja bile za Irene. Davno smo se dogovorile da je bolje da ne pričamo o njoj."

"Šteta što se vas dvije niste slagale."

"Dobro. Sada je kasno. Čudno bih se osjećala da se petljam i mislim da to ni majka ne bi željela."

Ben je razmišljao o tome. "Morao bih jednog od drugih zastupnika u mom uredu zaposliti da sredi papire." Njegov je pogled prešao na lijes. "Bože moj, Bože moj", rekao je nježno. Gail ga je gledala, a usne su mu se tresle. Zatim se lagano nasmijao, posramljen, te uzdahnuo. "Žao mi je. Nisam mislio da ću biti ovakav. Bože, smiluj se. U redu, popričaj ću s njom o tome, ako želiš."

Stisnula je njegovu ruku. "Hvala, Ben."

Irene je pratila prijatelja od lijesa, ruku pod ruku. Njena se sestra Patsy nečemu nasmijala i Irene joj je uputila polusmiješak. Irene je još uvijek bila lijepa, mala crvenokosa bistrh plavih očiju. Danas su joj oči bile natečene. Danas se kretala kao da je nešto u njoj slomljeno.

Kada je vidjela Bena, zagrlila ga je. Tako su mirno stajali, njena je glava bila ispod njegove brade. Njene je riječi prigušilo njegovo rame. "Oh, Ben. Zašto je to napravila? Hoće li mi netko reći, zašto?"

On ju je tapšao po leđima. "Psst. Ne znam. Ne znam." Okrenuo ju je prema prvom redu stolica. "Dođi. Sjedni na trenutak." Njene su se usne stisnule, Gail je zurila u lijes. Renee je bar mogla biti toliko pristojna da ostavi oprostajno pismo.

Draga mama, život je jednostavno pretežak. Osim toga, trudna sam i ne znam tko je otac. Oprosti mi. Nisi ti kriva.

Gail je bila ta koja je u mrtvačnici identificirala tijelo - ono što je ostalo. Ona je čula liječnika kako kaže da je Renee bila skoro dva mjeseca trudna. Nije da bi to previše mučilo Renee. Nije baš bila sramežljiva katolička djevojčica. Ipak, Gail nije majci htjela reći za dijete.

Uzela je vrč vode s obližnjeg stola i protresla ga. Prazan. Kada je došla u pogrebnički ured, njegov je mladi suradnik izašao ruku skupljenih ispred sebe. Owen Finney je nosio tamno odijelo i prugastu kravatu što su izašli iz mode prije pet godina.

"Izvolite, gospođo?"

Dala mu je vrč. "Bismo li mogli dobiti još malo hladne vode." "Svakako", tiho je odgovorio, kao da mu je dala mrtvog mačića. "Ja ću se pobrinuti za to. I još čaša?"

"Hvala." "Nema problema."

Na putu kroz predvorje Gail je u fotelji u uglu zapazila Davea, njegov je pogled bio uperen na tirkizni tepih. Iznad njegove glave visila je osrednja slika krajolika sa snježnim vrhovima planina. Čudan izbor za Floridu. Gail je pretpostavljala da zrake svjetla, koje dopiru iza oblaka, trebaju biti inspiracija.

Stala je pored njegove fotelje. "Dave?"

Podigao je pogled.

"Zar nije malo čudno što sjediš ovdje? Trebao bi biti tamo s ostatkom obitelji."

"Oh, da. Što će reći teta Patsy?"

Gail je sjela u drugu fotelju. "Nemoj, Dave."

"Oprosti." Spustila je ruku na mali stolić između njih i prsti su im se spetljali. Dave zapita: "Kako je Irene?"

"Skrpala se s Patsynim valijumima."

Kimnuo je glavom. "Mislio sam da trebamo otići po Karen." "Devetogodišnjakinji nije mjesto na sprovodu."

"Ja sam prvi put bio na sprovodu s pet godina." Povukao je ruku.

"Bit će gotovo za sat vremena, što hoćeš reći?"

Ulazna su se vrata otvorila i ušlo je dvoje ljudi. Žena u dvadesetim godinama s konjskim repićem - imala je visoke pete i pletenu haljinu koja je pokazivala poveći trbuh. Barem je haljina bila crna, pa Gail nije mogla reći da je ovdje greškom. Noge su joj bile potamnjele i mišićave.

Njen prijatelj, Latinoamerikanac jake građe u plavom odijelu s podvinutim rukavima, bez kravate. Imao je brkove i pramen kose koji se spuštao pored kragne kao mali crni rep.

Gledajući u mali znak s Reneeinim imenom na njemu, žena je pokazala nalijevo. Duge srebrne naušnice njihale su se na njezinim ušima. "Tu je, Julio." Potpisali su se u popis gostiju i nestali niz hodnik

"Dobri Bože", reče Gail. "Što je ovo bilo?" "Neki Reneeini prijatelji, pretpostavljam." "Trudna plesačica i svodnik. Divno." "Kriste, Gail. Ti si na njenom sprovodu."

Gail je nagnula čelo u otvoreni dlan. "Žao mi je. Ne daj mi da se ovako ponašam pred Irene. Ne znam zašto to radim."

"Zato što si mrzila Renee."

Podigla je glavu. "Ružno je to što govoriš."

Dave je slegnuo ramenima i ustao. "Dobro, idemo se pojaviti." Čekao je. "Ideš li ili ne?"

"Za minutu."

"Isuse. Ti si htjela da idemo tamo."

Gail je bubnjala prstima po rukohvatu stolice, zatim ustala i krenula za njim. On je otišao razgovarati s Benom. Ona je našla majku zajedno s Patsy u prvom redu stolica. Irene je primila Gail za ruku dok je sjedala. "Patsy kaže da može ostati još koji dan."

Patsy kimne glavom. "Rekla sam Kyleu da sutra ode doma. Ja ću odletjeti u Tampu u srijedu." Smjestila se u stolici preko puta Irene. "Trebam nekoga tko će me odbaciti do aerodroma."

Gail se nadala da to neće morati ona. Hrpa posla koja ju je čekala u uredu uzrujala ju je čim je pomislila na to. Ovaj se tjedan oslanjala na telefon i fax, ali to nije bilo dovoljno. Stariji partner u njenom odjelu počeo se pitati bi li bilo dobro da dio posla prepusti drugim zastupnicima.

Patsy se naslonila, kako bi pogledala oko Irene. "Ne podnosim taksije, a neću da me Irene vozi u avakvom stanju. Kunem se, ljudi ovdje voze kao da su drogirani ..."

Njen je glas utihnuo dok je skrenula pogled na nešto iza Gail. Gail se okrenula. Drugi su ljudi u sobi također gledali, njihovi su razgovori prestajali.

Bio je to Indijanac. Izgledao je kao Indijanac, u svakom slučaju. Nosio je indijansku jaknu s nizom boja i kockastim i trokutastim uzorcima u crvenoj, žutoj i plavoj boji. Nekoliko ogrlica visilo mu je oko vrata.

Indijanac je sporo hodao, pogleda ispred sebe. Njegova duga kosa, crna sa sijedim vlasima, bila je svezana kožnom trakom. Stajao je pored lijesa više od minute i zatim se okrenuo i pogledao Irene. Ona mu se nasmijala. "Zašto, Jimmy?"

On je tiho stajao ispred nje, zatim stavio ruku na njeno rame. "Gospođo Connor, moje je srce puno tuge za vas."

"To je lijepo od tebe."

"Reneeino tijelo leži tamo u lijesu, ali je njen duh s Majkom Zemlje."

Gail je izmijenila pogled s Patsy. Gdje je naučio ovu rutinu, u starim westernima? Stoički Indijanac bez tračka smiješka, priča o smrti i duhovima dubokim glasom. Svi koji su mogli čuti, nijemo su stajali.

Irene reče: "Znaš li moju drugu kćerku, Gail?"

Indijančev se pogled pomaknuo. Pristojno je kimnuo glavom. "Drago mi je."

"Gail, ovo je Jimmy Panther. Sjećaš se da sam ti pričala o njemu? Iz Povijesnog muzeja?"

"O, da. Kako ste?"

"Ovo je moja sestra Patsy. Ona je iz Tampe."

Nakon trenutka Patsy se nasmijala. "Bok. Sviđa mi se jakna. Koje ste ... Seminole, točno?"

"Miccosukee", reče on i prihvati njenu ruku nakon što ju je ona pružila.

Jimmy Panther posegne u kosu kako bi izvadio jednu pletenicu nakita što je nosio. Lagano je zveckala. Zvonca. Otvorio je Irenin dlan i držao pletenicu iznad njega, male bijele školjke. Na dnu su visjela tri cjevasta, srebrna zvana.

"Ovo je napravila moja baka. Kao i one koje je Coacachee poznat kao Puma - donio iz svijeta duhova nakon što ga je pozvala mrtva sestra."

Svjetlo je padalo na pletenicu dok ju je puštao da padne u Irenin dlan. Ona ju je gledala u nerazumijevanju.

"Bijelo predstavlja čistoću i mir. Zvonca su glas mrtve osobe. Ona će vam pomoći da je zapamtite."

Irene ih je podigla. Zvonca su meko zazvonila.

On reče: "Kada vas Renee u mislima posjeti, morate joj zaželjeti dobrodošlicu. I nemojte plakati za njom. To bi rastužilo njen duh." "Pokušat ću", šapne Irene.

Patsy je prigušila jecaj i pritisnula maramicu na nos.

Jimmy Panther kimne glavom. "Svi imamo vremena za umiranje. Sretni srno ako možemo izabrati mjesto. Renee je voljela Everglades. To je dobro mjesto za umiranje, ako je vaše vrijeme došlo."

Irene je ustala i stavila ruke oko njegova vrata, još uvijek stiskajući pletenicu. "Hvala", reče ona i on joj dopusti da ga poljubi u obraz. Jimmy Panther stavi ruke na njezina ramena, zatim se tiho okrene i pređe preko sobe, svi su gledali za njim dok je odlazio.

Gail je gledala za njim sve dok se za njim nisu zatvorila ulazna vrata. Nije znala da su on i Renee prijatelji. Možda su se sreli u Povijesnom muzeju kada je Renee tamo dobrovoljno radila. Ono što je Gail znala bilo je to da je Irene već previše novca poklonila Miccosukee povij esnom centru Jimmyja Panthera. Koliko j e Gail znala, centar je još uvijek bio samo hrpa betonskih blokova na Tamiami Trailu, autoputu koji se pružao na zapad preko Evergladesa.

Irene nije trebala nikoga tko će igrati na njenu simpatiju, mislila je Gail. Osobito ne Jimmy Panthera, sa svojim ogrlicama i sranjem o Reneeinom duhu.

Na parkiralištu se pojavio smeđi kamionet. Na trenutak je Gail za volanom spazila Indijanca, bez jakne, njegov se lakat odmarao na rubu vratiju. Nosio je plavu majicu kratkih rukava. Na stražnjem se prozoru nalazila futrola za oružje.

Gail se okrenula u trenutku kada je Dave dolazio u predvorje. Izvadio je iz džepa ključeve od auta i zatim ih u ruci proučavao. "Idem po Karen."

"Dave, već smo odlučili."

"Ti si odlučila." Krenuo je prema vratima. "Vratit ću se na vrijeme za misu. To će biti dobro za nju."

Gail ga je pratila kroz vrata, preko terase i niz stepenice. "Želiš da se ovako sjeća Renee? U pogrebnom poduzeću, u lijesu? Ne može je čak ni vidjeti."

"Je li to bitno?"

"Zar ti je tako dosadno?"

Okrenuo se licem prema njoj. "Nije mi dosadno Gail."

Gail se naslonila na njihov Buick. U crnom odijelu joj je bilo vruće i bila je svadljiva. Nebo je još uvijek bilo vedro, bez oblaka, vjetar je njihao lišće palmi na parkiralištu. Maknula je kosu s čela.

Dave je prebiraio po ključevima za auto. "Karen je voljela Renee." "Do vraga, to nije razlog što sam je ostavila doma."

Otključao je vrata i pričekao da se ona makne s puta. "Mogu " li? Hladno su se pogledali, zatim se Gail pomaknula u stranu. "Ti odgovaraš za nju dok je ovdje."

Dave je ušao u auto. Upalio je motor i svjetla za rikverc su se upalila. Buick je krenuo unatrag u isto vrijeme kada je s ulice ušao srebrni Mercedes coupe i jurnuo po parkiralištu.

"Dave!" Oba su auta naglo zakočila, Mercedes se sklizao po komadu zemlje. Buick je poskočio, truba je zagrmila. Gail je vidjela Davea kako ljutito gleda preko ramena i diže srednji prst.

Tamno se staklo drugog vozača spustilo. Mogla ga je sada vidjeti, bradati čovjek sa zlatnim okvirom za naočale. Nagnuo se kroz prozor i izderao se nešto na španjolskom. Ali, Dave je već bio na ulici. Mercedes se uparkirao i prozor se podignuo.

Na kromiranom hladnjaku nalazio se zlatni Mercedesov znak veličine tanjura. Na svakom faru nalazio se mali brisač zlatne boje. Vrata su se otvorila.

Vozač je izbacio kravatu ispred svoje tamnoplave jakne. Bio je mlad - trideset, ne više - i lagano zdepast. Bio je malo pročelav, ali mu je brada bila gusta, podrezana uz lice.

Zatvorio je svoja vrata i u isto vrijeme opazio Gail, te joj uputio grimasu. Iza njega svjetla su bljeskala. Čuo se visoki cvrkut ispod poklopca motora. Zavrtio je lančić s ključevima oko prsta i krenuo prema zgradi.

Trgovac drogom. Ili kradljivac automobila koji osobito brine o svom vlasništvu. Ali, većina skupljih automobila u Miamiju imala je alarme. Sa svakim udarcem groma počeli bi zavijati kao hrpa uplašene djece.

U predvorju je Gail pogledala popis gostiju. Nije bilo dodano niti jedno ime ženama koje iz majčine župe, a ušle su prije njega. "Gospođice Connor?"

Pogledala je prema gore.

Bio je to Owen Finney. Šaptao je: "Imam poruku za vas." " »

Da? "Da. Otac Donnelly je javio da će možda zakasniti." Nešto na Gailinom licu prisililo ga je da doda: "Krivo je skrenuo na autoputu. Ali, doći će, to je sigurno."

Pogledala je na sat. Nije još sedam. "U redu. Hvala." Trebala je biti sretna da uopće dolazi svećenik. Bilo ih je jako teško naći. Gail je prvi put razgovarala s ocem Hagenom u Ireninoj župi, u

koju je njena majka tu i tamo odlazila. Bio je mršav čovjek, praznog pogleda, njegova je teologija bila slabija od njegovog stiska ruke. Izrazio je sućut, ali je sumnjao da se u dobrom duhu može pojaviti na službi. Gail je znala da ga ne smeta Reneeino samoubojstvo. Još uvijek ga je smetalo što mu je Renee sa sedamnaest godina rekla da je poljubi u slatko bijelo dupe. Irene za to nije znala.

Gail je rekla da razumije, ali Irene je ta koja ga treba, ne Renee. Više od dvije minute otac Hagen je mudrovao o tome, očiju uprtih u strop. Napokon joj je rekao da je može spojiti s ocem Eamonom Donnellyjem. Otac Donnelly je bio Irac, povukao se iz okružne župe i zaposlila ga je Nadbiskupija iz Miamija.

Otac Hagen je objašnjavao: Crkva je bila u krizi, stariji su svećenici umirali, a puno se Latinoamerikanaca useljavalo. A tu su bili i Haićani - Bog zna što bi nadbiskup napravio bez svećenika koji su govorili kreolski. Na sreću otac Eamon Donnelly je naučio nešto španjolskog u Madridu. Često su ga slali u Homestead, da služi radnicima na poljima rajčice.

Otac Hagen se ispričao kada je Gail pružio telefonski broj, ali Gail je vidjela osjećaj zadovoljstva u njegovim očima.

Drugi dan otac Donnelly je rekao da će svakako doći. Naravno, donacija za siromašne bila je običaj. Dvjesto dolara, po mogućnosti gotovina. Nakon trenutka tišine, Gail reče kako će ona to srediti. Pitao ju je za Renee; Gail mu je dala broj Irene.

Koji vic, mislila je. Katolički sprovod za ateistu. Cvijeće od ljudi koji s Renee na ulici nikada ne bi razgovarali.

Dok se okretala od prozora, Gail je zapazila sportski sivi Cadillac kako ulazi na parkiralište i skreće pored zgrade. Vrata upravitelja pogrebnog poduzeća bila su otvorena i iza njegovog stola nalazio se prozor koji je gledao na parkiralište: Otišla je unutra kako bi vidjela kroz njega. Vozač joj se činio poznatim.

Auto je stao na mjestu pored nekoliko palmi. Stop-svjetla su se ugasila. Vrata su se otvorila i pojavilo se muško stopalo u niskim crnim cipelama. Stajalo je na zemlji trenutak prije nego je ostatak izašao.

Bio je to Anthony Quintana. Gail nije mogla naslutiti što on radi ovdje. Počeo je hodati prema zgradi, zatim je stao. Gail je osjetila napetost i shvatila da gleda u nekoga tko se pojavio iza ugla.

Vidjela je bradu i plavo odijelo. Trgovac drogom - ako je to bio - reče nešto Quintani. Razgovarali su, stojeći na distanci, niti jedan se nije smijao. Tada je mlađi čovjek krenuo prema autu, a Quintana prema pogrebnom poduzeću, tako blizu prozora da je mogla vidjeti uzorak na njegovoj kravati. Danas nije bilo žarkih boja. Odijelo mu je bilo sivo, konzervativno.

Možda je čovjek s bradom jedan od njegovih klijenata kriminalaca. No zašto je Anthony Quintana bio ovdje? To ju je pitanje mučilo, ali je sumnjala da je došao zbog nje. Ljubaznost nije išla tako daleko. Je li poznavao Renee?

Čula je iza sebe korake. Bio je to upravitelj pogrebnog poduzeća - mršav, pročelav, dignutih obrva. "Mogu li vam pomoći?"

Gail se mrmljajući ispričala i otišla iz ureda.

Vratila se u sobu za posjete i pogledala pored grupe žena iz Country kluba. Anthony Quintana stajao je pored lijesa, pognute glave, jedna mu je ruka bila na klupici za klečanje. Dijamantnog prstena nije bilo. Danas je nosio drugi - srebrni s crnim kamenjem.

Napokon se okrenuo i sreli su se kod zadnjeg reda stolica. "Hvala što ste došli, gospodine Quintana."

"Molim vas, zovite me Anthony." Uzeo ju je za ruku. "Žao mi je zbog vaše sestre", reče on. "Svima će nam nedostajati." "Poznavali ste Renee?"

"Da. Iz naše kompanije." Kada ga je Gail bijelo pogledala, rekao je: "Moja pravnička tvrtka posjeduje kompaniju. Renee je tamo radila. Mislio sam da znate."

"Ne, ja ..." Pokušala se sjetiti što je čula od Irene ili Bena. "Znala sam da Renee radi u nečijoj kompaniji, ali nisam znala kojoj." Gail je krenula s njim preko sobe. "Niste spominjali Renee onaj dan kada smo se sreli."

"Jesam li trebao?"

Gail je razmišljala. "Ne, vjerojatno ne."

Rekao je: "Hoćete li me upoznati sa svojom majkom? Htio bih joj izraziti sućut." Ponašanje Anthony Quintane bilo je savršeno. Irene ga nije poznavala, ali se razveselila kada je počeo pričati o Renee.

Tiho je rekao: "Nedostajat će nam, iskreno vam to govorim. Njezin smisao za humor. Njeno suosjećanje za probleme drugih ljudi." Posegnuo je u džep jakne. "Ovo je ostavila na svom stolu", reče on. "Bilo je još stvari, ali ništa tako osobno."

"Oh, Bože." Irene je polako otvorila okvir za fotografije zlatne boje s dva odjeljka. Proučavala je svaki.

Bila je to fotografija Karipske luke, Renee na krmi ribarskog brodića. Druga je prisilila Gail da posegne rukom. "Majko, mogu li ja vidjeti?"

Irene joj je dala, te se okrenula kako bi razgovarala s Anthony Quintanom.

Gail je približila okvire bliže lampi. Vidjela je dvije male curice kako se njišu na ljuljački, obje u kratkim hlačama i tenisicama. Manja je sjedila s nogama ispred. Druga je stajala, nagnuta nazad, držeći se za lance.

Gail se sjetila cviljenja zardalog metala, sunca u licu, osjećaja u želucu kada bi postigle najvišu točku i pale natrag, zemlju koja im se približavala. Renee se smijala, kikot koji nije prestajao. Na travi je bila sjena - onoga koji je slikao. Čovjeka. Vjerojatno njihova oca. Boje su izbljedjele. Jedan je ugao nedostajao.

Gail je stajala s okvirom u rukama sve dok joj ga majka nije istrgnula.

Irene reče: "Puno vam hvala gospodine Quintana. Lijepo od vas što ste to donijeli."

"Nema na čemu."

Gail ga je otpratila do vrata.

"Nazovite me u ponedjeljak, ako razmišljate o tome", reče on. "Možda možemo srediti taj slučaj."

"O, da. To." Gail je zavrtila glavom. "Bojim se da još nisam podnijela prijedlog."

Dugo ju je gledao i zatim rekao: "Fotografija vas je uznemirila."

"Ne. Dobro, možda malo. Nisam je vidjela godinama."

"Bile ste tako slične", reče on. "Vaša je kosa tada bila iste boje." "Ja sam bila viša, naravno." Nasmijala se. "Bile smo tako mršave, zar ne? To je bilo naše dvorište." _

"Da." Zatim je dodao: "Renee mi je pričala." "Je li? Dobro ste je poznavali?"

"Sreli smo se prije godinu dana."

"Gospođice Connor?" Owen Finney joj se prikrao s leđa sklopljenih ruku. Meko je rekao: "Otac Donnelly je tu. Hoće razgovarati s vama."

Gail je ponovno pogledala Anthony Quintanu. "Žao mi je. Mo, " ram ici.

"Razgovarat ćemo drugi tjedan", reče on.

Krenula je za Owenom u sobu niz hodnik, mali ured. Otac Donnelly - Gail je pretpostavljala da je stariji čovjek s bijelim ovratnikom svećenik - vješao je svoj kaput na stolicu u dnu sobe. Bijela odora na vješalici ležala je preko stola.

Okrenuo se kada je ušla, nasmijao joj se i kimnuo glavom. "Gospođice Connor, zar ne?" Bio je nizak, čovjek koji je naginjao ćelavosti, s popucalim kapilarama na obrazima.

Oklijevala je. Gospođa Metzger, zapravo, ali nije koristila Da" » veovo prezime. Da , reče ona.

Prišao joj je i uhvatio je za ruke. Brzo je disao i lice mu je bilo crveno. Pramen sijede kose, mokar od znoja, padao je preko njegova širokog čela. Primijetila je na obrazu djelić koji je žilet promašio, otočić pokrivenim bijelim dlačicama.

"Neka te Bog utješi u vrijeme tuge", reče on i stisne njene ruke. "i-Ivala." Ponovno je pogledala u odoru. Nije bila potrebna. Bila je previše službena za pogrebno poduzeće. Očekivala je samo crno odijelo i jednostavnu štolu oko vrata.

Tapkao se maramicom po čelu. "Molim vas oprostite mi, gospođo Connor. Izgubio sam se. A promet!" Njegov je naglasak bio još jači nego prekjučer preko telefona.

Gail je posegnula u džep kako bi mu dala novac, uz onaj koji je tražio.

"Oh", reče on. Uzeo je omotnicu kao da nema pojma što je to i spustio je u džep svog kaputa. "Žao mi je što vas gnjavim s takvim stvarima."

Gail reče: "Neka nam upravitelj javi kada ste spremni." Okrenula se da ode.

"Ne, čekajte malo. Čekajte malo." Svećenik je stavio palce ispod steznika koji je pravio dvije linije po njegovoj košulji i prelazio preko trbuha. "Ovo je teška stvar, vaša sestra. Nesreća. Ali, drago mi je da mogu pomoći. Imala je svoje grijeh, zar ne? Kao i svi mi. Pitam, hoće li biti isključena iz raja zato što ih nije mogla nositi, te je posrnula?"

Kasno popodnevno sunce udaralo je u mali, visoki prozor. Gail je naslućivala nešto drugo.

"OČe Donnelly... jeste li htjeli o nečemu razgovarati?"

"Sjednite, ako želite. Bit ću kratak." Podignuo je svoju bijelu odoru s vješalice. "Kada sam bio u Irskoj, imao sam župu. Malu župu, te sam svaku obitelj dobro poznao. Bilo je to u Clonmelu. Jesam li vam rekao?"

"Da", reče Gail. "Jeste."

Kimnuo je glavom i uvukao ruke u široke rukave, najprije jednu, zatim drugu. Odora se pretvorila u zvono, hvatajući zrak, zatim se spustila preko crnih hlača. "Sada nemam svoju župu", reče on, "ali još uvijek volim znati one za koje molim. Obavio sam ih toliko da mogu služiti misu zatvorenih očiju i razmišljati o večeri. Ali to nije u redu, zar ne?" Zakopčao je odoru do grla.

Gail se lagano smrkнула. "Mislila sam da vam je majka rekla za Renee."

"Rekla je, Bog je blagoslovio, ali ..." obrazi oca Donnellyja su se zarumenjeli. Ponizno se nasmijao. "Kada sam razgovarao s vašom majkom, zapisao sam sve što mi je rekla na mali komad papira. I čini se da sam ga izgubio."

Provukao je ruku kroz prorez u svojoj odori u džep na hlačama. "Sada mi možete..." Uzdahnio je. "U redu. Nema veze. Pričajte mi o njoj. Zapamtit ću što mi kažete. Bila je ...mlada žena, zar ne?"

Nakon pauze, Gail je slegnula ramenima. "Bilo joj je dvadeset i devet. Nikada se nije udavala. Nije imala djece. Ja sam joj jedina sestra. Otac nam je umro kada smo bile jako mlade."

Kroz otvorena vrata Gail je mogla čuti glazbu kako dopire niz hodnik iz sobe za posjete. Gitara i flauta. Pogledala je svećenika. "Što vas točno zanima?"

"Recite mi ... kakva je bila", reče on. "Njen posao. Što je voljela raditi." Skinuo je usku ljubičastu štolu s vješalice i nježno poljubio križ koji je bio vezen po sredini, mrmljajući riječi koje ona nije mogla čuti.

Gail se odjednom osjetila zatvorenom, kao da je soba postala premalom. Kao da se upetljala u pripreme za ritual smrti koji nije imao nikakve veze s njom. Otac Donnelly je podignuo štolu i pažljivo je stavio oko vrata, izglastujući satensku tkaninu, ravnajući rubove.

Pogledao ju je. "Kakva je bila?"

"Kakva je bila..." Sekunde su izgledale kao vječnost. Gail je razmišljala o nečemu, bilo čemu. Želi li detalje koje može upotrebiti u molitvama, ili želi istinu? Njene se usne nisu micale.

A ne reći ništa nije baš bilo prikladno. Kao da će njena šutnja biti odmjerena i procijenjena.

"Renee je imala prekrasan glas. Barem jedno vrijeme. Mogla je profesionalno pjevati. Ali ona... dobro, njen životni stil nije baš nečemu pridonosio, mogli bismo reći."

Gailin je smijeh nestao dok ju je otac Donnelly nastavio gledati. Dodao je: "A njen posao?"

"Ona...ona je radila u kompaniji za prodaju nekretnina."

Reče Gail, svjesna koliko to banalno zvuči, koliko nestvarno. "Ne znam da li je to voljela."

Čekao je, ne mičući se i tiho stojeći u svojoj odori.

Njena su usta bila suha. "Ne znam što da vam kažem. Ne znam." Upravitelj pogrebnog poduzeća kucnuo je na otvorena vrata. "Oprostite. Sve je spremno."

Gail kimne glavom. "Da. Dolazim."

Gledala je u oca Donnellyja. Njegove su ruke mirno počivale na prsima, palac i srednji prst držali su rubove štole. Nokti su mu bili popucali, koža kao pergament. Ruke starog čovjeka, mislila je i zatim primijetila njihovu osobitu gracioznost.

Gail reče: "Renee je očekivala dijete." "Jasno mi je."

"Moja majka ne zna. Ne želim joj reći." "Renee vam se povjerila, zar ne?"

"Ne. Ne, doznala sam to od mrtvozornika. Nije ... Nismo bile ... bliske."

Polagano je kimnuo glavom.

"Nekad smo bile. Kao djeca, hoću reći. Zatim se između nas desilo nešto dok smo rasle. Ne znam zašto."

Otac Donnelly je podigao liturgiju sa stola- tanku, crnu knjigu, mekih i savijenih uglova.

Gailino se grlo stislo. "Ponekad sam mislila kako trebamo početi ispočetka. Zbog naše majke. Ali ... nikad nismo."

Okrećući stranice, našao je pravo mjesto u svojoj knjizi, te je zatvorio na svom palcu.

"Mislim", napokon je rekao, "da nam je o posljednjem času sve oprašteno." Podigao je pogled, smiješeći joj se. "Idite na svoje mjesto. Hoću reći ... Renee Michelle, voljena kćerka i sestra. Dosta je bilo."

Kada se Gail vratila u sobu za posjete, svi su se pomaknuli u redove stolica koje su bile nasuprot lijesu. Benova je ruka bila preko majčinih ramena. Dave se vratio s Karen. Kosa joj je bila začušljana u konjski rep i vezana vrpcom. Gail je sjela između Karen i svoje majke.

U zvučnicima se čulo tiho zujanje, zatim se začulo "Ave Maria", čisti sopran pjevao je na latinskom.

Karen je povukla Gail za ruku. "Mama." »

"Psst.

"Mama, dođi."

Gail joj se okrenula šapčući. "Što je bilo?" "Je li Renee tamo unutra?"

Gail kimne glavom.

"Zašto je ne možemo vidjeti?"

"Zato što ... Ne možemo. Kasnije ću ti objasniti."

Karen je tiho sjedila, noge su joj bile prekrizene kod gležnja i lagano su se ljuljale naprijed-natrag. Gail je pogledala Davea. Njegove su oči bile sjajne od suza, mišić u njegovoj vilici bio je čvrsto stisnut. Sinulo joj je da bi trebala uhvatiti Karen za ruku, ali ovakve simpatije bile su joj previše čudne.

Svi su uhvaćeni u čudnu predstavu, mislila je. Svi igraju uloge. Lijes je bio obojeni stup. Ulovila ju je potreba za smijehom i stisnula je ruke. Sopran na vrpci dolazio je do zadnjih visokih tonova, njen glas bogat i tečan, ispunjavao je sobu kao vrsta svjetla.

"Mama." U tišini koja je nastala Karen je počela govoriti. "Zašto se je ubila?"

Gail ju je pogledala tako strogo da je curica okrenula glavu, ali je zatim stavila ruku oko njenih ramena.

Kao iz daljine čula je oca Donnellyja kako započinje liturgiju, ali u mislima joj se ponavljalo Karenino pitanje.

Zašto? Razlozi su bili tu. Depresija, ljutnja. Žena koja je navršavala tridesetu, ni sa čim što bi to pokazivalo. Previše tereta, kako je to svećenik rekao. Nije bilo teško razumjeti, ako ste poznavali Renee.

Gail je postupno postajala svjesnom da otac Donnelly u sobi drži molitvu. Nasmijala se irskom akcentu. On reče: "Molimo se da Bog oslobodi našu sestru Renee Michelle od kazne ~i mraka."

Ljudi su oko nje odgovarali, višeglasno. "Usliši nas Gospode i imaj milosti."

Gail nije mogla govoriti.

"Molimo se da joj u svojoj milosti Bog oprostí sve grijehé." "Usliši nas Gospode i imaj milosti."

"Molimo se da joj Bog podari mir i svjetlo zauvijek." "Usliši nas Gospode i imaj milosti."

Gail je uprla pogled u lijes, svijeće na oba kraja treperile su u svojim staklenim držačima.

Kada joj je otac umro, morao je biti lipanj, jer je drvo u parku bilo u punom cvatu. Krvavo crveni cvjetovi pravili su luk. Renee je trčala preko ulice, noge toptale, kosa joj se vijorila iza glave. Irene je vrisnula da stane. Ali Renee je već bila u parku, trgajući pune ruke cvjetova s najniže grane. Ben ju je odnio natrag preko ulice, poljubio je i zatim je podigao, kako bi crveno cvijeće palo na lijes njihova oca.

Gail nije sa svog prozora na četrnaestom katu primijetila kada se nebo razvedrilo. Obračala je više pažnje svom poslu nego pogledu. Rasprostrla je papire i spise slučajeva u hrpice na stolu, sve po redu važnosti. U jednoj je ruci držala mikrokazetofon, a drugom je okretala stranice.

"Miriam, za Ewing v. Southeast pošalji kopije žalbe i odgovora Danu Murstenu uz napomenu : "Na vaš zahtjev ubrojen nalaz, itd. Ako želite intervenirati molim vas da me kontaktirate prije nego to napravite."

Gail je posegnula za svojim rasporedom. Napisala je ime slučaja, broj i šifru - LTR Dan Mursten. U rubriku za vrijeme upisala je točka-tri. Tri-desetine sata, osamnaest minuta, što je bilo vrijeme koje bi potrošila na pregled spisa, te diktiranje pisma, riječ po riječ. Niti jedan zastupnik ne bi to napravio na taj način. Samo možda, naivni, senilni, ili netko tko nije pod pritiskom da napravi četrdeset naplativih sati tjedno po sto sedamdeset i pet dolara na sat. Četrdeset sati u koje nisu bili uključeni sastanci osoblja, čitanje pravnih biltena, pregled dokumenata koji su se vratili s obrade, telefonski pozivi od potencijalnih klijenata, odlazak na zahod ili normalni razgovori s drugim ljudskim bićima u uredu.

Nitko tko je htio postati partner u Hartwell Black i Robineau ne bi stao na četrdeset sati. Pravi kreativac mogao je nakupiti petnaest naplativih sati od osam ujutro do pet popodne, pet dana u tjednu i zgrabiti još desetak vikendima. Ako to niste u stanju, propali ste. Prije ili kasnije, dali bi vam do znanja: nađite drugi posao.

Tri jutra za redom, odlučivši nadoknaditi izgubljeno vrijeme prošlog tjedna, Gail je dolazila dok je grad još bio u mraku, upisujući se kod pospanog čuvara u predvorju. Vozila se praznim dizalom i zatim ulazila otvarajući vrata svojim ključem.

Hartwell Black i Robineau uzeli su zadnja dva kata granitne zgrade iz negdje tridesetih. Glavna recepcija na četranestom katu mogla je biti uzeta iz engleske kuće za odmor: kožni namještaj, slike krajolika, polirano stubište koje je zavijalo ka gornjem katu. Svakog sata oglašavao se stari sat. Tvrtka je zapošljavala domaćina, starijeg čovjeka u bijelim rukavicama koji je upućivao važne klijente kroz labirint hodnika, ili gurao kolica s čajem na sastanke partnera.

Usprkos impresivnoj fasadi javnih prostorija, samo su partneri imali veće urede. Drugi su se snalazili u kombinaciji soba i pregrađenih prostora, većina je bila zakrčena starim namještajem. U Gailinom se uredu nalazio stol i stolica, iza njih ormar, polica s knjigama i dvije stolice za klijente. Sve je to sama kupila, u svjetlom drvu, uz biljke i uokvirene otiske tropskog cvijeća.

Gail je otrgnula duplikat vremena s rasporeda i stavila ga u spis - zadnji koji mora obaviti danas, kako bi spriječila da se vrata pakla otvore pod njenim nogama. Do petka mora sve biti ponovno po rasporedu. Spis je stavila u kartonsku kutiju na podu pored stola.

Privukla je pred sebe hrpu dopisa, memoranduma i poruka. Na trenutak je gledala u pisma na vrhu hrpe. Pisma sućuti.

Jučer ih je mislila odnijeti doma, napisati pisma zahvale pošiljaocima, od kojih su mnogi poslali cvijeće na sprovod. Prošle ih je noći zapazila s vrata svojeg ureda, dok je gasila svjetlo i ostavila ih na stolu. Bilo je šesnaest pisama, omotnice su bile uredno zatvorene, kako bi se vidjela adresa pošiljaoca. Uvrijeme vaše tuge ... Božja ruka vodilja ... Uz iskrenu sućut... pastelni zalazi sunca, otvorena kapija koja vodi tko zna gdje, Isus Krist kako drži janje.

Sada je sjedila i gledala ih kao da su tu greškom. Prošle noći Irene ju je nazvala doma, ni zbog čega specijalnog, te spomenula Renee. Začudo, Gail se nije mogla sjetiti kako je Renee izgledala, čudna činjenica koju nije spominjala majci.

Pritisnula je gumb na kazetofonu. Traka se sporo okretala. "Miriam, što se tiče ovih pisama sućuti. Pogledaj ako možeš napi

sati nekakve zahvalnice na svom PC-u, nešto jednostavno. I koristi ime osobe. Na kraju stavi samo "vaša". Ja ću potpisati."

Gail je maknula pisma u stranu.

Od telefonskih poruka, prvih je šest otišlo u smeće ispod stola; ove je probleme već riješila. Iduća je bila poruka od Nancy Darden, prikačena za četiri koje je već ostavila. Gail ju je gotovo mogla čuti. Nancy je vjerojatno rekla Miriam: "Sestra joj je umrla? Jaaao, šteeta. Dobro, što gospodica Connor radi za naš slučaaaj?"

Gospodica Connor radi na njemu, hvala. Gospodica Connor je htjela predložiti nagodbu krajem tjedna.

Klik. "Miriam, nazovi Nancy Darden i reci joj da je nalog otišao u ponedjeljak na razmatranje zastupniku suprotne strane..." Gail je zaustavila traku. Nije dobro. Morat će sama nazvati Nancy Darden. Gail još nije nazvala Anthonyja Quintanu jer je prvo htjela riješiti prvi spis. Možda će to napraviti za ručka, a Nancy nazvati popodne. Premotala je traku i poništila upute.

Iduće dvije poruke također su bile pričvršćene zajedno. Narednik Frank Britton iz Metro-Dade policije zvao je jučer dva puta. Gail nije poznavala nikakvog Franka Brittona. Niti jedan od njenih slučajeva nije imao to ime navedeno kao svjedoka.

"Oh, da", reče ona, sjećajući se. Prije koju godinu dala je nešto novca Policijskoj atletskoj ligi ili tako nešto i neprestano su se vraćali, gore od Jehovinih svjedoka. Stalno je slala čekove, kao da tjera zlo i dobila je policijsku naljepnicu za branik. Pismo je stiglo nedavno i u njemu omotnica s markom.

"Miriam. Ova poruka od Brittona iz Metro-Dade. Mislim da skuplja novac za P.B.A. Nazovi ga i vidi koliko sam dala prošle godine. Ako ne zna, reci da ću poslati pedeset dolara. I ispiši ček."

Gail je pritisnula prematanje. Traka je zacviljela. Kad je našla pravo mjesto, pritisnula je reprodukciju. "Nazovi ga i reci da ću poslati dvadeset pet dolara." Kako su stvari išle s Metzger Marinom, neće imati baš previše novca.

Daveova je kompanija bila u problemima. Njihova kompanija, zapravo. Dave ju je kupio prije par godina, dijelove za motorne jahte, s marinom i dućanom. Ali to je progutalo svu njihovu uštedevinu i dodalo još jednu hipoteku na kuću, a sada su kreditori postajali nestrpljivi.

Zavaljena u stolicu, Gail je pritisnula prste na prsa i trljala ih. Šalica visokih oktana iz sobe za kavu tjerala joj je srce sve brže i brže. Malo škakljanje, zatim udarac. Isto prošle noći. Osjetila je to dok je lijegala u krevet.

U nedjelju se Dave žalio kako propušta svoju partiju tenisa zbog toga što je Gail, koja je planirala raditi, zaboravila nabaviti dadilju za Karen. U njegovom se glasu osjetio prijekor. Rekao je: "Isuse Kriste. Koliko će ovo dugo trajati?"

Gail je planula. "Pitaj me kada ne budem morala tegliti teret. Kada budeš provodio više vremena na poslu nego na teniskim terenima, onda me to pitaj." Zalupila je vrata za sobom. Kasnije je zvala iz ureda, osjećajući krivicu. Bilo je dugih razdoblja šutnje preko telefona, nijedno od njih nije znalo što da kaže.

Njena je obitelj počela zauzimati mjesto na njenom rasporedu: naručiti i podići pizzu, točka-četiri; pogledati kćerkinu zadaću, točka-pet; voditi ljubav s mužem, točka-tri. U zadnje vrijeme se činilo da češće jedu pizzu nego vode ljubav.

Gail je ostavila ostatak poruka pored telefona. Počet će vraćati pozive u devet, za sat vremena. Trebalo joj je manje od dvije minute da pregleda zadnja četiri računa za klijente. Trebalo joj je pet minuta da prođe kroz memorandum o zakonu koji joj je pripremio jedan od službenika i još petnaest da izdiktira promjene.

Idući je bio uredski memorandum od Stanleya Birkena, partnera u bankovnom odjelu. Proveo je vikend u Palm Beachu igrajući polo. Vlasnik niza ponija, jedan senor Osvaldo Hoffinan de Armas iz Asunciona u Paragvaju, predsjednikov šogor, izrazio je zanimanje za ulaganje kapitala u južnu Floridu. Ako netko od članova tvrtke želi doći na zabavu kod Stanleya i Margot Birken u Grove Isle sljedeći utorak navečer...

Gail ga je bacila u smeće. Ugladna Tupperware zabava. "Dobro jutro, gospodice Connor!" Pjevao je glas iz hodnika. Gail je gurnula stolicu prema vratima i nasmijala se.

Bila je to Miriam, lice joj je još uvijek bilo crveno od brzog hodanja sa stanice podzemne željeznice. Gail ju je jedno jutro vidjela kako trčkara po ulici, duga smeđa kosa odskakivala joj je po ramenima.

Gail reče: "Buenos dias tebi, chica", namjerno tvrdim američkim naglaskom kojemu se Miriam smijala.

Ovog jutra nije. Miriam ju je pogledala gotovo majčinskom zabrinutošću. "Opet ste rano došli?"

"Ne, tu sam provela noć." Gail je metnula kutiju sa spisima i papirima na stol i u nju stavila kazetu.

"Tu eres loca." Miriam je ušla kako bi uzela kutiju. Postojalo je pravilo da se u uredima ne govori španjolski, ali ona ga je ignorirala.

Gail je kopala po stolu tražeći drugu kazetu. Kada je podigla pogled, Miriam je još bila tu. Oči su joj se ovlažile. Bile su to velike smeđe oči, iscrtane crnom olovkom. "Tako ste hrabri", reče Miriam. "Da sam ja izgubila sestru, ne bih znala što da radim. Ona mi je najbolja prijateljica."

Takva mlada, jednostavna dobrotica. Miriam je bila udana za dvadesetdvogodišnjeg bolničara iz Hialeah vatrogasnog društva. Njihova slika s vjenčanja bila je na njenom stolu, zajedno s fotografijama njihove bebe. Miriamina majka čuvala je bebu po danu. Njen je otac imao prodavaonicu cipela. Tradicionalni Kubanci još uvijek su štitili njenu mlađu sestru Naomi. Miriam je majku zvala barem dva puta dnevno.

"Dobro sam", reče Gail. "Hvala."

"Mogu li vam donijeti još jednu šalicu kave?"

"Bolje ne. Već sam popila dvije." Miriam je podignula kutiju sa spisima.

Gail reče: "Čekaj. Jesi li vidjela onu što privremeno radi?" "Cindy? Došle smo zajedno u dizalu."

"Za koga radi ovaj tjedan?" "Za Boba Wilcoxa, čini mi se."

"Sredit ću da ti pomogne danas popodne."

Wilcox je bio jedan od novajlija. To je jedna dobra stvar što si više na ljestvici: u hitnim slučajevima Gail mu može uletjeti i on tu ne može ništa.

Gail je zahvaljivala Bogu, Alahu ili onome božanskom faktoru koji ju je blagoslovio s Miriam Ruiz. Djevojka je znala više s dvadeset i jednom nego neke od starijih tajnica u tvrtki. Na žalost, tko god je smislio sistem plaćanja nagradivao je starost, a ne pamet. Da bi takav stav popravila, Gail je potihom Miriam davala novac sa strane.

Miriam je izašla s kutijom spisa, krenula je prema ogractenom prostoru niz hodnik. Na otvorenim Gailinim vratima začulo se kucanje.

"Dobro jutro." Bio je to Lawrence Black, njen nadređeni partner. Bilo mu je samo trideset osam godina, ali je već sijedio, imao je visoko čelo i tanko, dugo lice. Utemeljitelj Black bio je njegov djed. Larry je bio sretan što ima prezime, mislila je Gail. Većina obiteljske inteligencije nestala je prije nego je došla do njega.

Pitala se što treba. Rijetko je navraćao, osim ako nije htio gnjaviti. Konferencije su se obično održavale u njegovom uredu, gore. "Bok, Larry. Sjedni."

Uzeo je jednu od stolica za klijente, stavljajući šalicu s kavom na rub njezina stola. Šalica je sa strane imala natpis Orange Bowl Committee. Mislila je kako Larry nije bio u sudnici godinama. Nije morao. On i drugih petnaest partnera firme išli su van i tražili posao.

"Nisam imao priliku doći dolje i pitati te kako si", reče on. "Mogu li nešto napraviti?"

Vrtila je glavom, smijući se. "Ne, dobro sam. Hvala." "Deedee me zamolila da ti kažem kako ima fotografije školskog mjuzikla. Cure izvrsno izgledaju Donijet ću ti one na kojima je Karen, ako želiš."

Njihove su kćerke išle u isti treći razred u Biscayne Academy. Gail reče: "Da, voljela bih dobiti kopije". Suzdržala se da ne pogleda na sat.

Larry je nagnuo gutljaj iz šalice za kavu i stavio je u krilo. "Jučer sam malo popričao s Jackom Warnerom." "Jesi?" Warner je bio šef odjela parničenja.

"Primijetio je da imamo puno sati na onom slučaju djevojke Douga Hartwella."

Znači, u tome je stvar. Gail je poravnala kazetofon s rubom stola. "Prošli tjedan sam ti poslala memorandum, Larry." Koji je on očigledno zaboravio. "Mogu dati kopiju Jacku." To bi bilo najbrže rješenje. Ali vjerojatno ne najpametnije. Davno je shvatila da se partnerima neizgled rijetko žuri. Velika iluzija, bez sumnje, ali takvo je i pola pravne prakse. "Još bolje, otići ću do njegovog ureda i o svemu ga izvijestiti."

"Odlično." Larry kimne glavom i zatim ustane. "Dužnost zove. Još jedan prokleti sastanak osoblja."

Gail ga je otpratila do vrata.

Pogledao je nekoga tko je prolazio, dižući ruku na pozdrav, te se ponovno okrenuo prema Gail. "Ručat ću s Jackom u sobi za partnere negdje oko podneva. Zašto nam se ne pridružiš?"

Na zadnjem katu, spojenu s kontinentalnim restaurantom sa četiri zvjezdice, tvrtka je posjedovala privatnu sobu za objedovanje, je dan prostor za suradnike i drugi, veći, za partnere i njihove goste. Nasmijala se. "Svakako."

Kada je otišao, zatvorila je vrata i naslonila se na njih, smijući se sebi.

Tri uljna portreta u zlatnim okvirima visjela su u glavnom predvorju - muškarci koji su utemeljili Hartwell Black & Robineau dvadesetih godina, kada je u Miamiu bila velika potražnja za zemljom. Firma je preživjela potražnju, uragane, depresiju i useljavanje sa sjevera i juga, koje je Miami od uspavanog turističkog gradića pretvorilo u neslužbeni glavni grad Kariba. Nastale su sjajnije, veće pravne tvrtke, odumirale i reformirale se, te se skupile u visokim staklenim tornjevima uz ulicu Flagler ili Aveniju Brickell, ali nitko nije imao tradiciju i dugovječnost kao Hartwelle Black.

Ona je u firmi bila osam godina, od ljeta prije njene zadnje godine pravnog fakulteta, zaposlena kao službenica uz jaku konkurenciju. Nisu spominjali suca Bena Stricklanda, ali naravno, znali su. Gail je bila počasni član kluba. Od tada je radila vrlo mnogo i imala je klijente i slučajeve koji su to pokazivali.

Od šezdeset sedam zastupnika, jedanaest su bile žene, što nije loš omjer za staru olinjalu firmu kao što je ova. Ali samo dvije žene partnera. Gail je htjela postati trećom.

Vrativši se svm stolu ubacila je u kazetefon novu kazetu, spremna za pravne probleme koji su se pojavili od petka. Miriam ju je već uvjerala da nijedan nije toliko važan da se mora isti dan odgovoriti. Gail je obradila četiri i onda se zagledala u sljedeći.

"Ne mogu vjerovati."

Bio je to prijedlog za obacivanjem slučaja Darden v. Pedrosa Development u kojem se tražilo da se sudac Arlen Coakley sam diskvalificira i pošalje slučaj na drugi odjel. Na kraju je bio potpis Georgea Sancheza za Ferrer & Quintana.

U nevjerici, Gail je pregledala prijedlog. " ... bliske poslovne i osobne veze između ne samo suda i tužitelja nego i suda i zastupnice tužitelja, prejudiciraju prava okrivljenog na pravedno rješavanje ovog problema."

Zamijetila je prenapuhanu prozu - definitivno George. Uz prijedlog se nalazila napomena u kojoj se traži da sud odredi specijalno saslušanje. Samo to bi moglo potrajati od tri do šest tjedana.

Naravno da je poznavala suca, ali on joj ne bi napravio nikakve ustupke. A Coakleyu nije bilo važno što je stari prijatelj senatora Hartwella. Prijedlog će ga samo naljutiti.

A opet ... Coakley može izbaciti slučaj sa svog odjela ako se naljuti.

"Prokletstvo." Gail odbaci penkalu na stol. George je napisao prijedlog, ali je li toliko mudar da ga je sam smislio?

Podigla je slušalicu i okretala brojeve. Anthony Quintana je pričao o dogovoru. Došao je na sprovod s tim malim okvirom s dvije slike za Irene. Lijepo od njega. A sada ovo.

Nakon što je dva puta zazvonilo, odgovorio je ženski glas - dvojezična automatska tajnica. Gail je čekala, kuckajući noktima po rukohvatu svoje stolice.

"Ovo je pravna tvrtka Ferrer i Quintana. Esta es la oficina de Ferrer y Quintana. Možete ostaviti poruku nakon signala. Deje su mensaje al sonido electronico. Gracias." Bip.

"Ovdje Gail Connor, iz Hartwell Black. Molila bih da me gospodin Quintana nazove čim dode." Izrecitala je broj i oštro spustila slušalicu, gledajući na sat. Osam i pedeset.

Nakon što je u svoj raspored brižno upisala točka-dva, Gail je pričvrstila oznaku vremena uz dokument. Kao da će iirma zaraditi deset centi.

"Gospođice Connor?" Miriam je zakucala i otvorila vrata. "Tu je netko tko vas želi vidjeti", reče ona.

"Nemam nikakvih sastanaka danas ujutro."

"Znam, ali Gwen kaže da je tu neki Indijanac po imenu Panther ili tako nekako -"

"Jimmy Panther?"

"Imagine! A Gwen kaže kako joj je rekao da je važno." "Ne." Umorno se nasmijala Gail. "Reci mu da mi napiše pismo. Ili neka dođe drugi tjedan."

"Kaže da se radi o vašoj sestri."

"Oh, Bože." Gail je duboko uzdahnula. "Mislim da želi ... nemam pojma što hoće."

"Pa, ako je o vašoj sestri..."

Okrenula je očima. "U redu. Dovedi ga. Pet minuta, to je sve." Bez prigušenih svjetala i svjetlucanja svijeća pogrebnog podu zeća, Jimmy Panther nije mogao tako dobro odglumiti ulogu mističnog šamana. Ali ipak, kada ga je Miriam uvela u ured, Gail je zapazila dva pravnika kako polako hodaju pored njenih vrata, gle dajući.

On je bio odjeven u plave radne hlače i bež majicu s kratkim rukavima, koja je otkrivala tamne, mišićave ruke. Oko njegova vrata bio je samo jedan niz perli, od zelenog stakla s nekom vrstom amajlije koja je lagano zveckala dok je hodao.

Gail automatski pruži ruku. "Dobro jutro, gospodine Panther." Ime joj se činilo čudno dok ga je izgovarala. "Sjednite." "Hvala." Kada je pustio njenu ruku vidjela je dršku noža kako viri sa strane. Njegov je remen išao kroz korice. Nije mogla vidjeti oštricu, samo komadić sjajnog metala prije nego je nestao u dvadesetak centimetara tvrde smeđe kože.

Pogledao je dolje, onda opet gore, polako se smijući i pokazujući malo krive zube. "Miami je opasno mjesto. Jednom me je netko zgrabio na parkiralištu ispred Povijesnog muzeja."

"Stvarno. Sigurno nije dobro prošao."

"To je bilo prije nego sam nosio ovo." Jimmy Panther je sjedio u stolici blizu prozora i oslonjen laktom o izbočinu. "Nisam imao problema u zadnje vrijeme."

Miriam je još uvijek bila tu. "Gospodine Panther, mogu li vam donijeti šalicu kave? Malo čaja? Keks?"

"Ne želim kekse. Čaj bi bio dobar. Malo umjetnog šećera. Pazim na težinu." Izvadio je svoj dugi rep iz prostora između leđa i stolice.

Miriam se okrenula prema Gail.

"Ništa za mene. I Miriam. Zatvori, molim te, vrata?"

Jimmy Panther je razgledao ured, pomalo orijentalne oči šetale su preko knjiga, spisa i namještaja.

Okrenuo ih je prema Gail. "Renee je rekla da ste pravica. Kakvim se pravom bavite?"

"Komercijalnim parničanjem. Nešto malo imovinskim. Što god mi daju."

Naslonio se nalijevo, kako bi pogledao kroz prozor koji je bio okrenut ka sjeveru. Gail je znala što će vidjeti: Krila propelera rashladnih uređaja na krovovima propalih dućana i ureda, gradsko sveučilište, saveznu sudnicu, a na istoku mali dio Biskajnskog zaljeva, koliko se moglo vidjeti iz ovog kuta. Partneri su imali bolji pogled, sve do Atlantika.

Jimmy Panther je lagano gurao dno metalnog okvira. "Ne otv

vara se.

Gail reče: "Gospodine Panther. Željeli ste me vidjeti zbog Renee?"

"Možete me zvati Jimmy, u redu? Žao mi je zbog toga što se desilo. Volio sam Renee. Bili smo dobri prijatelji. Nisam mislio da bi napravila tako nešto. Ipak, drago mi je da sam je ja našao, ne neki stranac."

Gail je ovo morala ponoviti. "Vi ste je našli?"

"Ja vozim zračni čamac po Trailu. Taj sam dan izašao rano s nekim turistima." Pustio je da proteknu sekunda ili dvije, kao da razmišlja koliko Gail želi znati. Zatim reče: "Renee je voljela brod. Vozio sam je nekolilco puta, dolje oko Shark Valleya."

"Vidim. Kimnuo je glavom. "Sreli smo se u muzeju. Ja sam davao lekcije iz indijanskog života. Ona je nadgledala grupe djece. Bila je dobra s djecom."

"Renee?" "Da. Puno smo pričali o povijesti. Stvarno ju je zanimalo. Možda zato što je vaša obitelj već dugo tu." Ponovno se nasmijao, njegove su se crne oči stisnule. "Morao sam joj reći, moja je obitelj ovdje bila duže."

Čulo se lagano kucanje na vrata, zatim je Miriam ušla sa šalicom od stiropora. Spustila ju je na salvetu, zajedno s plavim paketićem i štapićem za miješanje.

"Puno hvala", reče on.

Iza njegovih leđa, Miriam je podigla obrve prema Gail i zatvorila vrata.

Jimmy Panther si je nasuo umjetni zaslađivač te bacio čošak koji je otrgnuo u malu vrećicu i lijepo je savio. Ruke su mu bile pune ožiljaka i žuljeva.

Gail se ljuljala u svojoj stolici.

"Dobro", progovori on. "Zašto sam ovdje. Zvao sam vašu majku jučer i rekla je da bih trebao popričati s vama."

"Gospodine Panther. Prije nego me pitate. Je li to o nekakvom novčanom doprinosu u Reneeino ime ..."

"Ne." Začudeno je gledao. "Ne, nije. Renee je imala nešto moje i ja to želim natrag."

» "Da?"

"Posudio sam Renee jednu masku koju je napravila moja baka." "Masku?"

"Da. Od gline."

"Ista baka koja je napravila perlice?"

"Da. Imala je peć za glinu. Pravila je pepeljare i keramičke aligatore i suvenire za turiste." Jimmy je zastao, zatim rekao: "Renee se sviđjela maska, pa sam joj posudio. U obliku je jelenove glave." Raširio je ruke oko dvadesetak centimetara. "Otprilike je tako visoka. Crvenkaste boje. Ima ugravirane crte oko očiju, velike uši. Možda ste je vidjeli u njenom stanu."

Renee je imala stan u Coconut Groveu u sjenovitoj ulici gdje su zgrade bile skrivene iza hrastova i banian drveća. Gail je tamo bila samo jednom, kako bi za Renee našla nešto u što će je posmrtno obući.

"Ne", reče Gail. "Ne sjećam se ničeg takvog. Ali možda nisam vidjela."

"Vaša majka kaže da još niste raščistili Reneeine stvari. Mogli bismo se tamo naći." Puhnuo je u površinu čaja i zatim popio gutljaj.

"Sumnjam da ću ja ići tamo", reče Gail. "Oprostite što pitam, imate li neki dokaz da je to vaše?"

"Samo ono što tvrdim." Oči Jimmyja Panthera nisu pokazivale osjećaje. Rekao je: "Moja je baka sada mrtva i nemam puno njenih stvari."

Gail ga je nastavila gledati.

Panther reče: "Irene mi je rekla da je ne smeta ako pogledam okolo, ali da prvo razgovaram s vama."

"Ona je to rekla?"

"Da." Nasmijao se. "Rekao sam joj da je to kao dio duše stare žene koji luta i koji se mora vratiti doma. Ionako je Renee obećala da će mi donijeti masku prošli tjedan. Onda se desilo ovo." Pio je svoj čaj.

Gail je maknula pramen kose iza uha, mičući pogled kako bi sakrila uznemirenost. Nije imala razloga ne dati Jimmy Pantheru jelensku masku. Možda ju je stvarno napravila njegova baka.

"Zašto ste je posudili Renee?"

"Mislila je da bi se indijanske maske mogle dobro prodavati u dućanima u Groveu, pa ju je odnijela na nekoliko mjesta, kao uzorak. Nemamo mnogo načina da bismo zaradili, osim svojim rukama." Jimmy Panther je zastao. "Kažem vam ovo u povjerenju. Ne želim da se ta ideja pročuje."

"Neću reći nikom živom, vjerujte mi." Nakon trenutka, Gail je kimnula glavom. "U redu. Koliko znam, moja majka ide u Reneein stan idući vikend. Možda dođem i ja, nisam sigurna. Kako bilo, potražiti ćemo masku."

"Hvala vam."

"Molim vas samo jedno. Ako imate nekih pitanja, nazovite mene. Moju majku ne treba smetati."

Spustio je praznu šalicu na izbočinu pod prozorom, te izvukao komad papira iz džepa na majici i pružio joj ga. "Možete ostaviti poruku na ovaj broj. To je dućan gdje parkiram brod."

Gail je otpratila Jimmyja Panthera do hodnika, a Miriam ga je odvela do predvorja.

Indijanci su držali nekoliko dućana za turiste uz autoput, ali Gail nije znala što rade kako bi preživjeli. Vidjela je prikolice i stare betonske kuće na Tamiami Trailu, blizu Miccosukee rezervata. Dalje na istok, prema gradu, na križanju Krome avenije, usred ničega, pleme je zakupilo nešto zemlje za igračnicu tombole, zgrada je bila velika kao nogometni teren. Gail je tamo bila iz radoznalosti. Vodili su je ljudi s talijanskim imenima, a osoblje je nosilo crne veste i zgužvane košulje. Nigdje nije bilo Indijanaca, osim tu i tamo za stolom za tombolu, označavali su brojeve kao i turisti i stariji ljudi koje su tu dovezli iz staračkih domova.

Pomisao o Renee na zračnom brodu i s Miccosukee Indijancem, bila je nevjerojatna.

Gail je ponovno sjela sa svojim kazetofonom i hrpom dopisa na koje je trebalo odgovoriti. Gotovo je bila završila kada je zazvonio interfon. Označila je mjesto i podigla slušalicu.

"Molim Miriam."

"Anthony Quintana je rekao da ste ga zvali?"

"I jesam." Gail je dizala papire kako bi našla prijedlog za odbacivanje. "Osim toga, ako tamo imaš Darden spise, donesi ih, molim te?"

Ovo je trebalo biti sređeno prije ručka - prije nego ju je Jack Warner pogledao iznad odreska i salate Cezar. Gail je pritisnula gumb i naslonila se u stolici. "Gospodine Quintana. Pogodite što sam jutros našla na stolu."

"Hmmm. Ne znam. Što?" "Prijedlog za odbacivanje."

"Ah. George mi je rekao da ga je poslao u ponedjeljak. Očigledno vas nije zvao." U njegovu mekom glasu osjećala se nota čuđenja, na što Gail nije nasjela.

"Ne, nije. Tko radi na ovom slučaju, vi ili George?"

Quintana je pustio da prođe nekoliko sekundi. "Htjeli ste razgovarati sa mnom i evo me."

Miriam je ušla sa spisima i ponovno otišla.

Gail je govorila polako. "Gospodine Quintana, recimo da je ovo vaš slučaj, u redu? Ne znam kako rješavaju stvari na krivičnom sudu, ali mogu vam reći ovo: Sudac Coakley ne voli kada se zastupnici zafrkavaju sa sistemom. Pristojno upozorenje. Nemojte da to spominjem u slučaju hitnosti."

"Hoćete da povučem prijedlog? Dok se ne postigne dogovor, slučaj se nastavlja. Oboje znamo kako to ide."

"Ako vam tako više paše." Gail je omotala žicu telefona oko šake, zamišljajući da je to njegovala svilenom kravatom. "Sigurno ste imali prilike pregledati nalog koji sam tražila. Kurir može odnijeti original do suca danas popodne. I sve dok se držimo teme, možemo dogovoriti vrijeme kada ću obraditi Ernesta i Carlosa Pedrosu."

Mislila je da ga čuje kako uzdiše. "Slušajte, gospođice Connor - Ne, neću biti služben s vama. Slušaj, Gail. Možemo se utopiti u papirima i proceduri. Ali sada razgovaramo - ne licem u lice, ali razgovaramo. Nadao sam se da ćemo neprijateljski odnos ostaviti za sudnicu."

Čovjek je bio uglađen, morala mu je to priznati.

"Sa mnom se je lako dogovoriti", reče ona. "Ali prijedlozi koji stignu niotkuda prilično me naljute."

"Kao što vidim. U redu. Popričajmo o danas popodne. Dopusti mi da te odvedem na kavu koju si prije odbila. Imam iskaz kojem moram prisustvovati, pa će mi biti usput."

Gail je zapazila način na koji je izgovorio iskaz: meko, ne tvrdo, engleski. Prošla je palcem po oznakama koje su virile iz Dardenovih spisa. "Bit ću otvorena s tobom. Moji klijenti nisu raspoloženi za velikodušnost."

Anthony Quintana se nasmijao. "Oboje se moramo čuvati klijenata. U koliko sati?"

"Moram prvo razgovarati s Dardenima. Mogu li te nazvati početkom idućeg tjedna?"

"Naravno. Čujemo se."

Gail je spustila slušalicu i zatim se namrštila na debeli spis na svom stolu. Znala je kad ju se pokušava zaskočiti. Većina zastupnika, koja je to prošla, išla je do kraja. "Ništa osobno", naravno, te su se nakon toga svi rukovali i zajedno popili piće. To su bila pravila. Ali Quintana je još uvijek igrao drugu igru: da je izbaci iz ravnoteže. Smijeh. Probaj šarmom umjesto hladnim zahtjevima. Ako ne bude išlo tako, onda budi surov.

Samo probaj, amigo, promrmljala je Gail samoj sebi. Posegnula je za svojim rasporedom. Točka-četiri. Kada bi samo mogla poslati račun za ovaj slučaj, Dardeni bi bili na koljenima i molili da se postigne dogovor.

Otvorila je hipotekarni spis i zatim, kada je ponovno začula interfon, lagano opsovala. Podigla je slušalicu.

Miriam reče: "Onaj Britton iz Metro-Dade je vani." "Tko?"

"Policajac kojeg ste mi rekli da nazovem, sjećate se?" "On je ovdje?"

"Uh-huh. Valjda ne skuplja novac za P.B.A."

Tipični policajac u civilu, mislila je Gail, dok je Miriam za njim zatvarala vrata. Plava jakna, tamna kravata, kratka smeđa kosa, naočale sa zlatnim okvirima. Čovjek u kasnim tridesetima. Mogao je biti prodavač uređaja za Sears. Sve dok joj nije pružio bijelu karticu sa zlatnom značkom. Metro-Dade policija.

"Gospođice Connor, ja sam Frank Britton. Kako ste danas ujutro"? Prihvatila je ruku pruženu preko stola. "Sjednite, naredniče. O čemu je riječ?"

Imao je ugodno lice. Viđala je takva lica i prije, na stručnim svjedocima koji se spremaju svjedočiti. Sjedaju u svoju stolicu, ispravljaju svoje sakoe, udobno se smiještaju.

Gail je stavila karticu na stol. "Piše, Odjel za ubojstva." "Da, gospodo. Istražujem smrt vaše sestre."

Sjela je u svoju stolicu. "Ne razumijem."

"Trebali biste znati, vi ste pravnica, gospođice Connor. Odjel za ubojstva bavi se ubojstvima, kao i drugim slučajevima neprirodne smrti." Brittonov je nastup bio ljubazan, naglasak mu je bio negdje sa sjevera Floride, takvo zatezanje teško se moglo čuti u Miamiu.

Rekao je: "Poduzeli smo neke korake prošli ponedjeljak, nakon što smo dobili izvještaj. Pretraživanje područja itd. Isto smo jutro pregledali njezin

stan, ali -"

"Je li to rutina?"

"Apsolutno. Pogledamo da vidimo ima li nekog tamo. Nikad se ne zna. Mogao bi biti netko ranjen ili mrtav. Ako je imala cimera, željeli bismo obavijestiti tu osobu." Zastao je na tren kako bi bio siguran da ga je Gail razumjela i rekao: "Hoću se vratiti i ponoviti to. Vaša je majka rekla da vas nazovem."

"Da? Zašto? Mislim, ona je osobni predstavnik."

"Nije spominjala. Mislio sam da vi brinete o sestrim stvarima."

"Ne. A majka mi ovo nije spominjala...istragu."

"Možda je zaboravila", reče on. "Dogada se. Ljudi ne vole razmišljati o smrti."

"Ali, Renee se je sama ubila. Zar to ne piše u smrtnici?" "Ne, gospodo. Nije sigurno. Nećemo izdati smrtnicu dok sve ne provjerim, a obično počinjem s mjestom stanovanja preminule osobe. Prošli put nas je kućevlasnik pustio. Ako se vratimo, trebat će nam nalog za pretres ako s nama nije netko od obitelji."

"Gail reče: "Ne vidim zašto. Renee je nadena u parku s prezezanim žilama."

"Da, gospodo, policajac dođe, počne postavljati pitanja kada svi žele preboljeti smrt voljene osobe. Shvaćam da je to šok."

Na pola smijući se, Gail je pogledala njegovu karticu, poravnavajući je s rubom stola. "To ne može biti. Da li ovo radite sa svim samoubojstvima?"

"Bože, ne. Nemamo toliko ljudi. To je procjena, obično nakon što nas netko zamoli da ispitamo stvar."

"Mislite, moja majka."

Iza naočala, njegove su blijedoplave oči pokazivale simpatiju. "Vidite na što cilja. Nije bilo oproštajne poruke, niti teške bolesti. Većina ljudi koja se sredi u depresiji je. Vaša majka nije mislila da je Renee u takvu stanju."

"Je li vam rekla da se Renee već probala ubiti? Sa žiletom?" "Kada je to bilo?"

"Prije otprilike četiri godine."

"Huh", reče Britton. "Ipak trebamo sve provjeriti. Kada nas možete pustiti unutra?"

"Gledajte, naredniče, ne želim biti odbojna, ali stvarno nemam vremena za ovo."

Svjetlo se reflektiralo u njegovim naočalima. "Onda ćemo morati nabaviti nalog. Ili zamoliti gospođu Connor da pođe s nama." Gail je pričekala nekoliko sekundi. "U redu. Možemo se naći u subotu ujutro."

"Bolje u petak."

"Dobro. Pet popodne. Ne mogu drukčije."

Nakon što je Britton otišao, Gail je rekla Miriam da zadrži sve njene pozive. Sjedila je za stolom s podvinutim nogama.

Irene je možda nazvala čak i šerifa Okruga Dade. I ako on nije znao tko je Irene Strickland Connor, tada bi o tome rekla gradonačelniku Miamijsa. Možda ne obraćaju pažnju na svaku uciviljenu majku, ali na ovu će morati.

Prije nekoliko godina Gail je došla kod Irene na ručak i našla je za kuhinjskim stolom kako razgleda brošuru o protuprovalnim rešetkama. A u susjedstvu su joj bili čuvar i sigurnosne patrole. Gail je bila zbunjena sve dok se nije sjetila da Irene sljedeći tjedan ima manju operaciju. Irene je izašla iz bolnice; rešetke nikada nisu instalirane.

Gail je krivila sebe što su prošla tri dana kako nije vidjela majku. Ali dani su prošli munjevito, jedva da ih se je sjećala.

Ustala je i otišla do izbočine kod prozora, gdje je Jimmy Panther ostavio svoju šalicu od čaja. Podignula ju je. On je rekao kako mu je Renee prošli tjedan obećala donijeti glinenu masku jelena. To bi moglo dokazivati nešto o njenom stanju duha, ako je govorio istinu. Ako? Jimmy Panther je mogao reći što je htio. A Renee je imala cijelu povijest zaboravljenih obećanja.

Gail je bacila šalicu u smeće.

Irene Strickland Connor živjela je nekoliko milja sjeverno od centra u dijelu grada po imenu Belle Mar, u kojemu su se nalazile kuće mediteranskog stila dvadesetih do utramodernih staklenih i drvenih. Na glavnom izlazu Gail je upalila žmigavac i skrenula s Bulevara Biscayne na Seagrape Lane. Manja ulica, omeđena velikim palmama i rascvjetalim hibiskusom, bila je odijeljena malom stražarskom kućicom. Prije deset godina su stanovnici, nervozni zbog nemira i useljavanja, podigli sigurnosni zid visok dva metra.

"Otvori vrata, slatkice", reče Gail Karen. Djevojčica je sjedila na sjedalu Buicka s otvaračem za kapiju uperenim u prugastu barijeru preko ceste. Pritisnula je gumb i drvena je ručka krenula gore.

Karen je zatvorila knjigu iz zemljopisa, koju je čitala na krilu. "Jesi li završila poglavlje?"

"Skoro." Karen se nagnula kako bi stavila knjigu u torbu. "Skoro?" Gail je usporila preko izbočine za smanjenje brzine. "Tako nećeš zadržati petice. Možeš završiti dok ja razgovaram s bakom, u redu?"

Ben ju je to popodne zvao na posao. Pripremio je imovinske papire Irene na potpis i htio je da ih Gail ovjeri. Inzistirao je: ne, ne, ne želim čuti da imaš previše posla. Dovedi Davea. Svi ćemo zajedno ručati. Osim toga, Irene kaže kako te nije vidjela cijeli tjedan. Irene je bila majstor za melodrame. Gail ju je vidjela prije tri dana.

Seagrape Lane prolazila je pored Banyana, Bottlebrusha i Jacarande i konačno završila u krugu. Gail je ulazila na Irenein prilaz, gume su drobile žirove koji su pali s obližnjeg hrasta. Kuća je bila jednokatnica s fasadom od stare cigle i krovom pokrivenim bijelim pločicama koje su potamnjele od mahovine. Narančasta mačka razvlačila se na trijemu ližući pandže. Prugasta ih je promatrala sa izbočine pod prozorom.

Kod prednjih vrata Gail se poslužila svojim ključevima i ušla u foaje. Karen je išla za njom, njena je školska torba lupkala pored unutrašnjih vrata, koja su se s bukom zatvorila za njima. Obojena metalna dekoracija - flamingo - zveckao je na labavim zakovicama. "Irene! Mi smo!"

Nakon trenutka čuo se prigušeni glas: "U kuhinji sam."

Gail ju je našla kako vadi plastične kontejnere i folijom zamotane tanjure iz hladnjaka.

"Uranila si", reče Irene. Stavila je pecivo na stol, stakleni je poklopac zveckao. "Htjela sam vam pripremiti ručak, a vi ste već ovdje." Njen je glas bio dovoljno čudan da se je Gail pitala koliko je popila.

Karen je spustila torbu s knjigama na stolicu. "Hej, baka." Ostavljajući vrata hladnjaka otvorenim, Irene je pružila ruke. "Dođi k meni, anđele." Zagrlila je djevojčicu. "Bože, kako si velika."

Karenino je lice na trenutak zaronilo u Ireneinu majicu s cvijećem. Gail je zapazila ostatak odjeće - kričavozelene hlače i zlatne kožne sandale obložene umjetnim dragim kamenjem. U svojim je crvenim kovčicama imala šal vezan iza jednog uha.

Gail nije bila sigurna je li ta odjeća značila da se Irene razvese lila ili je lagano pošasavila. Krenula je zatvoriti vrata od hladnjaka. "Jesi li gladna, bebice?", pitala je Irene, poravnavajući Kareninu majicu preko hlača.

Karen je napravila grimasu. "Ja nisam bebica."

"Dobro, nisi. Oprosti." Pružila je ruku preko grudiju. Gail je vidjela da nosi bijele perlice koje joj je Jimmy Panther dao na sprovodu.

Karen je mazila sivu mačku koja se sklupčala na kuhinjskom stolcu. "Ali sam gladna."

Gail reče: "Jest ćemo čim dođe Ben. Zašto ne odeš na trijem i završiš svoju zadaću?"

"Daj djetetu da jede, Gail. Ne mora čekati Bena."

Gail je našla jabuku u košari s voćem i dala ju Karen. "Idi sad. Hoću razgovarati s tvojom bakom." Karen je uputila Gail pogled, uzdahnula, te spustila jabuku u s~oju torbu. Pored bazena bilo je stolova i stolica, te je tamo mogla učiti ako ne bude obraćala pažnju na pogled. Brodići su plovili po cijelom Biskajnskom zaljevu, većina ih se vraćala u svoje marine. Kroz cvrkutanje kosova čuo se udaljeni zvuk motora.

"Ostani na trijemu", dodala je Gail. Mačka je protrčala kroz pomična staklena vrata dok ih je zatvarala.

Irene je podigla cigaretu iz teške kristalne pepeljare i zagledala se u stol. "Mislila sam da pojedemo ovo i da vratim tanjure." Gail je prepoznala tanjure i peciva koje su prošli tjedan donijeli

susjedi, ali je sadržaj polako nestajao. Nekoliko komada pečene govedine sušilo se na rubovima. Mesna štruca zauzimala je samo jedan ugao četvrtaste posude. Ostaci graška, krumpira, kukuruza, kiselih gljiva, lazanje, pite od limete - i još toga.

"Gdje je Dave?"

"Doma je", reče Gail "sprema neke papire za računovođu." To je bila istina, ali Gail mu je također rekla da mora sama popričati s Irene.

Irene je povukla zadnji dim i ugasila cigaretu. "Idemo u sobu ručati. Možemo popiti i malo vina." Nasmijala se. "Što ide uz puding?"

Nakon sekunde Gail reče: "Majko, moramo razgovarati." "Ooh, ovo zvuči ozbiljno." Irene je podignula plitku čašu s nekoliko kocki leda na dnu, pogledala sadržaj, te izvadila bocu Smirnoff votke iz ormarića. "Što ćeš popiti?"

"Ništa, hvala."

"Nisi nimalo zabavna", reče Irene. Držala je čašu ispod automata za led. Napravio je malu buku i ispljunuo kocke.

Gail reče: "Detektiv za ubojstva mi je danas došao u ured, narednik Britton iz Metro-Dade. Žele pretražiti Renee-in stan." Irene je odvrnula čep na votki i nasula. "Da. Nadam se da je u redu što sam preporučila tebe."

Mislila je kako će Irene htjeti objasniti, ili se čak nasmijati. Sad sve zvuči tako glupo. Ali ona je samo uzela limetu iz hladnjaka i bacila je na dasku za rezanje. Lijepo ju je narezala, kosa joj je skakala, oštar miris agruma razlijevao se kuhinjom.

Napokon Gail reče: "Zašto si od njih tražila da to rade?"

Irene je iscijedila limetu u čašu i zatim je pustila da padne unutra. "Tko zna? Možda nadu nešto."

"Renee je izvršila samoubojstvo. Zašto bi im ti rekla da nije?" "Samo sam rekla da me to muči. Sad više nije bitno, zar ne? Neka malo pogledaju. U čemu je problem?"

"Mogla si prvo sa mnom porazgovarati", reče Gail. "Imala si posla."

"Daj, Irene. Kada nisam imala vremena porazgovarati s tobom?" Nije bilo odgovora. Gail reče: "Mogu proći kroz stan s mikroskopom i pincetom, nije me briga. Ali to što si ih zvala stvarno je bizarno."

Irene je promiješala svoje piće. "Nisam ti rekla, jer bi me pokušala odговорiti. Ti za sve moraš imati logično objašnjenje. Ja sam jednostavno znala ... osjećala sam ... da to ona ne bi napravila."

"Ali jest. Pogledaj kakva je bila. Nikada nije završila fakultet. Završila je s pola radnog vremena iza stola, a to je nešto za što je rekla da nikada neće. Nikada nije znala zadržati muškarca. Imala je problema s drogom. Pila je, i to nakon što je odrasla, vjerujući da može imati sve što želi."

Irene je otvorila ladicu. U njoj je zazvečala srebrnina. "Vjerojatno ćeš mi reći kako sam za sve kriva ja. Kako sam je razmazila." Gail je osjećala težinu umora. "Voljela bih - da jednom - vidiš stvari onakvima kakve stvarno jesu."

Irene se okrenula s rukom punom vilica i noževa. "Evo, možeš ovo staviti na stol umjesto mene." Kako ih Gail nije odmah uzela, Irene ih je ispustila na stol. "Podmetači su u buffetu."

"Znam gdje ti stoje stvari." Gail je gledala kako uzima tanjure, stavlja ih na šank i ponovno poseže u ormarić.

Irene je govorila uz zveckanje. "Dobro. Ja ne vidim stvari. Nisam poznavala vlastitu kćerku. Nikada se nisi trudila da je tretiraš kao sestru. Da jesi, znala bi da Renee nije ono što misliš."

Gail je podigla glas u napadu ljutnje. "Stvarno? Doktor koji ju pregledao, rekao mi je da je bila skoro dva mjeseca trudna kada je umrla."

Irene se okrenula s tri čaše za vino u rukama. Polako ih je spustila, jednu po jednu. "Ti ... nisi imala pravo - nikakvo pravo - da mi to ne kažeš."

Nastupila je duga tišina. Napokon, bolno, Gail kimne glavom. "Mama, oprost. Trebala sam."

Irene je uzela kuhinjsku krpu i obrisala mrlju s jedne od čaša. "Vjerojatno ne znaš tko je otac. Bio."

"Ne."

Bacila je krpu na šank, te pritislula prstima oči. Jednom je, prigušeno zajecala. Gail je brzo ustala i zagrlila je. U niskim sandalama Irene je bila krhka kao dijete.

"Toliko sam se trudila s Renee. Jesam." Gail ju je jače stisnula.

"Ne mogu više o tome razmišljati." Odgurnula je Gail i krenula po maramicu kako bi ispuhala nos.

Gail je išla za njom. "Majko, dopusti mi da pomognem oko Renee-ine imovine. Ne bi trebala sve sama. Ako ne želiš ići po njezine stvari, dat ću da ih spakiraju i spreme."

"Ne, ne moraš se mučiti." "Želim to."

Začulo se zvono na vratima i Irene je pogledala prema dnevnom boravku. "Oh, Bože. To je Ben, a pogledaj mene." Trljala se ispod očiju. "Je li sada u redu?"

"Sada je u redu." Gail je ispravila Irenein povez. "Jesi li mu pričala išta o policiji?"

"Ne.

"Niti nemoj. Zvučat ću kao neka histerična baba." Otišla ga je pustiti unutra.

Gail je stajala nasred kuhinje, slušajući Irenein uzvik oduševljenja na vratima, kao da je Ben došao neočekivano. Slušala je njihove glasove kako se približavaju, te otvorila pomična staklena vrata i rekla Karen da dođe oprati ruke za ručak. Karen je ubacila polusložen Lego mjesečev modul u torbu s knjigama i krenula za Gail u kuhinju.

Ben ju je ugledao i počeškao se po kosi. "Hej, malecka." "Bok, Ben." Karen ga je obrlila oko struka.

Imao je na sebi pulover za golf izbljedjelo plave boje i u ruci kožni rokovnik. Pogledao je na stol s hranom i nasmijao se prema Gail.

"Što je ovo? Irene, otvaraš kafić?"

"Oh, štiti." Smijući se, uzela je plitku čašu iz ormarića i napunila je kockicama leda. Ben je bio navikao na gutljaj burbona prije ručka.

Gail je uputila Karen prema hodniku. "Idi operi ruke." Iza ugla bila je kupaonica za goste.

"Gdje je Dave?", pitao je Ben. "Nije mogao doći. Imao je posla."

"Trebala si mu dati slobodnu noć." Kada se Gail nasmijala i samo slegnula ramenima, Ben je podignuo rokovnik. "U redu. Uzmi svoj pečat za ovjeru. Mogli bismo ovo srediti, ako na stolu nađemo mjesta." Sjeo je, stavljajući tanjur s narezanim rajčicama na pečenu govedinu. "Irene, dođi ovamo, draga."

Irene je spustila piće na salvetu i gledala ga kako otvara rokovnik. "Ne sada", reče ona.

Ben je digao pogled.

Krenula je tražiti svijeće u ladici ormarića. "Prvo ručak. Ručak, pa onda posao. Vi se ponudite sa čim želite, a mi ćemo ovo staviti u mikrovalnu."

Gail je s Benom izmijenila pogled i stavila svoj žig i pečat natrag u torbicu.

"Onda u redu." Ben je kušao svoj burbon. "Kasnije. Što kažete na to da jedemo na stražnjem trijemu? Imat ćemo piknik."

Irene se okrenula s dugim žutim svijećama u ruci. "Mislila sam da će u sobi biti lijepo. Karen voli svijećnjak."

"Ne, ne. Sjediš tamo i samo čuješ onaj prokleti sat. Idemo van." "Dobro, ako vam je tako draže." Stavila je svijeće natrag u ladicu. Gail je počela protestirati, ali je umjesto toga otišla po Karen.

Ben bi se samo smijao i rekao kako mu ne trebaju prodike od nekoga tko ni muževljevo prezime ne koristi.

Karen nije bila u kupaonici, ali jedan od vezenih plavih ručnika bio je na držaču zgužvan. Gail je išla dalje hodnikom koji je spajao kuhinju s drugim krajem kuće. Prošla je pored vrata koja su vodila u spremište - nekad je to bila radna soba njenog oca. Tada se hodnik širio na veći prostor gdje je Irene objesila uokvirene slike obitelji. U visokom su ormariću stajale ptice od porculana, tako realne da je kao dijete jednu bacila u zrak da vidi može li letjeti.

Vrata u majčinu sobu bila su napola otvorena. Gail je pogledala unutra. Jastučić od satena nalazio se na podu, a Ireneina odjeća bila je lagano razbacana po krevetu, cipele su bile odmah do njega. Na noćnom ormariću bile su dvije fotografije u okviru koji joj je dao Anthony Quintana. Televizor je bio upaljen, ali je ton bio isključen.

Njezina je soba bila zatvorena. Ono što je nekada bila njezina soba, sada je bila soba za goste s krevetom na rasklapanje. Kod zadnje spavaće sobe Gail se naslonila na otvorena vrata s prekri " " ženim rukama. Tu si, reče ona.

Karen je s mjesta gdje je sjedila pogledala u ogledalo na dreseru i njen se odsjaj nasmijao s krivnjom. Digla je jednu ruku. "Vidi? Obojila sam nokte." Bili su neonsko ružičasti, napadni na njenim malim prstima. Bočica je bila otvorena, četkica je virila iz nje.

Gail nije začudilo što je Karen našla lak za nokte, kopajući po Reneeinom dreseru. Ladice su bile pune svega i svačega: kopči za kosu, jeftinog nakita, sprava za pravljenje kovrča, slomljeni Walkman. Renee se toliko puta selila unutra i van, prije nego je definitivno odselila, da Irene nikada nije očistila njenu sobu. Polica s knjigama još je bila puna romantičnih novela i modnih časopisa. Da je Gail otvorila ormar našla bi kartonske kutije pune Reneeine stare odjeće, označene crnim flomasterom: Aerobx. Cipele. Brrrzima. A da je maknula

zavjese, vidjela bi da prozor nikada nije učvršćen, ne otkada je Renee slomila ručicu kako bi se mogla noću iskradati. Gail nikada za to nije rekla Irene, čekala je da vidi hoće li Renee biti uhvaćena. Nikada nije bila.

"Stavi poklopac na lak", reče Gail, još uvijek na vratima. "Ručak je gotov."

"Izgledat ću glupo sa samo jednom obojenom rukom", reče Karen. Zavrнула je poklopac držeći prste lijeve ruke ukočeno kako ih ne bi umrljala. "Mogu li to uzeti doma?"

"Ne, ne možeš." Gail je pokazala Karen da izade iz sobe. Karen je mahala nogama naprijed-natrag. "Kome pripadaju ove stvari?"

"Što hoćeš reći?" "Reneeine stvari." »

"Ne znam.

"Mogu li ih ja dobiti?", pitala je Karen. "Sigurno ne", reče Gail. "Dođi. Čekaju nas." "Zašto ne?"

"Karen. Van", naredila je Gail. "A ovo očisti s noktiju do sutra prije škole."

Tada se Gail sjetila, premda o tome nije godinama razmišljala, subote kada ju je Irene zamolila da povede Renee u kupovinu školske odjeće. Renee je imala rođendan prije tjedan dana i Ben ju je pitao što želi. Stavila je ruke oko njegova vrata i šapnula. Nešto od odjeće, molim te, molim te Ben, odjeća mi je grozna, mama nema novaca i u školi izgledam kao čudovište. Dao joj je petsto dolara, a Renee je inzistirala da odu u Dadeland trgovački centar na drugi kraj grada. Sa četrnaest godina, s petsto dolara u džepu, prva stvar koju je Renee kupila bili su umjetni nokti. Dugi, crveni nokti, za pedeset dolara, zalijepljeni preko njenih iskrzanih. Gail je tapkala u mjestu, gundajući. Tada je Renee obišla sve butike. Sve je bilo gnjusno, govorila je ona. Gail je vikala na nju da požuri. Napokon je Renee našla dućan koji joj se svidio, s klima-uređajima i prodavačicama u crnom. Odnekuda je dopirala čudna muzika. Renee je stajala pred policama i pokazivala svojim dugim noktima. Ono i ono. Ne, ne to. Prodavačica ju je pratila, roba se skupljala u njenim rukama. Renee nije išla u kabine za presvlačenje, bojeći se da će pomaknuti nokte. Nikada nije obukla pola toga što je kupila, niti se potrudila da to vrati.

Gail je zatvorila vrata Reneeine sobe i otpratila Karen niz hodnik. Karenina se duga smeđa kosa njhala po njenim uskim leđima. Hodala je uz lagano skakutanje. Čak i s devet godina, mislila je Gail, znala je tko je. Gail ju je sustigla i zagrlila. "Pitat ću ako možeš dobiti lak za nokte, u redu?"

"Hvala", odgovori Karen. "Mogu li dobiti i nakit?" Gail se nasmijala. "Nije me briga. Pitaj baku."

Odnijeli su tanjure na dvorište iza kuće i sjeli oko staklenog stola s druge strane bazena za plivanje. U zaljevu su zgrade na Miami Beachu postale ružičaste od zalazećeg sunca. Iza njih se vidio niz oblaka na horizontu, vrhovi su im još uvijek bili snježno bijeli.

Irene je potapšala Karen po ramenu. "Vidiš onaj mali otok tamo?"

Karen se okrenula u stolici. "Koji?"

Pokazala je prstom. "Sa slomljenim drvetom na vrhu. Vidiš? Upravo je na njega sletio pelikan." Kada je Karen kimnula, Irene reče: "Kada sam bila djevojčica, znali smo veslati tamo i imati piknike. Djed bi uzeo naš ručak i ukrcali bismo se u brodić i otišli. Pun brod rođaka. Sjećaš se toga, zar ne Ben?"

Ben je odgurnuo tanjur i posegnuo za cigaretama. "Dobri dani, Irene. Otišli i nikada se neće vratiti."

Karen reče: "Mene tata vozi u našem brodu."

"Znam, malecka." Ben je izvadio cigaretu iz kutije i digao svoj izudarani Zippo jednom rukom, kako bi ga Karen mogla vidjeti. Brzi potez palcem i kažiprstom i Gail je osjetila miris tekućine za upaljače. On joj je, kada je bila mala, pokazivao kako se to radi, kremen, kotačić i odjednom vatra i boje.

Iz zaljeva je dolazio vjetrović i Irenein je povez vijorio. Smijala se i podigla piće. "Ben, sjećaš se kada su nas sve izbacili iz Olympia Teatra. Bili smo na balkonu i imao si pištolj na vodu te pogodio nekog čovjeka ravno u čelu."

Karen je poskočila u stolici. "Smiješno."

Gail je počela čistiti stol, stavljajući tanjure i srebrninu na tacnu. "Nikada nisam čula ovu priču", reče ona.

Irene je prasnula u smijeh, ramena su joj se tresla. "Bio je tako opak. Mogla bih ti pričati."

Na uglovima Benovih ustiju plesao je smiješak, ali on je nastavio gledati u zaljev, laktom oslonjen o stol, otvarajući i zatvarajući upaljač jednom rukom. Zapešća su mu bila debela, dlake na rukama sijedile su.

Odjednom, reče: "Prodat ću ranč." Irene je trepnula. "Što?"

Bacio je upaljač na stol. "Do vraga, Irene. Plaćam više nego što vrijedi kako bih nahranio pse i održavao ogradu."

Gail nije bila na Benovoj zemlji nekoliko godina, dvije tisuće ili nešto više rali šume i travnj aka jugozapadno od grada. Stricklandi su bili vlasnici i prije nego su postojale asfaltne ceste, kako bi se tamo

došlo. Nazivati to rančem, bilo bi izvrtanje istine: U četrdesetima postojalo je nešto goveda za vrijeme suše. Ben i njegovi prijatelji običavali su loviti divlje svinje ili fazane, čak su i dovozili jelene i purane sa sjevera države. Nisu obraćali pažnju na sezonu lova. Okružni je šerif bio član Benova ekskluzivnog kluba.

Gail je ponovno sjela. "Kada si to odlučio?"

"Razmišljam o tome već neko vrijeme." Pušio je cigaretu. "Čuje se promet s Avenije Krome, buldožeri i motorne pile. Ljudi bacaju stare gume i hladnjake duž prilazne ceste. Nekad su se mogle čuti samo ptice i žabe. Možda aligator ili dva pored kanala." Nasmijao se prema Karen. "Znaš kako se oni glasaju? Vomp, vomp, vomp." Smijala se zvuku koji je on pravio u grlu.

Irene reče: "Oh, Ben, to je stvarno šteta."

Odmahnuo je rukom. "Zaradit ću nešto novca. Neki kubanski graditelj misli da će mi to ukrasti. Znaš ga, Gail. Dobro, on zna tebe. Pedrosa."

Nasmijala se. "Šališ se. Carlos Pedrosa?" "Kaže da ima slučaj kod tebe."

"Bili bi točnije - protiv mene. Tužim ga da bih dobila natrag polog za kćerku Douga Hartwella."

Irene je ustala i stavila ostale tanjure na tacnu. "Završite s razgovorom", reče ona.

Gail je još uvijek gledala Bena. "Za koliko on to želi ukrasti?" "Ne sve. Tristo ili četiristo rali, osamsto po jednoj. Rekao sam mu tisuću petsto. Za sada želi procjenu."

Gail je približila stolicu stolu. "Što će on s tim? To je većinom močvara. Zamotat će se u papire sa svim propisima o zaštiti okoliša."

"Onda izgleda ne poznaš Pedrose." Ben je tresao cigaretu nad pepeljarom. "Stari ima prijatelje u gradskoj komisiji i okružnom odboru."

"Tko, Ernesto?" Gail se nagnula naprijed na prekrizene ruke, zainteresirana, sjećajući se što joj je Anthony Quintana rekao u sudnici. Ernesto Pedrosa. Ne samo Carlosov djed, nego i Anthonyj ev.

"Mama, mogu li ići hraniti ribice?" Karen je petama ritmički udarala po nogama stolice.

Gail je nevoljko prekinula razgovor. "Naravno, draga. Vidi da li baka ima starog kruha."

"Hrpu", reče Irene, vraćajući se s još jednim burbonom s ledom za Bena. "Napraviti ćemo kuglice."

Karen je potrčala preko travnjaka prema zidu, zatvarajući unutrašnja vrata za sobom. Sunce je zašlo i nebo je gubilo sjaj. Gušter od dvadesetak centimetara penjao se uz vrata i odjednom naglo stao, njegovo se crveno grlo širilo i zatim skupljalo. Nestao je u paprati.

Gail se okrenula prema Benu. "Pričaj mi o Ernestu Pedrosi." Ben je uspravno ispuhnuo dim. "Velika faca među Kubancima. Pedrosa ima - ili je imao - veze s anti-Castro terorističkim grupama. U sedamdesetima je izbjegao saveznu tužbu zbog podmetanja bombe u jednu radio stanicu u Miamiju, jer ga je potajno financirala CIA. Tako sam barem čuo. Može srediti sve, ako znaš što mislim." "Netočno."

"Ma daj, gdje si bila? Latinosi se ovdje doseljavaju i misle da mogu raditi ono što su radili doma."

Nasmijala se. "Otkada Miami nema političke korupcije? To je lokalna zabava."

"Miami je otišao do vruga, što se mene tiče." Ben je spustio piće. "Hoćeš li pregovarati s Carlosom za mene?"

Gail je bila sretna što je razgovor krenuo u drugom smjeru, nije se voljela prepirati s Benom. "Ne mogu pregovarati s Carlosom. Trebali bismo biti najveći neprijatelji oko slučaja Darden."

Ben je žmirkao prema njoj sa cigaretom blizu ustiju. "Taj slučaj nema nikakve veze sa zemljištem."

Slegnula je ramenima. "Možda. Dat ću to Larry Blacku." Gail je znala da ga jedan od pravnika iz firme kojoj je Ben upravo pristupio, može zastupati. Također je znala koliko cijene obiteljske veze. Da može, dao bi joj slučaj, čak i indirektno.

"Obavijesti me", reče on. "Poslat ću sve što imam do sada." Protresla je čašu i popila ledeni čaj, koji je sada bio topao i razvodnjen. "Osim toga, kako si se povezao s Carlosom Pedrosom?"

Ben je ustao, šireći ruke i razvlačeći mišice u ramenima. Pogledao je na sat. "Renee nas je upoznala. Otkrila je da želi kupiti zemljište i dala mu moj broj telefona. Obavljao je puno imovinskih poslova preko kompanije u kojoj je ona radila."

Gail kimne glavom. A tvrtka Anthonyja Quintane bila je vlasnik. "Da li poznaš drugog unuka? Anthony Luisa Quintanu? On je krivični zastupnik."

"Ne, ne vjerujem." Benova se pažnja usmjerila ka trijemu. "Irene!" Došla je do stražnjih vrata s plastičnom vrećicom kruha u ruci. Ben reče: "Skoro je osam sati i morao bih krenuti doma. Kako bi bilo da mi potpišeš te papire, draga?"

Irene je pogledala Karen koja se je igrala na travi. "Ne znam." "Ne znaš što?"

"Da li ih želim potpisati. Neka Gail to napravi."

Ben je pogledao Gail koja ga je samo bijelo mogla pogledati. Hodao je oko stola. "Irene, o čemu to pričaš?"

Podigla je ručicu unutrašnjih vrata. "Razmišljala sam i zaključila. Gail može biti osobni predstavnik."

Ben je ponovno pogledao Gail, ovaj put se mršteći. "Morat ću pripremiti nove papire."

Gail je raširila ruke, dlanovima prema gore.

"U redu", reče on. "Ionako još ne mogu prodati imovinu. Nemamo smrtovnicu. Ne znam u ~čemu je problem."

Problem se zvao Frank Britton, mislila je Gail. Zatim reče: "Što želite da napravim?"

Trljao se prstima po obrazu, razmišljajući. "Napravit ću ponovno papire i donijeti ih u tvoj ured. Hoćeš pogledati što imam? Pogledaj ako možeš nešto dodati."

Ben je ušao i uzeo rokovnik, paleći svjetlo na trijemu pri izlasku. "Irene mi je dosta pričala preko telefona", reče on. "Stavio sam popis Reneeine imovine na peticiju. Kasnije možemo popisati inventar." Ben je otvorio rokovnik. "Možda bi mogla otići do njenog stana, popisati sve što je tamo."

Gail kimne. "Da, mogla bih."

"Samo općenito. Nemoj biti određena osim ako nema nečeg vrijednog." Uzeo je dva ili tri lista papira - pravne formulare - i stavio ih na stol. "Donesi mi čekovne knjižice, štedne knjižice, takve stvari. Mogu ispuniti druge stvari dok ne ispunim to."

Gail je pogledala peticiju kada joj ju je Ben gurnuo. In re: posjed Renee Michelle Connor, preminula, 29 godina starosti. Nasljednik: Irene Strickland Connor. Imovina: jedinica 202, stan Cocobay... Osobna imovina: jedna Toyota Celica iz 1991. godine, odjeća i nakit, razne kućanske stvari, razni bankovni računi ...

Gail je okrenula papir na drugu stranu i zatim natrag. "Njena zaklada nije zapisana. Znam da nije mogla sve potrošiti."

"Ne", reče Ben. "Nije je mogla dirnuti, ne prije tridesete. Kao i tvoj dio."

"Onda gdje je? Mislim, zašto nije ovdje?" Gail je oklijevala prije nego je priznala: "Ovo pokazuje koliko znam o tim stva »

rima. "Zaklada ostaje izvan imovine. Nije bila njena dok ne navrší tridesetu", reče Ben. "Naravno, dobivala je kamatu dok je živjela, ali glavnica ide tebi. Ne brini. Sve je tamo."

Gail ga je morala gledati dok je u glavi ponovila ovu čudnu informaciju i zatim progovorila. "Ide meni?"

Njegove su obrve plesale. "Mislio sam da znaš."

"Da znam što?", pitala je Gail. "Ja sam već dobila svoj dio. Druga polovica ide Irene. Zar ne?"

"Nikada ne pročitaš kopiju zaklade?"

Gail zavrti glavom. "Možda jesam. Ako jesam, nisam zapamtila."

"Tako je htio tvoj djed. Ako jedna od vas cura umre, druga dobiva sve."

"Bože." Apsurdnost cijele stvari natjerala ju je u smijeh. "Prije tri godine dobila sam preko dvjesto tisuća dolara."

Ben kimne glavom.

Pribirući se, Gail je sjedila gledajući Irene i Karen kako bacaju kuglice kruha u zaljev. Tiho je progovorila: "Zna li majka za ovo?" "Raspravili smo to prošli tjedan." Kako Gail nije odgovorila,

Ben je dodao: "Nema ništa protiv. Zna da ti i Dave imate proble."

ma u marim.

Ireneine su riječi, sigurna je bila Gail, izgovorene tihim tonom mučenice. Sav novac koji je potrošen, posuđen i izgubljen mora biti zaboravljen. To što joj Irene ništa nije rekla značilo je da joj je krivo. Ovakav poklon - grozan i divan istodobno - može samo prouzročiti probleme.

Nastavila je sjediti u dvorištu sve dok se Irene i Karen nisu vratile s praznom vrećicom za kruh.

Gail je čekala da Karen zaspi prije nego j e otišla u garažu popričati s Daveom. Ako bude svađe, nije htjela da je Karen čuje.

Dave je rekao da će napinjati nekoliko tenis reket. S kuhinjskih vrata mogla ga je vidjeti kako se sagnuo nad strojem za napinjanje, ispod je bio pričvršćen reket. Uvlačio je žicu kroz rupe, mišić desne podlaktice je plesao, a bio je i znatno veći nego onaj lijeve.

Krajem sedamdesetih Dave je bio drugi u teniskoj ekipi Sveučilišta Floride, ali nije imao volju - želju, što bilo - da uspije u profesionalnom svijetu. Nakon zadnje sezone, spremio je reket u futrolu. Nije igrao do prije dvije godine, a tada se bacio na igru kao čovjek koji je ponovno otkrio svoju prvu ljubav.

Često je dolazio doma kose slijepljene za čelo i s nogama koje su se tresle. Jedan dan prošlog kolovoza pokazao joj je koliko se znojio: skinuo je hlačice u kupaonici i iscijedio ih nad umivaonikom. Sunce mu je

posvijetlilo kosu. Iz očiju su izlazile bore od žmirkanja, koje su naizgled posvijetlile prema njegovoj koži. Težina mu je pala s devedeset pet na osamdeset tri kile. Jednom, kada je istegnuo trbušni mišić, pitala ga je zašto to radi. Rekao joj je da na teniskom terenu, za razliku od života, postoje jasne linije. Lopta je ili unutra, ili vani.

Na fakultetu ga je voljela gledati kako igra, voljela je snagu i brzinu. Tada je to bila igra. Sada je, isprovociran, znao vikati na protivnike, gadajući ih lopticama u glavu. Gail je bilo žao kada je gubio i on je to znao, odbijajući njene izljeve simpatije. Više nije išla na turnire, ako nije bila pozvana.

Gail je zatvorila vrata od kuhinje i prešla garažu bosim nogama. Očistila je stepenicu i sjela, licem prema njemu. Dave je dignuo pogled. Bio je odjeven u svoju radnu odjeću - kaki hlače, bijelu majicu na kojoj je pisalo "Metzger Marina". Ispod je bio mali crtež ribarskog broda na stiliziranim valovima.

Rekao je: "Reci mi što je toliko loše u u tome da dibijemo dvjesto tisuća dolara?" Povukao je žicu i zategnuo je. "Nije da nam ne bi koristilo."

"Znam", reče ona: "ali ovo je drukčije. Renee je vjerojatno mislila da će novac ići Irene - ako je uopće o tome mislila."

"Ma daj." Dave je zategnuo ručicu na stroju. "Irene dobiva sve ostalo, zar ne? Reneein stan?"

"Da, s velikom hipotekom. Ben, Irene i ja smo razgovarali i ona kaže da ne želi ni novčić, da je njezin otac osnovao zakladu na taj način zbog nekog razloga i da će ona poštovati njegovu volju." "Dobro za Irene."

"Oh, Dave, to je bilo tako lažno. Djed je mislio da je moj otac propalica. Irene misli da je rađe ostavio novac Renee i meni, nego njoj, samo da joj napakosti. Sjedila je tamo pijući četvrtu votku i tonik, pokušavajući izgledati nobl. Jedva da smo razgovarale, kao da ja s tim imam veze. Kao da mi je drago. Znaš kako zna biti ledena."

Dave je okrenuo napinjač, nastavljajući uvađati žice. "Bilo bi mi drago. Zapravo, drago mi je. Drago zbog dvjesto tisuća dolara." Gail je odmarala laktove na koljenima. "Do ovoga nije trebalo doći između nas. Već smo se svadali zbog Renee. Sada ovo. Nadala sam se da ćemo konačno uspostaviti neku vrstu normalnog odnosa majke i kćeri, ako ne tražim previše."

Dave je pogledao preko stroja u Gail. "Nemoj osjećati krivicu zbog majke. Kladam se da ima hrpu novca, uz one investicije koje je imao tvoj tata. Nije radila trideset godina."

"Ona mnogo radi, to dobro znaš."

"Što, ono s milodarima?" Dave je mahao žicom oko reketa. "Pa kada će se sve to desiti?" Popustio je ručicu i stroj je zacvilio. Ben kaže da banci moram dati ovjerenu kopiju smrtovnice. To je još jedna stvar koja se danas desila. Saznala sam da policija neće izdati smrtovcu dok ne pretraže Reneein stan. Trebam ih dočekati tamo u petak."

"Što će im to?"

"Nepotrebno. Majka ih je zamolila da to naprave. Shrvana je, više nego što sam mislila. Ne znam što misli. Ipak, ući će i njuškati okolo. Papiri zaklade mogu se napraviti oko tjedan dana nakon toga."

Dave je progurao kraj žice kroz svoje prste. "Gledaj, Gail, žao mi je što na taj način dolazimo do novca. Ali, desilo se. Ako ga Irene ne želi uzeti - što možemo? Treba nam više nego njoj."

Gail ga je na trenutak gledala, te rekla: "Razmišljala sam o tome na putu doma. Renee joj je dugovala novac. Irene to treba dobiti, bez obzira na sve. Nemam pojma koliko joj je Renee izvukla. Tisuće. Desetke tisuća."

"Izvukla?" "Točno. Sav taj novac što je imala, nije bio poklon. Renee bi govorila: "Oh, mama, vratit ću ti za koji tjedan, kunem se." I za koji tjedan bi možda vratila, a možda i ne bi. Ali prije ili kasnije vratila bi se po još. Što misliš, odakle joj novci za stan? Ne od zarade. Jedva je držala posao."

"Daj, Gail. Cura je imala problema."

"Jadna Renee." Gail je naprasito ustala, čisteći pozadinu svojih hlača. "To je jedan razlog zašto je Renee došla na Irenein rodendan, ako nisi znao - da posudi još novca."

"Jeste li zato ti i Renee vrištale jedna na drugu u spavaćoj sobi?" "Nismo vrištale", reče Gail. "Rekla sam joj da je vrijeme da odraste i za promjenu sama riješi svoje probleme."

"Sigurno joj se svidio savjet." Dave je izvadio reket iz stroja i udarao rukom po žicama, ne gledajući u nju.

Gail ga je gledala kako sprema reket u futrolu, pa uzima drugi, od crnog grafita. Žice su mu bile potrgane, spremne za vađenje. Ona reče: "Druga stvar koju sam odlučila. Otplatit ću naše dugove i drugu hipoteku, ali ne želim više ulagati novce u posao dok ide ovako."

Dave se okrenuo. "Molim?"

"Rekla sam što mislim. Uložila sam gotovo sto tisuća dolara, a gdje smo? Do grla u dugovima."

"Samo malo." Dave je podigao ruku. "Već smo pričali o tome. Rekli smo kako nam treba netko tko će uložiti u marinu. Sada to možemo sami. Atlantic Marina ima kamion dizalicu kojeg se žele riješiti. Možemo ići u vis, iznajmljivati prostor manjim brodovima."

"Stvarno. Kako jednostavno. Gdje ćemo to spremići?" "Sagradit ćemo spremište. Nema takve marine na dvije milje odavde."

"Dave" ...

"Ne, slušaj. Razmišljao sam o tome ..."

"Ti slušaj." Pogledala ga je preko stroja za napinjanje. "Nema više. Nećemo kupovati kamion dizalicu, moramo raditi bolje s onim što imamo. Zarada je minimalna."

Njegovo je lice pocrvenilo. "Volim kada se igraš odvjetnice sa mnom. Ja se mučim s time, a ti znaš sve."

Gail hladno odgovori: "Neću bacati svoj novac u vreću bez dna." "Tvoj novac."

» "Da, moj je."

Dave je kopao po torbi s alatom. "Ako ćeš Irene vraćati dug, zašto ga ne vratiš i meni? I ja sam Renee posudio novac." Nastala je duga šutnja. Tada Gail reče: "Kada?"

"Prošle zime. Nije htjela tražiti od Irene. A tebe nije mogla pitati."

"Koliko?" Slegnuo je ramenima. "Pet tisuća." "Pet tisuća dolara?"

"Tako nekako. Imam negdje zapisano." "Za što?"

Dave je proučavao oštrice rezača za žicu, te ih obrisao ručnikom. "Stvari za kuću. Namještaj. Što bilo."

"Bio si u Reneeinoj kući." To nije bilo pitanje nego začuctena konstatacija.

"Da." Počeo je rezati žice iz tenis reket. "Jesam li trebao tražiti dozvolu?" Rezač je pravio jednoličan zvuk.

Gail je buljila u njega, sjećajući se kako mu je Renee skočila u krilo na Ireneinoj proslavi; kako ju je poljubio, smijući se. Kako je plakao na njenom pogrebu.

"Jesi li spavao s mojom sestrom?" Dave je digao pogled s reketa. "Jesi li?" Gail je dizala glas.

Usta su mu napravila mali smiješak. ~ratio se žicama. "Znao sam da si ljubomorna, ali stvarno, draga. Ovo je smiješno."

Uzela mu je tenis reket iz ruku. "Reci mi istinu." "Daj mi to, do vraga."

"Hoću istinu."

"Trebao sam je jebati. Od tebe ne dobivam baš nešto."

Gail je bacila reket preko garaže. Pao je na haubu njenog auta i zatim se odbio o zid.

"Proklet bio!" Dave ju je okrenuo, zgrabio je za ruke i priklješčio o stroj za napinjanje. Kriknula je dok joj se oštrica stroja zabadala u leđa. Stajali su bez riječi, teško dišući. Tada je bijes s njegovog lica nestao.

"Gail, žao mi je." Spustio je čelo na njeno rame. "Bože, oprost." Ona je stavila ruke oko njegovog struka, osjećajući jaki mišić na ledima. "Nisam spavao s njom", reče on. "Ne bih to napravio." Njegov isprekidani dah prolazio je kroz njenu majicu. Rekao je: "Žao mi je zbog novca, ali trebalo joj je. Ja sam obitelj. Kome je drugom mogla ići?"

"Mogao si mi reći."

"Ne. Ti bi poludjela", reče on. "Ni zbog čega, kao što si sada. Nikada te nisam prevario. Niti jednom. A Renee - volio sam Renee. Otkada je to zločin voljeti nekoga? Bilo mi je žao."

"Iskoristila te Dave. Zar ne vidiš?"

Povukao se. "U redu. Pravila je greške. Ti nisi nikada? Nisam spavao s njom. Nekoliko puta smo zajedno ručali. To je sve." "Ručali?" Ovo je bilo kao da otvara poznata vrata i ulazi u sobu za koju nije znala da postoji. "Gdje?"

"U restaurantima. Što misliš gdje, u hotelu? Nije bilo tako. Ručali smo. Obično ponedjeljkom, ako nismo imali posla. Ništa naročito, bez ruža i violina. Bio sam nekoliko puta kod nje, možda s nekim sendvičima. Nekad smo samo sjedili za stolom u Peacock Parku. Nije bio spoj, za Boga miloga."

"Kada je bio prvi put?"

"Ne znam. Sreli smo se na izložbi brodova u Dinner Key Marini, kada sam izlagao onog Excalibura."

"Prije skoro dvije godine."

Dave je trenutak šutio. Napokon reče: "Da. Bila je u komi tada. Na kokainu, mnogo je pila. Pričao sam s njom o tome. Prilično sam je pritisnuo. Možda je pomoglo. Ne znam više, s obzirom na ovo što se dogodilo."

"O čemu ste pričali?"

"Ništa posebno. Pričao sam joj o poslu. Onome što želim raditi, takve stvari. Zafrikavali smo se, pričali jedno drugom viceve. Jednom sam joj poslao čestitku za rođendan. I rekao sam joj da pita, ako nešto treba."

"Je li ti rekla da je bila trudna?"

"Ne." Vrtio je glavom. "Je li bila? Nisam znao."

Gail je začula kako kod susjeda dolazi auto, kako se vrata zatvaraju, smijeh tinejdžera.

Dave reče: "Nije bilo moje, ako to misliš. Imali smo dogovor. Bez seksa. Možda ti čudno zvuči, ali tako je bilo. Seks bi sve pokvario."

Gail je tiho stajala i pustila dah, zatim dugi uzdah koji je završio umornim smiješkom. Prekrižila je ruke na prsima, proučavajući betonski pod.

"Što?" pitao je. "Zar mi ne vjeruješ?" "Da. Mislim da ti vjerujem."

"Pa, što je onda?" Htio ju je dotaknuti po ramenu, ali je ona otresla njegovu ruku. "Gail?"

"Pusti me na miru. Molim te."

"Što ćeš napraviti, ostati ovdje cijelu noć?"

Okrenula se, gledajući ventilator kako se vrti prema prozoru. Nakon nekog vremena čula je kako se zatvaraju kuhinjska vrata. Prije četrnaest godina Gail je dovela Davea doma za proljetni

raspust. Bilo joj je devetnaest, bila je na drugoj godini. On je trebao diplomirati, razmišljao je da ide dalje, nije imao previše vjere u tržište teniskih hlačica. Irene nije imala ništa protiv da on bude gost- znala je njegove roditelje - ali, naravno, on i Gail spavat će u odvojenim sobama. Gail je svejedno bilo drago. Nije bila sigurna želi li se ili ne udati za Davea. Nije je još zaposio, ali znala je da hoće.

Renee je bilo petnaest, Renee sa svojom plavom kosom pričvršćenom s jedne strane glave kopčom u obliku ružičastog leptira, njene izbljedjele hlače bile su tako meke i uske da joj se vidjelo krilo. Renee je rekla kako je Dave ludnica i smijala se njegovim vicevima, te mu rekla da želi naučiti igrati tenis. Dvosmisleno je govorila o lopticama i držanju drške reketa. Za ručkom u sobi, nedjeljom, Gail je zapazila kako njegov pogled stalno ide na Renee.

Te se noći Gail uvukla u njegovu sobu i do jutra su bili zaručeni.

Renee je živjela u Coconut Groveu u uskoj ulici natkrivenoj banyan drvećem. Gail nije baš voljela Grove, osim kao mjesto za turiste, koji su ga uvijek htjeli vidjeti. Postao je moderan s vlastitim imidžem, uličnim zabavama s previše bogatih pijanaca i previše sportskih automobila sa spuštenim krovom, svi su tražili uzbuđenja na brzaka. Krovovi su se dizali ako bi auti odlutali u crni Grove, s propalim pivnicama, večerajima i starim drvenim kućama.

U petak popodne, malo poslije pet sati Gail se sjurila niz Bayshore Drive, zatim na sjever kod Grand Bay hotela. Još nekoliko zavoja i naglo je kočila kod Cocobay Stanova. Bilo je lako promašiti ih. Prije nego je mogla ući autom unutra, dva su koturaljkaša prošla rubom ulice, mladi čovjek i žena, oboje s kričavo zelenim koturaljkama i štitnicima za koljena, krećući se istom brzinom, na dugim, potamnjenim nogama. Jato papagaja letjelo im je iznad glava kričeći.

Reneeina zgrada bila je izgrađena u mediteranskom stilu s dekorativnim tendama. Na kraju parkirališta Gail je zapazila bijelozeleni kombi: Metro-Dade kriminalni istražitelji. Automobil s plavim svjetlom bio je na Reneeinom mjestu. Gail je parkirala pored njega i izašla.

Na prednjem su je ulazu Frank Britton i još dvojica muškaraca - jedan crnac s brkovima, drugi, rumen i plav - promatrali kako prilazi. Britton je bio u smeđoj jakni. Drugi su nosili sportske majice i značke zakačene za remene.

"Malo sam zakasnila", reče ona, gledajući na sat.

"To je u redu. Petkom je promet užasan." Britton je pokazao prema drugim muškarcima. "Policajci Thomas i Wooten iz istražnog odjela."

"Kako ste." Gail se automatski nasmijala i spustila aktovku kako bi mogla posegnuti u torbicu. Izvukla je Reneein prsten s ključevima: pet ključeva i zlatno "R."

"Samo malo", reče Britton. "Da vam pokažem nešto." Pokazao je na crvenu traku koja je dijagonalno išla od vratiju do okvira u visini očiju. Bila je poderana.

On reče: "Stavio sam ovo onaj dan kada je vaša sestra nadena. Netko je bio unutra."

Gail je prišla bliže traci. Na njoj se nalazio datum - 8. ožujak - i ono što je mogao biti broj slučaja, zatim inicijali FJB upisani penkalom. Sjetila se. "Da, ja sam došla nekoliko dana prije sprovoda da uzmem haljinu za nju. Sigurna sam da je sve u redu. Ključevi su odonda stalno kod mene."

"Gospodice Connor, trebali ste nas zvati." Brittonov je ton bio pomalo ljutit. "Traka je tu na vratima. Piše: "Dokaz. Ne otvaraj." Gail ga je pogledala. "Pa, nisam vidjela. Došla sam po noći i

htjela sam samo ući i izaći što je prije moguće. Otišla sam ravno uz stepenice. Nisam bila tu više od pet minuta."

"Niste bili tu odonda?" »

"Ne. "I samo ste uzeli haljinu."

"Da, naredniče. Haljinu. Svjetloplavu, da budem precizna. I odgovarajuće cipele."

"U redu." Kimnuo je prema vratima. "Otvorite ih."

Na vratima su bile dvije brave. Gail je gurnula vrata i odmaknula se. Thomas i Wooten su ušli prvi, svaki je nosio torbicu. Britton joj je pokazao neka i ona ude.

Jedan od tehničara pomaknuo je prekidač i svjetlo je obasjalo tamni ulazni hodnik. Meksičke pločice vodile su ravno do dnevnog boravka, kuhinje kroz vrata desno i do dvije spavaće sobe na katu. Odnekud je dolazio ustajao miris. Zrak je bio težak i nepomičan. Gail je drhtala, makar je bilo vruće.

Plavi policajac - Wooten - reče: "Pokrenimo taj klima-uredaj." Otišao je naći termostat. Drugi čovjek je gledao uz stepenice. Žvakao je gumu prednjim zubima, mišić se u njegovim čeljustima micao.

Britton reče: "Zašto ne obradite prvo kuhinju?"

Njihovi su pokreti bili ugladeni i precizni, nisu gubili vrijeme. Gail je mislila da žele što prije završiti i otići na pivo. Otišla je dalje unutra za Brittonom.

Stol pokriven staklom i šest stolica nalazili su se u prostoru za objed. Na drugom kraju sobe bijeli kauč u obliku slova L bio je okrenut prema hrastovim policama punim elektronske opreme s televizorom u boji. Roza neonski telefon svijetlio je na malom stoliću. Renee je objesila postere bez okvira - Stjenjak, Pariz, Jamajka.

Gail je podigla kosu s vrata. Iz ventilacije je strujao zrak. Stavila je aktovku na stol za jelo. "Koliko će ovo trajati?"

"Ne predugo." Britton je objesio jaknu preko stolice. Gail je mislila da će ugledati pištolj u koricama, ali ukazala se samo košulja i smeđi remen. Izvukao joj je stolicu. "Sjednite. Možete mi pričati o sestri dok čekate."

Gail je izvukla penkalu i notes iz aktovke i počela popisivati stvari iz sobe, kako joj je rekao Ben. Odgovorila je Brittonu: "Ne znam koliko vam mogu pomoći. Renee i ja se nismo vidjele kako spada godinama."

Britton se primaknuo aparatima i počeo otvarati ladice. "Kako to? Vi i Renee se niste slagali, ili što?"

"Mogli bismo tako reći." Kada ju je pogledao, lagano je slegnula ramenima. "Događa se."

Izvukao je ladicu ispod televizora. Kompakt diskovi, razbacani. Video trake. Gail je mogla pročitati neke naslove. Strana erotika. Čudno, bilo ju je sram, kao da Britton kopa po Reneeinom rublju.

Britton je zatvorio ladicu i otvorio drugu. "Znate li neke njene prijateljice?"

"Ne, žao mi je, ne znam. Radila je u kompaniji za promet nekretninama. Vista, mislim da se tako zove, u Coral Gables. Možda vam netko tamo može pomoći."

Dok je gledala po sobi, tražila je masku jelena koju joj je opisao Jimmy Panther. Nije bila ovdje. Ispod stolića za kavu zapazila je par cipela koje su ležale tamo gdje su skinute, tirkizne kožne niske cipele. Reneein je stan bio mali, bijeli s visokim lukovima. Gail se sjetila Renee kako sjedi u dvorištu u bikiniju, boji nokte na nogama, s vatom između prstiju.

Britton je polako hodao od jednog kraja polica do drugog, mičući glavu kako bi pročitao naslove nekoliko popularnih novela. Svjetlo, koje je dopiralo iz okomitih roleta, odbijalo se od njegovih naočala.

"Vaša je majka rekla da Renee baš nije bila u depresiji." Britton je pogledao u Gail.

"Moja majka teško prihvaća ovo što se desilo, naredniče. Zato vas je zamolila da napravite ovo." Gail je stavila penkalo u džep na sakou i sjela, te prekrizila noge.

Britton je pomaknuo paprat i onda je vratio na mjesto. Gail je pomislila kako mora staviti biljke van da bi uhvatile kišu.

On reče: "Razumijem kako se osjeća. Izgubiti dijete na taj način. Ona je fina žena, vaša majka. Žao mi je što morate prolaziti kroz »

ovo. "Hvala", reče Gail, čudeći se kako su mu na njegovom poslu plave oči ostale tako nevine. Nasmijala mu se.

Britton je podigao otvoreni, preokrenuti primjerak Cosmopolitana sa stolića za kavu. "Jutros smo razgovarali. Nazvala me, rekla je da ne trebamo ići kod Renee, da joj je žao što je gnjavila. Kaže da ste joj vi rekli da nazove."

"Pa, ne izravno, ali predložila sam joj." "Kako to?"

"Zbog toga što je sve ovo beskorisno."

"Pustite da ja brinem o tome." Uzvratio joj je smiješak.

Gail reče: "Ne želim zvučati nezahvalno. Znam da morate obaviti » svoj posao."

Iz kuhinje je čula zvuk muških glasova. Smijeh. Dio razgovora o NBA razigravanju. Ladice su se otvarale i zatvarale.

Ustala je. "Naredniče Britton. Dok sam ovdje moram napraviti popis Reneeinih stvari i pokupiti njene štedne knjižice."

Britton se okretao.

Ona reče: "Ja sam osobni predstavnik njenog imanja."

"Mislio sam da ste rekli kako je vaša mama osobni predstavnik." "Jesam li? Pa, mislili smo kako bi bilo bolje ako ja to sredim." Gail je podigla aktovku sa stola. "Bit ću gore na katu."

"Više bih volio da ostanete tu dolje, ako nemate ništa protiv." "Zapravo, imam." Gail je pogledala na sat. "Imam kod kuće kćerku koja me čeka."

"Gospođice Connor." Nešto ju je u njegovom glasu natjeralo da se okrene. Rekao je: "Ostanite ovdje. Molim vas."

"Neću uzeti ništa, a da vam ne kažem."

Kimnuo je glavom. "Dobro, gospodo. Nadam se."

Nakon nekoliko trenutaka ponovno je spustila aktovku na stol. Britton je otišao do kuhinjskih vrata i nagnuo se unutra, držeći se za okvir. "Jeste li gotovi?"

Gail je mogla vidjeti crnog policajca kako drži plastičnu vrećicu s plitkom čašom unutra. "Pregledat ćemo par ovih u laboratoriju. Pregledali smo šank i uredaje. U smeću nema ništa."

"U redu.

Dva su tehničara s torbicama izašla i otišla brzo uz stepenice. Gail je krenula za Brittonom u kuhinju. On je otvorio hladnjak. "Naredniče, ako bismo sada mogli popisati, onda mogu ići. Vi možete zadržati ključeve i zaključati vrata kada budete gotovi." Okrenuo se. "Znam da imate posla, ali morat ćete ovo obaviti s nama." Pokazao je prema malom stolu ispod prozora.

Gail je sjela. Šalica na pola puna juhe, na koju se sada uhvatila plijesan, ostala je na tanjuru zajedno s malo čipsa. Gurnula ju je na stranu. Iznad glava su se čuli koraci i prigušeni glasovi. Britton je otvarao jednu ladicu za drugom, pribor je unutra zvečao. Ormarići su bili svjetlosivi Formica, zaprljani oko ručki. Gail se zagledala u tragove crnog praha i shvatila da su to oznake mjesta gdje su Thomas i Wooten pobrali otiske prstiju.

Zapisala je u svoj notes: kuhinjski stol, četiri stolice, razni uređaji, radio-sat, lonci i tave, itd.

Kada je Britton otvorio hladnjak, Gail je mogla vidjeti unutra. Uobičajene bočice i tegle u vratima. Na policama, kutije od kineske hrane, nekoliko otvorenih boca vina, ostaci u plastičnim vrećicama. Podigao je paket s dva debela odreska i okrenuo ga prema svjetlu.

"Možete ih uzeti, ali vjerojatno su pokvareni", reče Gail. Britton se nasmijao. "Provjeravam kada im ističe datum uporabe." Pokazao je na naljepnicu. "Desetog. Možda ih je kupila sedmog."

"Je li to važno?"

"Ne baš." Bacio je paket natrag unutra i zatvorio vrata.

Gail reče: "Vjerojatno želite znati zašto bi Renee potrošila preko dvanaest dolara na filete, na dan kada se odlučila ubiti." Kada ju je Britton pogledao, nastavila je: "Renee je bila nagla. Rijetko kada je razmišljala unaprijed."

Britton je pažljivo saslušao Gail i onda dodao: "Kupila je dva. Fileti se ne čuvaju, a ona je bila prilično mala. Zna li možda za koga je onaj drugi?"

Pa, da, mislila je Gail, možda je u ponedjeljak planirala ručati s mojim mužem. Odgovorila je: "Nemam pojma."

"Ne znate tko joj je bio dečko? Prema autopsiji, bila je barem par mjeseci trudna."

Britton je to vrlo glatko inznio, tako da je Gail mislila da je iskušava, da vidi je li to ona zna.

"Čula sam", reče ona. "Stvarno ne znam s kime se vidala." "Je li Renee bila tip djevojke koja bi vodila dnevnik?" "Kao tinejdžerka nikada nije."

Britton je na trenutak šutio, naslanjajući se na šank u kuhinji, raširenih ruku, svjetlo je pravilo male prozore na njegovim naočalama.

Iznad peći je bila čudno pošpricana mast i Gail je shvatila da je to već vidjela. Ušla je u kuhinju kada je bila na putu da uzme haljinu za Renee, njenu je radoznalost pojačao jaki smrad smeća i zvuk rap muzike koja je lagano dopirala iz radija na šanku. Okretala se oko sebe, nalazeći perverzno zadovoljstvo u neredu, te ugasila radio.

Gail je ustala. "Mogu li pogledati ispod ormarića? Moram naći jednu indijansku masku dok sam ovdje. Jedan njezin prijatelj joj je posudio i sada je želi natrag."

"Svakako, samo izvolite." Britton se maknuo u stranu, dok je Gail otvorila vrata. "Mislio sam da ne znate njene prijatelje." "Ovaj je došao do mene." Gail se nagnula kako bi pogledala ispod praonika. "Zove se Jimmy Panther. Miccosukee Indijanac." Pogledala je u druge ormariće. Ništa ni nalik jelenjoj maski. "Kako ju je on dobro poznavao?" pitao je Britton.

"To morate njega pitati. Zapravo, vjerojatno negdje imate njegovo ime. On je taj koji je našao tijelo."
"Stvarno?" Britton je pokazao prema kuhinjskim vratima. "Hoćete li sada potražiti one podatke?"

Po stepenicama je hodala ispred njega. Blizu vrha je začula kako iz Reneeine sobe dopiru glasovi. Usporila je korak. Osjećala se kao uljez. Hodala je dalje niz hodnik i stala kod otvorenih vrata.

Zadnji put je Gail došla po noći - jedini put - prošli put, nije gledala okolo osim u ugrađeni ormar. Dojmovi koje je nevoljko registrirala. Čipkasti grudnjak i gaćice na podu. Medvjedić od satena bačen preko stolice. Ogledala. Nepospremljen krevet, previše jastuka. Ružičastih i crnih. Miris parfema. Irisi u visokoj staklenoj vazi. Sada je mogla zapaziti da je voda u vazi postala zelena i mutna.

Močvarni miris širio se sobom. Thomas se nagnuo nad Reneein dreser s mekim kistom i čistio prah.

Leđima prema vratima, Wooten je na krevetu napravio nalu hrpu stvari, vadeći ih iz otvorene ladice noćnog ormarića. Nosio je gumene rukavice. Crni svileni konopac ležao je na plahtama s uzorkom ružičastih i ljubičastih orhideja. Među cvijećem su ležale tegle i tube. Otvorena knjiga s fotografijama - boje tijela.

Wooten je otvorio sljedeću ladicu. Gail nije mogla vidjeti što je izvadio, a onda ga je čula kako se smije. "Hej, pogledajte koliko je ovo. Cura se znala zabavljati."

Thomas je pogledao okolo, zatim prema vratima, njegov je smiješak bljedio. Wooten se okrenuo i vidio Gail kako tamo stoji. Maknuo je plastični penis, posramljen.

"Oprostite", reče on.

Gail je spustila pogled i izašla iz sobe.

Britton je tiho govorio. "Ne obazirite se na njih. Nisu ništa loše mislili."

"Nisam uvrijeđena", reče Gail, prateći ga prema drugoj sobi. "Ne može me začuditi ništa što ovdje nađete."

Zažalila je zbog odgovora. Istog trena ga je pokušala uvjeriti da nije kreposna i distancirati se od Renee - kombinacija kukavičluka i neodanosti. Tada se Gail začudila zašto joj je stalo do toga što on misli.

Ušli su u malu spavaću sobu s krevetom i čudnim komadima pokućstva. Gail je prepoznala fotelju koja je nekada bila od njih

ve bake. Kraj prozora su bili stol i stolica, nasuprot njima polica s . knjigama. Zapisala je sve u svoj notes.

Britton je upalio lampu na stolu i počeo otvarati ladice.

Gail je prešla sobu do ormara. Unutra je našla nabacanu odjeću, kutije s cipelama na dnu. Na polici iznad bila je srednje velika kartonska kutija. Stavila ju je na krevet i zapazila poštansku naljepnicu. Kompanija iz Californije poslala je kutiju za Trail Indian Gifts, u pošti u Miamiju. Gail je povukla plastični omotač i podigla lice jelena.

"Što ste našli?" Britton je bio iza nje kada se okrenula. "Smiješna stvar", reče on. "Je li to od vas tražio Indijanac?"

"Mislim da je." Gail mu je pokazala dugu, trokutastu masku. Velike su uši - jedno je bilo okrhuto - stršale. Lagano nakrivljene oči bile su fino iscertane. Na čelu se nalazio polumjesec. Ostaci boje - vjerojatno je nekada bila crvena - otpadali su s površine.

Gail reče. "Htjela bih to uzeti sa sobom, ako nemate ništa protiv." "Nemam."

Dok ju je stavljala natrag u kutiju, Britton se vratio stolu, otvarajući i zatvarajući ladice. "Hrpa stvari", reče on. "Reći ću vam što ćemo. Vi zapišite ono što trebate. Banke, račune, što bilo. Tako ćemo biti brže gotovi. Ja ću ovo proći dolje u stanici i vratiti kada budem gotov, što kažete?"

Stavila je kutiju na krevet. "Vi ste glavni."

Britton je sa stola podigao notes, okrenuo ga prema svjetlu i zatim stavio na stranu. Zapazio je da ga ona gleda. "Momci iz laboratorija mogu odrediti što je ovdje pisalo, četiri ili pet listova prema gore.

Gail se nasmijala. "Ne mogu vjerovati da sve ovo radite." "Sjednite ovdje." Britton je izvukao stolicu od stola za nju, te sebi približio fotelju. Sjedio je na rub, njegova se nogavica digla dovoljno da se vidi rub crne futrole vezane za članak. Otvorio je gornju ladicu i izvadio ruku punu papira.

Digla je pogled s pištolja.

"Kako sam rekao u uredu, nećemo gnjaviti, samo vaša je majka izgledala zabrinuto. Normalno je da kod samoubojstva imate uznemirenog rodaka. Često ljudi trebaju nešto gdje bi se ispraznili. Zato traže od nas da provjerimo, da budu sigurni kako nije bilo nešto drugo."

"Ovo je puno muke da bi se moja majka osjećala bolje." Gail je uzela čekovnu knjižicu koju joj je on pružio i otvorila je. Čekovi su bili upisani, ali ostatak joj je bio nepoznat. Reneeino knjigovodstvo bilo je kaotično kao i njeno vođenje kućanstva. Zapisala je ime banke i broj računa.

Britton je držao drugu ladicu u krilu, kopajući po bankovnim izvancima. "Jošme neke stvari kopkaju", reče on. "Na parkiralištu. Njena je torbica bila ne sjedalu zaključanog auta. Biste li vi ostavili tako torbicu?"

"Ponekad", reče Gail.

"To čini i moja žena. Govorim joj da to u Miamiu ne radi, ali ona to svejedno čini." Okrenuo je papire. "Ona kaže da nema problema, da se odmah vraća." Zatvorio je drugu ladicu i otvorio zadnju. "Žilet me također mučio. Našli smo ga oko dva metra od mola u plićaku. Dno je tamo prilično meko, policajac je jednostavno imao sreće." Pogledao je Gail, objašnjavajući: "Uvijek se trudimo naći instrument, moramo vidjeti da li odgovara rani."

Gail je kimnula glavom, pokušavajući ne pokazivati osjećaje. Prije ovoga uopće nije razmišljala o tome. Činilo joj se dovoljnim što je Renee nađena mrtva. Nije tražila grozne detalje.

Britton je nastavio. "Morao je biti taj. Sasvim nov, bez rđe. Bez otisaka također, ali to nije začuđujuće. Stvar je u tome što, ako se ubijate, ne bacate žilet dva metra od sebe."

"Ne?" Gail je zadržala izraz zainteresiranosti čak i dok joj se koža na vratu zatezala.

"Ne, bacate ga tamo gdje ste." Britton je napravio pokret desnom rukom, otvarajući prste. "To napravite."

Njemu je to sve bila igra, mislila je Gail. Slagalica koju treba složiti, čak i ako je znao kako će ispasti. Počela je zapisivati brojeve kreditnih kartica. "Naredniče Britton. Jeste li ikad ... Koliko ste dugo detektiv za ubojstva?"

"Osam. Jesam li ikad vidio prerezana zapešća, a da nisu samoubojstvo?"

"Jeste li?" Podigla je obrve.

Kimnuo je glavom. "Da, gospođo. Može se desiti. Imao sam jedan slučaj, frajer nas je pokušao uvjeriti da se njegova žena sredila. Problem je bio u tome što su rezovi išli u krivom smjeru." Britton je ispružio lijevo zapešće i povukao prstom s desna na lijevo. "To je nemoguće osim ako ne koristite električni nož ili nešto drugo."

Gail je osjetila kako joj staje dah.

"I ljudi koji se ubijaju prvo zarežu malo, kao da gledaju je li to dovoljno ili moraju ići dublje. Jedan čovjek, kojeg sam vidio, imao je preko pedeset malih rezova na zapešćima. Ali vaša sestra. Nije bilo znakova oklijevanja. Jedan ili dva reza, do kostiju, oba zapešća."

Gail je zatvorila oči.

"Žao mi je." Britton je stavio svoju ruku na njenu. "Trebao sam biti pažljiviji."

Duboko je uzdahnula, kimajući glavom. Gurnula je papire na stranu. "Ne moram sada ovo raditi. Imanje se ne može preuzeti sve dok ne dobijemo smrtovnicu."

Britton se ispričavao. "Mogu vam izdati privremenu potvrdu, što kažete na to? Pokazivat će uzrok smrti, ali ne i način smrti. To za sada moram ostaviti otvorenim."

Gail je uspjela izvući smiješak. "Ne vidim u čemu je razlika." "Renee je umrla od gubitka krvi - iskrvarila je. To je uzrok. Kao da procjenjuje Gailinu sposobnost da sluša dalje, polako je nas tavio: "Postoji mnogo načina da se umre, ali samo četiri načina smrti. Prirodni, kao umiranje od raka. Ili možete poginuti u nesreći. Ili imamo samoubojstvo. Ili ubojstvo."

"Da.

Nježno joj je uzeo papire. "Niste dobili pismo od Renee? Niste našli poruku kada ste bili ovdje?"

"Ne, ušla sam samo kako bih uzela haljinu, kako sam vam rekla. Nisam se htjela duže zadržavati."

"To mi je jasno. Niste posudili ključeve nekom drugom?" »

"Ne. "Da li znate nekoga tko je htio nauditi vašoj sestri?" "Ne, ne znam.

Naslonio se laktovima na koljena i nagnuo naprijed. "Je li imala kakvog vlasništva osim ovog stana?"

Gail je zavrtila glavom. "Je li ostavila oporuku?" "Mislim da nije."

"Većina mladih ljudi to ne čini", reče on. "Niste li sve ovo raspravili s mojom majkom?"

"Jesam, ali možda sam nešto propustio. Žao mi je što morate prolaziti ovo. Znam da biste radije bili doma s obitelji."

Gail je počela stavljati kapicu na svoje penkalo, promašivši, sagnula se kako bi je podigla s poda. "Znate da ni ja nemam oporuku?" Malo se nasmijala. "Ja, pravica."

Nasmijao joj se. "Je li Renee imala životno osiguranje?" "Ne. Nije imala nikoga kome bi nešto ostavila."

"Mislite da je možda bila u depresiji zbog djeteta? Nije bila udana i to."

"Sumnjam." "Kako to?"

"Renee je već imala dva pobačaja, prvi kada joj je bilo šesnaest. Molila me da idem s njom. Platila sam svojom ušteđevinom." "A drugi?"

"Imala je ...dvadeset pet." Renee je ponovno tražila pomoć; Gail je odbila. "Prvi puta se pokušala ubiti nekoliko mjeseci kasnije. Mi ... moja majka i ja smo je poslale u duševnu bolnicu."

"Kako je dugo bila tamo?"

"Nekoliko tjedana. Bila je vanjski pacijent još nekoliko mjeseci poslije toga."

Tehničari su pričali u kupaonici. Jedan od njih je pustio vodu u zahodu. Otvorili su ormarić s lijekovima, šarke su cvilile.

Gail je maknula kosu sa čela. "Jeste li dobro?"

"Da." Nasmijala se. "Zapravo, nisam. Zadnji put kada smo se vidjele, svađale smo se. I to jako. To mi stalno prolazi kroz misli." Tapšao ju je po ruci. "Ne, ljudi se ne odlučuju na ovakve stvari nakon jedne svade."

"Naredniče, gotovi smo." Na vratima je bio crni tehničar. "Imate li još što?"

"Ne, uzet ćemo samo ove papire. Možete ih spremati kako jesu. ~Ioću dati gospođi Connor potvrdu."

Gail je ustala. "Bit ću u kupaonici. Ako dopustite." "Svakako."

Zatvorila je vrata za sobom i povukla nekoliko papira kako bi obrisala nos. Nije plakala, hvala Bogu. Mrzila je kada izgubi kontrolu pred strancima. Pogled u ogledalo rekao joj je da je sve na mjestu. Popravila je kosu.

Ne želeći se vratiti u sobu za goste, Gail je otišla hodnikom do Reneeine spavaće sobe. Ako je itko što pita, ima razlog: mora popisati pokućstvo i odjeću.

Hrpa stvari s kreveta je nestala, vjerojatno su ih nagurali u noćni ormarić.

Polako se ponovno ogledavala po sobi, fascinirana i s osjećajem gadenja. Boje i tkanine odisale su neograničenim, slobodnim seksom. Iznad kreveta s razbacanim mekim jastučićima, visjela je velika reprodukcija slike Georgie O'Keeffe: otvorena orhideja s mekim, nabranim rubovima.

Sunce se pomicalo prema zapadu, prodirući kroz male rolete na duplom prozoru, praveći zakrivljene crte na tamnoružičastom tepihu. Staklena vaza na dreseru bacala je zrake svjetla po sobi.

Gail je sjela za dreser i okrenula vazu. Po zidu su bljeskale duge. Nekoliko mjeseci prije nego je umro njihov otac, Gail je bila u Reneeinoj sobi, čitajući, dok se je Renee igrala s Barbie lutkama. I knjiga i lutke ležale su na podu netaknute. Odrasli su se svađali. Mogle su čuti majčin oštar glas, ljutite očeve odgovore. Vrata su se zalupila, otvorila i ponovno zatvorila. Renee je razrogačila oči. Stisnula je koljena, ljuljajući se naprijed-natrag, na licu joj se vi dio izraz. uzbuđenja.

Tada je iz dnevnog boravka dopro tresak, eksplozija stakla, zatim još jedna, pa još jedna. Prednja su se vrata zalupila i auto njihovog oca izjurio je iz prilaza.

Došuljale su se u dnevni boravak. Irene je stajala usred sobe. Njezin kristal - zdjele, vaze, držači za papire - bili su razbijeni o kamin. Gail je plačući otrčala majci. Renee je u sandalama krekala po tepihu. Dijamanti, rekla je ona. Dijamanti svuda.

Gail je okrenula vazu na dreseru i promatrala kako se svjetlo odbija od zelenkaste vode. Renee je vidjela svjetlo kako pleše po stropu, kako ispunjava sobu malim dugama. Gail se bojala, ali ne slomljenog stakla. Njen se otac te noći vratio poslije ponoći i mogla je čuti kako se otvaraju vrata spavaće sobe, zatvaraju i zatim prigušene glasove i konačno majčin smijeh. Gail je držala jastuk preko ušiju.

Začulo se kucanje na otvorena vrata. Britton je ušao, stavivši Metro-Dade potvrdu na dreser. "Mi smo gotovi, idete li s nama."

Ustala je. "Ostat ću malo ovdje."

"Nema problema." Promatrao ju je na trenutak, zatim rekao: "Nazvat ću vas u vezi s vraćanjem Reneeinih stvari."

Nakon što su otišli, Gail je prešla sobu i zatvorila rolete. Ostat će dovoljno dugo da malo pospremi, prije nego Irene dođe i vidi sve ovo. Očistit će noćni ormarić i baciti trule irise iz vaze na dreseru.

Paul Robineau, jedan od glavnih partnera, pripremio je u glavnoj konferencijskoj sobi u ponedjeljak zakusku za sve zastupnike u firmi. Oni koji su došli prvi našli su mjesto za dugim stolom od mahagonija. Drugi su, uključujući Gail, uzeli stolice iza zid, te su morali balansirati s tanjurima u rukama.

Najavljena tema bio je odnos u proceduri naplate. Prava tema je, ubrzo je uvidjela Gail, trebalaobjasniti zašto firma ne može kupiti novi kompjutorski sistem. Štoviše, objašnjavalo se zašto odbor za proračun mora upotrijebiti skalpel. Godina nije bila dobra za Hartwell Black & Robineau. Nikoga nije oraspoložilo to što pravne tvrtke općenito trpe. Gail je u moru odijela vidjela samo smrkuta lica.

Grickajući koricu svog punjenog peciva, pitala se koliko košta sva ova hrana.

Gail je prebacila tanjur u krilo, ignorirajući dosadan govor nadgledajućeg pravника. U glavi je pregledala raspored za ostatak dana. Neki dokumenti koje treba pregledati, telefonski pozivi, prijepis saslušanja koji treba pregledati. I Anthony Quintana. Doći će u dva raspraviti o slučaju Darden. Gail se pitala što će mu reći. Možda bi se trebala baciti njemu pred noge i moliti.

Kada je sastanak završio, gurnula je stolicu i krenula prema vratima gdje su bili konobar i žena u bijeloj kecelji koji su se dotjerivali. Kroz masu, koja je izlazila iz sobe, ugledala je tajnicu Lawrencea Blacka kako joj nešto signalizira.

Gail joj se pridružila na kraju hodnika.

"Gospodin Black pita možete li doći gore na trenutak. Upravo treba ići na aerodrom, morat ćete požuriti."

Putem uz stepenice Gail je hodala iza Maxine Canady, nekad urednice u Harvard Law Reviewu, a sada partnera i specijalistu za oporezivanje. Maxine nije bila na sastanku. Bila je odjevena u sako i crne pumperice, prava odjeća za diskutiranje o IRS.

Maxine se okrenula preko ramena, nasmijala i zastala kako bi je Gail sustigla. "Upravo sam razmišljala o tebi", reče ona. "Louis i ja smo odlučili trgovati našim brodom."

"Onim što propušta? Nadam se." Gail je vidjela njihov brod Bertram jahta od dvanaestak metara, potpuno klimatizirana. Maxine se nasmijala. "Pa, Lou želi nešto što može odnijeti na otoke druge zime s djecom. Nije baš moja zamisao raja, lutati po Karibima, čak i da imam vremena, ali on je odlučio." "Muškarci", reče Gail.

"Misliš li da bi mu Dave trebao dati par savjeta? Htjeli bismo dobar rabljeni brod, ako ga možemo naći. Ne možemo si priuštiti ništa novo."

Jadna Maxine, mislila je Gail. Stigla su je teška vremena. Gail reče: "Reći ću Daveu da te nazove. Možda želiš svog Bertrama prilagoditi za veće udaljenosti."

"Možda." Stigli su na vrh stepenica. Maxine reče: "Navrati sljedeći tjedan, možemo ručati zajedno."

Gail je promtrala kako Maxine nestaje iza ugla u svoj ured. Vidi, vidi. Ručak s Maxine Canady. Maxine Canady obično nije pozivala niže suradnike na ručak. Gailino se raspoloženje malo popravilo.

Pokucala je na otvorena Larryjeva vrata i ušla.

Larry je imao odličan ured, prostran, s debelim tepihom, dekoriran poliranim antikvitetima. Na zidovima je visjelo nekoliko kubističkih slika manje poznatih francuskih umjetnika, koje je tvrtka - Larryjev djed, Reginald Black - kupila u četrdesetim godinama. Pored prozora Larry je držao mjedeni teleskop na stallcu. Mogao je promatrati brodove kako isplivljavaju iz luke Miami. Sve je ovo bilo tu još dok nije bio partner, kao da je bilo razumljivo da će to postati.

Larry je stajao pored stola, zatvarajući svoju aktovku. Pogledao je unaokolo.

"Gail. Točno na vrijeme. Moram letjeti u Tallahassee, ali prvo moram razgovarati s tobom. Zatvori vrata, molim te?"

"O čemu se radi?" upitala je Gail. , Odveo ju je do prugastog kauča i sjeo pored nje. "Sinoć sam sreo Douga Hartwella."

"Jesi?" Odmah je znala kuda ovaj razgovor vodi: Nancy Darden, Hartwellova kćerka.

"Da, Doug je doletio iz Washingtona na kongresno prikupljanje novaca. Išla je jedna grupa iz firme. Nakon toga je u Hyatt Regencyju bila velika zabava."

Gail se nasmijala. "Uzbudljivo."

Larry je opušteno prekrizio noge. "Doug kaže kako je Nancy malo zabrinuta za svoj slučaj. Pitao je da li mogu ispitati što se događa." Larryjeve sive oči govore su da negdje ima zamka, ali da on ne namjerava pasti u nju.

Polako je govorila. "Je li to Nancy Darden meni iza leđa razgovarala sa svojim ocem?"

"Znam." Larry je podigao dugu, tanku ruku s koljena. "Spomenuo sam Dougu da si imala neke obiteljske obaveze nakon gubitka sestre."

"Smrt moje sestre nije nimalo utjecala na moj posao", reče Gail. "Ako je Nancy Darden zabrinuta za svoj slučaj, može barem doći i porazgovarati sa mnom izravno."

"Ne vičem na tebe. Želim razumjeti u čemu je sukob."

"Ti, kao i ja, znaš u čemu je pravi problem. Draga kćerka senatora Hartwella ne mora platiti ni centa pravnih pristojbi. Pošalje me da se okrvavim, a ona gleda s brežuljka pod suncobranom."

Larry je napucao usne. Gail se pitala zašto ga nasmijava. Čovjek nije imao smisla za humor.

Ponovo je počela. "Kako sam objasnila tebi i Jacku Warneru prošli tjedan, druga strana postavlja već mjesecima prepreke. Uspjela sam odrediti datum za uzimanje izjava, ali slučaj može prije toga završiti nagodbom."

Njegovo se visoko čelo smrknilo. Nastavila je. "Nancy i ja se nismo čule već danima. Jutros sam napokon našla Billa Dardena i on mi je rekao da vidim što mogu srediti s drugim zastupnikom. Što da još napravim, Larry? Reci mi. Bi li Nancy voljela pregledati moj raspored?"

Bilo mu je neugodno. "Gubitak prihoda je problem. Ubrajamo ga pod - opravdani - ali negativno će utjecati na naš odjel."

"Vidi, ako Nancy Darden ne voli način na koji ja radim na slučaju, neka ga uzme Bob Wilcox. Mene ne bi povrijedilo."

Jedan ugao Larryjevih usta se podigao. "Predlagano je - ne s moje strane - da bi muški zastupnik imao više uspjeha u radu s Latinoamerikancima."

Gail se nasmijala. "Dobro. Uzmi ti slučaj. Buena suerte." Larry je nekoliko trenutaka šutio, te rekao: "Kažeš da je i druga strana uporna?"

Kimnula je glavom.

Povukao se za uho. "Mislim da tog Pedrosu moramo pritisnuti s druge strane. Još uvijek želi kupiti posjed suca Stricklanda, zar ne?"

"Koliko ja znam, da. Zašto?" "I još nema ugovora?"

"Ne. Ben pokušava odlučiti koliko želi dobiti." Gail je zastala. "Čekaj malo. Ako predlažeš da spojimo ove dvije transakcije..." "Sve dok je Ben u potpunosti obaviješten, vrijedno je razmotriti."

Digao je obrve čekajući odgovor.

Bilo je to također, i Gail je to znala, sasvim protiv pravila. "Ne bih bila zadovoljna s time", reče ona. "A sigurna sam da bi drugi zastupnik rekao nešto o pravnoj etici."

"Postoje načini da se to izvede." Larryjeve su oči izgledale kao da klize po rubu njegova orijentalnog tepiha. "Jedna stvar što se tiče Kubanaca - brzo razumiju pogodnosti. Vrlo pragmatičan narod. Carlos Pedrosa nije jedini kupac i on bi to trebao znati."

Gail napokon reče: "Dopusti da vidim što mogu srediti s drugim zastupnikom, prije nego počnemo paničariti."

"Etika se može usko gledati", reče Larry. "Moraš zapamtiti da si ti u pravu. Tvoji klijenti su teški, problematični, ali oni su u pravu. To je osnova pravne etike, znaš da je ono što ti radiš, pra » vo. Ona i Larry su se gledali nekoliko sekundi.

Napokon joj je uputio nešto što je izgledalo kao profesorski smiješak. Primijetila je da su mu donji zubi izbočeni, da ih ima previše u njegovoj uskoj vilici.

"Znaš, Gail, kao zastupnici svi zapadamo u teške situacije. Za to smo plaćeni, zar ne? Da ih možemo riješiti. I ne možemo se osloniti na apstraktno, da donosi odluke umjesto nas. Moramo se osloniti na iskustvo u stvarnom svijetu kao i na naše unutrašnje uvjerenje. Slušaš me?"

"Dat ću sve od sebe, Larry."

"Imam povjerenja u tvoje mogućnosti." Povukao je rukav. "Vrijeme je da se krene." Na vratima je potapšao Gail po ramenu. "Izveštavaj me."

Razmišljajući, Gail je prolazila hodnikom pored ureda drugih zastupnika, slušajući kroz otvorena vrata djeliće razgovora, diktiranje poruka, neočekivani smijeh. Čvrsto je zatvorila oči i duboko udahnila. Hodnik je naizgled bio beskonačan, njegov je kraj nestajao.

Promrmljala je sama sebi. "Bože svemogući, kako sam se uvalila u ovaj posao?"

Dok je krenula kraticom kroz knjižnicu, hodajući između policajaca Southern Reportera, sinulo joj je da bi prokleti slučaj mogla baciti Jacku Warneru u krilo. On je bio stariji partner u odjelu za parničanje. Trebala bi ga prisiliti neka on odluči što će s tim. Ako bi pri tome izbjegla da Larry Black ispadne idiot kakav i je. Larry joj to ne bi oprostio, osim toga Larry je pisao mjesečne izvještaje o njenom radu.

Na vrhu stepenica, Gail je zapela petom za prvu stepenicu. Uхватила se za rukohvat i ispravila, te dugo i duboko udahnila. Osjetila je poznato škakljanje u prsima, srce joj je udaralo po grudnom košu.

Čak i da je išla do Jacka Warnera, on bi od nje očekivao da dovrši slučaj Darden. Bila je u ponoru i on je čekao da vidi može li se ona iz njega popeti. Zadnja stvar koju ga je trebala tražiti je, da joj baci uže. Partneri mogu lebdjeti prema gore samo uz pomoć volje.

Po uredu se pničalo da će šestorica zastupnika biti uzeti u obzir kao kandidati za partnerstvo, samo dvoje će biti izabrano. Priličan broj s obzirom na ovih dana tužne činjenice u pravnoj struci: previše zastupnika koji traže posao na zasićenom tržištu. Nije bilo dovoljno, shvatila je, da si dobar u poslu. Morat će biti više nego dobra. Morat će biti briljantna.

Na putu u svoj ured, Gail je našla Miriam kako telefonira. "...toda la noche, nisam spavala ni sat vremena. El nino me vuelve

loca, govorim ti. Pero možeš vidjeti gdje zub izlazi, tu sabes? mala kvržica, entonces bit će u redu za par dana, kaže moja mami. Pobrecito, como Ilora."

Gail je kucnula na staklenu stjenku i Miriam joj je mahnula. "Te llamo despues, u redu? Bok." Kada je Miriam ponovno pogledala Gail, njen je smijeh nestao.

"Zar nemamo drugog posla osim pričati s prijateljima preko telefona?" Gail se okrenula, prešla hodnik i ušla u ured.

Miriam ju je pratila, bacajući hrpu spisa na njen stol. Njene su smeđe oči bile pune ljutnje. "Que te pasa? Ne volim da se tako sa mnom razgovara. Obavim svoj posao, zar ne?"

Nakon trenutka, Gail je utonula u svoju stolicu. "Da. Oprosti. Dobro obavljaš svoj posao. Samo probaj zapamtiti da tu ima još ljudi kojima moraš ugoditi, osim meni, u redu?"

Miriamina brada je još uvijek bila dignuta i ponosno je gledala Gail sve dok nije odgovorila. "U redu."

Gail se htjela pomiriti. "Je li Berto bolestan?"

"Ne, samo mu zubi izlaze." Miriam se nasmijala, njen se humor vratio. "Vrištao je tako glasno da je Danny morao prošle noći spavati na kauču, prvi put otkada smo vjenčani da smo spavali odvojeno. Kaže da će Bertu kupiti lažne zube."

"Hoću sliku toga." Gail se nasmijala, vukući spise preko stola. "Je li tko zvao?"

Miriam je podigla četiri ružičasta papirića s porukama. "Onaj policajac iz Metro-Dade, Frank Britton, hoće da ga nazovete." "Morat će pričekati."

"I Indijanac, Jimmy Panther. Nije rekao o čemu se radi." Gail je samo kimnula glavom. Miriam je nastavila prebirati po porukama. "Ben Strickland kaže da ima neke papire koje morate potpisati. A vaš muž kaže da danas popodne ne može pokupiti Karen s baleta."

Gail je lagano uzdahnula. "Krasno."

Nakon što je Miriam otišla, Gail je ljutito pritisnula broj od marine i zatražila Davea. Kada se javio, rekla je: "Ovdje Gail. Dobila sam tvoju poruku."

"Da, moram ići napraviti procjenu u Lauderdale."

"Trebao si je pokupiti. Ja ne mogu otići s posla tako rano." "Što, imaš sudenje ili nešto?"

"Dobro znaš da nemam sudenje. Imam sastanak. Imam dogovore. Imam posla koji danas moram obaviti."

"Pitaj Irene. Možda Irene može pomoći."

"Irene nije u stanju da vozi po Miamiju. Ne izlazi iz kuće čak ni u kupovinu."

"Isuse. Vidi, moram ići. Imam mušteriju." "Prokletstvo, Dave."

"Ja nisam obiteljski šofer. Ti si joj majka. I ti imaš odgovornosti."

"Znam. Znam." Gail je zaronila prstima u kosu. "U redu. Možeš li je povesti sa sobom?"

"Što? "Pokupi je i povedi sa sobom. Voli se voziti u kamionu. Ja ću doći u marinu na putu doma."

Nakon duge šutnje, Dave reče: "U redu. Probaj doći prije sedam. Večeras igram tenis." Poklopio je slušalicu.

Gail je pustila slušalicu na postolje. Okrenula je stolicu prema prozoru. Što bi za Boga miloga napravila da je on ostavi?

Dok je tako gledala po uredu, u misli joj se uvukla misao da bi baš to mogao napraviti. Nije se mogla praviti da su presretni. Njihov bi brak mogao propasti. A njena prva pomisao nije bila kako da ga spasi, nego kako bi rastava utjecala na njezin raspored.

Gail je protresla glavom kao da se želi osloboditi te misli. "Ne mogu sada o tome razmišljati." Posegnula je za spisima, a onda se sjetila da mora nazvati Bena.

Turner, Brown, Widdeman, Young & Strickland.

Mjedena slova s Benovim prezimenom sjala su više od drugih, jer su na drvenu ploču ispred njegova ureda bila dodana mnogo kasnije. Druga su imena pripadala njegovim starim prijateljima, ljudima s kojima je Ben išao pecati ili ih je vodio u Gainesville u svom Winnebagu na utakmice Sveučilišta Florida.

Još uvijek crvena od pretrčavanja Flagler ulice, Gail je otvorila vrata čekaonice, u kojoj nije bilo nikog osim UpS dostavljača, koji je kroz mali prozorčić razgovarao s jednom od tajnica. U sobi su bile zelene, vinilom

pokrivene stolice, polica s knjigama sa zastarjelom zbirkom American Jurisprudence. Uokvireni otisci britanskih odvjetnika u perikama i crnim odorama nalazili su se iznad dugog kauča. Gail ih je vidjela u Bar Journalu.

Kada se dostavljač odmaknuo od prozorčića, Gail je pristupila prije nego je tajnica stigla zatvoriti mliječno staklo. "Ja sam Gail Connor, trebala bih suca Stricklanda." Ben više nije bio sudac, ali je volio titulu.

Žena ju je bljedo, ali prijateljski pogledala, očigledno je zaboravila da je Gail dolazila i prije. "Reći ću mu. Sjednite." Zatvorila je prozor jednim prstom. Njezina je crvena haljina zalepršala iza mutnog stakla, a onda nestala.

Gail se naslonila na šalter i čitala naslove brošura koje su bile izložene u plastičnim omotačima. Trebam li oporuku? Što ako budem uhapšen? Kako će osiguranje štititi moj dom?

Ben je jednom rekao, da je znao da je privatna praksa tako dobra, davno bi prestao biti sudac. Gail se često pitala koga je pokušavao uvjeriti. Zнала je da uživa u svom položaju na Okružnom sudu. Sada je bio samo jedan sredovječni zastupnik.

Unutrašnja su se vrata otvorila. "Gail, uđi." Bio je to Ben. Nije imao sako, a kravata mu je bila opuštena. Pratila je njegove duge korake pored dijela s tajnicama, zatim iza ugla u njegov ured.

Kada je nazvala, on joj je rekao kako ne bi bilo problema da po kuriru pošalje papire da ih potpiše. Gail je rekla da je ne smeta izlazak iz ureda na nekoliko minuta. Osim toga, htjela je o nečemu razgovarati s njim.

Sjeli su na suprotne strane stola, ona u tešku stolicu od hrastovine, koja je nekada bila sjedalo za porotu, Ben u svoju crnu kožnu fotelju. Nakon odlaska, svoj je namještaj donio iz sudnice - tamne komade, malo pohabane od dugogodišnje uporabe.

Iznad stola objesio je svoje omiljene slike Floride, kockasti aranžman četiri teška zlatna okvira, koja su krasila čekaonicu ispred njegovih odaja. Zalazak sunca i beskrajno nebo iznad prerije od šaša. Purani u šumama Centralne Floride. Bijela čaplja kako se uzdiže iz močvare čempresa. I Benovo zemljište u Jugozapadnom Dade - drvena koliba, borovi, palme.

Otvorio je spis i gurnuo neke dokumente preko stola. Formulari su bili isti kao oni koje je pročitala kod Irene, ali napisani s njezinim imenom. Pružio joj je penkalo.

"Razgovarao sam s Irene", reče on. "Rekla mi je kako je policija pretražila Renee-in stan. Kaže kako je ona to od njih tražila. Kunem se, ta me žena brine."

Bez dizanja pogleda, Gail je potpisala Peticiju, a onda Zakletvu osobnog predstavnika. "Mislim da počinje shvaćati koliko je to bilo iracionalno. Nije htjela da ti to spominjem, jer ti bi mislila isto to." Kada je Gail došla do inventara - koji je trebalo popuniti - reče: "Zaboravila sam ti reći. Držat će Renee-ine dokumente nekoliko dana."

"Zašto?" "Procedura, ne znam. Frank Britton - on je narednik zadužen za to - kaže da će ti poslati privremenu smrtovnicu. Je li poslao?"

"Ništa nije stiglo", Ben reče, zatim doda: "Britton. To bi mogao biti čovjek koji je prije nekoliko noći otišao do Irene."

"Što je htio?" pitala je Gail.

"Rekla je da su razgovarali o Renee." "Voljela bih da je prestane gnjaviti."

Ben se nasmijao. "Mislim da Irene voli pažnju. Kaže da je Britton fin čovjek. Pripremila mu je čaj."

"Ovo postaje smiješno. Možeš li otkriti što on to radi?" "Mogu probati. Znam neke ljude koji mogu pitati."

"Ben." Gail je oklijevala, a zatim rekla: "Misliš da ima nečega?" "Ne bih se brinuo. Irene je malo pretjerala."

"Budi iskren."

Lice mu je postalo ozbiljno, na njegovom su se čelu pojavljivale duboke crte. "Ne znam, Gail. Dugo sam razmišljao o tome. Djevojka kao Renee, mogla je biti upletena u masu toga. Droge, nekakvi bolesnici. Nastrani seks." Pogledao ju je. "Oprosti ako te to šokira."

Gail je lagano slegnula ramenima, svjesna da joj je čudno čuti Bena kako priča o seksu, nastranom ili ne. "Ne, u redu je", reče ona. "Htjela sam čuti tvoje mišljenje."

"Ovo ne bih rekao Irene, to znaš. Ona je prilično staromodna. Ona je mislila kako je Renee razigrana djevojka koja još nije odrasla." Ben je povukao palcem po rubu stola. "Mislim da s njom više toga nije bilo u redu. One noći na zabavi. Ponašala se je ludo. Ne znam kako bih drukčije to rekao."

Njegove su oči na tren zastale na Gail. Povukao je stolicu prema prozoru. "Bože, ovo je teško - odveo sam Renee iza kuće - povukao sam je za ruku i rekao da se kontrolira, da radi budalu od sebe. Imala je taj -" zastao je "- divlji pogled. Bili smo tamo u mraku, a ona se smijala i ..."

Gail se nije micala.

"Stavila je ruke na mene. Rekla je ..." Ben je zatresao glavom i trepnuo. "Nije bitno što je rekla. Nije bitno. Nije bila pri zdravoj pameti. Trideset sam godina stariji. I njen rođak. Možda je shvatila što radi i posramila se, ne znam. Ne želim je se sjećati na taj način. Razmišljam o njoj kakva je bila kada je bila dijete. Ali mislio sam da bi ti trebala znati. Pitala si me da li mislim da Frank Britton uzalud istražuje i ja mislim da je tako. Potpuno je u krivu."

Ben se uhvatio za fotelju, udarajući je kako bi svoje riječi jače naglasio. "Dosta toga. Jesi li sve potpisala?"

Gail je još uvijek razmišljala. Trebalo joj je nekoliko sekundi. "Ne. Još je jedan ostao." Potpisala je zadnji papir, te ih sve vratila. Ben je gledao u Gail preko spisa. "Rekla si da želiš o nečemu razgovarati?"

Na trenutak se nije mogla sjetiti što je to bilo. "Da. Carlos Pedrosa. Na Benovom je ormatiću bio sat, antikni brončani konj na zadnjim nogama s bijelim bročanicom u postolju. Sat je pokazivao jedan i četrdeset dva.

"Morat ću biti brza", reče Gail. "Sjećas se da sam ti rekla kako imam slučaj protiv istog Carlosa Pedrose kojem ti želiš prodati zemljište?"

Ben je posegnuo za cigaretama i upaljačem. "Sjećam se. Zastupaš kćerku Douga Hartwella." Izvadio je cigaretu iz kutije, zatim ju je zadržao među prstima da vidi ako je smeta. Gail je zatresla glavom.

"Ben, ovo ostaje između nas, u redu?" "Svakako. Što se dešava?"

"Carlos neće pristati na razumnu nagodbu - isto tako moji klijenti, da budem iskrena." Oklijevala je, zatim rekla: "Larry Black predlaže da iskoristim tvoje zemljište kao mamac."

"Što kažeš?"

"Mislila sam da nije dobra ideja. Sada nisam sigurna."

Ben je otvorio upaljač i palcem okrenuo kotačić. Udahnuo je, te bacio upaljač na stol. "Tko je sudac u ovom slučaju?"

"Arlen Coakley." "Razgovarat ću s njim." "

Ben... "Ma daj. Arlen i ja se znamo odavno. Išli smo zajedno u školu." "Nikako. Nisam došla radi toga."

Ben je pružio ruku kako bi stresao pepeo u tešku kositrenu pepeljaru. "Ti ne bi prihvatila ruku ni da te izvlači iz živog pijeska." Ona reče: "Htjela sam samo znati da li radim dobro." Nasmijao se jednim uglom ustiju. "Da, dušo. Dobro radiš, ponosan sam na tebe."

Gail je osjetila takvu bujicu osjećaja da su joj oči zasuzile. Pogledala je u brončanog konja i ustala. "Moram ići. Pedrosin zastupnik dolazi u dva kako bi se nagodio."

Ben ju je pogledao. "Ako trebaš pomoć s Pedrosom, onda reci." Ustao je i otišao s njom do vrata. "Ionako se dvoumim u vezi te prodaje. Tip mi se čak niti ne sviđa. Ne bih ni razgovarao s njim da nas Renee nije upoznala. I zar nema novaca kada ne može srediti kredit od banke i platiti mi u gotovini? Prošli vikend bio sam tamo i popravljao kolibu, pa sam prošao pored gradilišta. Nema baš previše aktivnosti. Mislim da ću je morati staviti pod hipoteku da bih dobio novac."

Gail se okrenula prema njemu. "Carlos Pedrosa ima problema?" Ben se nasmijao njenom izrazu lica. "Ne znam. Samo ti govorim što da mu kažeš. Neka se malo znoji."

"Kako znaš da mu je toliko stalo do zemljišta, da će se znojiti za nj ~>>

Ben se nasmijao, pojavile su se velike udubine na njegovim obrazima. Ponovno je izgledao vitalno. On reče: "Carlos Pedrosa bi bio slab igrač pokera."

Trčeći natrag preko ulice kroz spor, gusti promet, zadihana, Gail se sjetila ranča - mirisa borova, odraza oblaka u plavim barama kišnice, vjetra kako puše kroz drveće.

Slika u Benovom uredu izgledala je kao njeno sjećanje, no znala je da je stvarnost nešto drugo. Umjetnik nije prikazao klima-uređaj kako viri sa stražnjeg prozora kolibe, niti komarce, niti korov u kojemu se gušilo dvorište. I na slici nije bilo ljudi.

Svake zime su, prije nego su izgubili interes, potomci Stricklanda održavali ranč, čisteći korov i popravljajući ono što je bilo slomljeno, uz pivo i roštilj nakon toga. Zadnji izlet, na kojem je bila i Gail, bio je oko Božića, kada je trebala diplomirati na sveučilištu. Gotovo nikoga nije bilo - rođak sa ženom i djecom; Irene i Renee; ona i Dave, zaručeni, da bi se uzeli u proljeće. Ben je bio tamo, sa ženom Shirley, koja će za godinu dana umrijeti od raka, ali tada to nitko nije znao. Njihova dva sina već su se preselila na sjever. Ben je nosio stare traperice i kaubojske čizme. Kosa mu je još uvijek bila tamnosmeđa, tek je počela sijediti.

Renee je rekla Gail da ne bi ni došla da je Irene ne želi malo pokazati, sada kada je završila dva semestra u Miami-Dade Community Collegeu. Renee se nasmijala. Velika stvar. Nije kao Gospođica Savršeno sa Sveučilišta jebena Florida. Izvukla je pivo iz Daveove ruke kada nitko nije gledao i vratila mu ga natrag, držeći se za njegovo rame. Obrisala je usta. Pogodi što? Ben će mi nabaviti auto. Ne bi trebala znati.

Nakon ručka Irene je donijela čokoladnu tortu na kojoj je pisalo: "Čestitamo", a Ben i Shirley su Renee dali ključeve od auta. Šest mjeseci kasnije, auto - rabljeni Plymouth koji je Renee zamrzila čim ga je vidjela - zavrtnet će se na autoputu i udariti u zid u tri ujutro. Policija je rekla kako je čudo što je Renee izašla neozlijeđena.

Ali tog popodneva na ranču, Renee je čičala i skakala goredolje kao mala curica. Dok su se papirnati tanjuri dijelili po dugom drvenom stolu, Gail je objavila svoju odluku. Kako će radije ići studirati pravo, nego prihvatiti mjesto u Southeast Banci. Da će ići Benovim stopama i da će pokušati pridonijeti zajednici koliko je i on.

Ben je kimnuo glavom, očigledno zadovoljan. Rođaci su rekli kako je hrabra. Dave je buljio. Renee je jedva s njom razgovarala ostatak popodneva.

Godinama se Gail sjećala zadnjeg izleta na ranču uz ugodan osjećaj nostalgije. Sada se je scena ponavljala sve jasnije. Tada je izabrala svoj put.

Čim je sjela za stol, Gail je pozvala Miriam. "Je li se Anthony Quintaria pojavio?"

"Kuda ste došli?" pitala je Miriam. "Stražnj im putem. Je li ovdje?"

"Da, zvali su me iz predvorja prije nekoliko minuta. Idem po »

njega.

"Ne, čekaj." Gail je izvukla Darden spise nasred stola. "Prvo moram telefonirati."

Gail je stisnula gumb za vanjsku liniju i nazvala Charlene Marks. Ako su poljupci u obraz i flert u hodniku suda nešto značili, Charlene je znala Anthonyja Quintanu dovoljno dobro da odgovori na neka Gailina pitanja.

Na njezinu radost, Charlene je bila u uredu.

"Ne, draga, nemam šator na sudu", odgovorila je Charlene smijući se. "Što ima?"

"Anthony Quintana", reče Gail. "Imam jedno pitanje." "Da, slobodan je."

Gail se nasmijala. "Ne to pitanje. Znaš li možda čime se još bavi osim prava. Je li povezan s nekim poslovnim Ernesta Pedrose? To mu je djed."

Kada je uzela slučaj Darden protiv Pedrose, Gail se malo raspitivala da vidi tko su igrači. Ernesto Pedrosa imao je osamdeset dvije godine, izbjeglica s Kube i bogat, koliko se to u Miamiju može biti. Uz svoju ženu, Dignu, te još neke Pedrose, koji su imali manje dionica, Ernesto je bio vlasnik ne samo Pedrosa Developmenta nego i Chevrolet dućana, McDonald'sa na Calle Ocho, shopping centra u Hialeahu, dvije poslovne zgrade, nekoliko stotina

rali zemlje i dobar dio četiri banke, koje je on - bivši bankar u Havani - utemeljio. Ime Carlosa Pedrose na popisu se pojavljivalo kao upravitelj Pedrosa Developmenta. Gail nigdje nije vidjela ime Anthony Luis Quintana Pedrosa. Ali ako je imao udjela u kompaniji, ona je to htjela saznati.

Na telefonu je uslijedila duga tišina, zatim Charlene reče: "Znam tko je Ernesto Pedrosa, svakako."

"Pa?" Bilo je tu nešto o čemu je Charlene šutjela. "Ajde Charlene. Što?"

"Ne mogu sad o tome. Ja sam radila na Tonyjevom razvodu." "Stvarno", reče Gail. Znala je da Charlene etički ne smije govoriti o klijentovim odgovornostima i prednostima. "Kada je to bilo?"

"Oh ... prije tri godine, pretpostavljam. Zašto te to zanima?" "Imam slučaj s njim - Nancy Darden tuži Pedrosa Development, sjećaš se?"

Charlene je zastala trenutak, zatim rekla: "O, da. Mala princeza cijenjenog senatora Hartwella." Gail je preko linije čula uzdah. Mogla je zamisliti Charlene kako se ljulja naprijed-natrag s telefonom pričvršćenim ispod kockaste vilice. "Pa, mogu ti reći da Anthony Quintana nema veze s Ernestovim operacijama, uključujući kompaniju za razvoj. Njegova bivša žena nije htjela vjerovati, ali istina je."

Gail je razmišljala. "Zašto? Anthony je njegov unuk."

"Imali su nekakvu svađu prije više godina. Ernesto navodno sprema drugog unuka da preuzme posao. Zaboravila sam njegovo ime."

"Carlos Pedrosa?"

"Točno. Ipak, što god Tony ima, sam je stvorio, ništa odabuelita. Ernesto je pravi gad."

Gail je zapamtila što joj je Ben rekao: Ernesto Pedrosa je bio do grla upetljan u anti-kastrovske aktivnosti. Pitala je: "Ne znaš ništa o politici Anthonyja Quintane?"

"Ne baš. Nikad nisam pitala."

"Još jedna stvar. Netko mi je rekao da Carlosu i ne ide tako dobro."

"Teško je u to povjerovati, s Ernestovim novcem koji ga podržava. Ali nikad se ne zna." Charlene je pitala: "Što Tony ima reći o svemu ovome?"

"Pitat ću ga. Hoće li biti iskren sa mnom?"

"Nikada ga nisam ulovila u laži, ako na to misliš." Uslijedila je pauza, zatim je Charlene dodala. "S druge strane, neće ti reći više od onoga što mora."

Nakon što je Gail spustila slušalicu ruka joj je na trenutak ostala na telefonu, razmišljala je, a zatim otvorila ladicu stola. Unutra je držala šminku i ogledalo. Za bilo kojeg drugog zastupnika ne bi ni taknula maskaru, ali ovaj put je odlučila ići na sigurno. Kubanci su joj bili nepoznati.

Gail je polako okretala stranice Dardenovih spisa kada je na vratima svoga ureda čula pokret. Dignula je pogled.

Miriam je stajala iza Anthonyja Quintane, vodeći ga unutra. Hva tajući Gailin pogled, Miriam je stavila obje ruke na obraze i na pravila kao da pada u nesvijest. On je prilično dobro izgledao, mislila je Gail. Tamna je kosa sjala. Odiijelo boje kave i sjajna crna aktovka sa zlatnim kopčama. Kada se okrenuo i kimnuo Miriam, njezino se lice ponovno resio uobičajeni prijateljski smiješak. Gail se prema njoj namrštila.

"Da zatvorim vrata?" ljubazno je pitala Miriam.

"Molim te." Gail je ustala iz stolice i pružila ruku preko stola. "Anthony, drago mi je da se opet vidimo." Danas je obukla visoke pete, što ju je stavljalo u istu visinu s njim. "Hoćeš sjesti?"

Nasmijao se, ispričavajući se, još uvijek stojeći. "Možemo li razgovarati dolje? Vidio sam kafić u predvorju. Imao sam jutros dva saslušanja i propustio sam ručak. Izgladnio sam."

Na njenom je stolu bio spis, s popisom troškova o kojima je htjela popričati, pa ugovor i revizije ugovora. Pitala se kako bi to izgledalo prostrto na šanku, a ona na jednom od crvenih barskih stolaca.

"Ostanimo ovdje", reče Anthony. "Imam notes ako želimo nešto zabilježiti." Spustio je svoju aktovku u stolicu.

"Pa, mislim da bismo mogli dolje." Pogledala je njegovu aktovku. "Od čega je?"

"Ovo? Zmijaska koža. Dobio sam je od klijenta." Anthony je prešao prstima preko površine, zatim ju je podigao i pružio Gail. "Nisam ga vidio otkako je platio kauciju i otišao u Panamu. Više bih volio ostatak svog honorara."

Koža je bila začudujuće glatka. Gail je povukla ruku natrag. "Tsk-tsk. Ja sam učila svoje klijente da nikad ne pobjegnu dok su pod kaucijom", reče ona.

Pogledao ju je, zabavljen. "Još jedan razlog zbog čega moram raditi više parnica."

Posegnula je za kvakom, ali on je već bio tamo i pridržao joj vrata. "Hvala", reče ona. Bila je navikla sama sebi otvarati vrata. Nos joj se namreškao dok je prolazila pored njega. Opet ta kolonjska.

U dizalu nije bilo nikog drugog. Pritisnuo je gumb za predvorje, zatim se naslonio na zid, raširenih ruku koje su počivale na mjedenim rešetkama, gledajući je. Njegov je sako bio otvoren toliko da se mogao vidjeti steznik kod re-ena, isti smeđezeleni uzorak kao i njegova maramica.

Gail je pogledala koji je kat, brojevi su se smanjivali na plavom digitalnom brojaču. Osjetljivije stvari za raspravu mogu čekati dok naruče kavu, ali sada bi mogli proći status procedure. Ona je imala prednost što razgovara s krivičnim zastupnikom o građanskoj parnici.

Okrenula se i otvorila usta da progovori. "Kako je tvoja majka?" upitao je on.

"Moja majka?" Gledala ga je na trenutak, zatim se sjetila da Latinoamerikanci smatraju pristojnim prvo popričati o zdravlju ili obitelji, a onda o glavnoj temi.

"Lijepo od tebe što pitaš", odgovorila je Gail. "Pretpostavljam da je dobro koliko to sada može biti."

Kimnuo je glavom. "A ti?" Njegove su smeđe oči bile širom otvorene, fiksirao ju je, radoznalo.

"Oboje se pokušavamo prilagoditi. Hvala." Gail nije mogla zamisliti da njegova zabrinutost ide dalje od dobrog ponašanja. Ali morala je odgovoriti na isti način.

"Tvoji roditelji su u Miamiu?" pitala je.

"Moja majka je bila. Umrula je prije dvije godine." Zatim je dodao: "Moj otac je još uvijek na Kubi. U malom gradu izvan Camaguey Cityja po imenu Cascorro." Rrrr se kotrljalo s njegovog jezika.

Gail se pitala zašto je Quintana senior ostao na Kubi. I je li ga Anthony ikad išao posjetiti. Padala su joj na pamet druga pitanja, koja se nje nisu ticala. "Kada si došao u Miami?"

"Šezdeset pete. Imao sam skoro trinaest. Govorio sam samo španjolski." Nasmijao se. "Ali znarrt razgovarati i na ruskom."

"Još uvijek?"

"Alaba'o! U kući mog djeda to je bila prva stvar koju sam zabo» ravio. Dizalo se otvorilo i oni su izašli u popločeno predvorje. Kroz staklena vrata, koja vode na ulicu Flagler, Gail je mogla vidjeti mali dio plavog neba iznad robne kuće preko puta.

Rekla je: "Hoćeš čuti istinu o kafiću u ovoj zgradi. Sendviče naplaćuju osam dolara, a konobarice su mrzovoljne."

"Ne mogu nam upropastiti juhu."

"Mogu. Idemo, ima jedno dobro mjesto na Biscaynu. Neće biti pretrpano." Osim toga, između njih će biti stol. Nije mogla zamisliti da će sjediti za šankom lakat uz lakat.

Anthony ju je pratio preko predvorja. "Radiš li to da bi oslabila svoje protivnike?"

"Ako se onesvijestiš, nosit ću te."

Udarila je u njegovu ruku koju ju on pružio kako bi otvorio vrata. "Hvala", reče ona, prolazeći prva. Žmirkala je na suncu. Skrenuli su nalijevo, hodajući na istok prema zaljevu. Anthony se postavio između Gail i ulice. Lijepo ponašanje.

"Zanima me jedna stvar", reče Gail. "Što se desilo s Georgeom Sanchezom?"

"Još uvijek radi za Ferrer i Quintana." "Ali ne na ovom slučaju."

"George se prvenstveno bavi vlasništvom i imovinom. Ja sam bolji na sudu."

Gail je ranije, dok je pričala s Charlene, sinulo zašto je Anthony uzeo Darden protiv Pedrose od Georgea Sancheza. Odbačen od djeda, možda koristi ovaj slučaj kako bi se ponovno ubacio. Ako je to istina, prije će se nagoditi nego riskirati da izgubi sud.

Gail reče: "Pretpostavljam da je tvom djedu zgodno da član obitelji radi na slučaju."

Anthony je kimnuo glavom. "I to." Prestao je hodati i dotaknuo njenu ruku. "Oprosti na trenutak."

Ispod šumarka palmi stajala su kolica, bijela kutija s dva mala kotača naprijed i kotačima od bicikla odozad, a gurao ih je crnac u žutoj majici. Sa strane je pisalo "Jamajkanske mesne pite." Anthony Quintana je vadio novčanik.

Okrenuo se prema Gail. "Znam ovog čovjeka. Prodavao je ispred Zgrade pravde. Hoćeš ti jednu?"

Jamajkanac - ako je bio Jamajkanac - joj se nasmiješio, usta puna bijelih zubi ispod narančaste Miami Hurricanes kape. "Kakvu želite, lijepa damo?"

"Ja neću, hvala."

"Ne?" Anthony je slegnuo ramenima. "Samo jednu. Vruću." Izvadio je dolar i Jamajkanac mu je dao polukružni komad tjestenine, zamotan u bijeli papir. Anthony je iz metalne kutije na kolicima izvukao salvetu.

Ponovno je krenuo - sporije nego što bi trebalo, mislila je ona. On reče: "Jesi li razgovarala sa svojim klijentima?"

"Da. A ti sa svojim?"

"Naravno." Mesna je pita lebdjela pred njegovim ustima. Uzdahnuo je s užitkom. "Riquisimo. Nitko ih ovako ne radi." Zagrizao je, očiju napola zatvorenih, naginjući se naprijed kako ništa ne bi palo na njegovo odijelo. Miris govedine i začina ispunio je Gailin nos. Obrisao je salvetom usta.

Gail se zagledala u kockaste, crvenkaste pločice na pločniku. "Što Dardeni žele s ovim slučajem?" pitao je.

"Žele razumnju nagodbu", odgovorila je ona. "Ali pričekajmo da sjednemo i popričamo o tome."

"Zašto?" Još je jednom zagrizao, savijajući papir. "Razuman sam i dok stojim i dok sjedim."

Pogledala ga je malo duže, odjednom shvaćajući što on radi. Anthony Quintana ju je zavodio. Ne pretjerano, tek toliko da joj skrene pažnju.

"U redu", reče ona. "Nećemo razgovarati o tome što je tko kome napravio. Pitanje je, što će se desiti na sudu? Nijedno od nas neće dobro proći. Ali Pedrosa nije u jačoj poziciji, ne što se tiče činjenica i ne kod suca Coakleya. Vaš prijedlog za odgađanjem neće pomoći. Ostat će na ovom slučaju kao pit bull."

Anthony je otrsao salvetu i obrisao usta, te bacio salvetu u koš za smeće. "A ako budemo imali porotu?"

"Samo izvoli." Nasmijala mu se. "Rekao si mi da si pravi čarobnjak s porotama. Ali treba razmotriti dvije stvari. Prvo, još uvijek ostaje Coakley. I drugo, vjerojatno sam bolja u građanskim parnicama od tebe."

Zaustavio se i gomila se razišla, prolazeći pored njih. Sunce mu je padalo na lice, praveći sjene, koža mu je sjala kao polirana. "Onda bismo vjerojamo trebali reći do vraga s nagodbom i idemo na sud, je li tako? Što ti misliš?"

Ona je mislila da tim tonom ne bi razgovarao s muškim zastupnikom. Usredotočila je pogled na njega. "Dobro. Idemo na sud. Ako si siguran da želiš riskirati."

"Hoćeš li me razrezati na male komadiće?" Anthony joj se polako nasmijao. "Kako će to izgledati, pitam se, boriti se na sudu s tobom?"

Prije nego je stigla smisliti odgovor, on je protresao glavom i počeo hodati. "Ne, ja nemam vremena", rekao je. "Građanske parnice traju predugo, a ja za to nemam strpljenja." Rukama je naglašavao svoj govor. "U krivičnom je pravu, barem sve jasnije i slučajevi su brzo gotovi, većina. Čak i slučajevi ubojstva ne traju više od godine."

"Rekao si mi da ćeš prekinuti s time", reče ona.

"Jesam li? Ne, ne mislim potpuno prekinuti. Volim svoju krivičnu praksu."

"Jesi li dobar u tome?"

"Da. Obično dobijem slučajeve koje treba dobiti, a za druge isposlujem odgovarajuća rješenja."

"Ali, tvoji klijenti. Ubojice, silovatelji, trgovci drogom ..." "Nisu uvijek krivi - ne za ono za što ih država optuži. Čak ni ubojica koji povuče okidač."

"Zašto ne? Žrtva je mrtva."

"Gail, čudim se." Gledao ju je, uživajući u ovom. "Koji je motiv? Trenutni bijes ili hladan predumišljaj? Ako uvjerim porotu da je ono prvo, spasio sam klijentu glavu. Osim toga, tko može povući jasnu liniju između krivnje i nevinosti? Čak i na krivičnom suđenju rezultat je često samo nagađanje. U životu su svi krivi zbog nečeg." "To je prilično cinično."

"Nije. Pogledaj svoje klijente, bankari i poslovni ljudi - uvijek vjeruješ u čistoću njihovih motiva?"

Ovome se morala malo nasmijati. "Gospodine Quintana, u ovom slučaju vi predstavljate poslovnog čovjeka, ne ja. On je veliki graditelj kojeg nije briga kakva je konstrukcija dokle god je profit velik. Koliko će nevino Carlos Pedrosa izgledati ako se pojavi pred sucem Cokleyem? Ili pred porotom vlasnika kuća?"

Anthony je usporio korak, njegovo se lice razvedrilo kao da mu je dala mesnu pitu. "Dobro ... Gospodice Connor ... kada predočim svaki od sedamdeset i tri naloga za promjene - zahtjeva - vaših klijenata, tada će porota možda bolje vidjeti."

Skrenuli su iza ugla na Biscayne Bulevar. Vjetar je pritisnuo Gailinu suknju, te je omotao oko njenih bedara. Ona ju je gurnula natrag prema dolje i primijetila kako Anthony Quintana diže pogled s njenih nogu.

Držala je suknju jednom rukom. "Onda predlažem da nastavimo s iskazima sljedeći tjedan. Stalo mi je da upoznam Carlosa." "Ali, već ste se upoznali, niste?" Još jedan nalet vjetra otvorio je Anthonyjev sako. Njegova je kravata ostala na mjestu, pričvršćena zlatnom iglom.

"Ne", reče ona. "Svakako bih se sjećala." "Došao je na sprovod Renee."

"Carlos Pedrosa?" "Da, malo prije mene."

Gail se sinknula. "Vidjela sam čovjeka na parkiralištu. Ti si razgovarao s njim. Vozio je srebrni Mercedes. Oko trideset godina, s bradom?"

"To je bio Carlos."

"Mislila sam da je tvoj klijent."

Anthony se nasmijao. "Trebala bi mu to reći." "Oprosti", reče Gail.

"Čudi te što je on bio tamo?"

"Ne, ako su se on i Renee poznavali. Ti si bio tamo." Hodala je sjećajući se Carlosa Pedrose kako na parkiralištu vrti ključeve oko prsta, smijući joj se. Pitala se koliko je dobro poznavao Renee.

"Kako su se upoznali, preko kompanije tvoje pravne tvrtke?" To joj je Ben rekao, ali ona je htjela čuti što će Anthony reći. "Da. Moj partner Raul Ferrer ju je zaposlio. Raul vodi imovinsku kompaniju." Gailino sljedeće pitanje vjerojatno je na njenom licu bilo očito. Dodao je: "Renee i Carlos su bili prijatelji."

Nastavila ga je gledati.

Slegnuo je ramenima. "Ostavimo to tako. Carlos mi je rođak." "Renee je bila moja sestra."

"Bez obzira."

Vjetar se smirio pored zgrada na Biscayneu, premda su velike raznobojne zastave pored Bayside tržnice još uvijek vijorile prema zapadu.

Gail reče: "Pokušala sam zamisliti Renee kako sjedi za stolom uz kalkulator, zbraja brojke iz posla s imovinom i jednostavno ne mogu. To nije nalik njoj."

"Nisam nikada čuo pritužbe na njezin rad." "Koliko je bila tamo?"

"Oko godinu dana. Počela je s pola radnog vremena, a završila s punim. Obavila je nekoliko poslova za Carlosa, ako su drugi bili prezaposleni. Mnogo kupaca nije znalo engleski."

"Renee je govorila španjolski?"

"Ne baš tečno, ali prilično dobro. Nisi to znala?" Gail je zavrtila glavom.

Anthony reče: "Sjećaš li se fotografije koju sam donio tvojoj majci?"

"Naravno. Što s njom?"

"JednoW sam pitao Renee tko je druga curica. Pričala mi je o tebi."

"Bojim se pitati."

"Moja lijepa, pametna kuja od sestre. Može sve što hoće." Anthony se nasmijao. "Renee je to smatrala komplimentom."

Gail se nasmijala. "Sumnjam, ali hvala."

"Ne, mislim da je Renee to ozbiljno rekla. Bila je jedna od najiskrenijih ljudi koje sam upoznao." Zaustavio se, obrve su mu se dizale. "Jesi li me tu htjela dovesti?"

Dalje niz pločnik nalazio se kubanski restaurant. Na otvorenom je prozoru stajala hladna voda i staklena kutija s kolačima. Ispred izloga je stajao čovjek, pijući crnu kavu iz male šalice. Kroz vrata je Gail mogla vidjeti nekoliko stolova, većinu praznih.

"Ovdje? Zapravo, nisam ga nikad primijetio." Pogledala je prema njemu. "Ali, ako više voliš..."

"Zato što sam Kubanac?" Zavrtio je glavom. "Najeo sam se dosta kubanske hrane kao dijete. To je sve što sam jeo do osamnaeste godine. Jedem ono što mi tete skuhamo kada idem do njih, ali osim toga, rijetko kada."

"Čudno", reče ona, krenuvši za njim, nakon što je on krenuo. "Zar nije?"

Anthony je slegnuo ramenima, dlanovima okrećući unutra-van. Gail je još uvijek bila radoznala. "Živio si sa svojim djedom kada si došao u Miami?"

"Da. I sa svojom bakom, majkom, mlađom sestrom, dvije tete, stricem i tri ili četiri rođaka. Uključujući Carlosa."

"Kakav je Ernesto Pedrosa? Ako te ne smeta što pitam."

"Pa, nemoj misliti da je neobrazovan zato što svaki dan jede arroz y frijoles negros. Studirao je u New Yorku i proputovao cijeli svijet. Išao je na balet i opere u Havani. Majka mi je rekla da su imali francuskog kuhara. To je bilo prije, naravno."

"Prije revolucije?"

"Da. Otkada je došao ovdje, kod kuće ne jede ništa drugo osim kubanske hrane."

Anthony se zaustavio kod tezge s voćem i uputio Gail smiješak. "Sva ta priča o hrani." Rekao je prodavačici nešto na španjolskom, što je za Gail bilo prebrzo da bi razumjela, osim riječi dos. Izvadio je novčanik.

Prodavačica - crvenokosa Latinoamerikanka u uskim hlačama pružila mu je dvije šalice narezanog tropskog voća s plastičnim vilicama unutra.

Gail je zapitala: "Jedna od ovih nije valjda moja?"

"Pridrži mi to, ako nećeš." Anthony je napiknuo komad ananasa. Gledala ga je kako žvače. Zapazila je da nosi drukčiji prsten, zlatan sa smeđim mačjim okom. Imao je graciozne ruke. Gail je zamišljala žene u poroti slučaja Darden protiv Pedrose kako gledaju Anthonyja Quintanu umjesto da slušaju njenu završnu riječ.

Ali, slučaj će prije biti riješen nagodbom. Svi su bili razumni ljudi. Čak će i Nancy Darden biti sretna. Gail je duboko udahnula, zabacujući glavu, kako bi joj sunce osvijetlilo lice.

Anthony se koncentrirao na svoj voćni kup. Tada reče: "Pričat ću o mom djedu, izgleda da te zanima. Kuća mog djeda u Coral Gables gleda prema jugu. U svom uredu ima veliki stol - iznad kojeg visi kubanska zastava s rupama od metaka."

Čepkao je po voću dok nije našao kockasti komadić manga. Držao ga je na vrhu vilice. "Taj je stol okrenut prema jugozapadu - zarotirao je mango - tako da Ernesto Jose Pedrosa Masvidal, kada sjedi u svojoj stolici, gleda prema Havani. Tako kaže. veo mi Habana querida."

Anthony je pojeo mango, nasmijao se i krenuo vilicom prema drugoj šalici. "Trebao sam kupiti tri."

Gail je pogledala dolje, gutajući komad dinje. "Oh, oprosti." "Ne, tebi sam to kupio."

"Dobro, onda." Uzela je još jedan komad, pažljivo ga promatrajući. "Što je ovo?"

"Mamaja. Stavila je komad u usta i napravila grimasu."

On joj se nasmijao. "Nikad nisi probala mamaju?" "Ne. Bizarno." Komad joj je skliznuo niz grlo. "Previše si u uredu."

"Istina." Pomalo se smijući, Gail je maknula kosu koja joj je pala na čelo. "Koji divan dan. Bila sam ranije vani i nisam ni primijetila."

"Moramo sve svoje razgovore obavljati na ulici."

Oči su mu bile tamne, trepavice debele, jedva je mogla razlikovati zjenicu od šarenice. Koje fascinantno lice, mislila je, pokušavajući zaključiti zašto to misli. Kutevi. Ili linije. Ili možda zato što je bio Latinoamerikanac i stoga drukčiji, premda nije mogla reći na koji način. Možda kontrast između tamnog i

svjetlog. Gusta smeđa kosa, bijeli ovratnik od košulje. Tamne oči, blijeda koža. Više zlatna nego blijeda, ali svjetlija od Daveove i ispod površine se nazirala tamnija brada.

Ovo razmišljanje nije trajalo duže od sekundu-dviije, te je Gail obratila pažnju na pločnik ispred njih. Željela je potajno baciti šalicu voća u smeće. Slatki je sok curio po vilici i lijepio joj prste.

"Mislim da smo malo skrenuli s teme", reče ona.

"Da. Prijetila si da ćeš u ponedjeljak provesti saslušanja." "Ne, samo sam to htjela istaknuti. Ako se ne uspijemo nagoditi, završit ćemo na sudu, a nijedno od nas to ne želi."

Zaobišli su taksistu koji je tovario hrpu prtljage u taksi. Obitelj pocrnjelih turista - Britanaca, reklo bi se po govoru - čekala je sa strane.

Anthony je nabadao zadnji komad voća u šalicu. "Pa, reci mi što želiš."

Ona reče: "Pedrosa Development vraća Dardenima ono što su uložili, a oni vraćaju zemljište."

"Mi ne želimo zemljište", reče Anthony. "Ipak, mogli bismo prilagoditi nabavnu cijenu. Na primjer, bazen mogu dobiti bez dodatnog plaćanja."

Zavrtila je glavom. "Ovo je za njih emocionalna stvar, moraš to shvatiti. Bill i Nancy su novovjenčani, planiraju obitelj. Htjeli su lijep dom, a završili su u građevinskom košmaru."

"Mislim da pričaš sa sućem, ne sa mnom." "Carlos može prodati kuću nekom drugom." Anthonyjev je smiješak nestao. "Previše tražiš, Gail." "Voljna sam odreći se kamata na zajam. Možda."

"Ne. Uzmi zemljište, Pedrosa će spustiti cijenu. Neka netko drugi , završi posao."

"Ovo je gotovo isto onome što si pričao prije dva tjedna." "Kao i ovo što ti meni govoriš."

Gail se zaustavila. "Onda idi na sud."

Anthony ju je nekoliko trenutaka promatrao, a onda pokazao prema voćnom kupu koji je držala. "Jesi završila s ovim?" Pogledala je kup. "Da."

Uzeo je obje šalice i bacio ih u kantu za smeće. "Imam nešto što ti želim pokazati." Otvorio je sako i posegnuo u unutrašnji džep. "Pismo. Original je u mojim dokumentima." Pružio joj ga je, presavijenog na tri dijela.

Pismo je imalo četiri stranice. Gail je odmah prepoznala rukopis, te je skočila na zadnju stranu kako bi bila sigurna. Pismo Nancy Darden Carlosu Pedrosi, otprije šest mjeseci, kada je njihov sukob prevršio svaku mjeru.

Nakon početka s izrazima bijesa, Nancy Darden je Carlosa Pedrosu nazvala lažljivim lopovom koji zapošljava ilegalne useljenike. Da je ovo još uvijek Amerika i da bi se trebali vratiti tamo odakle su došli, uključujući Carlosa. Da su Kubanci poznati kao Židovi Kariba, što prema njenom mišljenju objašnjava sve. Da je njen otac u Senatu SAD i da će se pobrinuti za ovo.

Potihno proklinjući Nancy Darden, Gail je presavila pismo. Glupa, licemjerna mala kuja. Pružila je pismo Anthonyju Quintani. "Sačuvaj ga", reče on. "Možda će ga gospođa Darden htjeti po novno pročitati." Njegovo je opušteno ponašanje nestalo, sada je dolazilo nešto kruto.

Gail je stavila pismo u džep haljine, hladno govoreći, maskirajući nesigurnost nezadovoljstvom. "Što namjeravaš s ovim? Ne odnosi se na slučaj. Nije prihvatljivo kao dokaz, ne u građanskoj parnici." "Mislim da bi to trebala raspraviti sa svojim klijentima, prije nego im postane problem."

Naravno, mislila je Gail. Pismo bi se moglo pojaviti u El Herald. Kubanskim stanicama na Južnoj Floridi, koje su uvijek spremne skočiti na političare, ovo bi bilo fenomenalno. Nikada nisu voljeli Douglasa Hartwella, čak i ako je bio Republikanac. Ni židovski glasači ga nisu voljeli. I koga je još Nancy uvrijedila? Hartwella na jesen očekuju izbori i čak bi ovakva stvar mogla utjecati na ishod.

Očigledno je Anthony Quintana sve to shvatio. A sada je još uvijek čekao njezinu reakciju. On bi, odlučila je, bio odličan pokeraš.

"Što očekujete od mene, gospodine Quintana?"

C~ovorio je monotono. "Kao što sam rekao, nemam vremena niti strpljenja za građanske parnice. Hoću da se nagodimo." "Pod čijim uvjetima?"

"Ponudi nešto."

Gail se osjetila ranjivom, uspaničena nečim što je vidjela kao svoj nemar. Nancy joj je rekla da je pisala Carlosu Pedrosi, ali Gail nikada nije tražila kopiju pisma. Mala joj je utjeha bila znati da to ni većina drugih zastupnika ne bi tražila. Nema isprika za gubljenje ovog slučaja.

~nala je što bi napravio Larry Black. Ako poslušati njegov savjet, koga će pokušavati spasiti, Dardene ili sebe?

Svi su, rekao je Anthony, krivi zbog nečega.

Ali, Gail se mogla samo smijati, a ona je vidjela čuđenje na njegovom licu. Pogledala je preko širokog bulevara, na travnati, umjetni brežuljak s druge strane.

"Kako cijeniš izravnost ..." Okrenula se prema njemu. "Pretpostavljam da je tako. Rekao si to dok si pričao o mojoj sestri." Pričekala je, pa nastavila. "Ne volim prijetnje. Napravi s tim pismom što hoćeš. Pravit ću se da ga nikada nisam vidjela. Također ću se praviti da nemamo klijente iz pakla i da možda možemo riješiti ovo. A ako ne ...?" Gail je digla ruke. "Ako ne, hvala na voću i vidimo se na sudu."

Anthony ju je gledao. "Klijenti iz pakla?" Nije rekla ništa. "Kuća je više nego napola gotova, Gail. Znaš da sud neće poništiti ugo "

vor. Njene su ruke bile mokre od znojenja. Stavila ih je iza leđa. "Da, znam. Platit ćemo ugovorenu cijenu, ali samo rad i materijal, bez profita."

"I to je razumno?" Uputio joj je pogled. "Što s onim što su specijalno tražili? Jacuzzi. Hrastove parkete. Sve to."

"U redu. Ali samo troškove, bez profita." "Dogovoreno. Samo troškove." "Moramo vidjeti tvoje račune."

"Naravno."

"I kompanija plaća kamate na zajam."

"Polu. Obje su strane prouzročile odlaganje." "Dobro. Pola."

"A Dardeni mogu naći drugog graditelja da im dovrši kuću." Uslijedio je kiseli smiješak. "Možda američku kompaniju u kojoj svi govore engleski."

"Još nešto?"

Napravio je gestu kao da nije važno. "Manji detalji. Hoće li se tvoji klijenti složiti?"

"Reći ću ti nakon što razgovaram s njima." "Da. Nazovi me."

"Reci mi jednu stvar", reče ona. "Što bi napravio s onim pismom?"

Šutio je nekoliko sekundi i slegnuo ramenima. "Vjerojatno ništa." Stajali su, gledajući jedno u drugo. Gail reče: "Nismo uspjeli doći do restoranta."

"Ovako je bolje. Zar nije?"

Uzvratila mu je smiješak. "Osim mamaje.",

S rukom zakratko na njenom laktu Anthony je okrenuo Gail u drugom smjeru, ponovno prema jugu, te su krenuli.

Ona reče: "Pretpostavljajući da će se moji klijenti složiti sa svim ovim, kako brzo mogu dobiti kopije računa? Pouzdajem se u tebe da će mi ih Carlos poslati." Kada nije čula odgovor, pogledala ga je.

Njegove su oči bile na njenom licu. "Dođi u moj ured sljedeći tjedan. Reći ću Carlosu da donose račune i svi tri ih možemo proći zajedno."

"U redu. Ionako za ponedjeljak imamo na rasporedu saslušanja. Možemo iskoristiti vrijeme." Stavila je kosu iza uha.

On ju je još uvijek gledao. "Dodi rano. Raspraviti ćemo detalje za ručkom."

"Da", reče ona. "Dobra ideja. Možemo dogovoriti konačnu nagodbu - pod pretpostavkom da je stvarno imamo."

"Mislim da ćemo je do tada imati."

Tog je popodneva Gail slušala lagano zvonjenje telefona u stanu Dardenovih. Nancy je obično bila doma u četiri sata. Radila je u vrtiću u Montessori školi.

"Halo?" "Nancy? Ovdje Gail Connor. Razgovarala sam danas s drugim zastupnikom i dogovorili smo povoljnu nagodbu."

Gail je objasnila da bi se slučaj mogao otežati mjesecima ako dode na sud. Da nitko ne zna što bi bilo. Da nagodba nije savršena, ali da je prihvatljiva. Da je uvjerena kako će je odobriti Lawrence Black i čak Douglas Hartwell. I objasnila je - uz malu dozu žaljenja - za pismo, za njegove posljedice.

Za vrijeme toga na liniji je bila mrtva tišina, nakon koje je uslijedilo par uzdaha. Onda je, kako je Gail i očekivala, Nancy progovorila.

"Žele preokrenuti sve što sam rekla u tom pismu. Želim znati što se desilo sa slobodom govora u ovoj zemlji."

Gail je duboko uzdahnula u slušalicu. "Znam što misliš, ali radimo najbolje što možemo."

"Pa, ne sviđa mi se način na koji si to obavila. Žao mi je, ali ne sviđa mi se. Mislim da si prvo trebala razgovarati s nama i dobiti

naše dopuštenje. Bill bi ti možda rekao da nastaviš i razgovaraš s tim zastupnikom, ali mene nikada nisi pitala. Nisam znala što radiš."

"Nancy, da te podsjetim, kako je ovaj slučaj na sudu već gotovo pet mjeseci i vrijeme je da se to okonča." Gail je slušala lagano kuckanje prekotelefona. Vjerojatno Nancy nudugi, manikiraninokti.

"Mislim da bi nam trebali platiti sve kamate za zajam. Ako nam to možeš isposlovati ..."

Gail je ustala, razvlačeći žicu od telefona. "Nije dobra ideja cjenkati se s Carlosom Pedrosom. Nije zadovoljan niti nagodbom." "Pa, žao mi je. Ali otkada je preko deset tisuća dolara sitniš?" "Pet tisuća. To je pola."

"Čut ćemo se", reče Nancy. "Nakon što ovo raspravim s nekoliko ljudi. Ako se ne ljutiš. Mislim, ako je u redu."

"Naravno", reče Gail. "Ali savjetujem ti da budeš brza." Nancy je lagano uzdahnula i spustila slušalicu.

Stojeći kraj stola, Gail je izravnala pismo i stavila ga u fasciكل s korespondencijom slučaja Darden protiv Pedrose. Čak i ako pismo nije pritisnulo Gail, pomoglo je s Nancy Darden. Slučaj još nije dovršen, ali bit će do ponedjeljka, ako je posluži sreća.

Stavila je fasciكل u smeđi držač spisa s ostalim Dardenovim papirima i bacila spis na drugu policu pored vrata, gdje je bila kutija s knjigama. Htjela je sve ponovno pregledati, ali ne večeras. Na vrhu kutije s knjigama bile su još tri kutije koje će večeras odnijeti doma.

Gail je pogledala na sat. Četiri i pedeset dva. Za nekoliko će minuta doći klijent. Onda, ako promet nije previše gust, može doći do marine i pokupiti Karen u sedam. Dave može raditi što hoće.

Na prozoru, Gail je gledala zgrade i drveće na sjeveru i razmišljala o ponedjeljku.

Znala je da Anthony Quintana ne namjerava pozvati Carlosa na ručak s njima. Znala je da će restaurant biti malen i tih. I da će detalje slučaja unaprijed raspraviti preko telefona i da to Anthony zna isto kao i ona. Ali je također znala da se ono što se između muškarca i žene ne izjavi, smatra nepostojećim.

Gail se naginjala naprijed sve dok glavom nije udarila u staklo, te je pogledala dolje prema ulici, čisti pad. Palme, koje su s ove visine izgledale male, vijorile su na vjetru. Na križanju je vidjela kolica s kišobranom i crnca kako ih gura. Mogao je biti onaj Jamajkanac što prodaje mesne pite, na putu doma. Iz zraka su žute i narančaste pruge izgledale kao egzotični cvijet.

Kada je Gail u subotu otvorila oči, prošlo je pola devet. Uspravila se i uhvatila sat.

"Prokletstvo." Netko je stisnuo gumb za alarm. Ustala je iz kreveta i brzo se obukla u tajice i pamučnu majicu.

Dave i Karen su bili u kuhinji, doručak na stolu. Pogledao ju je preko sportskog članka.

Gail reče: "Pustio si me da prespavam."

"Bok, mama", reče Karen. "Tata mi je složio francuski toast." Njena su usta sjala od sirupa.

"Vidim." Sjetila se da ju je to probudilo, miris slanine, francuskog toasta i kave. "Koji je povod?"

"Otkada ja to ne mogu kćerki pripremiti doručak?" Dave je presavio novine i stavio ih na hrpu pored svog praznog tanjura. "Nisam rekla da ne možeš. Samo što joj obično daš zdjelicu i kutiju pahuljica."

U loncu je bilo još samo pola šalice kave. Gail naspe sebi kavu i pomakne Kareninu torbu za plažu, kako bi sjela na stolicu nasuprot Daveu. Ukrala je komadić francuskog toasta s Kareninog tanjura i poljubila je u obraz.

"Vani je sunčano. Bojim se da ćeš se speći kao jaje. Imaš li u torbi nekakvu zaštitu od sunca?" Karen je išla na plažu s nekim prijateljicama iz grupe Brownie.

"Ne znam. Tata mi je spakirao."

Dave je počeo kupiti tanjure. "Da, Gail. Suncobran, odjeću i dva ručnika. Sve je pod kontrolom. Marilyn će je pokupiti za desetak minuta."

"Impresionirana sam", reče Gail. Nalila je malo mlijeka u kavu i zapazila da Dave ima na sebi svoj Metzger Marina pulover. "Ideš ujutro u marinu?"

"Da, moram obaviti neke poslove."

Dave je spustio srebrninu na tanjur i stavio svoju i Kareninu čašu povrh toga. Mišići u njegovim rukama bili su napeti, koža lagano pocrnjela. Bio je cijeli tjedan vani s ljudima, rekao je Gail, mijenjao drvenu palubu na jedrilici, gol do pasa s piljevinom po rukama umjesto tinte.

Ona reče: "Nadam se da ćeš biti ovdje kada se Karen vrati." "Nisam siguran."

Gail ga je pogledala. "Sjećao se da sam ti rekla da danas idem raditi? Zato sam morala rano ustati."

Odnio je tanjure do sudopera. "Možda se neću tako brzo vratiti. Zašto je ne pokupiš kod Marilyn?"

"Zato što Marilyn nije dadilja." Gail je pogledala Karen, koja je provlačila svoj zadnji zalogaž toasta kroz lokvicu sirupa. "U redu. Bit ću doma do tri. Marilyn neće dovesti cure prije toga."

Na zidu pored hladnjaka zazvonio je telefon. Dave je podigao slušalicu.

Gail je gledala točku od sirupa na Kareninoj ružičastoj majici. "Mogli bismo večeras posuditi kazetu. Mala sirena?" "Mama." Uzdahnula je lagano Karen. "To je tako glup film." Dave je pružio slušalicu. "Gail, za tebe je."

"Tko je?"

"Kaže da se zove Jimmy Panther."

Pokazujući laganu bol, Gail je ustala. Razmišljala je o tome da ga nazove ovaj tjedan, ali to nije učinila.

"Dobro jutro, Jimmy."

"Bok, kako ste?" Njegov je glas bio dubok čak i preko telefona. "Vaša mi je majka dala broj. Pitao sam se jeste li možda našli onu glinenu jelenju masku kod Renee."

Njen je pogled automatski krenuo prema šanku koji je odvajao kuhinju od sobe. Izvadila je masku iz kartonske kutije kako bi je pokazala Karen i ostavila je vani cijeli tjedan.

"Da, našla sam je. Oprostite što vas nisam zvala."

"Volio bih doći po nju. Trebat će mi oko sat vremena do vas."

"Upravo izlazimo. Mogu je ostaviti na trijemu. Neće je nitko ukrasti."

"Ne, nemojte." Uslijedila je tišina, a onda je Jimmy Panther progovorio kao da razmišlja naglas. "Ne mogu kasnije. U nedjelju. Možda u nedjelju navečer."

Gail reče: "Možda je ovako bolje: Mogu vam je donijeti sutra popodne. Prodajte nam nekoliko karata za vaš zračni brod. Moja kćerka se nikada u tome nije vozila, a i ja nisam već godinama."

"Vrlo rado. Tražite Everglades Avanture, oko četiri milje od Krome Avenije na Trailu. Ne morate platiti. Ja častim. Vaša kćerka se zove ... Karen?"

"Da. Kako ste znali?" "Renee mi je rekla."

Kada je spustila slušalicu, Dave se okrenuo od sudopera. "Što hoće Indijanac, svoju jelenju masku?" Gail mu je pričala o razgovoru s Jimmyjem Pantherom.

"Da, odnijet ću mu je sutra. Nisam te pitala da li želiš ići, jer sam mislila da ćeš igrati tenis."

"Točno, igrat ću."

Meni paše, posmislila je.

Podigla je masku sa šanka. Netko je namrvio kekse na nju. Očistila ju je, te ponovno sjela za stol. Dugo lice jelena bilo je lijepo oblikovano, okrugle su oči gledale prema gore.

"Izgleda prilično staro", reče Karen.

"Vjerojatno i je." Gail je prstom prošla polumjesec na čelu ma ske. "Napravila ju je stara Indijanka, možda kada je bila djevojčica." Dave je došao po Karenin tanjur. "Ne bih se čudio da ga je kupio u suvenirnici. Okreni je, pogledaj da li u dnu piše "Taiwan". Karen je pogledala. "Ne piše to. Je li mu Jimmy Panther pravo ime?"

"Ne znam", odgovori Gail. "Ne znam puno o njemu, osim da je bio prijatelj s Renee." Dave je ispirao tanjure. Gail zapita: "Jesi li ikad vidio ovu masku?"

"Ne, dok je nisi donijela doma." Dave je govorio preko ramena. "Ali mi je ispričala priču o njemu. Rekla je da su hodali u gradu pored rijeke, prelazili parkiralište, a Panther se zaustavio usred asfalta, kleknuo i osluškivao. Kaže da može čuti svoj narod kako plače. Kaže da su ih tamo Španjolci ubili prije tristo godina."

Gail reče: "Nikada mi to nisi rekao."

"Ne. Renee je rekla da to zadržim za sebe. Sada više i nije važno." Gledali su se na trenutak, prije nego se on okrenuo prema sudoperu i počeo puniti stroj za pranje suda.

Što je još Renee rekla Daveu tijekom svih tih ručkova ponedjeljkom? Koliko je on toga njoj servirao? Ili su se samo smijali? Dave je možda ispričao Renee svoje omiljene viceve prije nego ih je Gail čula. Sjedili bi u nekom restoranu, šaputali, konobar bi se pravio da ne primjećuje kako samo jedno od njih ima vjenčani prsten. Dave bi platio gotovinom i stavio sunčane naočale pri odlasku. Jesu li ili nisu spavali, bilo je sporedno: u riječima može biti više intimnosti nego u seksu.

Znajući to, često se sjetila Anthonyja Quintane. Zvao ju je u petak. Dogovorili su se da se nađu u ponedjeljak, kako bi potpisali nagodbu slučaja Darden. Detalje mogu proći za ručkom, rekao je Anthony. Tada je rekao da će je odvesti u kubanski restaurant. Kubanski, ali daleko od riže i graha kao Pariz od prženih krum-pirića. Je li ikada bila u Yuci u Coral Gablesu? Ne? Ali, sigurno je znala da ga preporuča New York Times?

Ne? Objasnio joj je kako ime znači mladi gradski Amerikanac kubanskog porijekla. Ne da je on bio tako mlad sa četrdeset i jednom, ali hrana ... Tu je uzdahnuo. Tada je rekao da bi to trebala znati. Ipak živi u Miamiu.

Gail je malo poskočila kada je netko glasno pokucao na kuhinjska vrata. Karen se okrenula u svojoj stolici, laktom je gurnula masku, koja se otklizala do ruba stola. Gail ju je jedva uhvatila. "Karen!"

"Polly je tu! Karen je otrčala prema vratima.

Pollyna je majka, Marilyn, u dugoj bijeloj majici i sandalama zataknula sunčane naočale u kosu.

"Bok svima." "Gdje je Polly?"

Gail reče: "Karen, idi operi zube." "Mama, moram ići!"

Marilyn je ušla. "U redu je. Čekat ću." Imala je savršene nokte i ten, za koji je Gail sumnjala da ga postiže u salonu. Govorila je kao da otkriva ogromnu tajnu. "Pogodi tko će navršiti četrdesetu? Ryan. Prilično je tmuran. Želim ga u nedjelju iznenaditi. Možeš li doći?"

"Vrlo rado." Gail je pogledala Davea.

Dave je prekrizio ruke, naslanjajući se na šank. "Pa, ako Gail kaže da ćemo doći, vjerojatno hoćemo."

Marilyn je s nevjericom gledala jedno, pa drugo.

Gail reče: "Obavijestit ćemo te. Imamo ljudi raspored ovih dana." "Oh, to mi je jasno." Marilyn se brzo nasmijala.

Nitko nije govorio.

Tada je Karen dotrčala natrag. Dave je uzeo njenu torbu za plažu i zagrlio je. "Bok, princezo. Budi dobra curica." Čvrsto ju je držao, oči su mu se zatvorile.

Karen je zacičala. "Tata, moram ići."

Sagnuo se kako bi poljubio vrh njene glave. "Volim te." "I ja tebe. Bok, tata. Bok, mama."

Kuhinjska su se vrata zatvorila. Kroz prozor ju je Gail mogla t vidjeti kako trči po travi, penje se u Marilynin novi kombi, tri ili četiri curice su već bile unutra, skačući gore dolje.

Gail se okrenula. "Zašto si to rekla Marilyn?"

Dave je pustio da prođe nekoliko sekundi. "Gail ..." Krenula je preko kuhinje. "Moram ići na posao." "Čekaj. Moramo razgovarati."

Okrenula se.

On je savijao prste i prekrizio ruke. "Razmišljao sam da malo ostanem u marini."

"Zašto? Kako to misliš?"

"Imam tu jahtu. Vlasnik leti u New York preko ljeta i ja sam mu rekao da ne brine za naplatu veza, da ćemo nešto srediti."

Gail ga je samo gledala.

Dave reče: "Znaš kakvi smo u zadnje vrijeme. Nije da je netko kriv. To se dešava. Odnosi imaju svoje bolje i svoje lošije trenutke. Možda moramo nešto raščistiti, vidjeti na čemu smo."

Prešla je preko kuhinje i stala ispred njega, on se naslonio na šank. "Ne razumijem."

"Možda nam treba odmor j edno od drugoga. Moglo bi koristiti." Izdahnuo je, s rukama na struku, kao da želi doći do daha. "Ma daj. Nemoj to otežavati?"

"Dave, Bože!" Nasmijala se. "Što ćemo reći Karen, da se tata otišao pronaći?"

127

"Ne znam. Reci joj da radim." "Ti joj reci."

Nije bilo odgovora.

"Dave, ovo je smiješno. Znam da imaš problema, ali na taj ih način nećemo riješiti. Bježanje u marinu? Ne mogu vjerovati da bi to napravio."

"Što, čudno ti je to?"

"Nikada nisi ništa rekao." Gail je s obje ruke zabcila kosu, te ih spustila. "U redu. Stvari nisu najbolje. Ali, oboje smo krivi. Nikada se ne vidimo. Ja dođem doma, ti vežeš tenisice. Kada razgovaramo?"

Umorno se nasmijao. "Ne mogu više ovako."

"Jesi li uopće pokušao?" Gail je čekala, zatim rekla: "Ne moramo dopustiti da se to desi."

"Gail ..." Dave se okrenuo i naslonio na šank, glava mu se spustila na razinu ispruženih ruku. "Osjećam se kao da ću umrijeti. Ne mogu se micati. Ne mogu čak ni disati."

"Zbog Renee, zar ne? Ovakav si od sprovođa."

Digao je glavu, kiselo se smijući. "Hoćeš reći da sam u depresiji ili tako nešto? Da će sve proći?"

"Možeš otići do nekoga", reče ona. "Što, bračnog savjetnika?"

"» Da. "Stvarno to želiš?"

Gail je oklijevala. "Mislim da bi pomoglo."

"Stvarno to želiš?" Njegove su plave oči bile usredotočene na nju.

"Trebali bismo."

Nakon nekoliko sekundi, Dave je podignuo svoju šalicu kave, provjeravajući je li što ostalo. "Reći ću ti nešto što sam zaključio. Nemoj raditi ono što ne želiš."

Gail je mislila - obično za vrijeme njihovih šutnji - da bi bila sretna i sama. Čak je - u trenucima ljutnje - zamišljala njegov brod kako eksplodira i tone u Atlantik. Ali stvarnost je bila drukčija.

Sjela je u stolicu postrance. "Hoćeš li ovaj vikend biti ovdje?" "Ne znam." Dave je nasuo vodu u svoju šalicu, te ga stavio u pregradu u stroju za pranje suđa. "Vjerojatno ću danas neke stvari odnijeti tamo. Kako bi bilo da u nedjelju dođem na ručak?"

128

» "U redu.

"Ili možemo svi izaći van."

Gail je zanjihala stopalo, noge su joj bile prekrížene. "Koliko si dugo ovo planirao?"

Zatvorio je stroj za pranje suđa i izgledao je kao da se koncentrira na gumb. "Trebao sam ti ranije reći. Znam, žao mi je."

"Prošle smo noći vodili ljubav. Prvi put u dva tjedna."

Nije znao kako da odgovori. "Stalo mi je do tebe, Gail. Uvijek će biti tako."

"Znajući ovo što ćeš mi reći danas ujutro."

Izvadio je ključeve kamiona iz džepa. "Zvat ću te večeras ili sutra."

"Dobro. Ali, nemojmo planirati ručak u nedjelju."

Nije je gledao. "Onda Karen može ići sa mnom, ako ti ne želiš." "Možda joj možeš sve ovo objasniti."

"Ne brinem se za Karen", reče on. "Ona je dobro. Bit će dobro bez obzira na sve. Zar ne misliš da je dovoljno pametna da vidi što se događa? Ako se prisilimo da zbog nje ostanemo zajedno, nanijet ćemo joj još više boli."

"Iz koje si to psihologije iskopao?"

"Vidi. Nemoj da ja ispadam loš. Neću te ostaviti. Vodit ću posao i plaćati troškove koliko mogu. Želim vidjeti Karen što je više moguće. Mislim da ćemo se moći dogovoriti."

Nakon nekoliko sekundi Gail reče: "Razgovarao si s pravnikom. S kojim?"

"Mislim da to ne moraš znati." "S kojim?"

Dave je razrnišljao, te rekao. "Joseph Erwin."

Nasmijala se naglas. "Joe Erwin? On je odvjetnik za razvode sa šarafima umjesto zuba. Čujem da naplaćuje deset tisuća po slučaju. Koliko si mu morao platiti za konzultacije?"

Daveov je glas bio tih. "Nemoj da se moram svadati s tobom, Gail."

"To Joe Erwin radi. Zašto bi inače izabrao njega? Što ti je predložio? Čekaj i vidi hoćeš li dobiti još novaca za marinu? S mojim je novcem započela ta marina, zato nemoj misliti da ćeš se izvući s tim."

129

Proderao se: "Uživaj, zar ne? Kontrolirati ljude. Znam što radiš. Kažnjavaš me što sam bio njezin prijatelj."

Gail se također derala: "Prijatelji? Nalazili ste se za ručak dvije godine. Posuđivao si joj novac. Znao si da to nije u redu, jer si krio od mene. Imao si ženu i ljubavnicu, ali nisi imao hrabrosti spavati s objema."

Naslonio se na stol, lice mu je bilo blizu njenog. "Gail. Odjebi. Jebi se."

Gailina je stolica pala kada je ustala. Tresla se. "Nije me briga što radiš. Idi. Odi k vragu. Kada se vratim iz grada ne želim ovdje vidjeti ništa tvogega."

"Preselit ću stvari kada budem spreman." Pratio ju je iz kuhinje, hodajući pored nje kroz dnevni boravak. "Ne diraj ništa. I ne pokušavaj uzeti marinu, Gail." Mogla je osjetiti kapljice pljuvačke na vratu. "Ne pokušavaj. Upozoravam te."

Okrenula se prema njemu. "Razgovaraj sa svojim odvjetnikom u ponedjeljak. Neću o tome raspravljati s tobom."

Prigušeno se iz daljine čulo zvono na vratima - dugi, uporni tonovi. "Nisam ovdje", reče ona, hodajući prema spavaćoj sobi. Proderao se za njom. "Što sam ja, tvoja jebena kućna pomoćnica?"

Ušla je u kupaonicu i zalupila vratima, namočila je lice mokrim ručnikom. Spustila se na dasku od WC-a, uzdišući, čelo joj je bilo u rukama. Ponovno je začula zvono na vratima. Koju sekundu nakon toga digla se i

pogledala u ogledalo. Bez šminke njene su oči izgledale bezizražajno. Njena je kosa još uvijek bila ravna od spavanja, koža prekrivena mrljama.

Na vratima su se začula tri oštra udarca. "Gail, imaš društvo." "Za ime Boga..."

"Onaj policajac."

Otvorila je vrata. Dave je između dva prsta držao posjetnicu. Na njoj je pisalo Frank Britton, Metro-Dade ubojstva. ~

Dave je bio iza nje kada je ušla u dnevni boravak. Nastavio je kroz blagovaonicu prema kuhinji.

Britton je ustao s ruba kauča. Vrata garaže su se zalupila i on je okrenuo glavu u tom smjeru, pa opet prema njoj.

130

"Dobro jutro, gospođice Connor", reče Britton. Nosio je uobičajenu sportsku jaknu i imao ljubazan izraz. Uz noge mu je bila kartonska kutija, a na njoj, debeli spis, presavijen i osiguran žicom.

Kimnula je glavom, neraspoložena uzvratiti smiješak. "Naredniče. Ponudila bih vam kavu, ali se spremam u grad."

"Oprostite što dolazim u subotu. Ostavio sam u vašem uredu poruku da ću svratiti."

"Da? Nisam je vidjela. Imala sam takav tjedan."

"Znam kako je." Namjestio se na kauču kao da je ona posjetitelj, a on domaćin.

Nije se pomaknula. "Stvarno sam u žurbi. Što imate, Reneeine papire? Ako ih možete ostaviti ..."

"Ne, ne mogu. Moramo raspraviti neke stvari. Ako ne sada, tada ću vas morati zamoliti da dođete u stanicu. Žao mi je."

Uporabio je smiješak i malo žaljenja kako bi izgadio stvar. Nije morala razgovarati s njim, no bilo je lakše razgovarati nego svadati se. Odgovorila je: "U redu. Pripremit ću nam kavu."

Pola šalice što kave, koju ju je sebi nasula, već se ohladilo, a lonac je bio prazan. Zaposlila se kuhanjem. Voda, filter, kava, žličica. Promatrala je svoju ruku kako drži žlicu. Nije se tresla. Oluja, koju je izazvao Dave, bjesnila je duboko ispod površine. Brittonova posjeta će je još malo tamo zadržati. Nakon što ode, otići će u ured i zakopati se poslom još nekoliko sati. I onda odlučiti što da radi. Vjerojatno će nazvati Charlene Marks. Pitati, ako bi prijateljici željela srediti razvod. Gail je odjednom uzdahnula, srce joj se zaustavljalo, zatim ponovno počinjalo otkucavati.

Britton je stavio spis na stol. Ostao je stajati, s rukama u džepovima, promatrajući je.

Gail reče: "Kako hoćete kavu?" "Crnu, hvala."

Uzela je još jednu šalicu iz ormarića iznad aparata za kavu i stavila je pored svoje. Nisu bile par, primijetila je. Njezina, s likom iz crtića, druga, suvenir s izložbe brodova u Coconut Groveu.

Rekao je: "Vi i Renee ste imali istog oca, zar ne? Kada ga je pogledala, objasnio je: "Puno ste viši."

"Sto sedamdeset. Nisam tako visoka. Naš je otac imao gotovo dva metra", reče Gail. "Renee je bila na majku. Naredniče, hoćete li sjesti?"

131

Gledajući prema stolu, Gail je zapazila prevrnutu stolicu i krenula preko kuhinje da je podigne.

"Oprostite." Pitala se koliko je vike čuo prije nego je pritisnuo zvonce.

"Ne, ja ću." Nasmijao se i uspravio stolicu. Dok je sjedao, uzeo je jelenju masku koja je još uvijek bila na stolu. "Izgleda kao ista ona koju ste uzeli iz Reneeinog stana."

"To je ta. Sutra je vraćam."

"Jeste li se vraćali tamo? Sve očišćeno?"

Gail je zavrtila glavom. "Moja majka bi jutros trebala otići tamo s prijateljem i pomagačem." Nasula je kavu u šalice i u jednu dodala mlijeko. Kada je Gail sjela, Britton je rasprostro svoj spis po stolu. Gledali su se preko ugla.

"Vi ne idete?" pitao je.

"Ne." Gail nije inzistirala kada je Irene rekla da to može srediti sama.

Britton je pijuckao kavu. "Gospođa Connor očigledno želi darivati odjeću. I prodati, stan. Trenutno je tržište u Groveu prilično dobro."

"Izgleda da znate sve što moja majka hoće, naredniče." "Razgovarali smo nekoliko puta. Podsjeća me na moju tetku, kada sam bio klinac u Ocalaui. Inače sam odatle. Kraj konja Floride. Jeste li ikad bili tamo?"

Gail se ljubazno nasmijala. "Ne u zadnje vrijeme." "Promijenilo se. Brza hrana i promet."

Čekala je da prijede na stvar.

Britton je popio gutljaj iz svoje šalice. "Razgovarao sam s vašom majkom u utorak i spominjala je novac koji vam je Renee ostavila. Koliko, nekoliko stotina tisuća? Nisam mislio da Renee ima toliko novaca."

"I nije. To je novac od zaklade." A Britton je to morao znati, ako je pričao s Irene.

Britton se naslonio u stolici, zburjen. "Pitao sam se kako to da to niste spominjali."

"Oprostite?" "U Reneeinom stanu. Kada smo razgovarali o Reneeinoj imo."

vim.

132

Nakon trenutka ona reče: "Vjerojatno sam zaboravila." "Zaboravili ste?"

Gail mu je uputila dugi pogled. "Da. Moja se sestra upravo ubila. Možete razumjeti da njen novac nije prva stvar u mojim mislima." Neka misli što hoće, mislila je ona.

Britton je spustio kavu i odmotao žicu kojom je bio vezan spis. "Donio sam vam nešto. Svinuo sam liječniku ruku i dobio privremenu smrtovnicu." Pružio joj je list papira, ispunjeni formular, na vrhu je bio pečat.

Gail je gledala dovoljno dugo da pročita nekoliko redova. Renee Michelle Connor. Starost 29. Uzrok smrti: iskrvarenje. Zbog ili kao posljedica ... Istraga u toku.

Okrenula ga je na stolu. Britton ju je promatrao, zabrinuto. Nasmijala se. "Izgleda tako hladno."

"Da, gospodo. Treba vam potvrda kako biste ušli u stan." Kimnula je glavom. "Hvala što ste je donijeli. I ne morate me zvati gospodo. Mlađa sam od vas. Čudno mi je."

Britton se nasmijao i ponovno smjestio u stolici. Malo je zaškripila pod njim. "U redu, da razjasnimo jednu stvar. Vaš rođak Ben Strickland, on će se pobrinuti za imovinu, točno? Prošli tjedan nazvao je kapetana da obustavimo istragu. Zašto bi to napravio?"

"Ne bi." Gail je na trenutak šutila i onda se sjetila svog razgovora s Benom. "Ne, ovo je nesporazum. Ako je zvao, bilo je to samo da sazna što se događa."

Britton se smrknuo, razmišljajući. "Ja baš nisam tako čuo. Niste li vi od njega tražili da nazove?"

Gail reče: "Da. Htjela sam da otkrije koliko će ovo dugo trajati. Svi oni razgovori koje vodite s mojom majkom joj škode. Ona to treba zaboraviti. A i ja također, da budem iskrena."

"Suosj ećam s vama. Ali imam mladu ženu mrtvu i puno različitih mišljenja o tome je li ili nije mogla sama sebi oduzeti život. Zadnjih nekoliko dana razgovarao sam s nekoliko njenih prijatelja i suradnika. Većina je rekla ne."

"Onda je nisu dobro poznavali. Renee je pokazivala onu svoju stranu koju je htjela."

"A koja je bila prava strana?"

"Uplašena. Usamljena. Nije se znala nositi s problemima kada su postajali teški. Mislim da se na kraju jednostavno predala."

133

Britton je neko vrijeme sjedio šuteći. "Zašto je bila takva?" "Nemam pojma", reče Gail. "Vjerojatno posljedica njenog načina života."

"Ubacili smo joj ime u kompjutor", reče Britton "i dobili nekoliko hapšenja. Dva kao maloljetnica, ali ti su dosjei zatvoreni kada je navršila osamnaest. Bilo je to zbog pijanstva i narušavanja reda, povrede tuđeg zemljišta, posjedovanja marihuane, dvije vožnje pod utjecajem marihuane. A prošlo ljeto zbog trgovine kokainom. Jeste li to znali?"

Gail je duboko uzdahnula. "Ne. Bože. Što je radila?"

"Vraćala se s Bahama na ribarskom brodiću s krivim ljudima. Nisu našli mnogo, pola kilograma, ali su momci imali dosjee. Nestali su nakon ročišta o kauciji. Reneein je slučaj obustavljen prije nego je došao na ročište."

"Pa, sada znate što mislim pod njezinim načinom života." Britton je skinuo naočale, digao ih prema svjetlu, te ih obrisao salvetom. "Ja ne mislim da se drogirala. Dolazila je na posao svaki dan, na vrijeme. Pomagala je planirati tuš za bebu jednoj djevojci iz ureda. Kao što sam rekao, zadnji put kada smo razgovarali, nekoliko me stvari u vezi ovog slučaja muči. Nema znakova oklijevanja na njenim zapešćima. Bacanje žileta nakon što se je porezala. I išla je na to šetalište po mraku? Bez baterijske lampe? Stavio je ponovno naočale. "Nije mi jasno."

Britton je ponovno otvorio spis. Hrpa papira koju je Gail prije vidjela na Reneeinom stolu bila je preraspoređena u lijepo složene fascikle.

Rekao je: "Ta kutija tamo u dnevnom boravku, to možete uzeti. Nemam koristi od toga. Stare fotografije, bilješke iz tečajeva na koje je išla, papiri od njenog stana, itd. Ono što je ovdje, to želim neko vrijeme zadržati. Ako sam mislio da vam to treba radi imovine, napravio sam kopije i one su također u kutiji."

"Kopije? Velika efikasnost", reče Gail. "Kada ćemo dobiti sve natrag?"

"Ne bi trebalo predugo trajati." Britton je iz spisa izvukao fascikl i otvorio ga. Unutra su bile koverta. Dvanaestak, većinom bijelih, nekoliko crvenih, ružičasta, tamno zelena, plava. Veličine čestitki. Britton je otvorio jednu i izvukao pismo, te ga pružio Gail.

134

Na praznoj bijeloj pozadini bio je mali crtani lik koji je držao cvijet. Samo da znaš... otvorila je cijelo pismo... da mislim na tebe. Ispod je crnim flomasterom bio napisan inicijal D. A., a ispod toga poruka: Nadam se da će \$\$\$ dobro doći. Ne brini o vraćanju. Gail je zatvorila pismo.

Britton reče: "Sva su od nekoga po imenu 'D'". Otvorio je još nekoliko i pokazao joj.

Sretan Božić mojoj ljubimici. Sretan rodendan... Kada budeš tužna... Nadam se da ti je ovaj dan sretan... Pisma koja su mogla biti kupljena u bilo kojem dućanu. Daveov ukus nije bio baš na visokom nivou. Njihova banalnost iznenadila ju je više nego količina pisama.

Gail je zadnje bacila na hrpu. "Nisu bili ljubavnici, ako je to ono što mislite."

"Jeste sigurni."

"Da." Kada ju je nastavio promatrati iza naočala, Gail reče: "Dave i ja smo o tome već raspravljali. I razumjet ćete ako vam kažem da je taj razgovor privatna stvar."

Britton je raširio ruke u znak razumijevanja, zatvorio fascikl i stavio ga sa strane. "Zadržat ću ih neko vrijeme."

» "U redu.

Pogledala je na sat na mikrovalnoj. "Očekuju me u mom uredu u deset sati", reče ona.

"U redu, ali da vas pitam još jedno." Britton se lagano trljao po vratu. "Renee je umrla u nedjelju rano ujutro, koliko mi možemo ,."

reci. Gail nije mogla sakriti mali smiješak. "Bila sam na poslu u osam, a moj je muž imao partiju tenisa."

Usljedila je tišina, Britton ju je promatrao. "Znate, sve to što čujete na TV - da je osoba umrla između jedanaest i jedanaest i petnaest, svejedno - to je samo nagađanje. Za vašu sestru imamo veći vremenski raspon, ležala je u plitkoj vodi preko dvadeset četiri sata."

Oči su mu prelazile preko Gailinog lica, kao da zapaža njeno bljedilo. "Ali, nisam vas to htio pitati. Zanima me rođendanska zabava vaše majke. Gospoda Connor mi je pričala o tome, ali želio bih i drugu perspektivu. Tko je sve bio tamo?"

135

Gail je lagano noktom kuckala po dršci šalice, praveći tupi zvuk. "Njeni su prijatelji bili tamo. Većina obitelji, osim onih koji nisu iz grada. Susjedi."

"Vaša kći nije bila tamo."

"Ne, spavala je kod prijateljice iz ulice. To i nije bila zabava za djecu."

"Možete li mi dati popis ljudi koji su bili tamo?" ,

"Sada? "Ne, razmislite, reći ćete mi kasnije. Gospođa Connor mi je navela neka imena, ali htio bih biti siguran da imam sve." Britton se naslonio na stol. "Je li Renee došla s nekim?"

» "Ne, sama.

"Kakva je bila na zabavi? Vesela? U depresiji?" "Teško je reći. Puno je popila."

Južnjačku utjehu, sjetila se Gail. U čaši s ledom. Renee je umakala trešnju i pitala Ireneinog osamdesetogodišnjeg susjeda ako može na peteljki napraviti čvor s jezikom. Starac se smijao, crvena lica.

Nije bilo potrebe pričati Brittonu o tome što je Renee napravila Benu na trijemu. Neka mu Ben kaže, ako želi.

"Kada je otišla?"

Gail je digla pogled. "Ne sjećam se točno. Devet, devet i trideset. Ja sam otišla ubrzo nakon nje."

"Gospoda Connor mi je rekla da je vaš muž odvezao Renee doma." Britton je, čini se, tražio objašnjenje.

"Da", reče ona. "Bila je previše pijana da bi sama vozila." "On je vozio njen auto?"

"Da." Renee se smijala, ruka joj je bila oko Daveovog vrata dok ju je on nosio do auta.

"A kako ste vi došli doma?" "Našim autom."

"Jeste li išli do Renee da ga pokupite?" "Ne, išla sam ravno doma."

"Zašto?" Zato što su se svađali. Jer mu je ona rekla da se snađe, da stopira, neka hoda što se nje tiče. "Zato što je rekao da će uzeti taksi."

"U koliko je sati došao doma?"

136

"Ne znam točno."

"Možete li mi reći otprilike koliko je bilo sati? Deset? Jedanaest?"

"Tko se toga sjeća? Možda sam spavala. Ne znam." Ponovo je pogledala na sat. "Žao mi je, ali stvarno se moram spremiti za »

posao. Britton je ustao. "Moram istražiti još nekoliko područja. Kako bi bilo da u ponedjeljak dođete do stožera? Provest ću vas po zgradi."

"U ponedjeljak, teško."

Izgledao je začuđen, oči su mu se lagano raširile. "Znam da imate posla, ali zar vam nije stalo do toga da saznamo što se desilo s vašom sestrom?"

"Ne igrajte se sa mnom, naredniče. Naravno da ću razgovarati s vama, ali ne mogu preokrenuti cijeli raspored. Nazovite me u ured i vidjet ću kada imam vremena."

Britton ju je pogledao još na tren, te stavio fascikl u spise i zatvorio ih.

"Očekivao sam suradnju, gospođice Connor. Ovo nije igra. Vaša je sestra ubijena."

137

deset

S prozora iz dnevnog boravka Gail je gledala kako Frank Britton izlazi sa svojim autom. Obične ratkape, plavo svjetlo na komandnoj ploči, antena na krovu. Mogla je vidjeti susjeda preko puta kako bulji. Draga, kod Metzgerovih je bio murjak. Što se tamo događa?

Gail je pustila da zastor padne.

Do sada je o Franku Brittonu razmišljala kao o manjoj nevolji Irenein bol inkarniran u službeniku Metro-Dade odjela za ubojstva. Otići će kada završi papirologiju. Gail nije mogla zamisliti da ozbiljno misli za ubojstvo. Sve do sada.

Renee je poznavala neke opasne ljude. Ne samo dekadentne opasne. Možda je svojevrijedno s nekim od njih otišla u Everglades park kako bi radila bogzna što.

Ali, Britton je očigledno imao druge teorije. Pokazao je Gail Daveova pisma. Implikacije su bile jasne: tajna veza, trenutak bijesa. Dave je znao izgubiti živce. Britton je to znao, ako je slušao ispred ulaznih vrata.

Nemoguće, mislila je Gail. Dave nije bio sposoban ubiti. Utonula je u stolicu.

Možda je Britton mislio na zavjeru, da su ona i Dave to zajedno planirali i uskladili alibije. Novac je bio dovoljan motiv, dvjesto tisuća dolara, koje je ona zaboravila spomenuti kada ju je Britton pitao za imovinu. Ili je mislio da je ona sama ubila Renee? Gail se nasmijala. Britton nije toliko glup.

Možda je htio postati poručnik. Mogao je protresti drvo i vidjeti što će ispasti. Članicu stare obitelji iz Miamijsa zaklao trgovac drogom. Ili frustrirani ljubavnik, ili ljubomorna sestra, možeš bi

138

rati. Bez dokaza, Britton se samo igrao teorijama. Preslagivao i miješao, pokušavajući nešto otkriti.

I dva i dva su pet. Najjednostavniji je odgovor bio, Renee se sama ubila. Kada je liječnik povukao plahtu, Gail je zadržala dah. Pogledala je lice za koje su rekli da je Reneeino, ali boje su bile krive. Sive i gumaste. Nedostajali su komadići. Ali nije bilo tako loše kao što je mislila. Gail je gledala sve dok netko nije zapitao je li to njezina sestra. Kimnula je glavom. Od tada ima osjećaj da je ono tijelo iz mrtvačnice stvarno i da Renee iz njenog sjećanja nestaje, polako se gubi kao udaljeni radio signal.

Gail je ustala iz stolice. U dnevnoj je sobi bila tišina, samo je slaba zraka svjetla padala na tepih boje slonovače. Bijeli tepih, bijeli zidovi, plavi kaučevi. Dala je dekorateru da to napravi, nije imala za to vremena. Još uvijek joj se nije sviđalo.

Vratila se kroz dnevni boravak do kuhinje i nazvala Boba Wilcoxa u ured. Oprosti, ne mogu danas doći, Karen je bolesna. Ne, nije ništa ozbiljno, ali jednostavno ne mogu doći. Ne brini, bit ćeš dobar na sudu.

Kako je spustila slušalicu, pomislila je da će Bob njenu ispriku smatrati slabom. On bi sredio stvari. Ne bi propustio cijeli dan zato što je njegov klinac prehladen. "Do vraga s tim", promrmljala je Gail, začuđena koliko ju je malo briga što on misli.

Noge su joj se tresle, sjela je za stol i naslonila glavu u ruku. Jeljenja je maska još uvijek bila tamo.

Okrenula je glavu kako bi je pogledala. Usko lice. Prazne, okrugle oči koje su je gledale.

Oblaci su se dokotrljali prije podneva, a oko dva se pojavio Marilynin kombi. Lijevalo je, proljetni pljusak. Gail je spakirala Karen u auto, zajedno s kutijom u kojoj je bila jelenja maska. Sada je bila na sigurnom, ispod njene ruke.

Držeći crni kišobran u drugoj ruci, Gail je vodila Karen uz stepenice na ulici Flagler prema Trgu kulturnog centra. Široki trg, popločen crvenom keramikom spajao je knjižnicu, Umjetničku galeriju i Povijesni muzej. Odozda se mogla vidjeti zgrada suda, njezin šiljati vrh u niskim oblacima.

Nebo je bilo boje prljavosivog pamuka, više vlage nego kiše. Karen je istrčala ispod kišobrana, njezin se lik oertavao na mokrim pločicama. Poskakivala je, vrtjela se i skočila s obje noge u malu lokvu, smijući se.

139

"Karen!" Ispred muzeja Gail je prebacila kutiju kako bi zatvorila kišobran.

Karen je otvorila vrata. Zid i vrata od tamnog stakla bili su zatamnjeni od vlage, zrak je unutra bio hladan.

Karen je prva vidjela Irene. Sjedila je kod informacija, bila je jedina osoba u predvorju. "Bok, baka."

Irene je nosila Miccosukee jaknu, standard za muzejske dobrovoljce. Rukavi su bili predugi i Irene ih je zavrnila na svoja mršava zapešća. Nagnula se dovoljno kako bi uhvatila Karen. "Tko je ovdje. Zdravo zečiću." Tapšala ju je po glavi. "Kosa ti je tako vlažna. Hoćeš li vestu?"

» "Ne.

Gail je stavila torbu s namirnicama pored hrpe brošura. "Nisam znala da si opet u muzeju."

"A ja sam mislila kako si prešla toliki put da bi me vidjela", reče Irene.

"Naravno da nam je drago što te vidimo." Gail ju je poljubila u obraz. "Jesi li gotova kod Renee?"

Irene je brzo zatresla glavom. "Nisam mogla ići, jednostavno nisam mogla. Probudila sam se i samo sam buljila u strop. Nazvala sam doktora Pricea i rekao mi je kako moram nešto raditi, bilo što. I evo me ovdje. Noge me bole, ali još je ostao sat do zatvaranja, pa vjerujem da ću izdržati."

"Drago ti je što si se vratila."

"Pa, vjerojatno je. Ljudi su vrlo ljubazni."

Karen se vrtila na jednoj nozi, gumeni džon njene tenisice cvilio je po pločicama.

"Karen, prestani."

Prestala je. "Mogu li otići u suvenirnicu i malo razgledati?" "Ne. Čekaj ovdje", reče Gail, zatim se okrene prema Irene. "Kada sam zvala rekli su mi da danas radi Edith Newell."

Irene je kimnula glavom. "Vodi grupu gore na katu. Neka djeca iz St. Hugh."

"Mama, mogu li ići na kat?" »

"Ne. "Gail, za ime božje. Pusti je neka ide. Prestroga si. Neće biti problema. I sigurno se neće izgubiti."

140

"Mogu li, mama?"

Gail je napokon kimnula glavom. "U redu. Ali, ništa ne diraj." "Znam, znam." Karen je odskakutala preko predvorja i nestala uz stepenice pokrivene tepihom.

Irene je gledala za njom, zatim je rekla: "Zašto svi ne biste došli na ručak? Nisam baš raspoložena za jelo, ali kad bih imala kome kuhati... Osim ako ti i Dave nemate druge planove."

Gail nije znala što da kaže, osim: "Dave ima planove, ali dovest ću Karen."

"Pa, nemoj dolaziti ako imaš posla. Znam koliko radiš." "Irene, molim te."

"Zvučala si kao da ne želiš, to je sve."

"Ne, u redu je. Želim." Gail je naslonila kišobran na kabinu i stavila kutiju na šalter. "Reci mi što misliš o ovome." Izvukla je masku iz svog omotača. "To je jelenja maska. Našla sam je kada sam bila u Reneeinom stanu s narednikom Brittonom."

Irene je podignula masku, okrenula je. "Kako je ovo čudna stvar." "Je li ti je ikada pokazala?"

"Ne, nikada. Indijanska je, toliko znam." Irene je dignula pogled. "Jesi li zbog toga htjela vidjeti Edith?"

Edith Newell, muzejska direktorica za obrazovanje. Poznavala je indijanske stvari bolje od većine Indijanaca.

Gail reče: "Jimmy Panther kaže da je posudio masku Renee, ali možda pripada muzeju. Edith će znati."

Irene se smrkнула. "Jimmy ne bi ukrao iz muzeja." "Renee je ovdje dobrovoljno radila, a oni su prijatelji."

"Gail, molim te! Uvijek loše misliš o Renee." Irene je stavila masku natrag u kutiju.

"Samo pokušavam saznati odakle je to." Prestala je pričati kada je stariji par prošao predvorjem i pored njih na putu van. "Ne mislim uvijek loše o Renee. Ne znam ni tko je bila."

Irene ju je čudno pogledala. Gail se nagnula kako bi stavila kutiju na šalter.

"Idem gore potražiti Karen", reče ona.

Stepenice su bile pokrivene tamnim tepihom i dekorirane mjedenim rukohvatima i zavijale iza oko dva i pol metra visokih Fresnel leća iz starog svjetionika koji je nekad stajao na grebenu blizu Matecumbe Keys. Muzej je danas bio tako tih da je Gail mogla

141

čuti elektromotor kako ispod teškog stakla okreće postolje. Unutra je radi efekta stavljeno svjetlo i bijele su zrake polako kružile.

Na pola puta prema gore sjetila se kako se Renee penjala ovim istim stepenicama.

Bilo je to prije godinu dana, možda manje, zabava za pridobijanje donatora muzeja - živa glazba na trgu i šampanjac u predvorju. Ovo je stubište bilo vrlo mračno te noći, vidjelo se samo svjetlo koje je kružilo. Gail je primijetila kako Renee otkačuje baršunasti konop koji je zatvarao drugi kat. Renee se penjala ovim stepenicama u prugastoj Miccosukee jakni i mini haljini. Za njom je išao muškarac koji je micao glavu kako bi vidio pod njenu haljinu. Renee mu se preko ramena smijala. Stepenice su zavijale i oni su nestali iz vida. Reneeinih stosedamdeset u sandalama s visokom petom i crveno lakiranim noktima. Njegove svjetlosive hlače iza nje.

Gail je došla do vrha stepenica. "Karen?" Mogla je negdje s lijeve strane čuti dječje glasove.

Pored staklenih zidova bila je rampa, pregled močvare: šikara, punjene ptice i gmazovi. Aligator s prorezom na očima, koji je izgledao kao da je prati. Gail je odjednom osjetila jezu. Renee je ležala u plitkim vodama Evergladesa.

U ovo je doba muzej bio gotovo pust. Gail je još uvijek ispred sebe mogla čuti djecu, ali nije vidjela nikoga. Prošla je pored arheoloških iskopina, Tequesta Indijanaca, Španjolskog osvajanja, topa izvađenog s olupine broda.

Začula je trčanje i smijeh. Karen se vjerojatno pridružila djeci iz St. Hugh - koje je vodio mladi asistent Edithe Newell.

Gail joj još nije rekla za Davea.

Vozeći kroz kišu, uz Karenino pričanje o koječemu, Gail je razmišljala da ga zamoli da se vrati. Otići će do njega, uzeti ga za ruke i reći mu... Reći mu - što? Da ne može živjeti bez njega?

Srijeda je dolazio topot dječjih cipela.

Gail je brzo prošla pored izložbe o prvim doseljenicima - fasada kuća, staklenih sanduka punih alata, tanjura i odjeće, kao da je netko ispraznio tavan. Ovdje je bilo mračnije, izložci su bili osvij etlj eni.

Ispred sebe je vidjela fotografiju, povećanje grupe ljudi kako stoji ispred prvog dućana na ulici Flagler, prije nego se tako i zvala, kada je još bila popločena kamenom. S jedne su strane stajali konji

142

i kola. Većina je muškaraca nosila bijele košulje bez kragne, drugi slamnate šešire, ostali su imali brade ili brkove. Žene su imale košulje zakopčane do brade. Svi su gledali ravno u fotoaparatus, nitko se nije micao, sunce je pravilo sjene na njihovim licima.

U prvom su redu stajali Benjamin i Addie Strickland, njezin pradjed i prabaka. Zatim, mladi čovjek i djevojka od dvadeset godina, koji su prilično kiselo izgledali.

Gail je okrenula glavu, gledajući nalijevo. Drveni tramvaj, obojen tamnocrveno, čelični su kotači bili podignuti tako da su jedva dodirivali tlo. Preko otvorenih vrata je visio lanac.

Ponovno se okrenula prema fotografiji i naglas nasmijala. "Da. Znači, to je mislila."

Gail je kasnije na priredbi vidjela Renee - sjetila se. Mjesec je lebdio iznad zgrada u centru. Bend s otoka svirao je na limenim bubnjevima. Renee - s plastičnom čašom šampanjca u svakoj ruci - probijala se kroz gomilu, njišući bokovima u ritmu muzike. Gail je pomislila da je drogirana.

Jesu li obje ove čaše za tebe? Pitala je Gail.

Ne, jedna je za njega. Kosa joj se njihala i Renee se okrenula prema čovjeku koji je sjedio za malim stolom. Tamne oči, lijepo počišana brada, otvorena kragna.

Renee je rekla: Zar nije delicioso?

Ako voliš dlakava prsa. Je li to isti čovjek s kojim si išla na kat prije pola sata?

Možda. Reneeine su se usne savile u smiješak. Uvijek sam to h jela napraviti pred Benjaminom Stricklandom.

Ostavila je Gail tamo da gleda za mini haljinom kako se njiše preko trga. Čovjek je ustao i izvukao stolicu. Na njegovom se licu jasno vidjela postkoitalna, indolentna seksualnost.

Sada se, sjetivši se toga, Gail namrštila. Bio joj je nekako poznat. Taj lijeni smiješak, kratka smeđa brada, tamne oči. Već ga je negdje vidjela. Oči, naravno. Tako slične Anthony Quintaninim. To je bio njegov bratić.

"Carlos", prošaptala je. "Carlos Pedrosa." Gledao je ravno u nju kod progresivnog poduzeća, vrteći ključeve oko svog kažiprsta. I Renee ga je dovela ovdje?

143

Kao povučena, Gail je krenula prema tramvaju, te otkačila lanac i popela se uz stepenice. Muzejska su svjetla sjala kroz otvorene prozore, na dva reda drvenih stolica i poluge gdje je stajao kondukter. Na udubljenom je metalnom natpisu pisalo: "Obojeni odostraga."

Gail je ulazila dalje, tramvaj je lagano škripio. Zavrtila se oko šipke i sjela u stolicu. S daljine od nekoliko metara, kroz prozore s druge strane, promatrali su je Benjamin Strickland i njegova žena.

Renee je sjedila ovdje, zamišljala je Gail, na prvom sjedalu, jedinom na kojem je bilo mjesta. Carlos Pedrosa se osvrnuo, te se popeo za njom.

Gail je čula kako negdje lupaju vrata i skočila. Ako netko naide bolje da se sakrije nego da objašnjava. Neće je primijetiti u mraku. Osjetila je uzbuđenje, ugodan strah.

On je vjerojatno sjeo pored Renee na ovo drveno sjedalo, stavio ruku odozad. Ili prije, oko Renee. Gledajući ga na trgu, Gail je pomislila kako je to vrsta čovjeka koji ne gubi vrijeme.

Možda su čuli glazbu kako dopire odozdo. Udaljene glasove. Zatim šuškanje crne minice. Meki zvuk zatvarača. Namještanje na uskom sjedalu. Netko je umalo pao. Prigušeni smijeh. Noge i usta kako se otvaraju. Uzdah. Drvo kako u starom tramvaju škripi.

Preko njegova ramena Renee je mogla vidjeti fotografiju.

Gail ju je sada gledala kroz prozor. Pradjed Strickland, sunce mu je sjalo u lice, njegova košulja, bijeli kamen na ulici Flagler. Ustala je i posegnula za metalnom ručkom. Uski je tramvaj bio mračan, a muzej tako tih da je mogla čuti svoj dah. Spustila se dolje i stavila ponovno lanac na ulaz. Bila je predugo gore.

Gail je našla Edith Newell za svojim stolom u podrumu muzeja. Otvorene knjige i povijesni časopisi ležali su po stolu. Povrh njih stajala je jelenja maska.

Edith Newell je Gail uvijek podsjećala na pticu močvaricu izbočenih laktova, glave istaknute na dugom vratu, visoka glasa. Bilo joj je preko sedamdeset i nikada se nije udavala, još je živjela u bijeloj kući na Brickell Aveniji, okružena drvećem orhideja, s jedne je strane bio raskošan stan, s druge banka od dvadeset pet katova. Na žalost graditelja, Edith se zaklela da će imanje ostaviti općini za park.

144

Gail je kucala na otvorena vrata malog ureda. "Gospodice Newell?"

Edith je spustila kockasto povećalo i pokazala prema Gail. "Zdravo, draga. Uđi. Moram reći da je ovo neobično, ovo što si donijela."

Gail je sjela. "Mislila sam da možda pripada muzeju."

"Ne, ne. Da je iz naše zbirke, ja bih to sigurno znala. Znam sve što imamo, a ovo nikada nije bilo ovdje. Tvoja je majka objasnila da si je našla u stanu svoje sestre?"

"Da. Znate Jimmyja Panthera, zar ne?" "Svakako."

"On kaže da ju je posudio mojoj sestri. Da je njegova baka napravila masku."

"Njegova baka?" Edith je naglasila riječi. "Ovo nije Miccosukee. Miccosukee nisu pravili maske."

"Je li možda Seminole?"

Oči Edith Newell, povećane iza naočala, gledale su u Gail. Ona se strpljivo smijala. "Ne, draga. Seminole i Miccosukee su kao braća, oba plemena su iz Creek naroda iz Georgie i Alabame. Njihovi su preci došli u Floridu u osamnaestom stoljeću. Većina ih je potpisala Fort Dade mirovni sporazum 1837. godine za vrijeme Seminole rata. Miccosukee nisu htjeli. Otišli su se skrivati u Everglades i vojska je napokon odustala od traženja. Ova maska je sigurno iz ranijeg razdoblja."

"Oh", reče Gail.

"Sada da vidimo koje je pleme napravilo masku -" Edith je ukrstila prste. Imala je velike ruke, zglobove veličine oraha. "Tequesta", izjavila je. "Ako nije krivotvorina - a mislim da nije - ovo je Tequesta maska, ali jedinstvena."

Okrenula je knjigu kako bi i Gail mogla vidjeti. Jedna je stranica bila puna fotografija drvenih maski. Gail je prepoznala mačje lice, pticu, druge joj nisu imale smisla. Većina je bila napuknuta, drvo tamno i nazubljeno po rubu.

Edith reče: "Ovo su prethistorijske maske iz Key Marca na jugozapadnoj obali. Sve su izrađene od čempresa. Pogledaj stil. Polumjesec na čelu? Velike uši? Slično maski koju si mi ti donijela."

145

Ipak - "Edith ju je lagano dotaknula, pogladila. "Ovo je sasvim drugi materijal - pečena glina."

Gail je pogledala jelenju masku kao da će vidjeti nešto drukčije. "Tequesta? Zar oni nisu izumrli?"

"Bravo. Vidim da nisi potpuna neznalica. Tequeste nikada nisu bili brojni. Izumrli su sredinom osamnaestog stoljeća."

"Znači, maska može biti prilično stara?"

"Stara? Dragi, one sa slike stare su dvije do tri tisuće godina." Visoki glas Edith Newell postao je još viši. "Tequeste su lovili životinje i ribu. Pravili su kolibe od palminog lišća - ali ništa nije ostalo. U ovoj klimi sve trune jako brzo. Našli smo vrhove strelica koje su dobivali od Inidijanaca sa sjevera. Perlice. Dijelove glinenih zdjela, ali ništa cijelo. Šalice ili noževe od školjaka. Ali samo nekoliko maski. Jako malo. Većina ih se pretvorila u prašinu. Pa, kada mi doneseš ovo..."

Lagano se smijući, Edith je skakutala na svojoj stolici. "Koji nalaz. Povjesničari će poluditi."

Gail ju je na trenutak promatrala. Nije nikada vidjela da se Edith tako ponaša. Činilo se kao da joj sijeda kosa strši u zrak.

Rekla je: "Gospodice Newell, Jimmy Panther je mojoj sestri rekao da su Španjolci ubili njegov narod. Je li možda mislio na Tequeste? Ako su izumrli..."

"Oh, da. Čula sam tu priču. On tvrdi da je posljednji potomak Tequesta. Glupost." Edith se smjestila u svojoj stolici. Nasmijala se. "Pričat ću ti o Jimmy Pantheru. Njegov je djed bio bijelac. Jesi li to znala?"

» "Ne.

"Oh, da. Zvao se Gibb. Za vrijeme prohibicije je za Al Caponea prevezio rum na Kubu. Da se mene pita", reče Edith, "natjerala bih Jimmyja da dokaže vlasništvo prije nego mu je vratimo."

"Kako možemo? Svakako nije naša." "Ti si je našla u kući svoje sestre."

"U staroj kutiji s etiketom za prijevoz u dućan gdje on drži svoj zračni brod. A Renee nikada nisu zanimale indijanske stvari." "Pa, što bi Jimmy napravio ako mu je damo?" zapitala je Edith.

"Vjerojatno bi je prodao skupljaču i više je nikad ne bismo vidjeli."

146

"Je li vrijedna?"

Edith je razmišljala. "Kako postoji zabrana uvoza pretkolumbovske umjetnosti iz Južne Amerike, to malo diže cijenu. Maskaođ čempresa u dobrom stanju može se prodati za četiri ili pet tisuća dolara, ako je uopće možeš kupiti. Ova maska lako može vrijediti tri puta toliko."

"Nisam imala pojma da toliko vrijedi."

"Novac", dodala je Edith. "Kao da je to jedina bitna stvar. Mogla bih zaplakati. Ne, ne govorim za tebe. Ti ovdje imaš duboke korijene. Svi ti ljudi koji dolaze. Na tisuće njih. Nije ih briga za tradiciju. Sve prekopavaju. Nije ih briga dok god mogu živjeti u novim klimatiziranim kućama i voziti aute na novim cestama sve dok se ne asfaltira zadnja vlat trave i isiše zadnja kap vode iz zemlje."

Okrenula je glavu kako bi pogledala direktno u Gail. "Nećeš vratiti masku Jimmy Pantheru, zar ne?"

"On očekuje da mu je donesem sutra popodne." »

"Oh, ne.

"Mogla bih malo odlagati", reče Gail, "ali on na nju ima više prava od nas."

Edith je digla srednji prst. "Evo što. Pusti da je ja pošaljem jednom prijatelju arheologu na Sveučilištu Florida. Pazit ću da se ne slomi, ne moraš brinuti. On pozna svaku važnu primitivnu stvar ikad nađenu u ovoj državi. Ako je ova maska prava, znat će kome pripada."

"Što ako je nikada nije vidio?"

"Tada ću zamoliti tvoju majku da razgovara s Jimmyjem. On voli Irene. Možda ga ona može uvjeriti da je proda muzeju za razumnu cijenu. Bog zna da nemamo novaca. Općina bi radije potrošila milijune dolara na Grand Prix pistu za automobile."

"Gospodice Newell, ako vam dopustim da neko vrijeme zadržite masku, morate mi nešto obećati."

Umorno je promatrala Gail. "A to je?"

"Nemojte nikome reći za ovo. Renee je bila na neki način upetljana. Dopustite da otkrijem što to znači."

"U redu." Edith je pokazala kako zaključava usta i baca ključ. "Neću reći ni riječ."

"I neka vaš prijatelj obeća."

147

"Da, draga."

Gail je okrenula masku, sjene s lampe za čitanje plesale su po polumjesecu na čelu jelena i obojenim prugama oko očiju. Glina vrijedna petnaest tisuća dolara? Zamalo se je jutros razbila u njenoj kuhinji. Renee ju je držala u teškoj kutiji i na zadnjoj polici u ormaru. Vjerojatno je znala koliko vrijedi.

Gail će morati Jimmy Pantheru objasniti zašto je sutra neće moći vratiti. Možda se može pogoditi: vratit će mu masku, ako joj kaže istinu o tome što je Renee s njom radila. Ili bolje, kako se Renee sprijateljila s polubijelim Miccosukee unukom švercera ruma.

Irene je prošla kuhinjom kako bi izvadila sladoled iz zamrzivača. "Ne, Dave će se vratiti, vidjet ćeš. Ne može samo tako odbaciti jedanaest godina."

"Može", reče Gail. Posegnula je u ormarić i izvadila dvije zdjele - jednu za Irene, jednu za Karen, koja je još uvijek ležala na tepihu ispred televizora s naranačastom prugastom mačkom. Pljesak i smijeh od kviza odjekivali su hodnikom.

"Onda neka bude malo sam", reče Irene. "Muškarci vole svoju slobodu, osobito u tim godinama. Ali vrate se doma, ako to dobro podneseš. On je odgovoran muškarac. Razgovaraj s njim."

"Nisam sigurna da želim razgovarati s njim", reče Gail.

"Zar te nije briga što će biti? Brak ti se raspada, a ti mirno gledaš."

"Majko, molim te. Nemojmo se upuštati u raspravu. Samo sam ti htjela reći." Veliki sivi mačak - Muffin - omotavao se oko Gailinog članka i ona ga je nježno odgurnula.

"To je cijena koju plaćaš." Irene je uronila u sladoled. "Žena ne može dopustiti mužu da misli kako je ona u braku glavna, nije me . briga što kažu feministkinje." Dopustila je da komad sladoleda sa žlice padne u zdjelu.

"Ja sam ono što jesam", umorno odgovori Gail.

"Ti si", dodala je Irene: "majka koja mora brinuti o kćerki. Možda ćeš je morati sama podizati. Ja sam morala s dvije kćerke i nije mi bilo lako, vjeruj mi."

Mačak je skočio na šank, njušeći sladoled. Irene ga je odgurnula s laktom. "Zločesta maca. Dolje."

Gail reče: "Skoro će mrak. Trebali bismo krenuti prije nego počne kiša."

I48

Irene se pravila da ne čuje. "Mogla sam se ponovno udati. Pitali su me tri puta."

"Pa zašto nisi?"

Nakon trenutka odgovorila je: "Nisam voljela nikoga od njih. Romantično, zar ne? Nisam trebala brinuti o novcu. Imala sam Bena koji je pomagao s vremena na vrijeme, tako da sam smatrala kako djevojke ne trebaju zamjenu za oca. Vjerojatno sam pogriješila, sada mi je jasno. Vi ste trebale muški utjecaj u kući. Renee sigurno. Nisam znala kako bih s Renee, osim da bude po njenom. Bila je kao ja kada sam bila mlada i nisam joj mogla reći ne. Ti si bila ta na koju sam se oslanjala."

"Jesi?" Gail je izvadila dvije žlice iz ladice sa srebrninom. Irene ih nije uzela. Stavila je ruke preko lica. "Ni s tobom nisam uspjela."

"Majko, ja sam u redu. Za ime Božje."

"U redu. U redu, prestala sam." Obrisala je oči. "Da, ti si u redu. Ti si jaka. Ne trebaju ti ljudi, ni muž, čak ni majka. Znala sam se brinuti zbog toga, ali čini se da je to vrlina, ako želiš preživjeti na ovom svijetu."

Bacila je komad sladoleda na tanjur koji je stavila na pod. "Muff, Muff, dobra maca."

Zatvorenih očiju, Muffin je lizao sladoled i mahao repom. Ire neini su prsti lagano prolazili kroz krzno iza njegovih ušiju. "Njam »
njam njam.

Gail je na trenutak promatrala, zatim rekla: "Ja ne mislim da si slaba. Samo si ... nježna. Kao Renee. Ona je imala talenta da dobije ono što hoće uz malo truda."

Irene je ustala, gledajući Gail postrance. Krenula je vratiti sladoled. "Treat ćeš pomoć s Karen, pretpostavljam."

"Nisam mislila toliko unaprijed." "Očigledno nisi", reče Irene.

"Znaš koliko mrziš voziti. Jedva izlaziš iz kuće." "Netko se mora žrtvovati."

Gail se nasmijala. Irene je konačno imala nekakvu konkretnu brigu. "Majko, tjednima već nisi vesela."

"Vesela? O čemu to pričaš? Užasnuta sam onim što ti se desilo." Uzela je zdjele. "Čekaj dok shvatiš. Čekaj dok budeš sama u krevetu svake noći, vidjet ćeš."

149

Irene je sjela na pod do Karen, polako se spustivši, stavljajući papirnate salvete u krilo. Zagrlila je Karen kao da ju je upravo izvukla iz ruševina poslije potresa, tada su njih dvije pojele sladoled, gledajući televiziju.

Neprimijećena, Gail je izašla van, trava u dvorištu joj je vlažila tenisice. Stala je na betonski rub zida. Zaljev ga je lagano dodirivao, gotovo mrtva tišina. Na jugu se linija oblaka prostirala preko mračnog neba.

Bilo je lako razmišljati kako je Renee sama sebi prerezala zapešća. Bilo je u tome nekakve pravde - ako ne božanske pravde, onda barem ravnoteže. Niste mogli živjeti kao Renee i izvući se. Samoubojstvo je imalo smisla. Ubojstvo nije ulazilo u jednadžbu. Bila je to nesreća, kao udar groma ili pad drveta.

Gail nikada nije željela da Renee umre - to je bila grozna krajnost - samo je željela, povremeno, da Renee dobije ono što zaslužuje. Da joj sportski auto zarda; da se udeblja dvadeset pet kila; da je muškarci prestanu željeti; da konačno shvati.

Bilo je lako pretpostaviti da je negdje tamo na kraju puta, ispod mjeseca, sa žiletom u rukama, Renee konačno shvatila da je bila u krivu.

Ruku raširenih radi ravnoteže, Gail je hodala po zidu, pitajući se kako je mogla unaprijed donositi zaključke. Nije poznavala Renee. Izmisllila je detalje koji su joj odgovarali, kao način dokazivanja vlastite vrline. Ona, koja nikada nije napravila pogrešan korak u životu. Uspješna na poslu, sretan dom, brižan muž. Kao da je to bila istina. Bilo je više istine u Reneeinom smijehu. U filetima za dvanaest dolara, vođenju ljubavi u muzeju i glinenoj jelenjoj maski.

Da je barem istinu lako naći. Gail nije imala pojma gdje se istina nalazi, samo je znala da se nikada nije potrudila pronaći je. Gail je na ramenu osjetila kišnu kap, zatim još jednu. Prestala je hodati. Kiša se prostirala preko vode kao siva zavjesa.

150

jedanaest

Kada je tajnica Anthonyja Quintane u 1 i 30 popodne uvela Gail u njegov ured, odmah je zamijetila pukućstvo od crne kože i debeli sivi tepih. Anthony i drugi čovjek - Carlos - okrenuli su se iza staklenog zida. Pored njih je Gail vidjela atrij, zeleni, s tropskim biljkama i cvijećem. Mala fontana lagano se spuštala niz grubo kamenje.

Anthony je prešao ured. "Gail, uđi." Odveo ju je do složenih kožnih stolica koje su gledale prema prozorima. "Ovo je moj rođak, Carlos Pedrosa. Carlos, Gail Connor."

"Drago mi je", reče ona. "Kako ste?"

Prsti koji su je na trenutak dotakli kod Gail su izazvali pomisao da Carlos Pedrosa nikada u životu nije zamahnuo čekićem. Njegova je košulja - otvorena kod vrata - bila lagano prevučena preko njegova trbuha. Nosio je moderno naborano odijelo. Nasmijao joj se, bijeli zubi u kratkoj bradi. Imao je pogled nekoga tko je navikao na tulume koji traju cijelu noć. Gail je mogla vidjeti zašto je privukao Renee.

Dok je sjedala, stavila je aktovku na pod pored hrpe poliranog mramora koji je služio kao stol. Izvadila je spis na kojemu je pisalo: "Pedrosa, Darden vs."

Anthony je uzeo stolicu s njene lijeve strane, okrenutu prema Carlosu. Opušteno su razgovarali.

Ranije to jutro razgovarala je preko telefona s Anthonyjevom tajnicom. Molim vas, recite gospodinu Quintani da se nećemo moći naći u podne. Imam hitan slučaj, jako mi je žao. Gail je odlučila da je kukavički sendvič od tune bolji nego egzotični jelovnik u Yuci.

151

Sada je Anthony otvarao spis, jednim je kažiprstom otvorio korice. Danas je nosio zlatni i dijamantni prsten i odijelo boje čokolade. U spisima su bili kompjutorski ispisani dokumenti. Izvadio ih je i pogledao Gail. Oči su mu bile iste boje kao i odijelo.

Gail je posegnula u aktovku za svojim bilješkama.

Anthony reče: "Ovo je prijedlog nagodbe koji treba predložiti sudu. Dobila si kopiju toga faxom, zar ne?"

"Jesam." Ispravila je noge i nagnula se naprijed, gledajući prvu stranicu, pa onda drugu. Pokazala je prstom. "Ovaj propis bi trebao glasiti: 'ne uključujući materijalne osobe i druge potencijalne osobe s pravom retencije'."

Anthony se primaknuo bliže kako bi to našao, škljocajući svojim zlatnim penkalom. Rukavom joj je dotaknuo ruku. "Gdje? Da, vidim." Dodao je riječi plavom tintom. Ona je stavila kvačicu pored propisa u svojim bilješkama.

Visoki ton začuo se iz blizine Carlosovog remena. Gurnuo je jaknu i ugasio ga, te nastavio buljiti kroz prozor. Izgledao je kao da mu je dosadno.

Ona se vratila dokumentima, pregledavajući dobrovoljni prekid i otpust zahtjeva. Zadnje strane bile su završni dokumenti, uzorci dokumenata koji će vlasništvo prenijeti na Dardenove. Pripremila ih je imovinska kompanija Vista. Činilo se malo vjerojatnim da je Renee obavila ovu vrstu posla, pripremajući završne dokumente. Ili da je u Visti izdržala godinu dana, a da je ne otpuste.

"Moji klijenti bi željeli završiti s ovim krajem mjeseca", reče ona.

"Možemo to napraviti sljedeći tjedan", reče Carlos. "Što prije to bolje." Gail je zapazila da Carlos govori bez stranog naglaska; ako nije rođen ovdje, sigurno je došao kao malo dijete.

"Prema prijedlogu nagodbe", reče ona polako: "imamo do trideset dana ..."

"Tony, što je ovo?" Prebacujući se na španjolski, postavio je pitanje koje je za Gail bilo prebrzo da bi razumjela.

Anthony je odgovorio na engleskom: "Zato što prvo trebamo odobrenje suda, a to traje."

Gail je pomaknula dokumente sebi s lijeve strane. "Sve drugo je u redu", reče ona.

152

"Dobro." Anthony je podignuo telefon s malog stola između stolica i pritisnuo gumb, govoreći svojoj tajnici da dođe na trenutak.

Gail je polako postajalo sve jasnije, kako joj je tijelo klizilo dublje u meki kožni namještaj Anthonyja Quintane, shvatila je da prošlotjedna šetnja niz ulicu Flagler nije bila slučajna. Mesne pite i voćni kupovi, te lagani flert. Za desert nagodba. Od trenutka kada joj je na vratima stisnuo ruku, Anthonyjevo je ponašanje bilo poslovno, ništa više. Slučaj Darden bio je još samo jedan završeni posao. Slučaj gotov. Osjećala se malo glupo. I u pravu što je danas otkazala ručak.

Ponovo se začuo Carlosov beeper. Posegnuo je za malom crnom kutijicom oko pasa. "Momci, momci, dajte mi da predahnem." Lagano se nasmijao. "Nikada nemaš mira." Kutijica je utihnula.

Ponovo se smjestio, raširenih ruku, otvorenog sako. Jedno je stopalo bilo na njegovom koljenu, skakalo je gore dolje. Nosio je blijedoplave cipele s tankim džonovima, na peti je bila tamna mrlja od vožnje.

Gail reče: "Moji će klijenti htjeti policu vlasnika, kao što je navedeno u ugovoru."

"Više ne idemo po ugovoru." "Neka uzmu", reče Anthony.

"Cono!" Carlos je epitet izgovorio tako tiho da ga je Gail jedva čula. Noga mu je prestala skakati. "Kupcima obično dajemo i bocu šampanjca. Koji žele, Dom Perignon?"

Gail reče: "To bi bilo divno. Hvala."

Kada je ušla tajnica, Anthony joj je pokazao gdje treba napraviti izmjene.

Nakon što je otišla, Carlos se nakašljao u šaku, zatim sjeo i tiho promatrao Gail. Oko njegove ruke visjela je podebela zlatna narukvica na kojoj je bio sat.

"Izgledate kao Renee. Ne, stvarno. Mislim, ne baš točno kao ona, ali vidi se da ste sestre. Usta i brada." Napravio je rukom gestu oko svoje brade. "Zar ne izgleda kao Renee? Što ti misliš, Tony?"

Anthonyjevo se mišljenje nije moglo prozrijeti.

Carlos je povjerljivo govorio. "Bila je ... Renee je stvarno bila nešto. Potpuno me šokiralo, znate, ono što se desilo?"

153

Gail je promrmljala odgovarajuće riječi i zatim shvatila da ne može skinuti pogled s ovog čovjeka. Renee je spavala s njim. Uputila se u ... što god da su radili u njenoj spavaćoj sobi. Porno video kazete i uzdasi ekstaze. Ili smijeh, vjerojatnije, poznavajući Renee.

Skupljajući stranice svojih bilješki i savijajući ih, pogledala je Anthonyja. Zatim je spustila bilješke u svoju aktovku. "Gospodine Pedrosa ..."

"Carlos." Izvadio je iz svoje torbe prenosivi telefon, tanki crni, koji se otvarao kao lisnica. Nikada nije vidjela tako mali telefon. Nasmijala se. "Carlos. Još jedna stvar. Sudac Strickland mi je rekao da je voljan prodati za 1300 po rali, pet posto manje, hipoteka od osam posto na dvadeset godina. Mogu sastaviti ugovor, ako vam sve ovo odgovara."

Čula je Anthonyja kako kaže: "Na koje to zemljište misliš?" Dok je ustajala, Carlos je mahnuo rukom da zaboravi. "To nema veze s ovim slučajem. Kompanija prodaje dio zemljišta." Podigao je telefon. "Oprostite mi na trenutak." Razgovarao je preko ramena s Gail dok je ukucavao brojeve. "Čut ću se s Benom ovaj tjedan."

Gail je pogledala Anthonyja. Nije mislila da će prodaja za njega predstavljati potpunu novost. "Ben Strickland je rodak moje maj »

ke. "Da", reče on, kao da je to već znao. Gail je pretpostavljala da mu je Renee rekla. On je promatrao Carlosa koji je stajao pored zida atrija, jednom rukom u džepu, s telefonom na uhu.

Carlos je malo skakutao na prstima. "Oye, Bernardo. Es Carlos. Que pasa?"

Gail sve do sada nije primijetila napetost između njih. I sada se sjetila čudne scene ispred pogrebnog poduzeća. Anthony nije stisnuo Carlosu ruku. Nisu se jedan drugome približili na više od metar i pol. Znatiželjna, htjela je čeprkati po tome i vidjeti što će se desiti. Obojica su poznavali Renee. Renee je Carlosa upoznala s Benom.

Rekla je Anthonyju: "Pedrosa Development želi ugovor na tri stotine rali."

Kada je Carlos završio sa svojim telefonskim razgovorom, Anthony reče: "Zašto želiš kupiti toliko zemljište?"

154

"Da gradimo, što drugo? To nam je posao. Gradimo kuće." Nekakva hladna pomisao prostrujala je kroz Anthonyjeve oči.

Držao je pogled na Carlosu. "Koja je ukupna cijena?"

"Ovisi o tome koliko dobijem rali. Ne brinite." Nije se odmaknuo od staklenog zida i bio je u sjeni naspram vanjskog svjetla. "Recite sucu da je u redu, ali da ću ga nazvati."

"Možete nazvati mene", reče Gail. "Ja ću to obraditi."

"U redu. Dajte mi svoju posjetnicu." Došao je preko sobe. Kada je preko stola pružila Carlosu karticu, držala je pogled na njegovu licu. "Trebate znati da sudac nije sretan što ima tako veliku hipoteku. Zabrinut je da kompanija nema gotovine za odgovarajuću uplatu."

Carlos je okrenuo karticu među prstima. "Ovo nije razgovor koji bih sada htio voditi."

Gail ga je nevino pogledala. "Oh, žao mi je. Mislila sam da je gospodin Quintana vaš kompanijski zastupnik."

"Ne." Carlos je pogledao Anthonyja, koji je sjedio gledajući ga poluzatvorenih očiju. "To je Raul Ferrer. Tony je samo obradio ovu stvar, slučaj Darden, i to je sve."

Anthony reče: "Je li Ernesto odobrio ovu kupovinu?"

Carlos je podigao ruku, pokazujući kao da ne može odlučiti što će reći. Odjednom je brzo progovorio na španjolskom. Smijao se, ali Gail to nije smatrala ozbiljnim.

Anthony tiho reče: "Engleski, molim te."

"Oprostite", reče Carlos, gledajući u Gail. "Ponekad zaboravim." Stavio je telefon natrag u svoju kožnu torbu.

"Biste li više voljeli o ovome privatno razgovarati?" reče ona. "Ne, nije potrebno." Anthony je podigao pogled. "Sjedni, Carlos. Našoj gošći je neugodno."

Carlos je sjeo, gledajući kroz vrata, čekajući da se na njima pojavi tajnica.

"Gail, trebala bi znati", reče Anthony, "da ugovore za kupovinu nekretnina može potpisati samo Ernesto Pedrosa; kao predsjednik Pedrosa Development."

Carlos je okrenuo glavu. "Tony ..." Nešto je promrmljao i zatim rekao Gail: "Raul Ferrer će napisati ugovor, a Ernesto ga može potpisati."

"Ben hoće da priprelim papire", reče ona.

155

"To se inače tako ne radi." "On hoće da se tako napravi."

Carlos reče: "U redu. Zovite me kada bude spremno." Uzeo je posjetnicu iz držača u džepu kaputa. "Tu je i broj mojeg beepera. Možete me zvati na beeper kada god želite."

"Bilo bi bolje", reče Anthony, "kada bi gospođica Connor sama odnijela papire Ernestu. Možda ima nekih pitanja."

"Este no tiene nada que ver contigo, Tony." Nothing to do with you.

"Es mi asunto mientras que el sea mi abuelo. Yo no voy a -" To je moj posao ... moj djed. Gail ostalo nije mogla razumjeti.

"Por favor!" reče ona, prekidajući Carlosa. Oba su je muškarca pogledala.

"Da. Vjerujem da bi bilo bolje da razgovaram izravno s Ernestom Pedrosom."

Nakon što je Carlos otišao, obećavajući da će opremu s imanja Dardenovih maknuti u roku od dvadeset četiri sata, Anthony je zatvorio vrata ureda.

"Hvala što si ostala", reče on.

Gail je kimnula glavom, sumnjajući da Anthony želi razjasniti neke detalje slučaja Darden, kao što je rekao. Gledala ga je kako spušta spise na stol. Čudno oblikovan stol - crni trokut sa zaobljenim uglovima, položen na zaobljeno staklo. Svjetlo je dolazilo odnekuda ispod, stvarajući impresiju da je stol, ultramoderna crvena lampa i da svi lijepo složeni spisi i papiri mogu odlebdjeti gore prema stropu.

Anthony ju je pratio kada je krenula kroz ured prema atriju. Mislila je kako je ovo u zgradi zajednički prostor, ali nije bilo nikoga drugog. Na zidu, dva i pol metra od prozora, rastao je fikus.

"Pošalji svog dekoratera do mene", reče ona. "Da ja imam ovakav ured, živjela bih u njemu."

Posegnuo je otvoriti bravicu. Uz guranje jedna od staklenih ploha glatko se otkotrljala na kotačima u šini. Gail je sada mogla čuti klokot fontane, muzičku ritmiku vode na kamenju.

"Nekad sam i spavao ovdje", reče on: "kada sam pripremao slučaj." Pokazao je prema dugom crnom kauču blizu uredskih vrata. "Ja živim na Key Biscaynu, ovako je lakše."

Gail je skinula pogled s kauča. "O čemu si htio razgovarati?"

156

Anthony se nehajno naslonio na staklo. "Kada si saznala da moj rodak želi kupiti zemljište od suca Stricklanda?"

"Prije nekoliko tjedana." Nastavio ju je gledati.

Rekla je: "Mislila sam da znaš." "Carlos mi ne govori sve što radi." "Očito."

"Možeš li o tome razgovarati sa mnom?" "Sumnjam da bi Carlos to odobrio", reče Gail. "Nisi njegov zastupnik."

"A ti jesi?"

Anthony se nasmijao. "Dobro kažeš."

"Razborito", reče Gail, zatim dodade. "Zapravo, nema se što reći. Carlos želi kupiti komad zemljišta mog rođaka, suca Stricklanda, zapadno od Krome Avenije. Ben ima oko dvije tisuće rali, sveukupno. Znao je ići tamo loviti. Više ne ide. Ono što je pristupačno ograđeno je žicom i ima pse koji lutaju okolo, ponekad se hrane mogućim uljezima. Ne mogu zamisliti travnjake i male kućice s tri spavaće sobe, ali Carlos je rekao Benu da baš to namjerava napraviti."

Anthony je malo pretresao glavom. "Kako može? Zar to nije močvarno područje?"

"Bena nije briga za poslovne poteze tvoga rođaka, samo za njegov bankovni račun. I to ga muči. Carlos želi položiti oko dva dolara." Došla je do stolice u kojoj je prije sjedio Anthony i sjela postrance, licem prema njemu.

Rekao je: "Koliko već dugo traju ovi pregovori?"

"Koliko ja znam, Carlos je kontaktirao Bena nekoliko tjedana prije Reneeine smrti. Ona ih je zapravo upoznala." Gail je zapitala: "Protiviš se kupnji?"

"Nisam siguran."

Promatrala ga je, te rekla: "Vjerojatno bih se složila s Carlosom da se to tebe ne tiče, ali iskreno, ne želim da Ben izgubi novce ako do ugovora o prodaji dođe. Ti si u boljem položaju od mene da to provj eris.

Činilo se kao da Anthony sluša fontanu u uglu atrija. Napokon se okrenuo prema Gail. "Možeš li prijedlog dostaviti ovaj tjedan?"

157

"Da, mislim da mogu. Ali, neće biti s Benovim potpisom." "Jedna od mojih tetki ima zabavu u kući moga djeda sljedeći

petak navečer. Carlos će biti tamo. I ja također. Možeš donijeti ugovor." Govorio je opušteno, ali je Gail osjetila da mu je njen odgovor bitan. Nakon sekunde, dodao je: "Obiteljski skup, pa, ako želiš, možeš dovesti i muža."

"Ne mogu zamisliti da bi gospodin Pedrosa htio da mu se smeta za vrijeme obiteljskog skupa."

"Bit će mu drago. I nemoj se brinuti oko dolaska u njegovu kuću. Imao je lani lagani moždani udar i rijetko izlazi. Većinu posla vodi iz kuće." Anthony je podigao obrve. "Da li ti to odgovara? Živi ovdje u Coral Gables."

Gail je naslućivala smisao ovoga. Iz nekih samo njemu poznatih razloga, Anthony nije htio da Carlos dođe kod starog sam. Htio je biti tamo, a Gail bi mu s papirima to osigurala.

Rekla je: "Morat ću nazvati Carlosa i reći mu." Anthony je kimnuo u znak pristanka.

Gail je stavila aktovku na stol i otvorila je, sjedajući kako bi spremila kopije potpisanih papira slučaja Darden. "Hvala Bogu da je ovaj slučaj gotov. Ako budem imala problema s određivanjem datuma završne rasprave, mogu li nazvati?"

"Naravno", reče Anthony, ne uzvraćajući smiješak. Kada je Gail posegnula za torbicom, rekao je: "Čekaj. Ima još nešto."

Sjeo je u stolicu nasuprot njoj, gledajući je. Nakon sekunde ili dvije, Gail reče: "Što?"

"Sa mnom je jutros razgovarao detektiv za ubojstva iz MetroDade."

"Stvarno. Sigurno narednik Britton." Pustila je da joj remen od torbice sklizne niz rame. "Što te je pitao?"

"Rutinske stvari. Što znam o Renee, kakva je bila, tko su joj prijatelji, tko neprijatelji. Vidim da si svjesna toga."

Gail se lagano nasmijala. "Sasvim svjesna." "Mogu li znati kakve dokaze ima? Znaš li?"

"Kaže da žilet nije nađen dovoljno blizu tijela i nije bilo znakova oklijevanja." Gail je zastala. "To znači ..."

Kimnuo je glavom. "Znam što su znakovi oklijevanja. Što drugo."

158

Malo se je odmarala u stolici, sjećajući se da je razgovarala s čovjekom koji je tečno govorio jezikom kriminalne obrade. "Ništa. Nikakvih dokaza. Samo pretpostavka da nije vrsta osobe koja bi to sama sebi napravila."

"Ima li teoriju tko je onda to napravio?" Protresla je glavom. "Ako ima, nije mi rekao."

Anthony nije trebao znati za pisma koja je Dave slao Renee, koja su Brittona toliko fascinirala. Ili nasljedstvo. Ili čak za Reneein put s Bahama u društvu s krijumčarima droge. Ništa od toga nije značilo ubojstvo. Ona reče: "Koliko si dobro poznavao moju se »
stru? Tamne smeđe oči gledale su u njeno lice, netremice, zatim je lagano slegnuo ramenima. "Bili smo prijatelji."

"Ne tako bliski kao Carlos."

Nazirao se smiješak. "Ne. Oni su se bolje poznavali. Pitaš me za mišljenje o vjerojatnosti samoubojstva? Rekao sam Franku Brittonu da ne znam."

"Što bi rekao meni?"

"Ah." Anthony je na trenutak razmišljao. "Rekao bih ti da se slažem s njim." Gledao je njenu reakciju. "Renee je imala ... Kako da to kažem? Zanimalo ju je sve. Razgovarala bi s potpunim strancima i oni bi joj drage volje odgovarali. Imala je malo kočnica i nikakvih pretenzija. Mislim da joj je život bio previše zanimljiv da bi ga napuštala. Ne, ne vjerujem da se ubila. Sljedeće je pitanje očito. Što se toga tiče, stvarno ne znam."

"Ali, bila je tako nesretna. Ona ..."

Naslanjajući se napred, Gail je stavila ruke na koljena.

"Ovo je zbunjujuće. Svi imaju mišljenje o Renee i niti jedno se ne slaže. Mislila sam da je poznajem."

Anthony je još uvijek gledao Gail, svjetlo iz otvorenih prozora padalo mu je na lice. "Sjećam se fotografije vas dvije na ljuljački." "Da. Moja je majka sada drži u spavaćoj sobi."

Rekao je: "Kada sam živio na Kubi imao sam najboljeg prijatelja, Juanita. Otišao sam kao dječak i nisam ga vidio preko dvadesetpet godina. Napokon je došao u SAD i ušao u moj ured, ravno kroz ona vrata. Odmah sam ga prepoznao. Sada je ćelav i debeo, ali prepoznao sam ga."

159

Gail se nasmijala. "Lijepa priča."

Njegova se ruka podigla iz krila i pala natrag. "Samo to. Možda i nije točno."

Otratio ju je do vrata. "Tisuću šesto četrdeset i dva Malaguena", reče on. "To je adresa mog djeda. Mogu ti dati upute."

"Ne moraš. Znam ulicu." Od hrpe ulica u Coral Gables sa španjolskim imenima - Alhambra, Granada, Cordova - ova je bila na glasu kao ulica koju je pronaći, a još teže sebi priuštiti. "Jako lijepo", reče ona. "Mislim da su mi gradski oci jednom dopustili da se vozim po njoj, i to kada sam išla popraviti naš Rolls-Royce."

Po prvi puta se nasmijao, raspoloženje mu se promijenilo. "Vidjet ćeš da je moj djed jednostavan čovjek."

"Jednostavan čovjek sa zastavom izbušenom mecima iznad svog stola. Hoćemo li biti u njegovoj radnoj sobi? Moram vidjeti jesi li izmislio to da mu stol gleda prema Havani."

"Ne, istina je. Pitaj ga."

"Možda i budem. Vidimo se oko sedam i trideset. Imam neke obiteljske obveze, ali trebala bih doći dotad." Prebacila je aktovku i ispružila drugu ruku.

Njegov je stisak bio jak, prsti topli oko njenih. Nije bila vrsta ruke koja je držala čekić ili tenis reket, pomislila je. Više vrsta ruke koja vadi čep iz boce šampanjca.

Odmaknula se, čekajući da on otvori vrata.

Nije to napravio. "Žao mi je što su te tvoji klijenti zadržali za ručak", reče on. "Veselio sam se tome."

"Ja također." Gail se nasmijala. "Pa, dobro. Što se može? Takve stvari se dešavaju."

Lagano je dignuo obrve, okrenuo bravu i rekao kako joj niti malo ne vjeruje.

Ured Charlene Marks bio je na sedmom katu Dadeland Towersa, na južnom gradskom rubu Miamijsa. Ovo popodne ona i Gail su dizalom išle prema O'Herlihy Pubu na prvom katu zgrade. Našle su mjesto odostraga. O'Herlihy je imao pedeset vrsta uvoznih piva, a konobari su bili u prugastim keceljama i vrtili koktele kao palice. U četiri i trideset tek se počelo puniti happy-hour gomilom u odijelima.

Charlene je vadila dva Tylenola iz kutijice veličine torbice. "Vidi, nije tako loše. Preboljet ćeš to, kunem se."

160

Gail ih je popila s ostatkom vina. "Nisam mislila da će biti tako pohlepan."

"Ne bih krivila Davea. Kriv je Joe Erwin, onaj pokvareni gad. Uvijek počinje s ogromnim zahtjevima. Ne brini. Neću dopustiti da te prevari."

Gail je to znala. Charlene je bila čvrsta.

Pričali su da nosi pištolj, da je jednom upucala klijenta kada se ovaj bunio zbog njene naknade. "Smiješno", govorila je ona, no tako da bi vas ostavio da razmišljate. Ali, bila je istina, Gail je bila sigurna, kada je Charlene Marks tužiteljica, na završnim bi raspravama nosila kraću suknju i naginjala se prema poroti s ogrlicom na kojoj je malim zlatnim slovima pisalo K-R-I-V. Pričalo se da su ona i sadašnji guverner ljubavnici.

Malo prije nego je Gail stigla na sastanak, Charlene je razgovarala s Daveovim zastupnikom. Erwin je prikazao Davea kao čovjeka gotovo bez novčića, a Gail kao bogatu nasljednicu. Tražio je posao i pola kuće. Što se Karen tiče, očekivao je podjelu skrbnštva, otac da ima kćerku koji vikend, praznike i rodendane, plus mjesec dana ljetni.

Gail se nije previše brinula o Joe Erwinu. Neki su je muškarci, koje je Charlene Marks samljela, zvali nametljivom, kujom i lezbijkom. Nikada je nisu zvali gubitnicom.

Sada je Charlene ispunjavala svoj notes bilješkama. Okrenula je novu stranicu. "Barem ne moramo tražiti tvoje djevojačko ime natrag. Pametno što si ga zadržala. Ja sam se udavala četiri puta. Da sam uzimala njihova imena zvali bi me Charlene Marks Steinfeld Brown Lidsky DeMarco."

Charlenein je smijeh nestao kada je Gail naslonila glavu na separe. Charlene je penkalom lupkala po praznoj čaši. "Mislim da trebaš punjenje."

"Bože, ne, pala bih na dupe. Večeras moram pregledati šest spisa." "Zar ti još nije jasno? Vaši vas partneri iskorištavaju kao robove. Osobito žene."

"Pa, Charlene. Neki od nas planiraju jednog dana imati svoje robove."

"Ako prije toga ne padneš mrtva." Nagnula je čašu i onda se zagledala u Gail. "Koji je problem između tebe i Davea? Stvarno. Nisi mi ništa rekla."

161

Gail je na trenutak razmišljala. "Ništa što bi mogla naglasiti. Samo ideš, kao i drugi ljudi i misliš da je sve u redu. Onda jedan dan nije. Osim što ti toga nisi svjesna. Možda je Reneeina smrt u Daveu probudila osjećaj smrtnosti, ne znam."

Charlene je prednjim zubima izvukla maslinu s čačkalice svog koktela. "Znam da ga nema tek dva dana, ali ti si dobro, zar ne?" "Dobro sam. Trebala bi biti tužna, ali nisam. Možda sam uvijek znala da će do toga doći, ali si to nisam htjela priznati." Nasmijala se. "Moj je ego povrijeđen više od bilo čega."

"Ne osjećaj se čudno. Pola žena Amerike izbacilo bi, da može, svoje muževe van. Ja znam."

Gail je pogledala na sat. "Moram ići. Karen će uskoro doći doma."

Charlene je uzela račun prije nego Gail. "Ne, ne. Kada dobiješ to kraljevsko nasljedstvo o kojem priča Erwin, onda ćeš mi platiti piće." Ostavila je dvadeseticu na stolu.

Prošle su jedna za drugom pored bara uz koje je bila glasna grupa, većinom muškaraca. Jedan ili dvojica su prepoznali Charlene. Mahnula im je i nasmijala se, izbjegavajući razgovor.

Govorila je Gail u uho. "Muškarci su dobri za neke stvari, brak nije s njimanije nužan. Hoćeš savjet? Idi zabavi se. Kupi kutiju kondoma i nekoliko boca vina i iznajmi hotelsku sobu na South Beachu."

Gail se nasmijala.

"Ozbiljno. To pročišćava um."

Kako je Gail pregledavala poštu, gledala je Karen kako sebi sprema užinu. Otvara i zatvara kutiju s keksima, dva keksa stavlja na salvetu. Nalijeva čašu mlijeka, briše malo što je prolila.

Kako je bila samostalna. Gail je tako rijetko bila kod kuće u pet sati da bi to primijetila.

Crveno je svjetlo na automatskoj tajnici bljeskalo. Pritisnula je gumb. Traka je škljocnula i zatim odvrtila poruku. "Ovdje Blockbuster Video. Imate još uvijek naše kazete ..."

Gail je pustila da se stroj odvrti. Prošlu nedjelju Dave nije došao po Karen, objašnjavajući da se mora srediti. Gail je znala što radi: laže dok se Karen ne smiri.

162

Karen je to dobro podnijela, mislila je Gail. "Hoćete li se ti i tata razvesti?" Znala je tu riječ. Roditelji nekoliko njenih prijateljica bili su razvedeni, ponovno oženjeni, ili žive u svim mogućim kombinacijama.

Zadnja je poruka bila Daveova. "Nazovi me u marinu. Važno je."

Gail je pričekala dok Karen nije uzela kekse u dnevni boravak i upalila televizor.

"Gail ovdje", rekla je nakon što se Dave javio. "Upravo sam došla doma. Imala sam popodne sastanak sa svojom zastupnicom." Uslijedila je momentalna tišina. "Gail, žao mi je zbog svega » ovoga. "Joe Erwin ne misli tako."

Čula ga je kako lagano uzdiše. "Sve ćemo srediti. Gledaj, zvao sam zbog nečeg drugog. Danas me je posjetio policajac Britton. Bio je tu u subotu, a onda opet danas. Na kraju sam mu rekao da se gubi. Slušaj, što si mu rekla o tome da sam ja vozio Renee doma nakon Ireneinog rođendana?"

Gail je povukla stolicu i sjela. "Samo to da si vozio njen auto i zatim se vratio doma u taksiju."

"Što si rekla, kada sam došao doma?" "Ne sjećam se."

"U redu." Na liniji je bila tišina. Zatim Dave reče: "Ja sam mu rekao da je bilo poslije ponoći. Možda sam pogriješio."

"Nemam pojma. Bila sam jedva budna."

"To je bilo drugi put. Prvi put sam šetao malo po Groveu i došao doma oko deset i trideset. Tvog auta nije bilo. Onda sam opet izašao. Da budem iskren, nije mi se ostajalo doma, zbog tvog raspoloženja.

"Čekaj malo. Nisam sigurna da razumijem."

"Dvaput sam došao doma, Gail. Prvi put oko deset i trideset, ali tebe tamo nije bilo. Gdje si bila?"

Gail je ustala, razvlačeći žicu telefona kako bi bila sigurna da je Karen ispred televizora. "Kod Renee. Samo sam se provozala da vidim je li budna. Htjela sam razgovarati s njom, ali sam odustala. Sjedila sam nekoliko minuta u autu i onda došla doma."

"Isuse. Zašto mi to prije nisi rekla?"

163

"Nisam razmišljala o tome. I ništa nije bilo. Nisam čak ni izašla iz auta."

"Znaš kako to izgleda? Nemoj to spominjati Brittonu, kažem ti." Preko telefona je uslijedila tišina. Tada Dave reče: "Ako netko pita, došao sam doma oko jedanaest. Otišli smo u krevet."

Gail je čula buku crtića na televiziji, Karenin smijeh. "Gail, jesi još tamo?"

"Da. "Bit će u redu. Slušaj, je li Karen tu?" Gail ju je pozvala na telefon.

Dok je Karen razgovarala s ocem - činila se je malo formalnom Gail je stajala kod otvorenih vrata hladnjaka i gledala unutra. Blizu jedanaest, Renee je već bila doma. Auto je bio na njenom mjestu za parkiranje. Kuhinjsko je svjetlo gorjelo. Tko je onda bio s njom? Što su radili? Da je Gail tamo ostala još koju minutu ... Okrenula se kada je začula škljoc telefona. Karen je spustila slušalicu.

"Jesi li lijepo popričala s tatom?" "Jesam."

"Što kažeš na McDonald's, večeras?" Karen je slegnula ramenima.

Gail je prešla kuhinju kako bi uzela ključeve od auta. "Hajde. Idemo van." Sagnula se kako bi poljubila Karen u tjeme. "Nemaš nikakvu zadaću, zar ne?"

"Pa..." Karen se nasmijala. "Imam i ja. Kasnije ćemo to."

Gail je ostavila hrpu spisa na šanku.

164

dvanaest

Broj 1642 prostirao se na dva zemljišta na kraju Avenije Malaguena, uske ulice pune drvećai dugih prilaznih puteva. Dok je prolazila željeznu kapiju Ernesta Pedrose, Gail je ugledala dvokatnicu pokrivenu crvenim crijepom. Auti su blokirali prilaznu cestu i nalazili su se uz pločnike u oba smjera. Morala je proći jedan i pol blok prije nego je našla prazni travnati teren koji nije bio na uređenom dvorištu.

Na ulaznim je vratima Gail pritisnula zvonce, te malo pričekala. Odnekuda je dopirala salsa glazba. U grmlju ispod prednjih prozora cvrčali su cvrčci. Začuła je glasan smijeh, glasove na španjolskom. Kuckanje peta po pločicama. Tada su se vrata otvorila.

Lijepa, tamnokosa žena, koja se ukazala, imala je na licu osmijeh. "Buenas", rekla je polako, uzimajući Gailino poslovno odijelo i aktovku. Glazba je sada bil glasnija.

"Soy Gail Connor. Umm. Senor Antonio Quintana esta agui?" Žena se nasmijala kao da je trebala znati. "Ah, si, entre. Perdoneme. Senora Connor." Povukla je Gail unutra i zatvorila vrata. Još španjolskog.

"~ Usted habla ingles?"

Žena se vedro nasmijala. "Svakako. Oprostite zbog ovoga. Ja sam Anthonyjeva rođakinja Elena. Rekao je da dolazite. Naći ćemo ga. Mami, ahora vengo." Starijoj ženi koja je a još tri sjedila na kauču rekla je da će se vratiti. "Hajde, vidjela sam ga prije minutu."

Vodila je Gail kroz veliku sobu s teškim namještajem i visokim stropom, zatim niz hodnik, ljudi su dolazili i prolazili. Mala djevojčica s dudom na traci promtrala je kako Gail prolazi brzo pored Elene.

165

"Vi živite ovdje?" zapitala je Gail.

Elena ju je pogledala. "Ja? Ne, nekada jesam. Udala sam se prije prilično godina."

Glazba se promijenila s instrumentalne na vokalnu. To mora biti glazba uživo, shvatila je Gail. Prošli su ogromnu kuhinju, redovi lonaca bili su iznad glave, žene su prale tanjure, osjećao se fini miris pečene svinjetine i češnjaka. Napokon je hodnik završavao dvorištem u kojem je bilo stotinjak ljudi - smijali su se, pričali, punili tanjure kod stola kratog hranom. I ples. Drugi kraj dvorišta pretvoren je u plesni podij.

Na maloj se platformi nalazio bend. Četiri muškarca u frakovima - klavijature, gitara, conga bubnjevi, truba - pratilo je pjevača čiji su se bokovi i noge pomicali kao da stoji na kugličnim ležajevima. Nosio je bijelo odijelo sa širokim ramenima i svijetlozelenu košulju. Njegova je crna kosa bila vezana u mali rep.

"Gospođice Connor?"

Gail nije bila svjesna da se zaustavila. Elena je pokazala prstom. "Anthony je tamo negdje."

Probijale su se kroz gužvu, Elenina je žuta svilená haljina skakala gore dolje dok je tapkala u svojim visokim petama. Gotovo sve su žene ovdje nosile stvari koje su naglašavale crte njihovih tijela. Elena je stala pozdraviti nekoga. "Gisela, ~que tal?" Pritisule su desni obraz jedan uz drugi, poljubac je ostao u zraku. Gailin se pogled vratio na bend.

Renee je u srednjoj školi hodala s Latinoamerikancem. Plesali su merengue u Ireneinoj kuhinji uz glasno otvoren radio. Pjesma Wilfrido Vargasa, zapamtila je Gail. Oboje, Renee i dječak, bili su mali i graciozni. Uzdignutih ramena, uspravnih leđa. Njegova ruka oko Reneeinog struka, njegovi prsti na njenom ramenu. Okretali su se unatrag i okolo, nošeni konstantnim ritmom. Pokušao je pokazati Gail, dvadeset centimetara višoj. Ona se okrenula u krivom smjeru i stala mu na nogu. Smijući se, Renee je pružila ruke. Osjeti to, gusko. Nemoj misliti. Samo se kreći u ritmu.

U dvorištu Ernesta Pedrose pjevač.u bijelom odijelu primaknuo je mikrofon bliže ustima, riječi su curile kao tekućina. Morena, que no me trates asi. Ay, mami, ~porque me duelas a mi?

Elena je ponovno primila Gail za lakat. "Tu je. Vidjela sam ga prije minutu. Da. Eno ga."

166

Gail je očekivala - gotovo se nadala - da će ga naći kako pleše. Ali on je stajao u grupi drugih muškaraca s pićem u ruci, skinuo je sako i kragna mu je bila otvorena. Vidio ju je i nasmijao se. Njegov je pogled brzo

prešao na ljude iza nje, zatim ponovno na njeno lice. Ignorirajući njenu pruženu ruku, lagano ju je poljubio u obraz.

Znala je, uz iznenađan osjećaj užitka, da je tražio Davea i da mu je bilo drago što je došla sama. Uzeo ju je za ruku i maknuo s puta nekim tinejdžerima koji su plesali.

"Ovo je odlična zabava", reče ona, lagano se smijući. "Kojim povodom?"

Nagnuo se bliže kako bi ga mogla čuti. "Sedamdeseti rođendan moje tetke."

"Uvijek ovako slavite?"

"Ne, roditelji njenog zeta upravo su stigli iz Havane, pa je ovo i za njih. I također za municipios en el exilio."

Gail je čula za te grupe izbjeglica iz gradova na Kubi. Bile su to kombinacije društvenih klubova i planskih odbora koji su imali piknike dok su odlučivali o takvim stvarima kao, tko će se natjecati za gradonačelnika i koji će sistem autobusa imati kada se jednom vrate doma.

Anthony ju je predstavio drugim muškarcima. Jednog je prepoznala kao komesara Grada Miamijsa. Pretpostavljala je da je njena aktovka i najava da je pravica iz Hartwell Black i Robineau, stavljaju u kategoriju poslovnih suradnika, ne ženskih prijateljica.

Konačno ju je primio za ruku. "Predložio bih da nešto pojedеш, ali moj je djed rekao da te dovedem čim dođeš. Mislim da hoće ići spavati."

"Jesi li siguran da je ovo prikladno?"

"Da, ne brini. Očekuje te." Anthony je pogledao okolo i primijetio Elenu. "Elenita, vidi ako možeš naći Carlosa i reci mu da je gospođica Connor ovdje, molim te?"

"Svakako." Nasmijala se prema Gail.

Gail nije mogla zadržati smijeh dok ju je Anthony pratio kroz gomilu s rukom lagano spuštenu na njen struk. "Znaš li da nikada prije nisam bila na kubanskoj zabavi?"

" » Ne? "Mnogo sam propustila."

167

"Vidiš." Grdio ju je prstom. "Provodiš previše vremena u uredu." Anthony je podigao sako sa stolice u hodniku. "Možda možeš

ostati nakon sastanka." Ispravio je rukave. "Možda hoćeš slušati bend, probati hranu." Nasmijao se. "Nije naručena iz Yuce, ali moram priznati - prilično je dobra."

U radnoj sobi Ernesta Pedrose na drugom kraju kuće glazba se čula kao da dopire izdaleka. Gail je polako hodala preko sobe čije je mračne kutove osvjetljavala samo podna lampa. Anthony je uključio još dvije lampe na krajevima kauča od smeđe kože, koji je popucao od starosti. Namirisala je skupe cigare i stare knjige.

Ravno ispred nje bio je stol, ne tako velik kako je mislila. Njegov je desni rub bio više u sobi od lijevog.

"Jesi li ikada poželio ..." Gail je napravila kretnju rukom kao da gura.

"Jesam jednom, radi zabave i naganjao me po kući s remenom." Anthony je upalio mjedenu stolnu lampu.

"Je li te ulovio?" "Nažalost, je."

Njen se pogled digao prema zastavi, crveni trokut i bijela zvijezda na lijevoj strani, tri plave i dvije bijele pruge poprijeko. Donji desni rub bio je nagoren i prljav. Stvarno je u njoj bilo nekoliko rupa.

Pogledala je Anthonyja. Slegnuo je ramenima.

Na drugom zidu isprana plava zastava imala je na sebi brojku 2506 blijedožute boje. Pored nje je visjela crno-bijela fotografija, formacija muškaraca u vojnim uniformama, ista je zastava lepršala iza njih.

"Što je ovo?"

"Brigada 2506 napala je Kubu u Zaljevu Svinja 1961. godine", reče Anthony. "Ovdje se sastaju s vremena na vrijeme. Oni koji su ostali."

Gail je prošla pored ormara punog papira i teških knjiga i došla do osvjetljenog staklenog ormara. Unutra, izbljedjela crvena traka bila je omotana oko otvorene knjige poezije. Versos Sencillos. Stranice su bile požutjele, bila je na španjolskom. Pored knjige bila je fotografija čovjeka visoka čela s malim brkovima. Imao je na sebi crni kaput s velikom kragnom.

"Jose Marti", izjavila je.

168

"Jako dobro."

r "Vidiš. Znam nešto o kubanskoj kulturi." Proučavala je slike na zidu. Stara Havana. Plaža Varadero. Brežuljci, kola s volovima i palme. Pogledala je Anthonyja. "Ti si odrastao u ovoj kući."

"Da. Pedrosa Muzej kubanske povijesti."

Uzela je svoju aktovku i stavila je pored jedne od stolica okrenutih stolu. Kada se okrenuo, pogled mu je odlutao prema vratima. Gotovo neprimjetno se naklonio.

"Senor, buenas noches."

Ušao je Ernesto Pedrosa, malo se oslanjajući na štap. Nosio je košulju s dugim rukavima i četiri džepa - guayaberu.

Gail je sada mogla vidjeti zašto je Anthony tako visok. Ernesto Pedrosa je bio i viši, vitak čovjek sa sivim brkovima. Sada ju je i gledao kroz teške naočale s crnim okvirima.

Anthony reče: "Abuelo, mogu li predstaviti la senoru Gail Connor. Moj djed, Ernesto Pedrosa Masvidal."

Pružila je ruku. Njegova je bila hladna i suha, velika ruka koja je njezinu potpuno omotala.

"Mucho gusto en conocerle, senior." Gail je to naučila od Miriam, danas prije odlaska iz ureda. Vjerojatno je to dobro izgovorila, jer je Pedrosa pogledao Anthonyja s ugodnim iznenađenjem čovjeka čije je dijete napravilo nešto pametno.

"Qui bien ella habla el espanol."

Gail je protresla glavom. "Ne, ne govorim dovoljno dobro da bih mogla razgovarati."

, "Nema veze." Stari se čovjek nasmijao. Iza debelih naočala vidio se par svjetloplavih očiju. "Dobro došli. Bienvenida a mi casa, doctora."

"Doctora?" Anthony je objasnio. "Doctora je izraz poštovanja za tvoje zanimanje pravnice.

Pedrosa joj je još uvijek držao ruku. Približio ju je usnama. "Sin amor de mujer no hay razon para vivir." Nasmijao se, zatim okrenuo prema stolu, šepajući oko ruba u sobu. "Prevedi, nieto. To su riječi za mlađeg muškarca."

Anthony se nasmijao kao da njih dvojica imaju interne šale. "Bez ljubavi žene nema razloga da se živi."

169

Gail je meko odgovorila: "Vrlo šarmantan muškarac." Ali, ovaj je stari šarmer, sjetila se, pomogao u oružanim napadima na Kubu i podmetanju bombe u radio stanicu u Little Havani.

Anthony joj je dotaknuo lakat. "Dođi, sjedni."

Pedrosa je svoj štap zakačio za rub stola i spustio se u svoju stolicu. Pored lampe nalazila se tacna s kristalnim čašama i bocom. "Anthony, por favor. Moje su ruke večeras krute. Mogu li vas ponuditi čašom konjaka, senora Connor?"

"Da, hvala."

Anthony je vadio čep koji je lagano cvilio dok ga je okretao. "To je dovoljno", reče njegov djed i izvadi ga do kraja. Bila je to kratka, teška boca sa zlatnom etiketom. Gran Duque de Alba. Pedrosa je napunio tri čaše, a onda zastao.

"Gdje je Carlito?" "Dolazi." Pedrosa je napunio četvrtu.

Anthony je pružio čašu Gail, uzeo jednu sebi te sjeo s njezine lijeve strane.

Pedrosa je stavio čep natrag u bocu. "Nadam se da ćete mi oprostiti, senora, ako vas napustim nakon razgovora. Ovaj je dan bio jako dug." Uzdahnuo je, smijući joj se. "Znate li da smo imali staju s konjima kada sam bio mladić. Da. Pao sam toliko puta da se još uvijek čudim kako sam živ. Kada ste mladi ne mislite da ćete slomiti vrat."

Vrata su se otvorila. Pedrosa je pogledao kroz ured. "Entra." Carlos je obišao stol kako bi došao do djeda. "Abuelito, ~como estas? Večeras dobro izgledaš." Stavio je ruku oko Pedrosinih ramena i poljubio ga u obraz.

Pedrosa je pokazao prema preostaloj čaši konjaka. Carlos ju je uzeo i kimnuo prema Gail.

"Bok, drago mi je da vas opet vidim." Privukao je stolicu bliže stolu, zatvarajući polukrug prema starcu, s Gail u sredini. Pedrosa je podigao čašu. "Salud, dinero, y amor." Nasmijao se prema Gail. "Zdravlje, bogatstvo i ljubav." Konjak je bio sladak, bogat i profinjeno gladak. Pedrosa reče:

"Imate li djece, senora?"

"Imam kćerku, devet joj je godina."

170

Izrazio je čuđenje. "Devet? Tako ste mladi."

Gail je uputila neobavezan smiješak. Dopustit će ovom starom čovjeku vlastito mišljenje. "Vrlo ste ljubazni, senior Pedrosa. I vaša obitelj. Upoznala sam Elenu ... vašu unuku?"

"Jednu od nekoliko." Pročistio je grlo i nagnuo konjak. "Imam dvije kćerke, četiri unuke. Jedanaest prauočadi. Dva unuka, koja vidite ovdje." Pokazao je prema njima, te rekao: "Imao sam sina. Poginuo je na Playa Giron. Vi to zovete Zaljev svinja."

Carlos se naslonio na rukohvat svoje stolice, bliže Gail. "To je bio moj otac. Tomas Pedrosa Betancourt. Nikada ga nisam pozna "

vao. Gail je zapamtila što joj je Anthony rekao: Njegov je otac još uvijek bio na Kubi. Pogledala ga je. Sjedio je opušteno, prekrizanih nogu, držeći čašu konjaka na koljenu.

Carlos reče: "Nikada nismo dobili njegovo tijelo. Jednog dana ću, si Dios guiere, staviti cvijeće na mjesto gdje je umro." Pedrosa je podigao čašu. "Si Dios quiere." Okrenuo se prema

Gail. "Moja sućut zbog vaše sestre, senora."

"Hvala", reče Gail, začuđena. "Jeste li je poznavali?" "Jednom sam je sreo", reče starac bez daljnje objašnjavanja. Reče: "Carlos mi je rekao da je sudac Benjamin Strickland vaš rođak."

"Bratić moje majke."

Pedrosa kimne glavom. "Nisam ga upoznao, ali sam čuo za njega. I za tvoju obitelj, naravno. Stricklandovi, stara obitelj u Miamiu. Sada možemo zajedno poslovati."

Gail je ovo shvatila kao znak za početak. "Nadam se da možemo. Carlos želi da Pedrosa Development kupi tristo rali zemljišta suca Stricklanda na jugozapadu okruga Dade. Ako želite, možemo porazgovarati o uvjetima."

"Ne, sve mi je poznato. Ali, moj se drugi unuk ne slaže s kupovinom pod bilo kojim uvjetima. Možda on može objasniti." Starac je skrenuo pogled prema Anthonyju.

"Ja se ne slažem", reče Anthony. "Nikada do sada nisi kupovao zemlju bez jasne ideje što će biti s njom. Nema nikakvih planova, nikakvih dogovora s arhitektima -"

Carlos ga je prekinuo. "Gdje si došao do tih informacija?"

171

"U tvom uredu", reče Anthony, zatim nastavi. "Cijena po rali je razumna, ali tristo rali je puno novca. Kompanija trenutno ima više zemlje nego novca." Lagano se nasmijao prema Carlosu. "Prema tvojim vlastitim financijskim dokumentima."

"Znaš dobro kao i ja što oni dokazuju."

Gail je vidjela kako se Pedrosin pogled pomiče prema njoj, zatim od nje. Popila je gutljaj iz čaše. Carlos je upravo priznao prikrivanje financijskih dokumenata.

Koža je u starčevoj stolici škripila. "Anthony je moja krv, Carlos, kao i ti. Poslušat ću što ima reći." Digao je ruku. "I nećemo raspravljati o kompaniji."

Nakon trenutka Anthony reče: "Ovo zemljište tehnički nije močvara - raspitao sam se - ali je dovoljno blizu da bi bila potrebna studija okoliša. Možda nam neće dopustiti da tamo gradimo."

Carlos je buljio. "Nama?" Pogledao je u djeda. "Tony nikada nije htio imati udjela u poslu. Sada smo to mi."

"Čekaj." reče Pedrosa Gail: "Koje je vaše mišljenje, senora? Prodaje li sudac močvaru?" Nasmijao se, ali Gail je znala da mu to nije zabavno.

"Dio zemljišta je močvara, to je istina. Može se zapuniti ako dobijete dozvole, a možda i ne može. Raspravili smo ovo s Carlosom. Graditelji su nekada mogli dobiti što su htjeli, ali više ne, barem ne lako. Ugovor ne bi imao jamstva što se područja tiče."

Pedrosa je popio još jedan gutljaj konjaka.

Carlos brzo reče: "Ljudi se naseljavaju u tom smjeru. Ako dobijemo zemlju jeftino, ja se slažem s kupovinom. Ovo nije ugovor o kupovini, samo dogovor. Ne moramo kupiti ništa. Provest ćemo istraživanje. Dogovor nam daje mogućnost da odlučimo ako želimo sprovesti posao."

Gail je čula kako Anthonyjev dah izlazi kroz zube.

"Da, Carlos. Svi znamo što je dogovor. Svi znamo da je glupo kockati se s novcima. Razmotri što ćemo sa zemljištem prije nego potpišemo ugovor. Zašto žuriti?"

"Ja nisam kockar", reče Pedrosa. Njegova je velika ruka lupkala ritam po stolu.

Iznad brade, Carlosovi su obrazi bili vrući. "Tržište nekretnina se oporavlja i moramo biti spremni." Sjedio je rubu stolice. "Abue

172

lito, radim za tebe osam godina. Dokazao sam se. Otkada si imao moždani udar, ako nisi primijetio, odjednom se pojavljuje puno drugih ljudi. Oprosti, ali ja to tako vidim."

Anthony je smireno govorio. "Carlos. Despues. " Kasnije.

Gail je htjela pobjeći iz sobe. Ne, priznala je sama sebi, htjela je čuti što će ovi muškarci reći ako ona ne bude ovdje. Osim ako neće biti na španjolskom. Samo je pristojnost održavala razgovor na engleskom. Zagledala se u zastavu iza stola.

Pedrosa je izvukao čep iz boce. "Senora?" Kada je odbila, napunio je svoju čašu.

Konačno reče: "Ja se ne protivim ako netko od obitelji želi imati udjela u poslu. Ima mjesta."

Gail je osjetila napetost u Anthonyjevom tijelu. Ona reče: "Senor Pedrosa, ako trebate još vremena kako biste odlučili o kupovini, mogu razgovarati sa svojim rođakom."

Činilo se da upravo to razmatra.

Carlos je ustao, uzeo bocu konjaka i izvadio čep. "Tony je dobar pravnik. Ako želi od toga odustati, baviti se poslom ... Što se mene tiče, u redu. Ali ja ga ne bih stavio negdje na vidljivo mjesto. Ljudi znaju da ima veze s Kubom. Nekima se to možda neće sviđati."

"Veze? Moj otac i sestra su na Kubi. Svi to znaju."

Carlos je promatrao konjak kako teče u njegovu čašu. "Čuo sam da si bio tamo prošli mjesec. Što si radio? Je li te Marta odvela u Havanu na još jedan razgovor s Ministarstvom trgovine? Hoće da investiraš tamo, zar ne?"

Gail nikada nije vidjela Anthonyjeve oči tako tamne. "No voy e discutirlo contigo." Ne želim o tome razgovarati s tobom. "Es mi asunto ..."

Umiješao se Pedrosa ljutim glasom. "~Fuiste otra vez? ~A santo de que?" Ponovo si išao? Zbog čega?

Gailin je pogled poletio na Anthonyjevo lice.

"~Son mi familia, mi sangre!" Moja obitelj, moja krv. "No permito que ellos sufran ..." Neću dopustiti da pate... Gail ostalo nije uspjela razumjeti.

Starčeva se šaka spustila na stol tako jako da je lampa poskočila. "~ Malagradecido! ~ Te salve de esos asesinos y asi me pagas!" Spasio sam te od tih ubojica, a ovako mi vraćaš.

173

Anthony je sjedio kao isklesan iz kamena. Carlos je pijuckao svoj konjak.

Tada se je Pedrosa usiljeno nasmijao prema Gail, kao da je odjednom postao svjestan da je i ona tu. Na obrazima je imao crvene točke. "Senora. Nadam se da ćete nam oprostiti. Ako imate ugovor..." Pokazao je prema vratima. "Carlos. Recí Digni da dođe." Gail je rekao: "Digna je moja žena. Ona je tajnica Pedrosa Development Korporacije."

Gail je kimnula i posegnula u aktovku. Na trenutak njene su se oči našle s Anthonyjevim. Stavila je ugovor od dvije stranice, s kopijom, na stol.

"Dame la pluma." Pedrosa je pogledao Anthonyja i pokazao na naličje u držaču na rubu stola, izvan njegovog doseg. "Damela." Dugo se Anthony nije micao. Konačno se nagnuo, izvadio naličje iz držača i dao ga svom djedu. Ne gledajući njega, Pedrosa je bacio papire prema stolnoj lampi, okrećući stranicu za potpisivanje. Vrata su se otvorila i kroz njih je ušao Carlos, praćen podebljom ženom u tamno plavoj haljini. Imala je negdje sedamdeset godina, ali se kretala spretno kao curica. Iz ušiju su joj visjele zlatne filigranske naušnice.

Nasmijala se i kimnula glavom prema Gail.

Anthony, koji je s poštovanjem ustao kada je ušla, ponovno je sjeo.

Pedrosa je otvorio ladicu i izvadio kromirani pečat. "Digna, firma el contrato y ponle el cuno." Stavila je naočale, potpisala i pritislula korporacijski pečat preko svog potpisa, praveći mali uffff od napora.

Pedrosa reče: "Gracias, mi vida", kada ga je poljubila u čelo. Otišla je brzo kao što je i došla. Vrata su se za njom tiho zatvorila. Gail je pogledala Carlosa. On je završavao svoj konjak i stavljao praznu čašu natrag na tacnu.

Ernesto je podigao tešku, kožom omotanu, čekovnu knjižicu iz svoje gornje ladice. "Doctora, treba li vam ovjereni ček?"

"Od vas to nije potrebno, Senor Pedrosa."

Kada je završio i istrgnuo ga iz knjižice, nerado je posegnula za njim. Deset tisuća dolara, napisano drhtavom rukom, s njegova osobnog računa.

174

Rekao je: "Vi i sudac ćete se s Carlosom pobrinuti za detalje." "Da." Presavila je ček i spustila ga u aktovku zajedno s potpi sanim ugovorom.

Pedrosa je uhvatio rukohvate stolice. "Sada mi morate oprostiti. Umoran sam. Idem gore." Uzeo je štap, pažljivo ga zabadajući. Carlos je požurio oko stola, ali ga je Pedrosa otjerao rukom. "Dejame. Estoy vivo." Još sam živ.

Iz sredine radne sobe lagano se naklonio prema Gail. "Bilo mi je drago, senora. Moja je kuća vaša. Morate doći jednom na ručak. Moja žena odlično kuha."

"Laku noć, Senor Pedrosa."

Anthony je ustao iz svoje stolice. Pedrosa ga je pogledao, te krenuo prema vratima koja je Carlos otvorio.

"Buenas noches, abuelito", reče Carlos, gledajući ga kako prolazi. "Trebaš li pomoć uz stepenice?"

» "Ne.

Kada je otišao, Carlos se nasmijao prema Gail. "U redu. Čini se da poslušemo. Hej, Tony, nemoj biti takav. Hajde, čovječe." Pružio je ruku. "Hajde. To je posao. Bez uvrede."

Anthony ga je samo gledao, dok Carlos nije slegnuo ramenima. "Kako hoćeš." Okrenuo se Gail: "Jeste li što pojeli? Piće? Gail je zavrtila glavom. "Hvala, ali trebala bih krenuti doma." Karen ju je čekala kod Irene.

"Dobro." Carlos se digao na prste. "Nadam se da ćete me obavijestiti kada Ben potpiše papire."

"Da, hoću." Gail je stavila torbicu preko ramena. Anthony je pridržao vrata. "Idem i ja. Izaći ću s tobom."

Carlos reče: "Bez ljutnje, Tony. Ozbiljno." Ovaj put je držao ruke u džepovima.

Anthony ga je oštro pogledao i izašao iz djedove radne sobe bez osvrta.

Bili su izvan željezne kapije kada se zaustavio. Svjetlo s reda svjetiljki prigušeno je prodiralo kroz lišće.

"Nismo te trebali uvući u obiteljska prepucavanja", reče on. "Nisam mislio da će ovako ispasti."

"Nekako se osjećam nevjerno", reče Gail. "Prema kome?"

175

"Možda prema tebi. Bila sam na krivoj strani."

Zavrteo je glavom. "Ne. Tvoja vjernost ide prema Benu Stricklandu, samo to."

"Možda zvuči čudno", reče ona, "ali mislim da ste ti i tvoj djed vrlo slični."

Anthony ju je netremice promatrao.

"Ne u politici, očigledno, ali imate to uporno, aristokratsko, držanje. Carlos to nema. On bi vjerojatno to želio."

Glazba je sada dopirala izdaleka, odzvanjala je preko terena za golf i natrag. Prošao je automobil i ušao u drugu prilaznu cestu. Gail reče: "Pa. Moram ići."

"Gdje si se parkirala?"

Nasmijala se i pokazala preko njegova ramena. "Oko kilometar i pol na onu stranu."

Napokon se nasmijao. "Odvest ću te." Njegov je sivi Cadillac bio pored zida.

Kada je stao pored njenog auta, ugasio je motor, ostavljajući upaljena svjetla. Mislila je da će doći okolo kako bi joj otvorio vrata - nepotrebno, ali ugodno. Okrenuo se na svom sjedalu licem prema njoj. U polutama čula je kako tkanina njegova sakoa klizi po kožnom sjedalu.

Anthony reče: "Vjerojatno si htjela nešto pojesti. Dopusti da te odvedem negdje drugdje. Možemo popričati."

Oklijevala je, malo predugo. "Hvala, ali imam neke slučajeve koje večeras moram pregledati."

"Još je rano."

"Udata sam." Kada nije reagirao, pogledala je kroz prozor, lagano se smijući. "Oprosti. Previše pričam, zar ne?"

Prošlo je nekoliko sekundi. On reče: "Kada sam te pozvao na ručak onaj dan, rekao sam sebi da ćemo razgovarati o slučaju Darden. Možda je bilo i drugih razloga."

Okrenula je glavu kako bi ga pogledala.

"Neću se na njih obazirati." Svjetla s komandne ploče osvjetljavala su mu lice. Oči su mu bile u sjeni.

Nasmijala se. "Vrlo galantno, senor Quintana."

Njegovo je lagano slijezanje ramenima bilo neobavezno. "Tek smo sredili parnicu. Šalica kave ne bi bila naodmet. Kao kolege?"

176

"Kao prijatelji", reče ona nakon jednog trenutka. "Sasvim bi odgovarala."

Tada je pomislila na Renee kada je plesala merengue u kuhinji, smijući se, dižući ruke. Osjeti. Nemoj razmišljati.

Gail je izvadila ključeve od auta. "Idem za tobom."

177

trinaest

Sjedili su u restoranu u Hyatt Regency Hotelu na Aveniji Alhambra, unutra je bilo još samo nekoliko gostiju. Stol im se reflektirao u prozorima koji su gledali na terasu s fontanom i palmama.

Konobar je davno pokupio tanjure. Naručili su samo desert jedan čokoladni mousse, jedan kolač od ribizla. Na stolu su sada bile: čaše vina, druge, njena druga. Možda i treća, nije se mogla sjetiti. Odlično vino. Anthony je naručio cijelu bocu.

Gail je odmarala oslonjena bradom na ruke, glazba klasične gitare dopirala je iz salona na drugom kraju hodnika.

Pričali su o tome gdje je studirala pravo. Gdje je on studirao pravo - Columbia, uz stipendiju. Bože, sigurno si pametan. Pričali su o novom japanskom filmu u gradu - Tko ima vremena za filmove? Pričali su o mukama u velikoj pravnoj tvrtki.

Anthony se naslonio u svoju stolicu. Gledao ju je preko stola. Gail mu se smijala, obrazi su joj bili topli, osjećala je vino. Ali nije to pokazivala, sigurno nije.

Razgovarali su o Montrealu u kojem su oboje bili. On je volio skijati, naučio je kada je živio na sjeveru. Razgovarali su o svojoj djeci. Njegov sin i kćerka živjeli su u New Jerseyu s njegovom bivšom ženom. Pričao je o tome kako ih je prošli Božić odveo u Disney World.

Gledala je crte koje su mu se pojavljivale sa svake strane ustiju, kada se smijao. Sjena od brade na gornjoj usni. Tako ravan nos. Nije ju pitao za muža. Nije je pitao bi li ovo željela ponoviti. Samo je slušao. Slušao je više nego je govorio, shvatila je na

kon nekog vremena. Neobično za čovjeka.

178

Njegova su gornja tri gumba na košulji bila otkopčana. Htjela je pritisnuti prstima udubinu na početku njegova vrata, zatim duž ključne kosti. Mogla mu je vidjeti puls. Polagan. Stabilan.

Nije je udarao koljenima ispod stola. Držao je distancu. Naslonjen u stolici. Gledajući je. Njegove su tamne oči dodirivale njene. Samo to.

Trepnula je. "Oprosti. Što ...?"

"Pitao sam gdje si išla u srednju školu." "Ransom-Everglades", reče ona. Razmišljao je. "Ekskluzivna škola, zar ne?"

"Ti ne znaš." Nasmijala se, prekinuvši se. "Sinovi i kćeri bijele republikanske elite Miamijska. La - di - da. Djevojke su odlazile na ."

ča~. "Bila si maturantica?"

"U Riviera Country Klubu. Hrpa mladih maturanata u očevim naručjima. Samo što je moj otac umro kada mi je bilo trinaest, pa me je Ben pratio."

"Sudac Strickland."

"Da. Nosila sam ružičastu bezveznu haljinu. Nimalo nalik meni." Digla je čašu. "Ja nisam ružičasta i bezvezna, zar ne? Što ti misliš?"

"Nisi. Nimalo."

"Bilo je grozno. Zamisli. Imaš osamnaest godina, nosiš tu usku haljinu i bijele rukavice i smiješak, a svi se pitaju jesi li dovoljno dobra da se udaš za njihovog prištavog malog Rodneya." Anthony se nasmijao.

"Znaš na što mislim." Gail se nasmijala. "Netko je nazvao i rekao da bi Karen mogla ići na nekakav ples i ja sam rekla ne." "Kakav ples?"

"Više kao ponašanje pri društvenim događajima, da budem preciznija. Rano počinju, zar ne? Prije puberteta."

"Pokušavam sebi predočiti Renee kao maturanticu."

"Renee? Smijala se svemu tome, osobito nakon što su je izbacili iz Ransom-Everglades u devetom razredu. Bila je naravno u pravu što nije išla na te glupe zabave."

Anthony je podigao bocu vina. "Čujem nekakvo divljenje, ne?"

179

"Vjerojatno. Ali ja to nikad nisam rekla. Ne tada." Gledala je vino kako utječe u čašu, blijedo zlato. "To je bilo kada je moja majka htjela očuvati dojam da su Stricklandi još uvijek netko u Miamijsku. Ali većina njih je već otišla."

"Gdje?" "Broward County ili čak sjevernije u državi. Benovi su sinovi otišli u New York. Moja je rođaka Nancy rekla da je umorna od provjeravanja da li je pred kućom čekaju lopovi. Linda je rekla da bi htjela ponovno živjeti u SAD. Nemaju smisla za avanturu, nijedna od njih."

Gail je spustila čašu. "Dobro, sad si ti na redu." "Na redu?"

"Hoćeš li se ljutiti ako te pitam nešto o obitelji?" Okrenuo je dlan jedne ruke prema gore. "Pitaj." "Zašto je tvoj otac ostao na Kubi?"

"Ah. Mislio sam da ćeš doći do njega, prije ili kasnije. Luis Quintana Rodriguez. On je nepopravljivi revolucionar. Sada ima šezdeset četiri godine. Osljepio je i izgubio jednu ruku u obračunu s nekim izbjeglicama 1963. godine"

Gail je duboko udahнула. "A ti mene puštaš da pričam o čaju i školi."

"Bilo je zanimljivo."

"Svakako. Moje egzotično američko djetinjstvo. Bio si ga posjetiti?"

"Prije koji tjedan. Bio sam tamo nekoliko puta otkada sam otišao." "Očigledno je da se tvoj djed s time ne slaže."

"Za razliku od večeras, rijetko o tome raspravljamo. I otac me ne pita o mom životu ovdje. Pretpostavljam da, ako izgubiš vid, ne misliš da je to bilo ni za šta."

"Ali, pustio te da ideš u SAD." "Nije me pustio."

Gail je čekala. "Pobjegao si u gumenom čamcu?" Anthony zavrti glavom.

"Oteo si avion?"

Nasmijao se. "U redu, ovako je bilo. Nema tajni. Moja je majka - Caridad Pedrosa - bila najmlađa kćerka bogatog bankara u Havani. Moj je otac bio nitko s farme u provinciji Camaguey, majka mu je

180

bila mulatkinja, porijeklom od robova. Upoznali su se u Havani, gdje je on došao studirati i raditi. Nekako se Caridad otkrila. Ernesto je saznao i zaključao je u sobu, ali bilo je kasno. Već je bila trudna. Ernesto ih je morao pustiti da se vjenčaju. Moja je sestra Marta rođena nakon šest mjeseci.

"Tada se Luis, moj otac, spetljao sa socijalistima. Batistina ga je vlada strpala u zatvor. Tukli su ga. Možda bi ga i ubili da nije bio rođak Ernesta Pedrose Masvidala. Nije me vidio sve dok nisam navršio dvije godine. Kada je izašao, Ernesto mu je ponudio posao u banci, koji je on mrzio. Jednog je dana rekao majci da se vraća u Camaguey. Ona je mogla ugodno živjeti u Havani ili otići s njim.

"Što je napravila?"

"Otišla je s njim, naravno. Luis joj je bio muž, otac njene djece. I bio je strastan čovjek, veliki idealist. Sjećam se putovanja, sati i sati u otvorenom kamionu. Moja je majka do tada imala troje djece, očekivala je još jedno. Živjeli smo na farmi njegovih roditelja. Malo poslije, otac se pridružio pobunjenicima u planinama Sierra Maestra."

"Valjda ga je očajnički voljela."

"Da. Ali kada imaš četvoro djece, hraniš ih yuca con mojo umjesto odrescima, a oko kuće trče pilići i svinje i ... Pa, još kada ti muž s vremena na vrijeme ima drugu ženu, ljubav i strast ne traju dugo.

"Ljeto nakon pada Batiste, moj je djed obavijestio Caridad da obitelj napušta Cubu. Da će po nju i djecu doći auto dok moga oca nema. Ali je došao prerano. Marta i ja nismo bili tamo i morala je otići bez nas. Meni je bilo sedam godina, mojoj sestri deset. Nikada nisam toliko plakao, ali tada mi je otac rekao da su revoluciji potrebni muškarci, ne bebe. Više nisam plakao.

"Dvije godine kasnije, bio je ranjen. Sjećam se da sam išao u vojnu bolnicu. Lice moga oca bilo je u zavojima. Fidel Castro mu je osobno prikačio medalju na prsa, koju je moj otac mogao vidjeti samo prstima. Bile su mu trideset četiri godine.

"Do tada mi je život u Havani bio samo san. U Camagueyu sam trčao bos i pecao s mojim najboljim prijateljem Juanitom, te išao u školu. Jedan dan mi je tetka rekla da su meni i Marti sredili da

181

vidim majku. Moj je otac bio u bolnici i nije o tome ništa znao. Marta nije htjela ići. Bilo joj je petnaest, bila je dovoljno stara da bi odlučila. Ja sam se ukrcao na DC-6 i pola sata kasnije - Miami. Naravno nisu me imali namjeru pustiti natrag. Ernesto je potrošio cijelo bogatstvo na podmićivanje."

Anthony se nasmijao preko stola. "Tako sam došao u Ameri»

ku. "Zapravo si kidnapiran."

"Dugo sam tako osjećao, da. Mučila me nostalgija, nisam znao engleski, tukao sam se s američkim dječacima na ulici. Majku sam tjerao u plač. Ali, napokon, naučiš novi jezik i ideš u McDonald's i voziš novi bicikl i vrlo brzo - ako imaš trinaest godina - navikneš »

se. "Hoćeš li se jednog dana vratiti?"

"Živjeti tamo?" Anthony je okrenuo svoju vinsku čašu naopako. "Nikad. Marta me je odvela kako bih vidio kuću našeg djeda u Havani. Podijeljena je na stanove. Mislim da nije obojena trideset godina. Tužna zemlja. Sve je previše u prošlosti. Ono što imam je ovdje."

Na trenutak su sjedili u tišini. "Žao mi je zbog tvog oca", reče Gail.

"Ti si svoga potpuno izgubila."

Kroz otvorena je vrata ulazila glazba gitare. Gail je pogledala kroz prozor i vidjela Anthonyjev odraz. Bilo je toga još, osjećala je, više nego joj je rekao. Kako je pomirio strasti između Luisa i Ernesta? Bilo je toga više nego za jednu bocu vina. Sumnjala je da će biti druga. Nije bilo više slučajeva.

"Jedno osobno pitanje", reče on. Okrenula se.

"Što se desilo između tebe i Renee?" Kako Gail nije reagirala, pitao je: "Je li to previše osobno?"

Zavrtjela je glavom. "Ne, nije to. Mogla bih ti odgovoriti da je to bilo sestrinsko rivalstvo. Mogla bih reći da se nikada nismo slagale. Ali, sjećaš se one fotografije mene i Renee na ljuljački. Kako se je smijala? Ona je

bila jedna od onih klinaca koje obožavaš i kojima je sve smiješno. I ja sam je obožavala. Nisam si mogla pomoći. Čak i kada sam bila zločesta prema njoj, nisam mogla dugo."

182

Gail je digla vrhove prstiju do obraza. Na nekoliko sekundi, restaurant se smračio, kao da su dijelovi sna ušli u njene misli. "Što je?" pitao je Anthony.

"Samo... Renee." drhtavo se nasmijala Gail. "Čudno. Tako sam je jasno vidjela. Bljesak, ništa više. Obično, sve što vidim je kada sam išla identificirati njeno tijelo. To vidim, zato pokušavam ne misliti na nju."

Anthony je šutio, čekao je da ona nastavi.

Polako je udahнула. "O tome što se desilo između nas... Mnogo sam o tome razmišljala. Nakon što nam je otac umro, obje smo se promijenile. Ja sam postala povučena i nedostupna. Ostajala sam u svojoj sobi i čitala, ponekad sam buljila u strop. Ona je postala ljuta. Lagala je, ali tako da naša majka ne primijeti. I ... kako da kažem? Seksualno napredna. Što je govorila, kako se ponašala. Počela se iskradati iz kuće, sastajati sa starijim momcima. Ne treba ti doktorat iz psihologije da to otkriješ."

Gail je zastala. "Naša je majka bila blaga s njom, htjela ju je ponovno usrećiti. Ja sam samo bila svjesna cjelokupne nepravde. Ja sam dobivala petice i nitko me nije hvalio, zbog toga što to nije bilo potrebno. Renee je dobivala što je htjela. Jadna mala Gail, zar ne?"

"Jesi li ogorčena?"

"Ne. Pa, nekada sam bila. Sada nisam. Kada se ubila mislila sam kako je to dokaz da je ona u krivu, a ja u pravu. Sada ne mislim da je to tako jednostavno. Nisam ogorčena. Zbunjena sam. I žao mi je. Mogla sam promijeniti stvari među nama."

"Da li se kriviš za ono što se desilo?"

"Na neki čudan način, osjećam se krivom. Ne za njezinu smrt, naravno, ali... Znaš. Kad bi. Kad bi."

Protresla je čašu i gledala kako se svjetlo odbija od vina. "Da nisam ovako nacvrckana ne bih te gnjavila ovim pričama."

"Ne, pitao sam te."

Gail je podigla pogled. "Zašto? To je dosadna tema u usporedbi s onim što si ti meni ispričao."

Anthony je stavio podlaktice na stol, ruke su mu bile blizu jedna drugoj. Kako joj se stranim činio u tok trenutku, iz razloga koji nisu imali veze s time što je Latinoamerikanac ili zato što ima naglasak. Jednostavno nije znala o čemu razmišlja i koje riječi da upotrebi kako bi to otkrila.

183

"Gail." Anthony joj uze čašu vina i gurne na stranu. "Slušaj me." Glas mu je bio tih. "Imam prijatelja u državnom uredu, tužitelja. Pitao sam ga za Reneeino ubojstvo."

Njezin je pogled bio fiksiran na njegovom licu, čekajući. "Htio sam znati, određeno, imaju li dovoljno dokaza za hapšenje i ako je tako, koga će uhapsiti. Rekao je da policija još istražuje, ali da postoji prvoosumnjicheni. Ti."

Jedan je tren osjećala nevjericu prije nego je stigla reagirati na ono što je rekao. "Mene? Sumnjaju na mene? Zašto?"

"Ne znam. Nije htio ići u detalje."

Pojavio se konobar, mladi plavi čovjek u crvenom prsluku. "Hoćete li možda još nešto?"

"Ne, hvala." Anthony ga je jedva pogledao. Konobar je otišao. "Ne moraš o tome raspravljati sa mnom. Možda ima razloga zašto bi tako bilo bolje."

Počela se smijati, ali je umjesto toga uzdahnula. "Što mi to govoriš? Da trebam uzeti odvjetnika?"

"Trebala bi razmisliti o tome, da. Za sada, nudim savjete kao prijatelj."

"To je nemoguće."

Raširio je ruke. "Ali nije nešto što se treba olako shvatiti." "Pretpostavljam da Britton misli kako sam to učinila zbog novca. Naslijedila sam dvjesto tisuća dolara od Renee." Anthonyjeve smeđe oči nisu izražavale ništa. "To je puno novca, znam. To je zaklada koju nam je ostavio djed. Komplicirano je."

"Nema veze. Možeš mi kasnije objasniti. Je li te policija pitala gdje je Renee umrla?"

"Ti stvarno misliš da je ubijena. Zar ne?" "Da. Što si rekla policiji za alibi?"

"Tko je to mogao napraviti? Ne znam niti s kim je imala veze. Prošle je godine uhapšena s nekim ljudima koji su donosili kokain s Bahama."

» "Gail."

Blago se nasmijala, prošla prstima kroz kosu. "U redu. Gdje sam bila kada je umrla? Kod moje je majke bila zabava. Dave je odveo Renee doma. Britton možda misli da sam bila ljubomorna, jer je našao čestitke koje je Dave slao Renee. Rođendan, Valentinovo. Ponekad bez razloga."

184

"Polako." Na trenutak je zatvorila oči i počela iz početka. "Mogu ti to reći."

Dave i ja odvojeno živimo. To nema veze s Renee. Ili možda ima, ali ne na način na koji Britton misli."

"Jesu li bili ljubavnici?"

"Ponekad su ručali zajedno. Stalno. Skoro dvije godine. Kaže da nije nikada spavao s njom."

"Da li mu vjeruješ?"

Kinula je glavom. "Moraš poznavati Davea da bi razumio." Pogledao ju je na trenutak, zatim rekao. "Kada si otkrila za ovaj... aranžman?"

"Rekao mi je nakon što je ona umrla. Poslije." Gail je pritisnula ruke na prsa, čekajući da joj se srce smiri. "Što ću reći Karen? Što s mojim poslom?"

"Istraga ne znači da ćeš biti uhapšena", reče Anthony. "Ne moraš joj još ništa reći. Ima li u tvojoj firni krivičnih odvjetnika? Možda ćeš se morati posavjetovati s jednim od njih."

"Ima jedan. Radi veće zločine. Ne znam nikog drugog. Cijenila bih tvoju pomoć."

"Onda slušaj što ti kažem. Prvo, ne razgovaraj s policajcima, nije me briga što kažu. Ako si dovoljno glupa da s njima razgovaraš, objesit će te tvojim riječima. Znam Franka Brittona iz drugih slučajeva. Nije baš seljak kakav izgleda. Razumiješ?" Kimnula je glavom.

"Slijedeće, ne raspravljaj o činjenicama iz ovog slučaja ni s kim. Nevine riječi mogu se krivo interpretirati i tvog najboljeg prijatelja mogu pozvati da svjedoči protiv tebe. Da?"

» "Da."

"I reci svom mužu i ostatku obitelji da ne razgovaraju s policijom bez prisutnosti odvjetnika."

"Kakva ću ja ispasti?"

"Ne razmišljaj o tome. Ako te policija zbog bilo čega kontaktira, reci im: "Razgovarala bih s vama, ali mi je moj odvjetnik savjetovao da ništa ne kažem. Inače, drage bih vam volje pomogla." I ako do toga dođe, odamh me zovi. Hoćeš li to napraviti? Gail?"

"Da." Još je jednom duboko uzdahnula, zatim rekla: "Smijem li spominjati tvoje ime?"

185

Oklijevao je. "Ako želiš, ali ne mogu postati službeno upleten ako nisam zaposlen na slučaju."

"Oh, Bože. Koliko..."

"Ne." Anthony ju je uzeo za ruku i obuhvatio je s obje svoje. "Za sada ću pratiti situaciju. Ne brini."

"Nikad nisam ..." Nasmijala se drhtavo. "Imala sam samo dva prekršaja zbog prekoračenja brzine u cijelom životu. To je sve." Nasmijao se i pustio njenu ruku. Osjetila je hladan zrak ondje gdje su bile njegove ruke. Rekao je: "Ovo hoću da napraviš. Sutra ujutro ćeš me nazvati i ja ću ti dati popis - dugi - stvari koje ćeš napisati. Što se desilo i kada, u tom smislu. Što je Britton pitao tebe i Davea i što ste mu rekli. Tako ćemo, ako se nešto desi, biti spremni. Ali, o tome ćemo sutra. Sada je kasno."

Gail je pogledala na sat. "Skoro je jedanaest." "Gdje ti je kćerka?"

"S mojom majkom."

"Možeš li voziti?" Posegnuo je u sako.

Kimnula je glavom. "Reci mi nešto. Zar krivičari nikad ne pitaju svoje klijente da li su krivi?"

Izvadio je posjetnicu i nalivpero iz lisnice, gledajući je. "Ne, ako već znaju odgovor." Pisao je na poledini kartice. "Ovo je moj broj kod kuće. U bilo koje doba poslije osam."

Stavila je posjetnicu u torbicu, te preko ramena rekla kada je došao okolo po njenu stolicu. "Pitao si me za Renee, pa možeš zaključiti da li sam to napravila."

"Oprosti mi. Više volim nevine klijente kada do njih mogu doći." Gail je ustala, još uvijek bez zraka. "Jednom si mi rekao da je svatko zbog nečega kriv."

"Jesam? A zbog čega bi ti mogla biti kriva?" "Ne zbog ovog."

186

četnaest

Prije pet ili šest godina, zadnji put kada je Gail išla na Benovo imanje, skrenula je s Avenije Krome nakon polja s jagodama. Polje više nije postojalo, bilo je preorano, na dva su mjesta bili natpisi graditelja. Za prodaju - Građevinska zona. Okrenula se i krenula prema zapadu, ispod auta je škripio šljunak.

Ben joj je ostavio otvorenu kapiju. S obje strane protezala se bodljikava žica koja je išla između drveća i odvodnog kanala zaraslog korovom. Gail je spustila prozor i vozila prašnjavom cestom koja je vodila ravno na imanje. Gume su prolazile kroz lokve i poskakivale preko otpalih grana. Konačno je došla na čistinu gdje su šupa s limenim krovom i kuća od betonskih blokova stajale jedna nasuprot drugoj na kamenom zemljištu. Na šupu je bio naslonjen ulubljeni ribarski čamac. Gail se parkirala pored Benovog bijelog Lincolna, ugasila stroj i izašla.

Tada je čula lavež. Crni pas dotrčao je iza šupe, iskeženih zubi. Ben je išao odmah iza njega.

"Hej! Zatvori gubicu. Tišina!" Kako je Gail izlazila, pas se vratio Benu. Potapšao ga je po glavi. "Idi sjedi. Ajde."

Ona je lovila dah. "Jesu li njegovi prijatelji u blizini?" "Vidjeli su zeca i otrčali za njim u šumu." Ben se smijao. "Neću im dati da te pojedu." Skinuo je radne rukavice i zataknuo ih u zadnji džep traperica.

Ona je s putničkog sjedala podigla bijelu kovertu i pružila mu je. "Poklon od Ernesta Pedrose", reče ona. "Njegova ponuda, potpisana i zapečaćena.

"Veliki si put prevalila kako bi mi dala ovo."

187

"Nema veze. Ček je unutra. Osobni ček, ali ne bi trebalo biti problema." Zatvorila je vrata i onda primijetila hrpu smeća pored šupe - staru kosilicu, stari alat, podrapani madrac, daske.

"Brzo radiš." Nazvala je Bena doma u devet sati, ulovivši ga na izlasku. "Ne mogu vjerovati da to radiš."

"Netko će popodne doći s kamionom." Ben je obrisao čelo s maramicom. Znoj se presijavao na njegovu vratu i izbijao na prednjoj strani i ispod pazuha njegove plave radne majice. Nasmijao joj se. "Još imam snage, djevojko. Hajde, imam neka pića u hladnjaku. Hoćeš jedno?"

"Neću, hvala. Upravo sam ručala."

Pratila ga je preko dvorišta. Ispod njenih sandala dizao se tanak sloj prašine preko bijelog vapnenca. Ben je presavio kovertu i stavio je u džep na košulji.

"Mislio sam da će Karen doći", reče on. "Dave će je odvesti danas popodne u kino."

"Ne znam zašto držim ovo mjesto. Nitko ionako više ne dolazi. Trebao bih prodati cijelu parcelu."

Gail je zaštitila oči. "Gdje je komad koji Carlos želi? Rekao je da će mu trebati pristup kako bi obavio istraživanja."

"Tamo, prema onom drveću. Bolje da donesu mačete i sprej protiv kukaca. Reci mu da mi javi kada će doći i zatvorit ću pse." Dok su hodali preko dvorišta Gail je proučavala kolibu - ono što su nekad zvali koliba, jednokatna kuća sagrađena četrdesetih. Izgledala je kao da je u zadnjem stadiju raspadanja - slomljene daske u prozorima, mahovina se penjala po zidovima. Na krovu, koji je visio preko betonskog trijema, nalazio se podeblji sloj borovih iglica. Vjerojatno je propuštao.

Pas je protrčao pored njih, jezik mu je visio iz usta. Na kraju trijema Ben je digao poklopac s hladnjaka. "Nećeš ništa? Sigurno?" Zavrtila je glavom, a onda primijetila pušku ostavljenu pored vrata. "Čemu to služi? Za uljeze?"

"Samo za one bez nogu. Zadnji put kada sam bio ovdje, vidio sam u dvorištu zvečarku." Otvorio je svoje piće, te stao, promatrajući je oko minute. "Irene mi je rekla za tebe i Davea."

Gail je kimnula glavom.

188

"Mrzim to. On je dobar čovjek. Možda ga je posao malo dotukao. Mogu razgovarati s njim." Stavio je ruku na njezino rame.

"Ne", reče ona.

On se okrenuo i zakoračio na trijem. "Dobro, nemoj reći da se nisam ponudio." Na podu je bila metalna ploča za pseću hranu. Pored nje dvije vreće pseće hrane. Ben je stavio svoje piće na prozor i uspravio jednu vreću hrane. Crni je pas skakutao po trijemu, mašući repom.

Gail je znala da mora nešto reći. "Cijenim tvoju brigu. Stvarno." Otvorio je vreću džepnim nožićem i digao vreću do metalne ploče. "Kako to Karen podnosi?"

"Nisam sigurna. Ne govori puno."

"Trebala bi razmisliti o onome što radiš, to je moje mišljenje. Djeca ne bi trebala rasti u propalim brakovima."

"Ben ..." Gail nije htjela početi raspravu koja ne bi nigdje završila. "Ben, došla sam zbog nečeg drugog. Policija misli da sam ja ubila Renee."

Stajao je tamo držeći vreću okrenutu naopačke, gledajući Gail, dugo nakon što su zadnji kornadići ispali na metalnu ploču za hranjenje. Zabila je ruke u stražnje džepove svojih hlača.

"Isuse Kriste", konačno progovori on.

Lagano se nasmijala. "Možeš li vjerovati? Zbog novca, pretpostavljam. Dave nije bio kod kuće kako bi rekao da sam bila s njim. I svi znaju kako se ja i Renee nismo slagale. Sve odgovara, na neki grozan način."

"Gdje si to čula?"

"Od Anthonyja Quintane. On i ja smo bili na onom slučaju kćerka Douga Hartwella. Spominjala sam to kod Irene, zar ne? Ima prijatelja u državnom uredu i pitao je što se događa."

"Jesu li oni ljudi? Bilo je samoubojstvo." "Prema policiji, nije", reče ona.

"Bože svemogućí. Kažu da si to ti napravila? To je najgori primjer policijske nesposobnosti za koji sam ikad čuo." Skočio je s trijema. "Netko će mi platiti za ovo."

"Ben, ne možemo ništa. Ako bilo što napravimo, reći će da pokušavam nešto sakriti. Nisu me još uhapsili. Možda i neće. Ali, napravi mi uslugu, nemoj govoriti ništa više nego što moraš."

189

"Onaj detektiv za ubojstva ... Kako se zove? Britton. Pitao me nešto prije nekoliko tjedana. Još se jednom vratio. Pretpostavljao sam da je to rutinski. Znaš, zbog toga što je tvoja majka htjela da se nešto poduzme." Ben je lagano uzdahnuo. "Oh, Bože. Irene. Jesi li rekla Irene?"

"Ne još", reče Gail, "ali hoću. Razgovarala sam jutros s Anthonyjem Quintanom i on je rekao da bih trebala razgovarati s obitelji, kako nitko ne bi bio iznenađen."

Ben ju je netremice gledao. "Stvarno si mirna." "Usredotočena je bolja riječ. I na dva tri sata sna prošle noći. Poziv na oružje, pretpostavljam." Ljuljala se naprijed natrag na prstima, ruke su joj još uvijek bile u džepovima. "Hoću te nešto pitati."

"Svakako, što?"

"To je ... Teško bi bilo o tome razgovarati s majkom." Ben je čekao.

Prošle noći njene su misli mogle marširati po spavaćoj sobi osvjetljenim slovima, toliko su bile jasne. Gail je polako počela, prisjećajući ih se.

"Ono što me najviše čudi je da Frank Britton vjeruje da sam to ja napravila. Zaboravimo motiv ili priliku. Misli da sam ja za to sposobna. Zašto? Vidi li u meni nešto što sam ja propustila? Prije nikada nisam sumnjala u sebe. Ali sada... Vidi. Brak mi se raspao. Jedva poznajem vlastitu kćerku."

"Gail, dušo ..." Ben se počeošao po licu. "Znam da si imala problema ..."

"To nije to. Mislim da to nije to." Sjela je na rub trijema. Daske su bile popucale i suhe. Glave čavala su polako izlazile. Čačkala je po trnu. "Što on vidi? Da sam je mrzila? Nisam. Stvarno, nisam. U redu, nekad mi je bila nesnosna - ali to je bilo više mojom greškom nego njenom. Nisam je htjela slušati. Nije me bilo briga. Saznati to o sebi - da postoji nedostatak razumijevanja. Da si pogoršala stvari."

Ben je sjeo pored nje. Trljao se rukom po nozi kao da masira grč. Gail je primijetila linije koje su njegove žile napravile pod kožom, kovrčave bijele dlake na njegovoj podlaktici. "Što radiš, kriviš sebe za to što je ona bila takva?"

190

"Ne. Premda sam vjerojamo ja tome pridonijela. Stvar je u tome da je nisam poznavala. Tko je ta osoba za koju Frank Britton kaže da sam je ... Tko je ona bila?"

Pas je došao do njih i ispružio se. Ben ga je češkao. Nakon sekundu ili dvije on reče: "Pa, ne bih se više o tome brinuo. Ti si ispala dobra. Renee nije."

Gail je tupo buljila u njegovo koljeno, izbljeditjele traperice. Niz čičaka uhvatio se za žnirance na njegovoj radnoj čizmi. Znala je da on nikada neće razumjeti. Nije mogao. Između njih je jednostavno bila provalija. Nije bilo veze.

"Ma, hajde." Benova je ruka krenula oko njenih ramena. Malo ju je protresao. Ona se skupila, osjećajući se čudno i posramljeno. Tada je okrenula glavu prema njegovom vratu i pustila dugi, polagani dah. Na njegovoj se košulji osjećao miris sapuna i znoja.

Gail je zatvorila oči. "Kada sam bila mala, bila sam tako ljubomorna na nju. Moja lijepa sestra. Ona koja uvijek dobije sve što hoće. Što sam ja htjela?"

Glas joj je vibrirao u grudima. "Što si htjela?"

"Ljubav, zar to nije ono što svako dijete hoće?" Lagano se nasmijala. "Sada zvuči tako glupo. Tako djetinjasto. Htjela sam da me primijete. Mislila sam da me nitko ne voli. Što je, s obzirom na moje držanje, vjerojatno bila istina. Ležala bih po mraku u krevetu, slušajući kako se vi zabavljate. Željela sam da netko dođe i pozove me. Mogla sam otvoriti vrata, zar ne?"

Malo se pomaknuo kao da će otići. Nije otišao. Gail je primijetila da je pristojan; da je ona plačljiva. Onda je osjetila kako ju je lagano poljubio u tjeme.

Rekao je: "Dušo, žao mi je što si osjetila da ja - da Irene i ja - da ti nismo poklanjali toliko pažnje kao Renee. Nikad se nisam namjeravao umiješati i zauzeti mjesto tvoga tate, ali sam imao osjećaj da me ne volite zbog toga što ste mislile da to radim. Zato sam vas ostavljao na miru. S Renee je bilo lako. Znala je kako ugoditi Irene, to je sigurno. I meni. Nisam nikada znao da si se tako osjeća; a. Nije se činilo da to netko treba."

Potapšao ju je po obrazu, sagnuvši se malo kako bi je pogledao u oči. Nasmijao se, u licu je imao duboke crte. Kako je sada izgledao star, mislila je ona. Kao dijete je mislila da je tako lijep.

191

Odjednom je Gail ustala, ruke su joj skliznule. Saznanje ju je udarilo tako da joj se vrtilo u glavi, saznanje zašto mu nikada nije govorila kako se osjeća, prije petnaest ili dvadeset godina. Ne zato što nije htjela biti bliska s njim, nego zato što je željela, previše.

"Gail?" Osjetila je njegovu ruku na svojim leđima.

Željela ga je. Ne znajući, u tim godinama, što to znači. Ležala je u krevetu pod jastucima, osjećajući bol, slušajući njegov glas. Slušajući Renee in smijeh. Njene pjesmice za klavirom. I u mraku iza kapaka Gail je vrtila krvave scene smrti njezine sestre.

Kada se okrenula, Ben ju je još uvijek gledao, vjerojatno pokušavajući odgonetnuti što se događa.

"Hoćeš sjesti? Je li ti dobro?" "Ne. Je, dobro sam."

"Možda se moraš naspavati", reče on.

"Vjerojatno." Kotrljala je ispod sandale kamen i gledala prema autu. "Pa, morala bih doma. Moram vidjeti je li Karen spremna. Dave će je pokupiti. Mislim da idu u kino."

"Već si mi rekla."

Kada se okrenula, Ben ju je još uvijek gledao.

"Sredit ćemo to Gail, to s policijom. Prvo, zovem Raya Hammella. Najbolji odvjetnik u Miamiu."

Maknula je kosu sa čela, prolazeći nekoliko puta prstima kroz kosu. "Ne. Ne mogu ... Pričat ćemo kasnije o tome. Moram doma." "Neću dopustiti da uzmeš nekog Kubanca koji misli da na tebi može zaraditi."

"Nismo ni pričali o novcu!" Digla je ruke, svjesna koliko je oštar njen glas bio. Počela je iz početka. "To je moj problem. Ne tražim od tebe da se miješaš."

Ben je tapšao psa, ru.ka mu se brzo kretala po njegovm sjajnom krznu. "Quintana je jednom branio Renee, je li ti to rekao?"

Gail je tupo zavrtila glavom.

"Ne, vjerojatno je zaboravio reći", reče Ben. "Tvoja je sestra prošle godine upala u nevolje. Ponovno. Uzela je tog Quintanu. Nisam niti znao da je uhapšena, sve do saslušanja za kauciju. Nazvala me, plačući. Ben, Ben, što da radim? Zajebala sam si život. Moraš ..."

"To je bilo za trgovinu kokainom." Zastao je, začuđen što ona to zna.

192

"Frank Britton mi je rekao", reče Gail.

Ben kimne glavom. "Velike nevolje za malu sestru. Petnaest godina, minimalna kazna. Bez mogućnosti uvjetnog. Htio sam joj naći najboljeg, ne nekoga kog je upoznala u uredu. Predložio sam Quintani da se povuče. Nije htio."

"Kod Irene si mi rekao da nikada za njega nisi čuo."

"Nisam htio o tome s tobom raspravljati. Ionako, slučaj je obustavljen, tako da je ostao bez klijenta. Možeš reći da mu je slučaj pobjegao."

Gail je tiho stajala, zatim rekla: "Slučajevi s drogom se ne obustavljaju samo tako. Tako mi je rekao Britton. Imaš li ti kakve veze s time?"

Usta su mu pravila tanku liniju. »

"Ben? "Reći ću ti ovo, ali ne želim za to više čuti. Razgovarao sam s njenim sucem. On je razgovarao s tužiteljem. Renee nije znala što se nalazi na brodu. Oni su to shvatili. Brinemo se za svoje, ili pokušavamo, kada možemo. Ali, administrativni sudac to nije vidio tako. Otkrio je i htio moj otkaz."

Zapanjena, Gail nije mogla odlučiti da li je napravio nešto plemenito ili neshvatljivo. Spasio je Renee, ali po cijenu svoje karijere.

Ben je sjeo natrag i tapšao psa po leđima. "Nije mi žao, samo što to nije pomoglo. Renee se ubrzo vratila svojim starim navikama." Pogledao ju je. "Reći ću ti još jednu stvar, mada možda ne bih smio. Bila je trudna kada se ubila. Mislim da je zato to i napravila."

"Znam", reče Gail. "Čitala sam liječnički izvještaj."

"Nazvao sam ga. I-Itio sam znati što joj se desilo. Pretpostavljao sam da je bila drogirana ili tako nešto, ali nije. Još jedno iznenađenje. Nisam ništa rekao Irene."

"Ja jesam."

Bacio je otpalu smokvu u dvorište. "Nisi trebala."

"Mislim da je bilo od Carlosa Pedrose. Sigurna sam da su bili zajedno."

"Taj kujin sin." Ben ju je oštro pogledao. "Sada vidiš kako je glupo što ti je Quintana odvjetnik? Rođak čovjeka koji je spavao s tvojom sestrom."

193

"Carlos i Anthony se ne slažu baš najbolje."

"Ma daj. Recimo da ju je Carlos ulovio s nekim drugim i ubio je. Latinoamerikanci su takvi, nagli. I recimo da Quintana to zna. Misliš da će ga prijaviti? Obitelj? Ne baš, ne ako je tebe zakačio na udicu. Možda te koristi da vidi kakav slučaj imaju."

"To je malo previše."

"U redu, da vidimo koliko si pametna. Jesi li ti došla njemu ili je on prišao tebi?" Sigurno je pročitao odgovor u njenim očima. "Slučaj završen."

Sjeo je na trijem. "Danas mi ništa nema smisla."

"Samo danas?" Smijući se, Ben je gledao po travnatom dvorištu i drveću u daljini. "Ja se tako stalno osjećam. Stalno. Nismo mi krivi, dušo. To je zbog ovog mjesta."

Pogledao je u Gail. "Znaš, prošli sam se tjedan odvezao gore na sjever. Rekao sam sebi da bih možda mogao naći nekoliko rali. Arcadia, Zolfo Springs. Gore je tako tiho. Zeleno i tiho. Još uvijek možeš ostaviti otključana vrata. Ljudi idu nedjeljom u crkvu. Da smo pametni, svi bismo otišli. Prokleti okrug je pun luctaka. Irene se boji voziti po noći. Stalno očekujem da ću čuti kako ste opljačkane ili silovane. Vidi što se sada desilo. Čak je i policija poludjela. Mi se nismo promijenili, sve ostalo je poludjelo. Ovo više nije Miami. Bježi nam ispod nogu. Dvadeset posto crnaca, preko pola Španjolaca, još ih dolazi. Mi smo manjina. Manjina u vlastitoj zemlji."

"Ben, prestani. Nemoj biti takav."

"Zlo mi je od toga da moram paziti što pričam. Ljudi se ljute ako govoriš golu istinu. Zašto se, dovraga, više truditi?" Odjednom je psa za ogrlicu povukao s trijema. "Dolje. Idemo, Barney. Nestani." Potapšao je Gailinu ruku. "Stani tamo pored svog auta."

"Zašto?" "Napravi to." Pokazao joj je da ode, te se popeo na trijem, uzeo pušku i lagano skočio opet na zemlju. "I stavi prste u uši."

Do trenutka kada je pušku stavio na kuk, ciljajući kolibu, Gail je već bila iza auta. Opalio je. Srednji dio drvenih vrata se je zatresao. Reprtirao je pušku, s jedne je strane izletila crvena plastična čahura. Sljedeći je hitac udario u prozor. Staklo je prsnulo o kuću.

194

Otvorenih ustiju, Gail je spustila ruke s ušiju. Jeka je još uvijek odzvanjala. Pas iza nje je zavijao, kružeći.

Ben je pogledao preko ramena. "Gail, dođi ovamo. Mogu staviti još jednu. Dat ću ti drugi prozor. Zamisli da je Frank Britton. Ali pazi na zdjelicu za psa."

Napunio je pušku. Izletjela je još jedna čahura. Povikala je na njega. "Ben, kog vruga to radiš?"

Nakon trenutka prešao je preko dvorišta i spustio pušku na trijem. Stajao je leđima okrenutim prema njoj, gledajući rupu na vratima.

195

petnaest

Miriam je mahnula spisima prema Gail u trenutku dok je ulazila. "Slučaj za jedan i trideset."

Gail je digla pogled. "Hvala. Saino baci to u moju aktovku. To je Yancey spis, zar ne?" U stanju u kojem je bila, Gail je sve provjeravala dva puta.

Miriam ga je digla. "I svi su dokumenti unutra. S kopijama." "Dobra djevojka."

Dok je Miriam istovarivala još spisa na stol, Gail je zapazila sendvič s piletinom, koji je još uvijek stajao na njenoj knjižici za sastanke. Pojela je četvrtinu i imao je okus po kartonu. Živci, pretpostavljala je. Doručak nije bio ništa bolji. Zamotavši sendvič, bacila ga je u smeće i vratila se zapisima koje je pregledavala.

Imala je dvadeset tri stranice lijepo pisanih bilješki iz žutog pravnog notesa, koje je zadnja tri dana skupljala za Anthonyja Quintanu. U subotu joj je rekao što bi trebao znati. Nije napisala sve odjednom, nego je podijelila misli na poglavlja i točke na posebnim stranicama. Njeno porijeklo - obrazovanje, osobine, itd. Dave. Karen. Obiteljska povijest i financijsko stanje. Razgovori s Frankom Brittonom. Noć na Ireneinoj zabavi. Detalji o Renee koliko je znala.

Gail nije stavljala na stranice brojke, čega je postala svjesna kada je došla do kraja svakog poglavlja, prostirući stranice na pisači ili kuhinjski stol, te joj je postalo jasno da se sve može presložiti i krivo prikazati. Pokušala je napisati samo činjenice i datume s vremenima, ali nije bilo lako. Ako je pisala o tome kako joj je Britton pokazao pisma koja je Dave slao Renee, morala bi objas

196

nitni zašto ih je Dave slao. Tako bi morala priznati da joj je brak propao. Gail nije mogla napisati da su se ona i Renee te noći kod Irene posvađale. Kako je broj stranica rastao, vidjela se je sve jasnije, s greškama za koje nije znala da postoje. Škrgučući zubima, nastavila je pisati.

Imala je sastanak s Anthonyjem Quintanom u pet popodne, a na njega nije mogla stići. Larry Black ju je upravo zaposlio s jednim saslušanjem u Fort Lauderdaleu. Možda će bilješke za Anthonyja staviti u kovertu i ostaviti ih kod Ferrer & Quintana na putu doma. Ali prvo, imala je jedno pitanje: zašto joj nije rekao da je zastupao Renee?

"Miriam?" Gail je slamkom hvatala ostatke ledenog čaja. "Kada završiš, pokušaj dobiti Anthonyja Quintanu na telefon? I pobrini se da nas ne smetaju dok razgovaramo."

"Skoro sam gotova." Miriam je otvorila spis i maknula metalni držač, stavljajući pismo. "Znate, kad bih se mogla vratiti u školu", reče ona, "voljela bih biti pravica."

"Bi, stvarno?" Gail je okrenula drugu stranicu. "Da. To je tako uzbudljivo."

"Dovoljno si pametna Miriam, ali - da ti vidim zube." Miriam se nasmijala. "Zašto?"

"Ne možeš studirati pravo, ako ti svi zubi nisu popisani."

· Na Gailinom telefonu zasvijetlila je lampica, izvana je dolazio telefonski poziv. Miriam ga je dohvatila prije nego se Gail okrenula u stolici. "Ured gospodice Connor... Jedan trenutak, molim, vidjet ću da li može doći." Pritisnula je gumb za čekanje. "Jimmy Panther."

Gail je pružila ruku. Previše ga je izbjegavala. Miriam je otišla s tri spisa i mikrokazetom punom uputstava.

"Jimmy, ovdje Gail Connor. Znam da zoveš u vezi maske." "Da. Prošlo je već... koliko, preko tri tjedna otkako ste je našli? Ako je ne stignete donijeti, mogu ja doći do vas." Glas je bio ljubazan, kao i obično, ali ovaj put se mogla osjetiti ljutnja.

Gail reče: "Sada nije kod mene. Prošle subote sam je odnijela u Povijesni muzej i dala je Edith Newell da je pregleda. Vjerojatno znaš Edith."

" " Da.

197

"Misli da je originalna Tequesta maska. Dopustila sam joj da masku pošalje svojem prijatelju na Sveučilište Florida, arheologu. On će dati svoje mišljenje."

"Poslali ste je u Gainesville? To o čemu pričamo je moje vlasništvo."

Gail je kotrljala olovku po stolu, rubovi su škljocali. Nema razloga da mu se sve kaže. "Dopustite da objasnim. Našla sam je u Reneeinom stanu. Kao zastupnica za njenu imovinu imam dužnosti. To nije osobno, gospodine Panther, ali koliko ja znam maska može biti i iz muzeja. Kako mogu biti sigurna kome pripada?"

Iza tišine koja se čula preko telefona, Gail je mogla čuti ljude kako razgovaraju. Blagajnu. Vrata su se otvorila i zatvorila. Vjerojatno je zvao iz dućana na Trailu.

Tada Jimmy Panther reče: "Ako je ta maska Tequesta, onda se ja čudim isto koliko i vi. Moja baka - zvala se Annie Osceola - mi je rekla da ju je ona napravila. Držala ju je u teškoj kutiji ispod kreveta, nije dala nikome da je takne. Rekla je da će mi, kada dođe vrijeme, ispričati legendu o maski." Zastao je. "Malo ljudi to zna", reče on, "ali Annie Osceola je bila potomak Tequesta."

"Da?" reče Gail. "Ja sam mislila da su izumrli." "Jesu - osim malo njih koji su otišli na Kubu." "Kuba?"

Nije objašnjavao. "Gdje je sada maska? Još uvijek u Gainesvilleu?"

"Mogu saznati."

"Ako je slomljena", reče on "bit ću vrlo ljut. Vrlo."

Nakon malo gundanja, Jimmy Panther se složio da ga Gail nazove taj tjedan. Gail je spustila slušalicu i pritisnula interfon.

"Si, senora", reče Miriam, glas joj je plesao.

"Miriam, napravi mi uslugu. Nazovi Edith Newell u Povijesnom muzeju i vidi ako se čula s prijateljem u Gainesvilleu. Znat će što misliš."

Gail se vratila bilješkama na stolu, okrećući stranice sve dok nije našla onu s Jimmy Pantherom i maskom. Znači, sada su Tequeste migrirali na Kubu. Dobro, dobro. Kada je Jimmyjev bijeli djed krijumčario rum za Al Caponea preko Havane, možda je sreo

198

Annie Osceola. Fascinantno. Možda je bila plesačica u Tropicani. Možda je Anthony Quintana daljnji rođak Jimmyja Panthera. Gail je počela pisati.

Kada joj je zazvonio telefon, automatski je podigla slušalicu. "Gospodin Quintana na prvoj liniji", reče Miriam. "A gospođa iz muzeja kaže da ju je dobila jutros. Što god to bilo, dobila je."

"Hvala." Gail je pogledala prema vratima, kako bi bila sigurna da su zatvorena prije nego pritisne gumb. "Anthony, ovdje Gail. Drago mi je da sam te dobio."

"Je li se nešto desilo?"

Gail je usporila, shvaćajući da zvuči kao da je trčala. "Ne, narednik Britton još nije iskočio iz grmlja. Imaš malo vremena?" "Naravno."

Sa palcem i kažiprstom prelistala je rubove dvadeset i tri stranice bilješki. "Preko vikenda sam razgovarala sa svojim rođakom Benom Stricklandom. Razgovarali smo i o tebi. Rekao mi je da si prošle godine bio Reneein zastupnik u slučaju s drogom."

"Ah, da. I hoćeš znati zašto ti nisam rekao. Tada sam - prošli petak navečer - mislio kako imaš dovoljno toga za razmišljanje. Kad-tad bih ti rekao." Kako Gail nije reagirala, dodao je: "Poznavao sam Renee preko naše kompanije. Bila mi je klijent samo tjedan dana, tada je slučaj obustavljen." Zastao je. "Sudac Strickland ti je vjerojatno rekao da je ured državnog odvjetnika odustao."

"Da, rekao mi je." Gail se pitala zna li Anthony koju je ulogu Ben odigrao u svemu tome. Pitala ga je nešto drugo. "Znaš li je li Renee bila kriva?" Prije nego je završila pitanje mogla ga je vidjeti kako se smije.

On reče: "Kriva za što? Trgovinu kokainom? Ne, mislim da nije. Za to što je znala da je na brodu? Da. Rekla je da je znala. To nije zločin. Pričao bih ti još o tome, ali sam na izlasku. Razgovarat ćemo danas popodne."

"Ne mogu doći", Gail reče. "Šalju me na saslušanje. Ako imaš poštanski sandučić mogu ostaviti svoje bilješke u tvom uredu. Nema žrtve, zar ne?"

Čula je kako se otvaraju vrata i kako ga tajnica nešto pita. Anthony joj je rekao da malo pričeka. Tada reče Gail: "Nisam čuo ništa novo u vezi istrage. Nazovi me kasnije kući, možeš li? Moramo razgovarati o tome što se može desiti."

199

Nakon što je spustila slušalicu, Gail se vratila svojim bilješkama, stavljajući svoju osobnu povijest u obrnuti kronološki red. Tako je bila manje osobna.

Miriam je kucnula i otvorila vrata toliko da se može nagnuti unutra. "Gail? Dok ste bili na telefonu, imali ste nekoliko poziva. Prvo, Carlos Pedrosa je ponovno pitao za ugovor, da li ste ga donijeli natrag od suca Stricklanda. Rekla sam mu da niste."

Gail je kimnula glavom, spajajući zajedno stranice. "Tko još?" "Frank Britton iz Metro-Dade."

Digla je glavu.

Rekao je da možete doći u stožer i pokupiti sestrine papire. Imam adresu ako vam treba, zapadno na Palmetto Expresswayu."

"Je li rekao još nešto?"

"Ne. Samo to. I da nazovete ako imate kakvih pitanja." Miriam je ponovno zatvorila vrata.

Gail je duboko uzdahnula. Ovo sigurno nije bio plan da je dobije tamo, da joj nabaci lisice. Da ju je htio uloviti, znao bi gdje da je traži. Još joj se jedna misao motala po glavi: ako vraća papire, možda odustaje od istrage. Ben je trebao papire radi imovine, ali ona nije mogla otići po njih osobno. No ako ne ode, što će Britton misliti? A opet, Anthony joj je rekao da ne mari za ono što Britton misli. Zavrtila se u svojoj stolici, posegnula za telefonom i okretala brojke. Anthony je već otišao.

U jedan i dvadeset Gail je tiho ušla u sudnicu na desetom katu sudnice Okruga Dade. Započeli su u jedan sat, sudac Henry Cooper imao je popodnevnu listu svih predmeta koji nisu za suđenje. Njezin je slučaj bio u jedan i trideset.

Sjela je uz prolaz prema stražnjem dijelu. Drugi zastupnici sjedili su tu i tamo u šest redova drvenih klupa. Duga sjedala bila su okrenuta prema naprijed, kao klupe u crkvi, bile su lagano odijeljene od sudskog osoblja. Mjesto za porotu bilo je u uglu lijevo od sučeva uzdignutog stola.

Henry Cooper je bio nov na sudu, crnac tridesetih godina s bujnim brkovima. Nosio je sudsku odoru čak i u hodnicima, da li zbog svoje mladosti ili da bi sakrio tenisice. Još uvijek su, dok je hodao, bliještale ispod odore.

U pauzama između slučajeva, zastupnici su šaptali jedan drugom. Na drugoj strani u Gailinom slučaju neće biti zastupnika. Optuženi

200

- Simon i Rita Yancey - nikada nisu odgovorili na žalbu ili zatražili zastupnika, a sada je bilo kasno. Osim u slučaju sažaljenja, nijedan pristojni odvjetnik ne bi uzeo slučaj nakon ovoga. To je kao da idete kod doktora da izliječite smrtonosnu bolest. Neki bi odvjetnici, naravno, pristali, odgactajući slučaj, objavljujući bankrot ili podnoseći sve vrste zahtjeva. Savjetovali bi svojim klijentima: živite u kući još nekoliko mjeseci besplatno. Jeftinije je od najma.

Ponekad bi se optuženi sami pojavili. Gail je gledala ljude u sobi, nije vidjela nikoga tko je izgledao kao muž i žena. Tada je, preko prolaza, ugledala čovjeka u odijelu. Pravio je pokrete vratom, kao da mu je kragna preuska. Svjetla smeđa kosa, ćelavi dio. Mogla se kladiti da je to Simon Yancey.

Na krilu je držao veliku kovertu u kojoj su vjerojatno bili dokumenti od kuće. Hipoteka, garancije aparata, osiguranje, vlasnički papir. Možda čak i fotografije. Yanceyevi su živjeli u Miami Springs, blizu aerodroma.

Osim njihove kreditne sposobnosti, Gail o njima nije znala ništa, osim onoga što je saznala iz kopije pisma koju je imala, original je prošli tjedan poslan sucu. Otipkano na stroju, nepravilnih rubova, potištena tona.

"Dragi suče Henry Cooper, ovo je da bismp službeno protestirali zbog onoga što se radi meni i mojoj obitelji. Pokušavaju nas izbaciti iz našeg doma. Malo smo zakasnili s plaćanjem, ali smo poslali uplate, a oni nam ih stalno vraćaju..."

Službenik je pozvao sljedeći slučaj. Zastupnik kojeg je Gail srela na sastanku pravničke komore prošao je pored nje. Ljubazno su se jedno drugom nasmijali, dok je Gail pomaknula koljena u drugu stranu. Gledala je kako muškarac otvara vrata i najavljuje prisutnost na sudu. Pitala se bi li joj se nasmijao da je vani uz kauciju, pod optužbom za ubojstvo.

Prije nego je otišla s ranča u subotu, Ben joj je rekao neka ne brine za kauciju. On će joj posuditi novac, ako do toga dođe. Onda se ispričao što je propucao svoja vrata i tražio da mu obeća kako neće reći Irene.

Te noći Gail je rekla Irene za Franka Brittona. Irene je briznula u plač, bjesnila na policiju i na kraju okrivila sebe za sve te nevolje. Nikad nije napravila ono čega se Gail bojala - oklijevala. Ni na trenutak, prije nego je bacila ruke oko Gailinog vrata.

201

Nije imalo smisla Karen opterećivati sa svim ovim, sada kada joj se otac odselio. Irene je došla nekoliko puta kada je Gail kasnila doma. Pripremila je večeru. Razgovarale su. Čak su razgovarale o Renee. Gail je vidjela kako su njih tri - ona, njena majka i njena kćerka - postale bliskije. Grozno što se to desilo na ovaj način.

Gail je primijetila proćelavog čovjeka u kaputu koju mu je loše stajao kako se premješta u svom sjedalu. Gledao je okolo po sudnici, studirajući lica ženskih zastupnica. Osim Gail, tu su bile još dvije, jedna je raspravljala o slučaju, a druga je šapćući razgovarala s nekim odozda. Zapazio je Gail.

Velike oči, ispod šarenica vidjele su se bjeloočnice. Teška vilica, tanka usta. Mladi nego je mislila, vjerojatno ispod trideset godina. Blijedo ju je na trenutak pogledao, te se okrenuo prema naprijed. Očigledno gospođa Yancey nije mogla doći.

To je bila vrsta ljudi kojom se Renee bavila u Vista Imovinskoj Kompaniji. Normalni ljudi koji su kupovali kuće. Nije bilo vjerojatno, ali možda je Renee zaključila njihov posao. Renee je vjerojatno znala više od njihovog kreditnog stanja. Da je Renee sjedila ovdje pored Gail mogla bi šaptati, Simon je radio na prtljagi kod Pan Am-a dok nisu propali. Sada radi kao mehaničar za klimauredaje. Rita vodi kafeteriju srednjoj školi u Springsu. Imaju Harleya i vikendima se voze s klubom motociklista.

Reneeina mini-haljina popela bi se uz njena bedra. Prekrižila bi noge i mahala stopalom. Toplina njenog ramena uz Gailinu ruku. I njezin parfem - Shalimar.

Tiho bi se nasmijala, privlačeći Gail sebi. Simon je danas skinuo naušnicu. Dijamant koji mu je Rita dala kada su bili u srednjoj školi. Imaju dva sinčića, stvarno su slatki. Tommy slabo uči, ali je vrlo pametan. Joey je anđeo, popeo mi se u krilo kada smo sklapali posao. Gail se sjetila što je Jimmy Panther rekao u njenom uredu. Renee je bila dobra s djecom u Povijesnom muzeju.

Da je Renee nosila Gailinu suknju i sako, da je na Gailinoj odvjetničkoj kartici bilo njeno ime, ona bi čovjeku u Atlantic Financial Services rekla da pusti čovjeka neka otplati svoju hipoteku, za ime Božje. Ne budi takav.

Renee je mogla imati uređ blizu polja rajčica u Homesteadu njezino bi joj znanje španjolskog pomoglo. Donijela bi bocu irskog viskija ocu Eamonu Donnellyju. Branila bi ileglane useljenike pro

202

tiv ureda za naturalizaciju, išla bi na njihove zabave, plesala bi merengue ili cumbiu subotom navečer i spavala s jednim ili dvojicom od njih, možda čak i istodobno. Natrpala bi ih - muškarce, žene i djecu - u svoj crveni sportski auto sa spuštenim krovom i odvela na Key Largo, s do kraja odvrnutim radijom.

Renee bi znala detalje strančeva života; Gail nije čak ni znala detalje Reneeinog.

Otac Donnelly je držao svoj molitvenik u rukama. Na kraju, svima će nam biti oprošteno.

Gail je polako postala svjesnom da je službenik suda slučaj pozvao već dva puta. "Ima li nekoga iz Atlantic Financial?" Podignula je aktovku, krenula niz hodnik i gurnula ulazna vrata.

Simon Yancey je već bio sprijeđen. Službenik je uručio sucu spise i sjeo na mjesto. Službenik je bila sredovječna žena s vestom preko ramena. Gail je otvorila vlastiti spis na stolu za zastupnike s lijeve strane. "Vaša visosti, ja sam Gail Connor iz Hartwell Black i Robineau za tužitelje. Ovo je ročište za konačnu presudu u vezi gubitka hipoteke u slučaju Atlantic Financial Services v. Yancey."

Sudac je digao pogled sa spisa. "Gospodine Yancey?"

"Da, gospodine." Yancey je stavio svoj fascikl na drugi stol i izvadio neke papire. "Shvaćam da kasnimo s hipotekom, vaša visosti. Dugujemo oko tri tisuće dolara, ali možemo sve isplatiti."

"Neka zastupnica tužitelja govori prva, u redu? Onda ćete vi. Tako to ide." Sudac Cooper se ponovno posvetio razgledanju spisa. "U redu." Yancey je držao papire u jednoj ruci i škljocao zglobovima druge ruke.

Gail je potvrde dala službenici, koja ih je prosljedila do suca. Lijepa hrpa dokumenata. Objasnila je svaki. Kada je bila gotova, sudac je kimnuo prema Yanceyu.

On je zakoračio naprijed. "Zvao sam ovu damu tri ili četiri puta i nikada mi nije uzvratila poziv. Dala je tajnici da razgovara sa mnom. Njena tajnica je rekla da će me izbaciti, ako ne platim. Rekao sam joj da mogu sve platiti. Prošlo sam ljetu dobio otkaz, ali sada radimo i ja i žena."

Yancey je pogledao u svoje papire, dao jedan Gail, drugi službenici koja ga je prosljedila do suca. "Uzeo sam sebi slobodu da napravim raspored isplata. On pokazuje da će, ako platimo dodatnih dvjesto sedamdeset i šest mjesečno, sve biti podmireno do kraja godine."

203

Sudac je pogledao Gail. "Što možete učiniti za ove ljude?" Gail je već raspravila slučaj s nekime u Atlanticu, čuo se zvuk

tastature dok su razgovarali. On je izvukao račun na ekranu i rekao Gail da se ne žele zafkavati s Yanceyima.

Osjećajući se pokvareno, nije pogledala Yanceya. "Moj klijent nije voljan dopustiti ponovni dogovor, suče. Optuženi su stalno radili prekršaje i ovo je drugi put da se protiv njih pokreće postupak za gubitak hipoteke. Već je pokrenuta procedura."

"Da, ali sada radim. Sada možemo platiti."

"Gospodine Yancey ..." Sudac Cooper je izgledao pun sažaljenja kada je morao reći ovo. "Nakon početka procedure tužitelj može nastaviti s gubitkom hipoteke ako to želi."

"Ali ja sam je zvao." Sudac je vrtio glavom. "Imam ženu i dvoje djece kod kuće. Je li to pravedno? Gdje ćemo živjeti? Mislio sam da bi Amerika trebala biti slobodna zemlja. Kakva je to sloboda ...?"

"Jeste li dobili kopiju poziva na sud i žalbe, gospodine?" "Kakva je to sloboda kada čovjeka izbacuju iz vlastita doma?" "Gospodine ..." Sudac je pričekao dok se Yancey nije smirio.

"Gospodine, dobili ste kopiju žalbe i niste reagirali na vrijeme. Ovdje u pozivu piše da se, ako ne odgovorite u roku od dvadeset dana, protiv vas može donijeti presuda."

Yanceyev se glas tresao od napetosti. "Znam što ta dama hoće. Hoće da joj platim tisuću dolara zastupničke naknade. Za što? I petsto dolara troškova. Trebalo bi je ispitati."

Službenica suda je okrenula očima prema Gail. Još jedan luđak. Što se može?

Sudac Cooper je posegnuo za penkalom. "Znam kako se osjećate gospodine Yancey, ali činjenica je da morate obraćati pažnju na pravne dokumente. Ignorirate ih na vlastitu štetu. Sada imate dvadeset dana da povratite vlasništvo ili će biti prodano na javnoj dražbi. Žao mi je, ali takav je zakon." Sudac Cooper je dizao papire sve dok nije našao nalog za gubitak hipoteke.

Yancey se okrenuo, brzo dišući. Šutnuo je stolicu koja je bila na kraju stola za zastupnike. Zavrtila se, digla i tresnula na pod. Yanceyev su se oči stisnule. Krenuo je prema Gail, glas mu se tresao.

"Kujo. Bolje se pripazi, pizdo jedna."

204

Gail je posrnula unatrag. Sudac je skočio iz svoje stolice kao da će izletjeti preko stola. Vikao je: "Straža!"

Yancey je zgrabio sa stola svoje papire, progurao se pored vratašaca i niz prolaz. Vrata su se klatila na šarkama. Dva zastupnika, koja su stajala pored ulaza u sudnicu, maknuli su mu se s puta.

Nakon nekoliko sekundi, sudac Cooper je sjeo, gladeći svoje brkove. "Ne bih brinuo zbog toga, gospođice Connor. Ljudi se uzbude. Onda se smire."

Gail je spustila ruku sa srca. "Niti jedan drugi posao nije ovako uzbudljiv."

Među drugim zastupnicima u sudnici začuo se nervozan smijeh. Stražar se pojavio na vratima. "Suče? Sve u redu?" Službenica suda je podignula stolicu.

Sudac Cooper je podigao svoje penkalo. "Molim vas, pobrinite se da gospođica Connor u miru napusti sudnicu." Završio je s potpisivanjem naloga.

Gail je našla Edith Newell u čitaonici muzeja, oko nje su na dugom stolu bili izresci iz novina. Edith je digla pogled, njezine sive oči iza naočala izgledale su goleme.

"Zdravo, draga. Izgledaš iscrpljeno. Sjedni, samo makni ovo. Tražim napise o Danu Hardieu. Šerifu za vrijeme prohibicije, zar ne znaš?" Nasmijala se. "No, pustimo to. Došla si zbog nečeg drugog, zar ne?"

Osim njih dvije u čitaonici nije bilo nikoga, zrak je bio hladan i suh, odgovarao je starim knjigama i časopisima. Gail je zadrhtala. "Je li profesor siguran da je prava?"

"Oh, da. Nema sumnje. Tequesta, stara oko dvije i pol tisuće godina." Edith se nasmijala. "Molio me je da mu je dam. Molio. Ali je bio dobar dečko, poslao ju je natrag, bez ogrebotine."

"I ne zna se odakle je došla?"

"Ne, to mi je žao." Edith je povukla rukav veste prema gore. Rukav je bio otkopčan, vuna se pretvorila u male kuglice. "Nisi dobila nikakve informacije od Jimmy Panthera?"

"On kaže da ju je njegova majka držala u drvenoj kutiji ispod kreveta. Obiteljska maska, tako se meni čini."

Edith je huknula. "Dvije tisuće godina?"

"Zvala se je Annie Osceola", reče Gail. "Zvuči li ti to poznato?"

205

"Pa, ne baš, ali Osceola je često ime i kod Seminola i kod Miccosukeeja."

"Također je rekao da su se Tequeste selili na Kubu." "Da.

» "Da? . "Neki. Otišli su sa Španjolcima. Oko 1720. godine. Možemo provjeriti, ako želiš?"

Gail je proučavala redove polica. "Voljela bih da sam popodne slobodna. Edith, što misliš bi li jedan od dobrovoljaca htio zaraditi malo novca?"

"Nemoj njih pitati." Edith je počela slagati izreske iz novina. "Ja ću to napraviti besplatno, ako obećaš da ćeš muzeju dati priliku da dobije tu jelenju masku."

"Nije moja, gospodice Newell."

"Možda nije. Ali ako dokažemo da nije njegova ..." Bacila je odreske u kutiju i zatvorila poklopac. "Nešto se čudno dešava, zar ne? Što hoćeš da istražim?"

Gail je stisnula Edith ruku i iz aktovke izvadila notes. "Sve o Jimmy Pantheru. Provjerite javne podatke. Izvod iz matice rođenih, školovanje, vojsku, zaposlenje..." Gailino je penkalo letjelo po papiru. "I opće informacije o Miccosukee i Tequestama bile bi korisne." Pogledala je Edith. "Jesi li ga ikad vidjela s Renee, dok je radio ovdje?"

"Oh, da." Edith je malo razmišljala. "Bili su prijatelji." Vidjela je izraz na Gailinom licu. "Ne toliki. Znaš. Prijatelji. Onako kako su nekad muškarci i žene bili prijatelji, prije nego je seks postao toliko važan. Premda ne znam što su vidjeli jedno u drugome." Nasmijala se. "Nemam ništa protiv Renee, naravno. Bila je šarmantna djevojka, na svoj način."

Gail je na trenutak tiho sjedila. "Kada je Renee počela raditi u muzeju?"

"Pa, Renee je dobila posao prije godinu i pol. Pola radnog vremena." Edith je spustila glas, premda u sobi nije bilo nikog drugog. "Nije važno ako ti sada kažem. Tvoja je majka dala doprinos, kako bi pokrila njezinu zaradu. Renee je očito imala problema u nalaženju posla. Ispočetka je bila prilično nepouzdana. Morala sam razgovarati s njom. Rekla sam joj, Renee, tako neće ići. Počela se

206

mijenjati." Edith je na tren bila tiho, gledala je u strop. "Početkom prošle godine - u veljači, ožujku - Renee je radila pola radnog vremena u muzeju i pola u nekoj osiguravajućoj kompaniji."

"Imovinska kompanija Vista", reče Gail.

"Da. Prošle jeseni je počela raditi kod njih puno radno vrijeme, premda je još i tad tu i tamo dolazila do nas.

"Kada je Jimmy Panther dobio posao?"

"On nikad nije bio zaposlen kod nas. Jimmy je samo dolazio u čitaonicu. Držao je predavanja kad je htio. Postao je prilično popularan. Podigao nam je prihode. Moramo mu odati priznanje."

"Znači, sreli su se prije godinu i pol?"

"Prije godinu dana, možda manje." Edith je kimnula prema drugom stolu. "Točno tamo. Renee i ja smo indeksirale kataloge i on je ušao, sa svojim perlicama i dugom crnom kosom preko ramena. Gledao je ravno u Renee. Taj izraz na njenom licu. Šapnula je: "Edith, pogledaj onog Indijanca koji je ušao." Došao je ravno do nas i ja sam ih upoznala. Ja sam ga upoznala na Miccosukee festivalu, tako da sam znala tko je."

Kroz staklena vrata Gail je mogla vidjeti predvorje i stepenice koje su vodile na drugi kat. "Rekli ste da je dolazio u muzej kako bi koristio čitaonicu. Zna li zašto? Mislim, ako je htio sjesti i čitati mogao je doći u knjižnicu preko trga."

Edith se široko nasmijala. Imala je zube koji su bili toliko presavršeni da bi bili prirodni. "Pametna si. Pusti me da razmislim." Okrenula se u svojoj stolici. "Jimmy bi koristio katalog s karticama, zatim bi išao do polica i uzeo što mu je trebalo. Tada bi sjeo za zadnji stol. Imao je aktovku, sada se sjećam, a u njoj bilježnicu."

"Je li čitao o indijanskim predmetima? Povijesti Tequesta?" Tanke linije pojavile su se oko Edithinih usta kad je napućila usta. "Ne znam. Sjedio je ledima okrenut zidu i nije govorio ništa. Ako je išao na zahod vratio bi knjige na policu i uzeo papire sa sobom." Lagano je dotaknula Gailinu ruku. "Ponekad je Renee sjedila s njim, ali to je bilo kasnije."

"Kasnije, kada?"

"Prije nekoliko mjeseci? Početkom ove godine?"

Zadnji je stol bio prazan, tri stolice sa svake strane, uredno složene. Gail je ustala, pogledala stolicu gdje je Jimmy Panther vjerojatno sjedio. "Nikada nije ništa označio?"

207

"Ne. Ne dopuštamo to."

"Ali u knjižnici dopuštaju", reče Gail.

"Svakako", reče Edith. "I sve je na kompjutoru. Imam prijatelje tamo. Hoćemo li pitati da nam pogledaju?"

Gail kimne glavom. "Recimo, da pogledaju prošlu godinu." "Možda netko od osoblja muzeja zna na čemu je radio." "Probaj to nekako sakriti."

"Oooh, ovo je zabavno?" Edith je povukla svoje duge noge ispod stola i uzela Gailin notes, drapajući popis stvari koje treba napraviti. Oklijevala je. "Što tražimo?"

Gail je slegnula ramenima, lagano se smijući. "Pretpostavljam da ćemo znati kada nađemo."

208

šesnaest

Bilo je bezmalo šest sati kada je Gail ušla na parkiralište stožera Metro-Dade policije. Ultramoderna zgrada, zaobljena, staklena, svjetlih boja, nalazila se na nekoliko rali njegovane livade. S ključevima u ruci buljila je kroz staklo automobila. Da je Frank Britton imao kakvih dokaza protiv nje, već bi je uhapsio.

U predvorju je rekla dežurnoj službenici - ženi u uniformi - zašto je došla: da podigne papire koji pripadaju Renee Connor. Žena je preko ramena pogledala u drugog časnika koji je pisao na oglasnoj ploči. Iza njega je svjetlucao red crnobijelih monitora. Zapitala je: "Britton, to su ubojstva, zar ne?" Kimnuo je glavom.

Gail reče: "Kada sam zvala rekao mi je da će možda ostati duže. Ako ne, da ih mogu podići od bilo koga."

"U redu, da vidimo." Žena je nazvala broj. "Možete sjesti, ako želite."

Nije sjela, samo je odšetala od recepcije do sredine predvorja. Stakleni su zidovi bili s obje strane. Filadendroni su se protezali iz vaza na drugom katu. Duž zida, trofeji sa zadnjeg Pig Bowla. Memorijal posvećen policajcima poginulima na dužnosti. Majice na prodaju. Kaži ne, drogama. Mjesto je bilo uređeno kao hodnik srednje škole.

Gail je protrljala mišiće na stražnjem dijelu vrata. Glava ju je boljela duboko iza očiju. Irene je rekla da će pokupiti Karen s tečaja plesa i napraviti ručak, da se ne mora brinuti. Gail će doći doma - ako je ne odvedu u okovima - čim svoje bilješke ubaci u sandučić kod Ferrer & Quintana.

209

"Gospodice Connor!" Britton je ušao na sporedna vrata, opuštene kravate, bedž mu je bio pričvršćen na džep košulje. Nasmijao joj se i stisnuo ruku. "Drago mi je da vas vidim." Lagano je kuckao po šalteru. "Betty, daj mi bedž za drugi kat."

Gail reče: "Hoćete da idem gore s vama?" Kroz staklo je mogla vidjeti, dugi, tepihom obloženi hodnik.

"Svakako, dobit ćete obilazak za dvadeset pet centi." "Hvala, ali moram doma. Kćerka me čeka."

"Onda, drugi put. Dođite gore i uzmite papire." Dao je Gail plastificirani bedž. Ona ga je pričvrstila na rever. "Jeste li ikad doveli svoju kćerkicu da pogleda ovo?" Išli su niz hodnik, oko pregrade od staklenih cigli, zatim do lifta. "Djeca vole kolekciju oružja. Imamo sve od protutenkovskog naoružanja do pištolja koji izgleda kao penkala, sve je zaplijenjeno ovdje u okrugu Dade."

Dok je Britton opisivao tehnološka čuda laboratorija za toksikologiju, Gail se pitala je li Anthony Quintana dobro čuo informaciju od svog prijatelja u uredu državnog odvjetnika. Osumnjičeni - nije značio i slučaj. Ili je možda Ben nešto sredio s državnim odvjetnikom.

Britton ju je napokon uveo kroz vrata na kojima je pisalo Odjel za ubojstva, zatim pored sivih obloženih pregrada. Čula je smijeh iza jednog od njih, netko je pričao vic. Prošli su pored muškarca koji je na sebi imao crnu majicu. Sprijeda je pisalo: Metro-Dade ubojstva, odotruga, lubanja i riječi: "Kada vaš dan završi, naš po » činje. Britton je zastao kako bi popričao s mladom ženom iza stola. "Hej, slatka. Gdje su oni Connor spisi?"

Jedva je digla pogled s kompjutora. "Još uvijek u sobi dva, ako ih netko nije uzeo."

Kada je Britton zatvorio vrata, nestala je buka koja se čula. Gail se osvrnula. Bila je to mala soba, dva sa dva. Bijeli zidovi. Svjetlo sivi stol, metalne stolice na kromiranim nogama. Na njezinoj strani stola ležao je podeblji spis.

Britton je odmotao žicu koja ga je držala. "Sjednite na minutu. Hoću provjeriti je li sve ovdje." Sjeo je u jednu od stolica. Nakon nekoliko sekundi Gail je uzela drugu.

210

Pitala je: "Što je ovo, soba za ispitivanje?"

"To je mjesto gdje dovodimo ljude kada nam treba miran kutak za razgovore. Trebao bih staviti kauč i TV." Prstima je prolazio kroz fascikle u spisu. "Nisam već neko vrijeme razgovarao s vašom majkom. Pozdravite je."

Gail je stavila torbicu na stol i prekrizila ruke. Britton reče: "Jeste li dobro? Izgledate malo napeto." "Dobro sam."

"Mogu vam donijeti kavu. Čaj?" Nasmijala se. "Ne, hvala."

Vratio se spisima. "Kako ste dugo odvojena?" "Sedam godina."

"I ja sam studirao pravo, izdržao sam jedan semestar." Nasmijao joj se, izvukao fascikl i gurnuo spis u stranu. "Žao mi je da vam se sve ovo desilo, gospođice Connor. Nedavno sam u marini razgovarao s vašim mužem. Vidim da ste se razdvojili."

Gail je kimnula glavom. "Priateljski smo se razdvojili."

"Pa, to je dobro." Britton je spustio ruke na fascikl. "Pokazat ću vam pismo. Nismo ga našli među papirima vaše sestre. Dobili smo ga iz Barnett Banke prošli tjedan. Ali, prije nego počnem o tome, dopustite mi da vam kažem što mislim da se desilo Renee."

"Našli smo je u Ibis Parku oko deset i trideset ujutro, u ponedjeljak, osmog ožujka. Plutala je u plićaku od subote navečer, otprilike. Zapešća su joj bila prerezana. Iskrvarila je prije nego je pala u vodu. Nismo našli nikakve tragove u plućima ili nosu, koji bi ukazivali na gušenje. Nismo našli niti modrice na vratu koje bi pokazivale da je onesviještena, ali lagane su modrice mogle nestati, s obzirom na to koliko je bila u vodi i koliko su je životinje oštetile. One idu na meko tkivo. Test na tekućinu u očnoj šupljini pokazao je nivo alkohola od 0.16. Alkohol se u očnoj šupljini ne rastvara ni nakon smrti. Prije nego je umrla, Renee je mogla biti toliko pijana da se s obzirom na njenu veličinu mogla onesvijestiti. Ako se tako desilo, nije osjetila ništa."

"Vratili smo se i našli na stazi znakove koji odgovaraju ogrebotinama na njenim reebokicama. Bila je mala žena, sto pedeset, pedeset i dvije kile. Ne bi je bilo teško bez svijesti staviti u auto, odvesti u park i zatim je odvesti na kraj staze. Nismo našli nikak

211

ve otiske na bravama, volanu, mjenjaču brzina i retrovizoru. Nikakve, čak niti njene. Netko je obrisao otiske, zaključao njenu torbicu u auto, otišao do glavne ceste i stopirao natrag u grad.

"Žilet smo našli u vodi oko dva metra od nje. Našli smo paket istih takvih u njenoj kuhinjskoj ladici, dva su nedostajala. Tko god je to napravio, bio je u njenoj kući. I ta je osoba znala da je već jednom pokušala samoubojstvo, i to sa žiletom."

Soba je izgledala kao da se smanjuje. Britton je nastavio, njegove su plave oči izražavale žaljenje.

"Gospođice Connor, ja sam ustanovio - a već se bavim ubojstvima koliko i vi pravom, ako to išta znači - da većina ljudi ne namjerava to napraviti. Polude, izgube kontrolu i onda ih je strah priznati. Ali, to je ljudska slabost. Svi imamo mračnu stranu, stvarno vjerujem u to. Gurnete li nekoga predaleko - to izbije na vidjelo."

Njegov je pogled bio koncentriran na nju - blag, zabrinut. "Dave i Renee su bili prilično bliski. Davao joj je novac. Slao joj je pisma. I bila je trudna. Moglo je biti njegovo dijete. Ako nisu bili ljubavnici, a izgleda tako, zar ne? I vaša joj je majka davala novac. Gospođa Connor mi je rekla, kaže da vam se to nije svidalo."

Gail se skupila na stolici kao da joj je tijelo otežalo, hvatajući petu na nozi stolice. "Htjela bih sestrine papire, naredniče. A onda bih željela otići."

On je ostao sjediti. "Vi niste loša osoba, Gail. Imate malo previše problema. Novac, brak, razmišljali ste o Reneeinoj zakladi. Daveov je posao bio u krizi, novac bi pomogao."

"Nisam znala za taj novac sve dok nije bila mrtva! Ja je nisam ubila. Kako možete to misliti?" Gail je zgrabila torbicu sa stola i okrenula kvaku na vratima. Vrata su bila zaključana. Okrenula se. "Pustite me van."

Britton je ustao. "Gail, volio bih više od svega da to mogu prikačiti nekom drugom, ali ne mogu. Razmišljali smo o Daveu zato što ju je on odvezao doma, ali je on poslije toga otišao u bar. Našli smo njegove račune koje je platio karticom. Svi koji su mogli imati razloga da ubiju Renee imaju alibi. Imate li vi?"

"Otvorite ova vrata."

Podigao je spis, došao oko stola. "Reneein susjed je na prilazu oko jedanest vidio vaš auto. Išli ste tamo provjeriti da li je vaš muž kod nje, mogu to razumjeti"

212

"Nisam ulazila!"

"Našli smo vaše otiske na šanku u kuhinji, iznad ladice u kojoj smo našli žilete."

"Nikada niste uzeli moje otiske."

"Imamo ih evidentirane zajedno s vašom odvjetničkom molbom, Gail."

"To je sranje! Jedini put kada sam bila u njenom stanu, bilo je da joj uzmem haljinu koju će nositi u lijesu. To sam vam rekla!" "Da, ali ste mi rekli da ste išli ravno na kat. I još nekoliko čudnih stvari. Vaša je majka htjela preuzeti poslove oko imanja, ali ste je vi nagovorili da ih da vama. Kada nas je ona tražila da istražimo Reneeinu smrt, tražili ste od Bena Stricklanda, bivšeg suca, da nas ."
sprij eči.

"To je laž."

Britton je čekao, zatim rekao: "Gail? Bolje je da ovo razjasnimo sada. Imate kćerku. Dobar posao. Što ako budemo morali doći po vas na posao, svi će gledati, da li to hoćete?"

Gail je progovorila kroz val vrtoglavice. "Ne želim razgovarati »
s vama.

"Zašto ne?" pitao je nježno. "Nema ničeg lošeg u istini, zar ne? Nemojte sebi otežavati."

"Moj zastupnik mi je rekao da ne razgovaram s policijom." Prebacio je spis u rukama, lagano se smrknuvši. "Već imate zastupnika? To je iznenađenje."

"Zove se Anthony Quintana."

Britton je kimnuo glavom. "Znam ga. Imate vrlo jakog odvjetnika za osobu koja tvrdi da nije napravila ništa."

"Otvorite ova vrata ili ću vas tužiti za protupravan pritvor." Uputio joj je dugi pogled, te pružio spis. "Hoćete li uzeti ovo? Ja ću zadržati Daveova pisma. Zajedno s njenim financijskim podacima i još nekim stvarima, ali smo vam napravili kopije."

Gail je obgrlila teški spis na prsima.

Britton je jednom rukom okrenuo bravu, pritišćući ispod drugom rukom gumb. Tada je pogledao natrag na stol. "Gotovo sam zaboravio. Tu je pismo koje trebate dobiti." Krenuo je kako bi ga izvukao iz fascikla i zatim ga primio kako bi ga ona mogla vidjeti.

213

"Ovo je kopija pisma koje vam je Barnett Banka poslala za trideseti roctendan. Ovdje piše da je unutra ček na dvjesto tisuća - dolara i kopija papira zaklade." Britton je pismo presavio na trećine, digao korice od spisa koji je ona držala i ubacio pismo unutra. Tiho je rekao: "Gail, kažete da niste znali za novac. Znete već više od tri godine. Ali, ja ću radije vjerovati kako se to desilo zato što ste se posvađali s njom i naljutili. Recite mi da je tako bilo."

Britton je stajao blizu i mogla je osjetiti toplinu njegove ruke kada ju je stavio na njeno rame. "Gail, recite mi da nije bilo s predumišljajem. Ne bih vas htio vidjeti optuženu za ubojstvo prvog stupnja. Hajde, recite. Pomozite mi."

Gail se toliko tresla da su se korice spisa pomicala gore-dolje. "Moj se zastupnik zove Anthony Quintana. Ako želite raspravljati o slučaju, nazovite njega. Sada mi otvorite vrata."

Kilometar niz ulicu, Gail je kod benzinske stanice našla telefon. Dvadeset pet centi joj je dva puta palo na ulicu prije nego je pogodila prorez na telefonu. Pritiskala je gumbe. Prsti su joj bili hladniji od metala.

"Esta es la oficina de Ferrer y Quintana. Deje su mensaje al sonido ..." Prekinula je vezu, našla još jednu kovanicu i okrenula karticu.

Zvonio je šest puta prije nego je zazvonio.

"Anthony? Ovdje Gail." Pričekala je dok se dizel kamion nije udaljio s pumpe. Pročistila je grlo. "Bi li bilo zgodno da ti bilješke donesem u kuću umjesto u ured? Moramo razgovarati što je prije »

moguće. Zvučao je odsutno. "Ima li kakvih problema?"

Gledala je promet na cesti. "Da. Mogli bismo tako reći."

214

sedamnaest

Kuća Anthonyja Quintane u Key Biscayneu bila je jedna u nizu od poredanih u obliku slova U, poluskrivenih iza drveća banyana. Gail je polako vozila, tražeći pravi broj, žmirkajući od svjetlosti sunca. Na drugoj strani zaljeva vidjela se panorama Miamijsa.

Parkirala je ispred njegove garaže, izašla, premećući po rukama veliku kovertu i težak spis s Reneeinim papirima. Sada joj je bilo žao što nije prihvatila njegovu ponudu da je pokupi, do vraga i stoicizam. Ruke su je boljele od borbe s volanom. Duboko je uzdahnula i zaključala auto.

Prednj a su vrata bila iza, na kraju popločenog prilaza, sigurnosna su vrata branila pristup. Bila su širom otvorena. Uvukla se unutra. Okrenula se da vidi je li je tko pratio, požurila do ulaznih vrata i pritisnula zvono. Preko prozora su bile spuštene rolete.

Nakon nekoliko sekundi, Anthony je otvorio vrata i uvukao je unutra. "Što si napravila, Gail?"

Da su joj ruke bile slobodne, bacila bi mu se s olakšanjem oko vrata. Umjesto toga se nasmijala. "Nemoj reći da si mi rekao. Znam da si mi rekao, ali ja sam bez obzira na to s njim razgovarala. Samo mi reci da nisam sve uprskala."

Odveo ju je kroz mali foaje.

"Britton je bio dobar", reče ona. "Ja bih trebala biti toliko dobra u ispitivanju svjedoka. Došlo mi je da priznam sve što sam ikada napravila, čak i kada sam s osam godina ukrala ruž u dućanu." Pružila mu je kovertu. "Evo. Bilješke koje si tražio."

Smrknuo se, pogledao unutra i izvadio ih. "Ah. Da."

"A Reneeini papiri su u ovom spisu. Trebat ću ih natrag."

215

Gail je spis i torbicu stavila na dugi stol iza kauča. Tamnozeleni kožni kauč s mekim jastucima. Njene su oči kružile po sobi: debeli tepisi na podu od poliranih pločica, police prepune knjiga. Na terasu su vodila francuska vrata. Iza terase, mali zaton, površina je bila svjetla od sunca, na drugoj su strani bili brodovi.

Gail je pogledala Anthonyja. "Mislila sam da živiš u stanu s crnim lakiranim namještajem i barom punim pića."

Gledao ju je. "Što si rekla Brittonu?" "Ništa direktno."

"Onda, što indirektno?"

"Potvrdila sam mu da sam išla kod Renee one noće kada je umrla."

"Dios mio", promrmljao je. "Čak ni ja to nisam znao. Što si radila kod Renee?"

"Ništa. I-tjela sam ući i ispričati joj se što sam vikala na nju. Sjedila sam malo u autu i otišla." Gail je proučavala Anthonyjev izraz lica. "Ima još nešto. Moji otisci prstiju."

» "Sto s njima?"

"Prvo sam rekla Brittonu da u stanu nisam išla nigdje nego na kat po haljinu, kasnije sam se sjetila da sam išla i u kuhinju. Našli su moje otiske. Žilete je držala u jednoj od ladica, i - Bože, ovo zvuči grozno. Sada misli da sam lagala."

Još uvijek držeći Gailine bilješke, Anthony je na prsima prekrizio ruke. "Što si još rekla?"

"Da nisam znala za novac iz zaklade sve do Reneeine smrti. Ali, on je imao pismo iz banke u kojem je pisalo da su mi poslali kopije papira."

"Dvjesto tisuća dolara o kojima si pričala?"

"Da. Ali se kunem da nisam primijetila propis o nasljedstvu. U to vrijeme više me zanimao ček." Gail je maknula kovčeg s čela. Ruke su joj se tresle. "Što misliš, zastupniče? Jesam li se upucala u nogu?"

Anthony je podigao koveriu. "Napisat ćeš sve o čemu si razgovarala s Frankom Brittonom, dok ja ovo pročitam."

Kimnula je glavom. "Trebat ću papira. Anthony, imaš li aspirina? U glavi mi je kao da netko unutra hoda u klompama."

"Jesi li jela?"

216

`L)7

Ne. "Htio sam pripremiti ručak, kad si ti nazvala. Ima dovoljno za oboje. Dođi." Hodao je kroz mali prostor za ručavanje prema kuhinji, koja je bila odjeljena velikim šankom. Gail ga je pratila, svjesna da je ovo prvi put da ga vidi bez odijela. Nosio je široku svilenu košulju ljubičaste boje i blijede lanene hlače, glatke na bedrima, nabrane sprijeda. Osjećala je fmi, drvenasti miris. Možda mirišljavi sapun. Kosa mu je izgledala svježije oprana, tamnije od njegove uobičajene smeđe, tragovi češlja još su bili vidljivi.

Posjeo ju je na visoku stolicu na kraju šanka. Udobno se zavalila u meku podstavu. Iz plastične je bočice izvadio dvije kapsule, njegova se zlatna narukvica presijavala među dlakama njegove podlaktice. Nije imao prstenja. Njegovi su se prsti otvorili nad njezinim ispruženim dlanom.

Rekla je: "Britton je ostavio poruku u mom uredu, da dođem po sestrine papire. Zvučalo je nevino. Rekla sam, u redu, ako me što pita, samo ću se nasmijati i reći tvoje ime. Lako, zar ne? Ali ne znaš kako je. On se ponašao prijateljski. Počneš misliti da ti je prijatelj. A onda - cap!"

"Rekao sam ti."

"Hvala." Anthony je napunio čašu flaširanom vodom iz hladnjaka. Ona reče. "Britton mi nije pročitao moja prava. Sve što sam rekla ne može se upotrebiti protiv mene?"

"Nisi bila uhićena. Ako nisi u pritvoru mogu koristiti sve što kažeš."

"Mogu li mi lagati?"

Stavio je čašu na šank, odmah pored nje. "Je li nosio izviđačku uniformu?"

"Prokletstvo." Gail je ubacila kapsule u usta. Zalila ih je velikim gutljajem vode. "Trebao si ga vidjeti." Izobličila je glas. "Vi ste to napravili, gospođice Connor, znam da ste to vi napravili. Jeste li to planirali ili vas je Renee naljutila? Jer, ako ste samo izgubili kontrolu možda vas možemo spasiti električne stolice ..." Gail je naslonila glavu na dlanove. "Oh, Bože."

Osjetila je kako ju je Anthonyjeva ruka uhvatila za podlakticu, te je lagano potapšala. "No te preocupes. Bit će sve u redu." Nasuo joj je čašu crvenog vina.

217

Nasmijala se. "Zar izgledam tako loše?"

Odmotao je komad sira i pružio joj nož i kutiju kreker. Naslonio se na šank nasuprot njoj. Možda se je tuširao, ali nije se obrijao i dlačice su zatamnile njegovu vilicu i gornju usnu.

"Reći ću ti za jedan slučaj koji je Frank Britton istraživao. Prije tri ili četiri godine menadžer jednog broda za kružna putovanja nađen je mrtav u svojoj kadi. Četiri metka u prsima. Žena je rekla da su ušli lopovi i ukrali nakit, napali nju i ubili joj muža. Imala je na licu masnice kojima je to mogla dokazati. Britton joj je povjerovao. Dobra žena, dvoje djece, ide u crkvu. Ali, Brittonov poručnik ju je priveo još jednom. Sve je priznala. Muž ju je tukao i ona ga je ubila."

"Dobro za nju." Gail je položila komad sira na kreker, dala ga Anthonyju i sebi napravila drugi. "Sada se Britton okomio na » mene. "Sutra ću ga ujutro nazvati i vidjeti što namjerava. U dobrim smo odnosima." Anthony je žvakao kreker. "Ali, o Brittonu ćemo poslije ručka."

"Danas te je pohvalio", reče ona. "Pitao se zašto sam, ako sam nevinna, uzela tako jakog i talentiranog odvjetnika."

Anthony se nasmijao, dižući poklopac na bakrenom loncu. Izlazila je para i miris nečeg bogatog i mesnatog ispunio je kuhinju.

Njuškala je nosom. "Past ću u nesvjest. Što je to?"

"Govedina stroganoff", reče on, miješajući vilicom. "Nisam to ja napravio. Iz restoranta je."

"Svejedno? Moj je hladnjak pun hladnih pizza i ostataka iz majčine kuće." Vratio je poklopac, ugasio štednjak i zatim istresao vrećicu svježih njoki u lonac vruće vode. "Pet minuta, a onda jedemo. Voliš salatu?"

"Jest ću što god staviš na tanjur." Gail je krenula prema usnama sa salvetom, okus jakog sira još uvijek je bio na njenom jeziku. "Mogu li telefonirati?"

Kimnuo je prema kraju šanka. Gail je stala na pola puta. Otvorena crna torbica ležala je pored njegovih ključeva od auta. S kažiprstom je podignula otvoreni rub kako bi pogledala unutra. Tamno sivi metal, drvena drška. "Tvoj vjerni četrdeset i četiri?"

218

"Ne, pištolj. Devetmilimetarski, poluautomatski. Čuvam ga u pretincu u autu. U nekim dijelovima grada i na sjedalima."

"Ja sam jedna od zadnjih nenaoružanih vozačica i Miamiju", reče ona, dižući slušalicu.

Anthony je stavio pištolj u ladicu.

Nasmijala mu se. "Bojiš se da ću ga upotrebiti kada čujem koliko ćeš me koštati?"

Nazvala je broj njene kuće, te gledala Anthonyja kako vadi tanjure i salvete i rekla Irene da će zakasniti. Porculanski tanjuri, zelene platnene salvete. Još vina. Irene joj je rekla da ne brine, ona je kuhala ručak za Karen. Gail je htjela razgovarati s Karen, podsjetila ju je da napravi zadaću. Volim te, dušo. Slušaj baku.

Kada je spustila slušalicu, Anthony ju je gledao.

Gail je razvedrila svoje smrknuto lice. "Još nisam odlučila što ću reći kćerki."

"Istinu." Anthony je kimnuo glavom prema dvorištu. "Otvori vrata. Večeras je dovoljno hladno, jest ćemo vani."

Uzimajući vino sa sobom, Gail je prešla sobu kako bi otključala francuska vrata. Stropni ventilator visio je ispod prugaste cerade koja se protezala širinom kuće. Jastuci za sjedenje ležali su na podu od keramičkih pločica. Zaštitna vrata izlazila su na stepenice, zatim na travnatu livadu i onda na betonski dok. Sunce je skoro zašlo, boje su bile žive, sve u narančastoj nijansi.

Hodala je duž ograde i proučavala krmu jedrilice usidrene na drugoj strani zatona. Snookums - Providence, R.I. Čovjek gol do pasa bacao je uže ženi na doku. Na laganom je vjetru užad lagano odzvanjala po aluminijskoj katarci. Gail je popila veliki gutljaj vina, njegova je toplina odagnala hladnoću Brittonove sive sobe za ispitivanje.

Kada se vraćala unutra, na trenutak je zastala na vratima, Anthony reče: "Razgledaj malo, ako želiš. Gore je glavna spavaća soba, moja radna soba je niz hodnik. Nije velika kuća, ali ima dovoljno mjesta za djecu kada mi dodu u posjetu.

Gail je već primijetila fotografije na ormaru. Luis i Angela, oboje su imali Anthonyjeve tamne oči i kosu. Nasmijani dječak od otprilike dvanaest i tinejdžerka u bijeloj haljini bez ramena. Gail je podignula njenu sliku. Djevojka je izgledala više kao žena.

219

Čula je iz kuhinje Anthonyjev glas. "To je njen quinceanera portret, slikan u prosincu kada sam je dovezao ovdje na zabavu."

Gail je znala da kćerke tradicionalnih kubanskih obitelji slave svoj petnaesti rođendan kao specijalni događaj. Bogata ili siromašna, svaka bi djevojka priredila zabavu.

"Priredio si joj quince?" "Je li to čudno?"

"Pa ..." Gail je ponovila. "Mislila sam da si više... moderan." "Ymenos cubano." Manje Kubanac.

Čula ga je kako se smije. Skuinula je sako i stavila ga na fotelju, primjećujući časopise na kockastom stoliću. Time. The New Republic. Miami Mensual. Knjigu - Gabriel Garcia Marquez, El Amor en Los Tiempos del Colera, označenu u sredini. Hrpu uredskih spisa. Na stolu je također bilo nekoliko debelih malih ptica izrađenih od tamnog drveta. Podignula je jednu i stavila je natrag. Digla je poklopac kutije za cigare. Miris duhana miješao se s mirisom kože od kauča, prilično muški. Pročitala je etiketu. "Zločesti momak. Havana cigare. Zna li tvoj djed?"

Anthony se nasmijao kroz oblak pare koji se dizao sa štednjaka. "Poklon od klijenta. Prokrijumčario ih je na svom brodu s otočja Cayman."

Pogledala je prema zatonu. "Što je napravio, vezao se za tvoj dok?"

"Da, budimo iskreni, je."

Zatvorila je kutiju za cigare, svjesna da je sve u ovoj sobi zanima. Svaki komad pokušstva ili ukrasa imao je nekakav miris. Htjela je sve dotaknuti, osjetiti težinu, zatvoriti oči i pomirisati.

Njegova aktovka od zmijske kože ležala je na mekoj fotelji. Ona je sjela na odgovarajući otoman, te je privukla na svoje krilo. "Ne znaš koja je ovo zmija?"

"Klijent ili aktovka?"

Pogledala ga je. "Oh, znači ta? Imala sam i ja nekoliko, one koje želiš vratiti u džunglu."

Anthony je napunio dvije čaše ledom. "U ovom slučaju, točno je to napravio."

Sjetila se. "Onaj koji je pobjegao na kauciju. Za što je bio optužen?"

220

Prije nego je odgovorio nasuo je u obje čaše vodu. "Jesi li čula za ime Nelson Restrepo? Prijatelj Manuela Noriege. I CIA-e. Da je Nelson još uvijek živ, jako bih se čudio. Bio je jedan od deset optuženih za veliki slučaj s drogom u koji je bio upleten kartel iz Medellina."

"Je li to onda kada su saveznu zgradu ogradili? Kladam se da sam te vidjela na vijestima s tim tipom."

"Vjerojatno. On je bio onaj s kaputom omotan oko glave. Optužba je odbačena. Policajci su se zeznuli s malo dokaza protiv njega." Anthony je s frižidera skinuo tacnu. "Tu aktovku čuvam kao podsjetnik zašto se više ne bavim velikim slučajevima s drogom."

Stavila ju je natrag na fotelju. "Pa, drago mi je da si se prebacio na ubojstva. Da tako kažem."

Kada je hrana bila gotova, pomogla mu je iznijeti je van. "Koja je procedura s krivičnim zastupnicima?" pitala je, vadeći podmetače za tanjure. "Trebam li potpisati ugovor? Koliko naplaćuješ po satu?"

Anthony je spustio tanjure. "Ne naplaćujem po satu za ovakvu vrstu slučaja. Obično je dogovorena ukupna cijena."

"Pa, koliko je to u Miamiju?"

"Obično je za obranu u slučaju ubojstva prvog stupnja, cijena minimum sto tisuća dolara. Plus troškovi."

"Oh." "Ako te odlučim zastupati."

"Zašto ne bi?" Nasmijala se. "Napisat ću ti ček. I još jedan za kauciju."

Povukao je lanac na stropnom ventilatoru. Njegova su se bijela krilca počela okretati. "Ne. Nemoj očekivati kauciju. Nema automatskog prava na kauciju u slučaju ubojstva prvog stupnja. Ja - ili netko tko te bude

zastupao - moramo uvjeriti suca da trebaš biti puštena. I bit ću iskren. To se rijetko dešava. Ja sam čuo samo za dva puta."

Pridržao joj je stolicu i Gail je sjela - mirno, drugo joj nije preostajalo. "Bit ću u zatvoru sve do kraja suđenja."

"Da." Anthony je sjedio nasuprot njoj, njegov je pogled bio na njenom licu, kao da važe koliko to dobro ona podnosi. "Jedi ručak."

221

Podignula je vilicu. "Koliko ću biti u zatvoru? Mislim, ako bude suđenja?"

"Šest mjeseci do godinu dana." Ponudio joj je košaricu s pecivima. "Da ti objasnim proceduru. Ako policija odluči da postoji razlog za uhićenje ..."

"Što će napraviti, poslati uniformirane ljude da me odvedu?" "Psst. Slušaj, reći ću ti. Britton može tražiti optužnicu od velike porote, ali ako vjeruje da postoji osnovana sumnja može te uhapsiti i bez toga. Tada bi optužnica uslijedila nakon toga. U oba slučaja, ja bih mu predložio, Frank, dopusti da ti predam Gail Connor. Neće pobjeći. Njena je obitelj ovdje; ima duboke veze s društvom. Dopusti da je dovedem. I mislim da će dopustiti."

Gail je kimnula glavom. Njen se želudac stisnuo, ali se prisilila da jede. "I onda što?"

"Pojaviš se pred upravnim činovnikom za dvadeset četiri sata. On će reći, zastupniče, ovo je prijestup za koji nema kaucije, podnesite odgovarajuće dokumente sucu koji je određen za ovaj slučaj. Ja bih tako napravio, ali kao što sam ti rekao, sumnjam da će kaucija biti odobrena."

"Sumnjaš. Ali, moguće je?" Primijetila je da Anthony nije taknuo hranu.

"Teško moguće."

"A ako do toga dode, kolika je kaucija? Pretpostavimo." "Vjerojatno milijun dolara."

Spustila je vilicu i pogledala niz ogradu trijema do jedrilice u uvali. Sunce je zašlo, boje su se pretvarale u sivu. "Koja ironija. Renee je umrla i ostavila mi sav taj novac kojim moram dokazati da je nisam ubila." Gail je pogledala Anthonyja. "Naravno, ne mogu to dobiti natrag ako me ne proglase krivom, zar ne?"

A to je sve što imam. Moja će mi obitelj pomoći. Mislim da ću te moći isplatiti."

"I troškove. Recimo dvadeset tisuća. Želim odmah na slučaju zaposliti istražitelja."

Kimnula je glavom.

"Trebala bih razgovarati s drugim odvjetnicima."

"Da tražim najbolju cijenu, to misliš?" Gail se vratila svojoj salati. "Ne. Ako Frank Britton misli da si dobar, ja mu vjerujem."

222

Osjetila je na sebi Anthonyjev pogled i pogledala ga. Pri prigušenom svjetlu, ljubičasta je svila izgledala više kao sjena nego kao odj eća.

On reče: "Znaš da s tobom moram postupati kao i sa svakim drugim klijentom."

"Naravno", odgovori ona nježno. "Sposobna sam odvojiti prijateljstvo i posao. Radim to i na svom poslu."

Kimnuo je glavom. "Spomenula si da ste ti i tvoj muž razdvojeni. Jesi li podnijela zahtjev za razvod?"

"Ne, još nisam. Odlučili smo da se prvo dogovorimo." Lijevim je palcem nehotice dotaknula mjesto gdje je bio njezin vjenčani prsten. Ruka joj se činila golom. "Da zasad odgodimo sve?"

"Bilo bi najbolje. Hoće li ti pomoći ako zatražim da svjedoči?" "Mislim da hoće."

"Gdje on živi?"

"Na brodu u našoj marini. Nije me pitao da se vrati." "Mogla bi ti pitati njega."

Gail je zavrtjela glavom, odgrizajući komad kruha. "Ponos?"

Posegnula je za svojim vinom. "Ne. Nije važno?" "Oprosti mi zbog osobnih pitanja", reče on. "Tvoj odnos s mužem može biti vrlo važan."

"Dobro. Hmmm. Zašto nisam pitala Davea da se vrati?" "Možda zbog njegovog prijateljstva s Renee."

Gail je zavrtila glavom, primjećujući svjetla kuća preko puta uvale. "To me više ne muči."

"Još uvijek ga voliš?"

Nasmijala se. "Moram li to reći na sudu?"

"Gail. Moraš samo jednu stvar. Bezuvjetno." Kod Anthonyja se primjećivao španjolski naglasak. "Kada te nešto pitam - ovdje, sada, ili kada raspravljamo o slučaju - moraš mi odgovoriti."

Uspravila se. "Vidi. Ne moraš se prema meni tako postavljati, u redu?"

Nije rekao ništa, ali je vidjela kako su mu se usnice skupile u tanku liniju. Skrenula je pogled. "Oprosti. Nisam htjela."

Nakon trenutka, Anthony se vratio svom ručku. "Tužiteljstvo će tražiti motiv. Ljubav - opsesivnu ljubav. Ljubomoru."

"Nikad nisam bila... opsjednuta Daveom." Maknula je kosu iza uha. "U redu, želiš znati istinu? Dave je u srcu odgovoran čovjek, vrlo svjestan onoga što treba napraviti. Vjerojatno nisam od njega tražila da se vrati doma, jer se bojim da bi to napravio."

Anthony je završio misao umjesto nje. "A dužnost ti nije dovoljan razlog da ostaneš u braku."

"Misliš da je to prilično bezosjećajno s moje strane."

Zastao je, zatim rekao: "Moja je žena - moja bivša žena - odvela Luisa i Angelu u kuću mog djeda, plačući. Za kakvog se to groznog čovjeka udala. Očekivala je od njega - mene - da je dovede natrag, kao što sam i prije radio. Ovaj put sam rekao, dobro, ako hoćeš ići, idi." Anthony se iskrivljeno nasmijao. "Još jedan od mojih grijeha. Onda sam joj dopustio da to interpretira na svoj način. Moja je obitelj - Pedrose - zauzela prema meni svoj stav. Trebalo je mnogo vremena da me ponovno vide onakvim kakav jesam."

Malo je zakrenuo stolicu i gurnuo tanjur u stranu. "Rekao sam ti to zbog toga što mi je to bila lekcija o važnosti imidža. Ako tvoj slučaj ode na sud, porota će od tužitelja dobiti jednu verziju istine, a od mene drugu. Porote žele da suđenja za ubojstva izgledaju kao filmska. To je imidž koji mogu shvatiti. Dobra žena uhvaćena u noćnu moru, nepravedno optužena."

Anthonyjevi su se prsti igrali s nožem, uspravljajući ga, klizeći niz dršku, okrećući ga. "Naravno da ćemo se boriti protiv svakog dokaza koji država predoči, ali porota će gledati tebe. Gail Connor, skupljena u nekoliko dana. Da bih to napravio - utvrdio tvoju nevinost - moram imati stvarnost, ne imidž. Do trenutka kada uđemo u sudnicu morat ću znati sve o tebi."

Gail ga je dugo gledala, njegovi su obrisi sada u sumraku bili slabije vidljivi. Nije tražio njen pristanak. Uzet će od nje ono što treba. Pritisnula je ruke na krilu kako bi bile mirne. Zapanjena učinkom njegovih riječi, osjećala je čistu seksualnost. Htio ju je otvoriti na način koji je bio više nego fizički. Već je razmišljala što će mu reći, a što će zadržati za sebe. Nije sve bilo važno. Bilo je stvari... mješavina ljubomore i incestuozne adolescentne strasti - ništa od toga nije krasilo ženu čiji je lik htio kreirati u sudnici.

Nakon nekog vremena, Gail je navlažila usne. Nasmijala se. "U redu. Pitaj."

Pogledao je njen tanjur. "Ako si gotova, možemo ući unutra. Želim pročitati što si napisala, onda ćemo pričati."

Dok je kuhao kavu, Gail je otišla u kupaonicu za goste, kada je izašla već je čitao, njene su stranice bile rasprostrte po kuhinjskom šanku, kava je curila u lonac.

Pogledao ju je. "Napisala si puno o tom Indijancu, Jimmy Pantheru."

"Ne znam kako da ti objasnim."

Anthony je okrenuo stranicu. "Ali, slažem se s tobom. Čudno je to s maskom. Nakon što razgovaraš sa svojom prijateljicom Edith Newell, htio bih znati što je rekla."

Gail se nasmijala. "Poslat ću ti još stranica za čitanje."

Sjela je na rub kauča, skupila noge ispod sebe, te tonula u tamno zelenu kožu s Anthonyjevim notesom u krilu. Reкао joj je da zapiše sve čega se sjeća sa sastanka s Brittonom i također - osim ako to već nije napisala - razloge zašto je Dave mnogao lagati o svom odnosu s Renee.

Nekoliko minuta kasnije Anthony je stavio jednu šalicu i tanjur na stolicu za kavu blizu nje i drugi par nasuprot, gdje se smjestio u stolicu digavši noge na otoman. Krenuo je okrenuti podnu lampu pored stolice. Pogledi su im se susreli.

"Imaš nekakvo pitanje?" pitao je. "Zašto misliš da je Dave lagao?" "Zašto smatrati da je govorio istinu?"

Gail se nasmijala, vrteći glavom. "Znam dobro Davea. U braku smo skoro dvanaest godina."

"Nisi znala da se viđa s Renee. Da joj šalje pisma. To je skrivao od žene prilično dugo - koliko? Dvije godine?"

"Čekaj malo. Što hoćeš reći?"

"Prvo ću ti dati teoriju, koju sam razvio tijekom razmatranja. Ubojstvo s predumišljajem je intimni akt s jednostavnim motivom, ko~i se bazira na strasti. Mržnja ili ljubav, ili pohlepa, sve strasti. Kada je žena žrtva, pretpostavljam da je riječ o seksu. Počinjem od tih pretpostavki. Ako zaključak bude drukčiji ..." Anthony je slegnuo ramenima. "Pa, volim iznenađenja. Sada zamislimo da je Dave želio Renee i previše, te da ju je od bijesa ubio kada ga je odbila."

Nasmijala se. "Ne možeš to reći poroti. To nije istina." Anthony je vrtio stranice njenih bilješki. "Napisala si da ima

naglu narav, koju sada izražava samo na teniskom igralištu. Što hoćeš reći sa "sada"?" Kako nije odgovarala, pogledao ju je. "Je li te ikad udario? Gail?"

Ona reče: "To je bilo prije mnogo godina. Rekla sam mu da ću otići. Nikad više to nije napravio."

Usljedi je tišina. Anthony tiho reče: "Koliko si teško ozlijeđena?"
Zavrtjela je glavom. "Malo. Nije htio." "Jesi li morala ići kod doktora?"
"Da."

Nakon trenutka, Anthony je pokazao prema notesu. "Zapiši. Sve. I doktora kod kojeg si bila. Možda ću pogledati tvoje liječničke dokumente."

"Nije važno. Britton kaže da Dave ima alibi. Imaju račune koje je u baru platio kreditnom karticom."

"Je li ti Dave rekao gdje je bio?"

"Ne." Gail je zastala. "Pitam se kako je policija našla njegove račune. Obično plaća gotovinom."

"Onda je Britton lagao." »

"Gad. "Da si kriva, možda bi se u tom trenutku odala. Ipak je moguće da je Britton našao nekoga - barmena - koji misli da je Davea vidio te noći, a ne neke druge. Britton mora eliminirati druge moguće osumnjičene. Moramo pokazati da vremena ne odgovaraju. Da je Dave mogao sebi osigurati alibi i onda se vratiti natrag do Reneeine kuće." Anthony je okrenuo još stranica. "Ako ne iz strasti, onda zbog novca. Kažeš da je marina bila u nevoljama. To je posao koji je on vodio. Sve što ima."

"Ali, kada sam mu rekla za novac bio je potpuno začuđen." "To ti se tako činilo. Ako su papiri zaklade bili u vašoj kući, on ih je mogao vidjeti. Da je Renee navršila tridesetu, novac bi išao tvojoj majci. Prije toga, tebi. Indirektno, njemu."

Gail je pogledala notes, sjećajući se što je Dave rekao. Planirao je kupiti novi kamion dizalicu. Dodati još mjesta u marini. Odvojila je penkalo od notesa. "Ne sviđa mi se ovo."

226

"Meni se ne bi svidjelo da te vidim u zatvoru."

Neko je vrijeme pisala, sjećajući se da Dave nije odlučio otići sve dok mu nije rekla ne, da u njegov posao neće više ulagati. Preko ruba šalice za kavu primijetila je kako Anthony skuplja njene bilješke i pravi lijepu hrpicu, koju je pričvrstio spajalicom.

Stavila je šalicu natrag u tanjurić. "Imam još jedno pitanje." Pogledao ju je.

"Je li Renee bila ljubavnica tvog bratića? Prije mi nisi htio odgovoriti, kada sam ti to napomenula na ulici Flagler. I još jedno pitanje. Bi li štutio Carlosa? Rekla sam Benu Stricklandu da si moj odvjetnik. On je rekao da bi me ti bacio vukovima kako bi spasio Carlosa."

Anthony se nagnuo kako bi bilješke stavio na stol, zatim je prekrizio noge. "Da li ti tako misliš?"

"Rekla sam Benu da ne. Da Carlosa i ne voliš previše." Njegov joj izraz lica nije proturječio. Rekao je: "Ben Strickland griješi u tome da bih te bacio vukovima. Potpuno. Što se tiče tvog prvog pitanja... Da. Bili su ljubavnici."

"Koliko dugo?"

"Oko godinu dana. Upoznali su se kada je počela raditi za Vista Title. Građevinska je kompanija koristila Vistu kako bi obavila neke poslove, kao što znaš." Anthony je podigao svoju kavu. "Pitao sam Carlosa istu stvar o kojoj ti misliš. On kaže da je te noći bio s drugom ženom. Očigledno je to za policiju bio dovoljan alibi. Razgovarali su s njom."

"Možda laže." "Možda. Gail je ustala i ispružila ruke iznad glave. "Fini momak, Carlos. Zabavlja se s mojom sestrom, a u krevetu je bio s drugom. Ako je bio."

"Sumnjam da ju je ubio. Nije njegov stil. Sitno nasilje, možda. Ali ovo - ovo zahtijeva stupanj kontrole i proračunatosti, što mislim da Carlos nema."

"Tko sada pretpostavlja stvari? Ubojstvo - intiman i strastan čin s jednostavnim motivom. To si ti rekao." Gail je sjedila kod ruba stolića za kavu, koljenom je dirala otoman. Primijetila je da su Anthonyjeve krem čarape u skladu s njegovim cipelama.

227

Ona reče: "Tvoj je djed rekao da je jednom sreo Renee. Nije baš bio zadivljen. A prema onom što sam vidjela, Carlos bi skakao kroz zapaljenu obruče da ugodí Ernestu Pedrosi. Ipak, Carlos mora štítiti svoj status nasljednika carstva Pedrosa, točno? Ti bi mogao biti prijatnija, ako prestaneš ići na Kubu viđati svog oca. Ili ako mu budeš ljubio dupe onoliko koliko Carlos."

Anthony se lagano smijao, lakat mu je bio na rukohvatu stolice, glava na prstima.

"Pretpostavimo, dame i gospodo porotnici, da je Renee bila zaljubljena u Carlosa. Da se htjela udati za njega. Za oca njenog djeteta ..."

"Jesi li sigurna u to?"

Gail je raširila ruke. "Pretpostavka." "U redu. Nastavi."

Ustala je i počela hodati naprijed-natrag. "Carlos nije htio viđati Renee mjesecima. Bilo je lijepo zabavljati se s njom, ali nije bila vrsta djevojke koju bi doveo doma djedu. Jedne subote navečer, prošli ožujak, nakon

grozne zabave kod njene majke, njen je šogor dovozi doma, pijanu. On odlazi. Carlos je čeka gore u krevetu. Ili možda zove Carlosa i poziva ga da dođe. Ona odbija još jedan pobačaj; ovo joj je zadnja šansa da ima dijete. Prijeti da će otići Ernestu, u javnost, da će se privezati za jedan od Carlosovih buldožera. Renee zna kako od muškaraca dobiti ono što želi. Carlosu se to ne sviđa, zatim pada u nesvijest. Bio joj je ljubavnik dovoljno dugo da zna što predstavljaju oni ožiljci na njenim rukama. Baca je u njen auto, vozi do ruba Evergladesa, nosi je do ruba šetališta. Mračno je, ali mjesečina, dovoljno je svjetla da je uzme za zapešće i zarezne žiletom ..."

Odjednom je stala. Drhtavo je uzdahnula. "Ovo je, dame i gospodo, ono što se desilo. Vidjeli ste kako gospodin Quintana pobija vjerodostojnost alibija Carlosa Pedrose. Čuli ste kako Carlos Pedrosa priznaje da je Renee Connor bila opsjednuta njime. Da bi ga djed razbaštinió da se oženio njome. Ove činjenice, koje vam predočavam, stvaraju razložnu sumnju da je Gail Connor, žrtvina ... draga sestra ..."

Gail je napravila malu grimasu, skrivajući drhtanje usnica. "Pretpostavljam da se zbog toga bavim komercijalnim pravom."

228

"Nije loše", reče Anthony. "Ako te Hartwell Black otpuste, dođi raditi kod mene."

Spustila je pogled na tepih, zatim prešla sobu i izašla kroz francuska vrata. U tami je lako mogla vidjeti kroz prednja vrata. Uvala je bila blistavo crna, jedrilica tiho usidrena na drugoj strani. Male zasjenjene lampe u niskom betonskom zidu doka bacale su zrake svjetla. Iz udaljenog ribarskog brodića dopirala je glazba.

Čula je Anthonyjeve korake. "Gail?"

Nakon minute, ona reče: "Znaš, kad bih samo znala tko je ona bila... sudit će mi se zbog njenog ubojstva, a ja ti ne mogu pomoći - ili sebi - jer ne znam zašto se to desilo. Zar to nije prva stvar kaju policija traži? Razlog?"

Stao je pored nje. "Trebao sam te poslije ručka poslati doma. Možemo pričati i kasnije. Nema žurbe."

Gail je lagano pritisnula vanjska vrata, sad nije htjela odustati. "Pričao si mi o svom prijatelju Juanitu, sjećaš se? Kako si ga vidio nakon svih tih godina i kako se nije promijenio? Ne znam za Renee. Ja je uopće ne prepoznajem. Carlos ju je vjerojatno tretirao kao kurvu. Ali, Daveu je bila nešto drugo. Netaknuta, kao djevica. Edith Newell misli da je bila nezrela. Moja majka misli da je bila neshvaćena. Ben kaže da je bila duševno bolesna, neka vrsta perverznojaka. A ti..." Gail je pogledala Anthonyja. "Ti si je volio. Zbog njenog poštenja. Što si mislio?"

Trebalo mu je nekoliko sekundi da odgovori. "Samo to..., ako si je pitao što misli, ona bi odgovorila."

"Da." Gail se nasmijala. "A ponekad čak i ako ne pitaš. Odakle joj hrabrost? Govorila je naglas stvari o kojima je mene bilo sram razmišljati, čak i da su istinite. Kada smo bile male, ona bi trčala uza zid iza naše kuće, radila zvijezde, plašeći našu majku. Voljela je biti na rubu. Kao da je htjela pasti. Išla je u krajnosti - jedan tren kuja, drugi tren je plakala, zatim se smijala sama sebi. Možda je bila malo duševno bolesna. Ili je spontano reagirala na ono što je vidjela oko sebe, ne znam."

Gail mu se okrenula licem, oslanjajući se na ruke, metalna ograda terase bila je iza nje. "Slušaj, nisam došla ovdje zbog onog što si rekao, ako me Hartwell Black otpuste. Nisam toliko nervozna. Naravno, ovo me plaši, ali znam da sam nevina. I imam pravničkog talenta, zar ne? Što se može desiti?"

229

Anthony odgovori: "Čini se da Renee nije pobrala svu hrabrost." Iza njega je svjetlo iz dnevnog boravka padalo po terasi u obliku velikog kvadrata. Stropni se ventilator sporo okretao, krilca su se jedva vidjela.

Ona reče: "Kada sam prije razgovarala s tobom, opisujući što joj se desilo, kako je umrla, bilo je kao da sam bila tamo. Mogla sam je vidjeti, ali ne i onoga koji je stajao nad njom. On je bio samo taman oblik."

Gail je povukla ruke s bedara, okrećući dlanove prema gore. "Imala je tako male ruke. Vitke i blijede, kao mala curica. Mogla sam svoj palac i kažiprst omotati oko njenog zapešća. Kada je bila u bolnici sa zavojima, smijala se i pokazivala ruke. Govorila je: "Vidi što sam napravila. Ovaj put sam previše podrezala nokte."

Gail se nasmijala, zatim na trenutak tiho stajala. "Renee je izgledala iscrpljeno. Kao da je željela da se ne vrati, ali ležala je tamo i zafrkavala se. Imala je oko očiju krugove, ali su oni bili kao dvije plave točke ispod njenih očiju. Tako plavi. Htjela sam kupiti kontaktne leće."

"Imaš plave oči."

"U usporedbi s tvojima, možda. Ali ne kao ona. Moje su više sive. Ne, ne. Renee je dobro izgledala, premda je to poricala. Nikada nije voljela taj mali razmak između njenih prednjih zuba, jesi li to ikad primijetio? I onu jamicu. Običavala je sjediti s prstom zabodenim u drugi obraz, kako bi imala dvije, ali naravno nije uspjela. I naušnice. Četiri rupe u svakom uhu. Naša je majka plakala zbog toga. Ne šalim se, stvarno."

Gail je podigla kosu s jednog uha. "Vidi, i moje je probušila." Anthony se približio. "Četiri rupe? Gdje?"

Dvije u svakom uhu. Ja koristim samo jednu, druga se jedva vidi. Bilo mi je devetnaest godina. Rekla je da neće boljeti. Lagala je." Gail se nasmijala i pustila kosu da ponovno padne. Odjednom je osjetila kako se pod ispod nje ljulja, zgrabila je ogradu, metal je pod njenim rukama bio hladan.

Anthony je rekao nešto. Postavio pitanje.

Čula je u daljini vlastiti glas. "Nikada je neću naći. Netko je to napravio i sada je kasno. Kakva god da je bila, nije zaslužila. Ne ovo. A ja sam spašavala svoju kožu. Tko god da je to napravio tre

230

bao bi završiti u paklu. Nije me briga zašto je to napravio. Nadam se da će umrijeti." Gailino se disanje ubrzalo. "Sama bih ga sredila žiletom i gledala kako krvari do smrti. On je to napravio njoj. Mojoj sestri."

Voda je u uvali lagano lupkala po doku, svjetla su se ljuljala po površini ispod crnog neba. Mora da je tako mračno bilo i u Evergladesu.

Tonula je, polako se vrteći. Odjednom je na licu osjetila toplu svilu. Pod terase jurio je prema njoj, zatim ograda trijema koja je padala. Bijela su se krilca ventilatora okretala. Nešto je bilo ispod njenih ramena, zatim toplina oko njene glave.

Otvorila je oči u potpunom mraku. Odmaknula je lice s Anthonyjevih grudi. Ležala je preko njegovih nogu, u njegovom zagrljaju. Trepnula je, pokušavši se nasmijati. "Jesam li nešto slomila?" "Ne. Ulovio sam te. Onesvijestila si se." Opustio je ruke. "Molim te. Ne još." Ponovo je okrenula lice u njegovu košulju, osjetila je kako je digao jedno koljeno da bi obuhvatio njena leđa. Sjedili su neko vrijeme tako. Čula je njegovo srce. Stalne, brze otkucaje.

Okrenula se još više i osjetila svilu pod svojim ustima. "Pitam se što bi Renee sada napravila."

Prestao je disati. Gail je kliznula rukom po njegovoj košulji kako bi mu otkopčala kragnu, duž njegove oštre brade, u kosu, gustu i meku među prstima.

Riječi koje je šaptao na španjolskom, Gail nije razumjela. Njegov je dah bio na njenoj sljepoočnici. "Gail. Bit će tvoj ljubavnik ili odvjetnik. Ali, ne istodobno."

"Baš tako." Zbacila je glavu, njegova je ruka bila ispod njenog vrata. Jednim je prstom prešla preko njegovih usana, dodirujući sredinu i crte s obje strane. "Ovo sam htjela napraviti prvi put kad si mi se nasmijao. U sudnici. Sjećaš se? Čini se tako davno."

Zatvorio je oči. Sisao je njezin prst, grickao ga i dirao jezikom. Gail se privukla uz jednu ruku, ruka joj se spustila s njegovih usta na gumbe na svilenj košulji, jedan po jedan.

"Jesucristo."

Zaronila je licem u njegova prsa, dišući, dlačice su joj škakljale nos. Pomaknula se prema dolje, usnama na njegovoj koži, prstima je otkopčavala njegov remen.

231

"Por Dios ~que me estas haciendo?" Što mi to radiš? Ruke su mu se zapetljale u njenoj kosi. "No pares, mi cielo. No pares." Nemoj stati.

232

osamnaest

"Tata!" Karen je trčala niz dok prema velikoj jedrilici koja je bila privezana na kraju, tenisice su lupale po daskama. Gail ju je sporo pratila, pazivši da joj pete ne upadnu u razmake. Tamna zelena voda svjetlucala je na ranom jutarnjem suncu.

Dave je otpuštao konopce jedra i spremao se isploviti. Jedra neće dići sve dok brod ne bude u vjetrovitom prolazu gornjeg dijela zaljeva Biscayne. Jarbol se lagano zanjihao nakon što je prošao ribarski brodić, mašina je radila.

Gail je nosila Kareninu žutu torbu - suncobran, šešir, odjeću. Dave je ovaj izlet organizirao prošli tjedan. On i Wayne, njegov strojar, morali su isporučiti sedam metarsku jedrilicu u Key Largo; netko će ih iz tamošnje marine odvesti natrag u Miami. Neka Karen ide s nama, rekao je Dave. Jedan dan može izostati iz škole. Normalno, Gail bi ga glatko odbila, ali znala je da Karen nedostaje otac.

Sada je Karen trčala naprijed-natrag kod broda, njene su kečke skakale kao uši na psiću. Okrenuvši se oko jarbola, Dave je došao na rub kabine. Nosio je stare tenisne hlačice. Ruke i noge su mu bile smeđe, dlake na njima izbljedjele. Prošle je noći Gail ležala t~udna pokušavajući zamisliti Davea na kraju šetališta, kako stoji iznad Reneeinog tijela. Nije to mogla zamisliti. I danas, na ovakav sunčan dan, pomisao joj se činila potpuno suludom.

Nasmijala im se. "Bok. Vi cure ste poranile." "Mogu li ući, tata?"

"Ukrcaj se." Okrenuo se prema cockpitu i pozvao drugog čovjeka koji je tamo stajao. "Wayne, pomози joj."

233

Wayne je francuski ključ, koji je držao, zabio u džep plavih radnih hlača i digao Karen s doka kao krpenu lutku. Bio je crnac, stariji od šezdeset godina. Jednom je rekao Karen, ravno u lice, da je rođen u strojarnici trgovačkog broda i da je prvo pio dizel gorivo umjesto mlijeka.

Karen je sišla dolje, istražujući. Gail se malo nagnula kroz prozorčice, nadajući se da će Karen pogledati van.

Kada je Dave skočio s vrha kabine, Gail mu je pružila Kareninu torbu. "Noćas ću dugo raditi", reče ona. "Možeš li odvesti Karen do Irene?"

"Svakako, nema problema."

"Dave, moram razgovarati s tobom."

Na trenutak je stajao s torbom u ruci, te je objesio na držač kormila broda. Rekao je Wayneu: "Ti samo nastavi i provjeri ulje?" "Samo vi dajte." Wayne se nasmijao prema Gail. "Lijepo vas je opet vidjeti."

"Vas, također."

Hodali su niz dok prema marini. Do sada je, u osam sati, većina ribolovaca već isplovila. Nekoliko je ljudi išlo u dućan, zgradu s ravnim krovom koja je bila spojena s radionicom što je mirisala na ulje i varenje. Na pola puta Gail je mogla vidjeti korov iza zgrade, zarđalu ogradu.

Dižući kapu za šilt, Dave je popravio kosu, te ponovno stavio kapu. Rekao je: "Netko mi je dao ponudu za marinu. Nije nešto naročito, ali dovoljno da otplati naše račune, plus skoro pola hipoteke na kuću. Prepisat ću kuću i sve u njoj na tebe. I možeš imati sve što misliš da treba za uzdržavanje djeteta." Dave je pogledao Gail. "Moj odvjetnik kaže da sam lud, ali to je moja volja."

S nasipa ih je promatrao pelikan s kljunom spuštenim na trbuh. Zvuk čekića dopirao je iz radionice.

Gail je proučavala izvitoperene drvene daske po kojima su hodali. "Dave, žao mi je zbog marine."

"Nema veze."

"Hoćeš još raditi ovdje?"

"Hoću, to je dio pogodbe. Ali, znaš što bih radije radio? Uzeo malo slobodnog vremena, malo jedrio. Ima ovdje nekoliko brodova kojih se vlasnici pokušavaju riješiti. Možda kupim jednog jeftino. Možda stignem na neke od teniskih turnira na otocima."

234

"Možda bi trebao slušati svog odvjetnika", reče ona.

Dave se nasmijao. "Uništiti će me honorarima. Znaš kakvi su odvjetnici." Pelikan je odlepršao sa svog mjesta, kad su mu se približili. "Što čovjeku treba da bude sretan? Ne mnogo... stvari. Imovina je zamka."

Gledali su jedno drugo. Sigurno je na njenom licu pročitao nešto. Rekao je: "Ti me ne trebaš, Gail. Nikada nisi." Gledali su se dovoljno dugo da u tome vide istinu.

Na kraju doka jedrilica je zavijala, kašljala i onda se smirila. Okrenuli su se kako bi gledali, Gail je žmirkala od svjetlosti. Wayne je bio pored kormila. Mahao je.

Dave je dignuo palce. "Dobro zvuči", povikao je. "Neka radi." Kada se okrenuo, Gail reče: "Hoću ti reći kako se odvija istraga o Reneeinom ubojstvu." Anthony joj je rekao da o slučaju ne ras pravlja ni s kime. Ali, Anthony nije poznavao Davea, ona je.

Šetali su preko parkirališta, zatim pored dućana, iznutra je povremeno dopirao zveket metala.

Rekla mu je o sastanku s Frankom Brittonom.

"Oni misle da sam to ja napravila. Da sam je odvela u park i prikazala to kao samoubojstvo zato što sam mislila da spava s tobom. Ili sam htjela novac iz njene zaklade. Oba razloga su, pretpostavljam, dovoljna. Vjerojatno će me uhapsiti. A ako to naprave, ne mogu izaći uz kauciju. Bit ću u zatvoru gotovo godinu dana, sve dok porota ne donese presudu." Nasmijala se. "Nadam se da će biti, nije kriva. Ti ćeš za to vrijeme morati uzeti Karen, ti i Irene."

"Oh, Bože. Ne mogu vjerovati." Dave se zaustavio. Lice mu je probljedilo. "Oh, Gail."

"Moramo za sada odložiti razvod. Je li to u redu?"

"Isuse." Naslonio se na nju, tražeći njenu ruku. "Kako hoćeš. Ne mogu ovo vjerovati."

Ona reče: "Imam odvjetnika. On će danas razgovarati s Brittonom i vidjeti što se dešava."

Maknuli su se s puta kamionu koji je na prikolici vukao skif. Dave reče: "Slušaj, rekao sam policiji da sam otišao u bar nakon što sam odbacio Renee. Možda sam pogriješio. Ako me trebaš da te pokrijem, napraviti ću to."

235

"Misliš, ponuditi mi alibi?" "Svakako. Jebeš Brittona."

"Ne znam. Porota bi to mogla prozrijeti. Za sada mi samo odgovori na nekoliko pitanja, u redu?" Dave kimne glavom. "Kada si te noći došao kod Renee?"

"Oko deset, prilično sam siguran."

"Je li htjela da odeš? Kao da je netko u kući?" "Ne, koliko se ja sjećam. Nije me požurivala."

Gail je razmišljala. "Ako tamo nije bilo nikog, onda je osoba koja je to napravila došla neočekivano. Ili ga je zvala nakon što si ti otišao. Je li bila dovoljno trijezna da koristi telefon?"

"Da. Nije baš previše pričala u autu, ležala je na spuštrenom sjedalu zatvorenih očiju. Sama je ušla u kuću."

"Koliko si dugo ti ostao?"

"Deset minuta?" Činilo se kao da Dave promatra drveće na drugoj strani kanala. "Htio sam ostati kako bih bio siguran da je sve u redu, ali ona mi je rekla da idem doma. Rekla je: "Idi doma i smiri Gail, dovoljno je ljuta na mene."

"Je li pričala o nekome s kim ima problema?" Gail je gledala kako se Karen penje po brodu, trči po kabini na pramac i naginje se nad vodu, kečke su joj skakutale.

On reče: "Ono u što se upetljala prošlo ljeto. Možda je još uvijek bila upetljana. Dobio sam dojam, prije nego je umrla, da radi nešto što skriva od mene. Možda su je trgovci drogom."

Gail je rekla Daveu o Reneeinom hapšenju, ali nije se sjećala koliko mu je rekla. Od Anthonyja je prošli petak saznala da je Renee znala što je na brodu. Gail odonda nije razgovarala s Daveom. Pitala je: "Je li ti Renee o tome pričala?"

» "Da. Je.

"I? Ponovo je skinuo kapu, ispravio je na glavi. "U redu. Ovako je bilo. Prošlo ljeto me zamolila da pomognem njenom prijatelju. Trebalo je nešto napraviti na brodu i on bi platio u gotovini. Rekao sam, dobro. Nekoliko dana kasnije došla su dvojica u osammetarskom Strikeru koji je prilično loše radio. Wayne i ja smo trebali servisirati strojeve, dva Detroit dizela. Uvukli smo ga u radionicu. A unutra nađemo polugu za brzo otpuštanje."

236

Gail se namrštila. "Što je to?"

"To je trik krijumčara. Vidimo ga s vremena na vrijeme u brodovima koji doplove ovamo. Stave drogu i ako im ude policija, povuku polugu i roba potone. Izgubiš par kila koke, ali spasiš sebe."

"Znao si da su krijumčari droge i to si napravio?" "Ne, nisam siguran. Ne ..." Spustio je ruke sa strane.

"Kako su se zvali?"

"Znam samo za jednog. Jose. Jose Garcia." "Kao John Doe."

"Nisam tražio osobnu, Gail." "Kako su izgledali?"

"Oba Latinosi. Jose je bio mišićav, negdje u tridesetima. Brkovi. Drugi je bio mršav, malo mlađi. Pitao sam ih odakle su, nisu rekli ništa. Jose je htio da sve bude gotovo za dva dana. Rekao sam da ne može, ne na dvanaest cilindara, osim ako ne platite dvije tisuće po cilindru. Dao mi je pet tisuća unaprijed, rekao je da ću ostatak dobiti kasnije. Otjerao bih ga da mi Renee nije rekla da su u redu. Wayne i ja smo se potrgali, ali smo napravili posao. I to dobar." "Je li Renee došla s njim?"

"Ne. Trebali smo sljedeći tjedan ručati, ali nije došla. Došao sam se raspitati, bila je u zatvoru. Noć nakon zatvaranja Jose se pojavio sa svojim prijateljem. Rekao je da su izašli uz kauciju. Morali su baciti drogu, ali je policija našla kokain u jednom rztksaku. Bili su ljuti jer su mislili da ih je netko otkucao. Pomišljali su na mene, jer me nisu platili. Pritisnuli su me uza zid u mom uredu. Wayne je čuo što se dešava i došao s pištoljem koji čuvamo iza pulta. Mislio sam da će me ubiti. Nisam znao tko im je namjestio. Možda nitko. Patrola je prolazila pored njih, on ih pokušava izbjeći. Pogodak. Jose, njegov prijatelj, i Renee, uhvaćeni su dok su zaobilazili Bill Baggs državni Park oko dva popodne.

"Renee je zvala i ispričala se što me uvalila u to. Otišla je s njima u Freeport, jer je mislila da je to uzbudljivo. Isuse. Uzbudljivo. Rekla je da je napravila glupost i da je već umorna od gluposti. Obećala je da će mi platiti koliko su ostali dužni. Ja sam joj rekao da zaboravi, da sam ja kriv. Njen je slučaj obustavljen, pa pretpostavljam da i nije ispalo tako loše. Čujem da su Jose i njegov kompić pobjegli iz zemlje."

237

"Je li ti Renee rekla zašto je slučaj obustavljen?" "Ne. Samo je rekla da je obustavljen."

"Ben je intervenirao kod pravih ljudi." "Da? Čini se da je dobro biti sudac."

"Tko je bio prijatelj za kojeg je to radila? Jedan od onih ljudi?" "Nije htjela reći, ali mogu pretpostaviti. Carlos Pedrosa."

» "Što?"

"Izlazila je s njim, ako to hoćeš tako nazvati."

Gail je kimnula na tu opasku. "Da. Ali to ne znači da ju je upleo u krijumčarenje drogom."

Na jedrilici su utihnuli motori. Wayne se pojavio na palubi. Prstima je pokazao da je sve u redu.

"Dolazim začas", viknuo je Dave. Pogledao je opet u Gail. "Carlos Pedrosa baš nije bez mrlje, ako znaš što mislim? Znali su se družiti i drogirati kokainom, prije nego je ona prestala. A imam i osjećaj da mu je nedostajalo novca. Velika zarada kao ta, puno bi mu pomogla. Volio bih znati gdje je bio one noći kada je umrla."

"S drugom ženom", reče Gail. "Tako sam čula. Nije da je Carlos bio bezosjećajan. Došao je na sprovod. Ti si izlazio i skoro si ga udario autom. Srebrni Mercedes coupe."

"Ne sjećam... Oh, da. Zamalo. Sad mi je žao što sam promašio." "A meni je žao što ti je trebalo toliko dugo da mi kažeš što se prošlog ljeta dešavalo."

"Ma daj, Gail. Kako sam mogao?" Primio ju je za ruku. "Ono što sam rekao za alibi, ozbiljno sam mislio."
» "Hvala."

I dalje ju je držao. "Hoćeš da se vratim? Napraviti ću to, ako bi pomoglo."

"Hvala, ali nije potrebno." Malo se nasmijala. "Osim ako ne budem u zatvoru, netko mora zalijevati dvorište."

Zagrlio ju je i ona je zatvorila oči, te zagrlila njega, osjećajući poznatu težinu i miris njegovog tijela.

Onda ga je lagano poljubila u usta i pustila. On je proučavao njene ključeve od auta. "Dobro se provedite. Neka Karen bude u prsluku."

Dok je vozila van s parkirališta, mogla je u retrovizoru vidjeti Davea kako je gleda.

238

:

Oko pola deset našla je Carlosa Pedrosu. Njegov je Mercedes bio parkiran ispred kuće koja se gradila, na okretištu nove ulice u dijelu Coral Waya koji se zvao Versailles. Carlosov pokušaj međunarodnog izgleda, pretpostavljala je.

Gail se predstavila kao trgovac nekretninama djevojci na recepciji u Pedrosa Development Kompaniji - uredima na West Kendall Driveu, zidovi su bili dekorirani umjetničkim crtežima kuća.

Versailles je imao goli izgled. Visoko drveće. Betonski temelji, malo toga izgrađeno. Modeli su bili gotovi, tri komada, obojeni pastelnim bojama, vani su se vijorile zastave, znakovi na španjolskom i engleskom. Gail nije zapazila kupce. Gradilište je bilo u slijepoj ulici, šikara sa svake strane zida koji je okruživao imanje. Preko puta je bila još jedna parcela na prodaju. Izlazeći iz auta, mogla je čuti pucanje pištolja za čavle. Tri su čovjeka postavljala šindru. Stali su i pogledali u nju.

Gail je birala put kroz kamenito dvorište. Dvije daske ležale su kao rampa kroz vrata. Unutrašnjost je mirisala na ljepilo i prašinu. Prošla je kroz kuću do stražnjeg dijela. Carlos je bio na trijemu sa svitkom papira u ruci. Čovjek s kojim je pričao - velike ruke, kožni remen za alat - ju je spazio prvi. Tada se Carlos okrenuo. Imao je tamne naočale. Košulja mu je bila raskopčana kod kragne.

"Gail Connor, kako ste? Došli ste čak ovamo?" "Kako posao?"

"Posao ide odlično. Sve je odlično." Nasmijao se prema njoj, bijelu zubi u crnoj bradi. "Jeste li mi donijeli ugovor od suca?" "Ne, htjela sam razgovarati o nečem drugom."

"Nema ugovora? Čovječe, ostavio sam... šest poruka u vašem uredu."

"Nisam vidjela Bena već nekoliko dana."

Carlos je razgovarao sa stolarom. "Momento, u redu?" Zakoračio je preko aluminijskog zida. "Vidi, Gail, stvar je u tome što moram smisliti što ću s tim zemljištem. A to ne mogu znati dok ne provedem ispitivanja. A ne mogu provesti ispitivanja dok ne dobijem ugovor. Hoćeš li vidjeti kada će on to srediti?"

Stajali su u sjeni na rubu trijema. Gail reče: "Zapravo sam došla zbog nečeg drugog. Pređimo na stvar. Policija misli da je moja sestra ubijena."

239

"Ne čudim se. Pitali su me nekoliko pitanja." Carlos ju je gledao kroz sunčane naočale. "Grozno je to što se desilo."

"Policija nema previše sreće, pa sam zaključila da je bolje istraživati sama. Nisam poznavala njene prijatelje. Nismo baš bile bliske zadnjih godina. Je li to ikad spominjala?"

"Možda je."

"Čula sam da si bio s drugom ženom one noći kada je Renee umrla."

Nakon oklijevanja, Carlos reče: "Da. Neću ulaziti u to, jer ne želim da se mladoj dami smeta."

"Naravno." Gail je zaželjela da je dobra u tome kao i Frank Britton. Parnice su bile jednostavnije: u sudnici je obično znala odgovore na pitanja. "Čula sam glasine da je moja sestra možda bila umiješana u trgovinu kokainom. Policija mi je nešto spomenula, ali ne žele ništa govoriti."

Carlosova su se usta otvorila. "Renee?" "Znao si da je bila uhapšena, zar ne?"

Tapkao je papirima po nozi. "Možda je jedan od tih ljudi..." Carlos je okrenuo pogled kada je uz tresak daska pala na dva kozlića za piljenje. Stolar je izvadio metar iz svog remena. Označio je dasku. Carlos je pogledao Gail. "Kada je to bilo?"

"Prošlo ljeto, ali je slučaj obustavljen. Nije ti nikad rekla?" "Ne. Ali, ako je slučaj obustavljen, onda sumnjam da je bila umiješana. Razmisli o tome, Gail."

"Nisi znao da se drogirala?"

"Pa, znala je pušiti travu tu i tamo." "S tobom?"

Gail je mogla vidjeti svoj odraz u Carlosovim naočalama, dva mala smrknuta lica. On reče: "Tu i tamo. Ništa strašno."

"Kada si je upoznao?"

"Ne znam. Kada je počela raditi u vašoj kompaniji za trgovinu nekretninama? Ili što je već bila."

Buka motorne pile prekinula je tišinu. Njegovo se lice okrenulo prema stolaru. Gail je zaželjela da pilu stavi na Carlosov vrat s prstom na gumbu.

Kada je pila prestala, ona reče: "Je li s tobom zatrudnjela?" Naočale su se okrenule prema njoj. "Renee je bila trudna?"

240

"Prestani se praviti kao da ništa ne znaš", reče ona oštro, te je taj trenutak shvatila koliko njene riječi očajno zvuče.

Netremice ju je gledao. Na suncu je jedva mogla vidjeti iza sivih stakala. Tamne oči ispod debelih, ravnih obrva. Kao Anthonyjeve, odjednom je pomislila. Ali, ovo je lice bilo više nametljivo osjećajno. Punije, crvenije usne. Vrsta lica koje je Renee gledala dok je ležala vezana za krevet s onom crnom svilenom trakom koju je policija našla u noćnom ormariću.

Napokon je rekao: "Ti se nemoj praviti da si došla ovamo vidjeti da li sam je ja ubio. Odgovor je ne. Renee i ja smo imali poseban odnos i jako me je pogodilo kada je umrla. Otkrij tko je to napravio, ja ću se pobrinuti za njega." Carlos je digao papire. "Ako je to sve, moram na posao."

Gail je našla telefonsku govornicu u Denny's restoranu niz ulicu.

"Hartwell Black i Robineau."

"Gwen, ovdje Gail Connor. Daj mi molim te Miriam." Spustila je slušalicu na rame, ne želeći slušati muziku za čekanje. Carlos Pedrosa nije bio tako glup kako je mislila. Ali je bio zastrašujući. Da, to se sviđjelo Renee. Seksualnost i opasnost. Život na rubu. Odlazak na krijumčarsko putovanje, jer je mislila da će biti uzbudljivo.

Seks s Carlosom, nevinna romantika s Daveom. Djelići života. "Gail!" Miriam je bila na liniji, zvučala je uzbudena. "Gdje ste? Nisam znala kako da dođem do vas. Zvala sam vas doma."

"Što se desilo?" Gail je stavila telefon na uho.

"Propustili ste veliki sastanak u devet sati s Jackom Warnerom i Larryjem Blackom i ostalima iz odjela za parnice. Rekla sam im da imate hitan slučaj, ali mislim da mi nisu povjerovali."

Gail je zatvorila oči. "Oh, ne. Oh, sranje." "Jesi li dobro?"

"Miriam, želiš znati istinu? Zaboravila sam." Udarila je dlanom po zidu. "Prokletstvo. Reci Larryju..." Nasmijala se. "Reci mu da sam zaboravila."

"Ozbiljno?" "Rasplači se. Reci da sam u agoniji od sažaljenja." "Dobro, ali drukčije ću to izraziti?"

241

Gail se naslonila na rub telefonske govornice i gledala kako konobarica toči za pultom kavu. "Ima li još nešto što bih trebala znati?"

"Carlos Pedrosa je zvao u vezi ugovora." "Znam. Upravo sam razgovarala s njim."

"I Jimmy Panther je zvao zbog maske. Ostavio je broj i rekao da ga nazovete čim prije možete."

Gail ga je zapisala u notes.

Miriam reče: "Je li to indijanska maska koju ste odnijeli u muzej?"

"Da. Objasniti ću mu sve. Čim i ja shvatim."

"Anthony Quintana je zvao dvaput. Rekao je da je važno. Tu je broj..."

"Ne treba, znam ga." Sigurno joj želi reći rezultate razgovora s Frankom Brittonom.

Miriam je zapitala: "Kada dolazite?"

"Što imam na rasporedu?" Miriam joj je rekla. Gail reče: "Ništa što se ne može odgoditi. Odgodi sve za poslije dva. Do tada ću stići."

Gailin sljedeći novčić bio je za poziv u Anthonyjev ured, koji je nazvala bez gledanja u njegovu karticu. Bio je s klijentom, morala je čekati.

"Ne, nemoj mu smetati. Probat ću za pola sata." Pogledala je na sat. "Prije jedanaest." Spustila je slušalicu i tupo buljila u telefon, pred očima joj je bilo Anthonyjevo lice nad njom na podu njegova dnevnog boravka. Nisu uspjeli doći do spavaće sobe. Imala je ogrebotine od tepiha na stražnjici. Ogrebotine od brade na licu i na nježnijim mjestima. On je govorio stvari koje ne bi mogla naći u španjolskom riječniku. Strani jezik.

"Gospođice, koristite li telefon?"

Gail je skočila. Starija žena je stajala iza nje, čekajući. "Oprostite. Ne, gotova sam."

Imala je šalicu kave i bilo joj je krivo što nije bez kofeina. Ponovno je pogledala na sat i pitala se što je Britton rekao Anthonyju. Srce joj je počelo poskakivati.

Ponovno na telefonu, otvorila je imenik i potražila Vista Title Kompaniju. Nije htjela čuti što je rekao Frank Britton. Ne još.

242

Delores Perrera je živjela sa svojim mužem, Juliom i svojom majkom u stambenoj zgradi iza Westland Trgovačkog Centra u Hialeahu. Vjerojatno bi još uvijek radila u Vista Title, objasnila je Gail, samo što je imala slabu maternicu pa se liječnik bojao da bi po treći put mogla pobaciti. Njena je majka otvorila vrata kada je Gail pokucala, Loly je ostala na kauču, trbuh joj je bio lagano ispupčen ispod duge bijele majice. Nosila je uske crne hlače i crvene papuče s malim petama.

Gail je trebalo nekoliko minuta da se sjeti gdje ju je već vidjela - na Reneeinom sprovodu. Žena koju je Daveu pokazala kao trudnu plesačicu koja je došla sa svodnikom. Ipak nije bio svodnik. Njen muž, Julio, bio je pred kućom i mijenjao pumpu za vodu na svojem Trans Amu.

Loly se uspravila kada je njena majka donijela dvije tacine de caj. Gail je odbijala kavu, ali ju je majka ignorirala. Na maloj srebrnoj tacni bile su male kineske šalice i tanjurić s pasteles. Otišla je natrag u kuhinju, koju je Gail mogla vidjeti kroz hodnik. Besprijekorno čista soba, kao i ostatak stana.

"Moja mama hostesa", reče Loly. "Ne moraš je piti." Zagrizla je kolačić. "Ako bude djevojčica, svoje ću dijete nazvati Renee. Što misliš?"

Gail se nasmijala. "Ona bi to voljela." Loly je bila žena za čiju je bebicu Renee planirala hrpe poklona, tjedan dana prije nego je umrla.

Loly se namjestila uz jastuk. "Kao što sam rekla na telefon, reći ću ono što znam."

"Možda si čula. Policija misli da je ubijena."

Loly je kimnula glavom. "Kada su došli u ured raspitivati se, prije nego sam ja otišla, mislila sam da nešto nije u redu. Često zovem tamo - znaš, prijatelji i ostalo - i pričamo o tome."

"Da te pitam ovo. Kakav je bio odnos Renee i Carlosa Pedrose?" "Bio joj je ljubavnik, mogli bismo reći. Vodio ju je na razna mjesta. Kupovao joj stvari. Rekla je da su tjedan dana bili na Jamajci. Ali nisu bili zaručeni ili tako nešto." Loly je pogledala prema kuhinji. Njena je majka prala tanjure. "Hoćeš mi reći da misliš kako je Carlos to napravio?"

243

"Ne znam. Ali, stranac je nije ubio", reče Gail. "Stranac se ne bi trudio da izgleda kao samoubojstvo. Carlos je navodno u to vrijeme bio s drugom ženom, ali sumnjam." Gail je pijuckala svoj espresso, držeći šalicu za malu dršku. Jaka crna tekućina, jako slatka.

"Oh, moj Bo-o-o-že." Zadnju je riječ rastegnula. Loly je je vrh prsta stavila u usta, razmišljajući. Kada je primijetila da je Gail gleda, rekla je: "Betty Diaz. Čula sam kada je po uredu pričala o Carlosu. Kako izlaze i te stvari. Ja sam rekla, Što? Betty Diaz?" "Znači, istina je."

"Ne, nisi shvatila. Ta je djevojka tako ..." Kružila je rukom u zraku, tražeći pravu riječ. "Ne ružna, nego - hoću reći, Carlos i Betty Diaz? I onda Teresa - ona je recepcionerka - rekla je, Betty je pričala kako je morala razgovarati s policijom i sve to, pravila se jako važna."

"Misliš li da bi lagala za njega?"

Loly je slegnula ramenima. "Možda, ako je mislila da je stvarno voli. Bože. Bila bi glupa da to misli."

Gail je pažljivo spustila šalicu. "Koliko si ga dobro poznavala?" "Carlosa? Nije baš puno dolazio. Pozdravili bismo se i to bi bilo to. Znam ga više po Reneeinom pričanju." Loly je namjestila jastuk pod leđima. "U redu, želiš znati o Carlosu? Nisam to htjela reći, ali sada me nije briga. Pronevjerio je novac iz svoje kompa nije. Renee je to znala."

"Pedrosa Development?" Gail je buljila u Loly.

"Otkrila sam, jer sam morala izdati neke čekove za Imovinsku kompaniju, a novca od graditelja nije bilo. Svaki posao ima svoj spis..." Kada je Gail kimnula glavom, Loly je nastavila. "Renee je rekla da ne brinem, da za sada uzmem iz drugog spisa. Vidiš, Carlos je uzimao iz jednog spisa kako bi platio drugi. Nije nikako stizao. Kuće se nisu prodavale dovoljno brzo da bi pokrile manjak. Ali slušaj, Renee to nije radila, u redu? Carlos je taj. I George Sanchez. On je revizor za Vista Title. Njih su dvojica to radila."

"George Sanchez, pravnik koji radi za Ferrer i Quintana." "Da. Renee je upravo otkrila. Bila je vrlo pametna. Ali nije htjela Carlosa uvaliti u nevolje. Rekla je kako pokušava sve vratiti."

244

Prije nego njegov djed nešto sazna, mislila je Gail. Ili prije nego Anthony otkrije. I jedan i drugi bili bi fatalni za Carlosa. Sada joj je bilo jasno zašto se Carlos toliko namučio da dobije slučaj Darden. Nije imao novca da im vrati uplatu; morao je biti siguran da će uzeti kuću. Na trenutak Gail se pitala je li Anthony to

znao. Ne. Da je znao, Carlos bi imao njega na piku. Anthony bi to predvidio. Ferrer i Quintana su bili vlasnici Imovinske kompanije, Carlos i George Sanchez su se - ili još uvijek to rade - igrali s kompanijskim računima i krali od Ernesta Pedrose.

"Renee je za Carlosa mogla predstavljati problem", reče Gail. "Mislim da ne bi nikome rekla", reče Loly. "To bi bilo prijavljiva vanje prijateljica."

"Pravi prijatelj." Drugi gutljaj kave nije bio tako osvježavajući. Gail je popila pola šalice. "Je li ti Renee rekla da je trudna?" "Da. Nije rekla čije je, ali vjerojatno Carlosovo. Mislim, čije bi bilo? Nije spavala okolo."

"Znaš li je li se htjela udati za njega?"

"Ne znam. Nikada nije govorila o vjenčanju. Mislim da nije..." Loly je spustila pogled na pod i onda pogledala Gail. "Renee je znala da se ne može udati i to je tako prihvaćala. Znaš?"

Gail je zavrtila glavom.

Loly se ponovno namještala na jastuku. "Pa, bila je dobra i za bavna, ali ... Kako da to kažem? Bila je slomljena. Zнала sam da se pokušala ubiti jer sam vidjela ožiljke, te sam je pitala odakle joj. Pričala mi je svašta. Drogiranje, kako je jednom smršavila ispod 45 kila. Da je izlazila s muškarcima koji su bili - znaš, tukli su je i tako. Ona se tome smijala, kao da je smiješno. Meni nije bilo » smiješno. Loly se primaknula i stavila ruku na Gailinu.

"Ne, hajde. U redu je. Razgovarala sam s njom? Rekla sam joj, chica, ne možeš tako. Mislila sam da se popravila. I je. Kada sam čula da je izvršila samoubojstvo, rekla sam, što? Nije imalo smisla. Htjela je to dijete. Možda je namjerno zatrudnjela, tko zna? Svatko treba nekoga."

"Zato što nije mogla imati Carlosa."

"Ne. Ona nije željela Carlosa." Loly je balansirala šalicu i tanjur na trbuhu. "Pitala sam je. Rekla sam joj, Renee sigurno voliš tog tipa. Ona je rekla, ne, želiš samo ono što ne možeš imati." Šalica

245

je išla gore dolje u ritmu Lolina disanja. "Mislim da je bila zaljubljena, ali ne u njega. Nije mi htjela reći tko, ali imam svoje mišljenje. Carlosov bratić. Možda ga znaš, jer si i sama pravica. Anthony Quintana? On je u partner u firmi do."

Gail se nagnula kako bi spustila malu šalicu i tanjur, izbjegavajući Lolin pogled. "Da. Znam ga."

"Čula sam da je između njih bilo nešto. Stvarno dobro izgleda. Kad god je došao u ured, što nije bilo često, vidjela sam kako bi se ponašala. Jednom sam je našla kako plače u kupaonici nakon što je on otišao. Rekla mi je da gledam svoja posla. Da. Taj ju je stvarno udesio. A nije je htio ni pogledati."

U kuhinji su se zatvorila vrata ormarića. Kroz prozor Gail je mogla čuti buku automobila na autoputu. Uzdahnula je i potražila okolo torbicu.

"Dobro, moram ići."

"Ostani na ručku. Nema problema." Kada joj je Gail konačno objasnila da mora biti za pola sata u gradu, Loly ju je otpratila do vrata i poljubila u obraz.

"Dođi za tri mjeseca vidjeti dijete", reče ona, zatim ustukne i pogleda Gailino lice. "Znaš što? Kada sam te prvi put vidjela, kada te je moja mama uvela, mislila sam da si Renee. Ludo, zar ne?"

Ključ Renee-inog stana u Coconut Groveu još uvijek je bio među Gailinim. Prošli je tjedan pustila trgovca nekretninama da ga razgleda. Žene iz Ireneine crkve već su očistile sve osim pokućstva, gore i dolje, a sutra je po to trebao doći kamion koji će to sve odvesti u sklonište za beskućnike. Ormari su bili prazni, ostalo je samo nekoliko vješalica, ladica napola otvorena. Gail je bila tamo prije dva tjedna, bacila je sve provokativno u bijelu plastičnu vreću za smeće - videotrake i časopise; donje rublje; stvari iz noćnog ormarića. Bacila je vreću u kontejner na kraju parkirališta.

Sada je Gail sjedila na rubu kreveta u Renee-inoj spavaćoj sobi. Bila je licem okrenuta prema hodniku, skinula je sako i znoj joj je škakljao leđa. Otvorila je prozor i podignula male roletne. Nije pomoglo. Struja je bila ugašena.

Bez plahti i jastuka, bez slike Georgiae O'Keefe otvorene orhideje ili odjeće na podu, te gaća na dreseru, bila je to samo soba. Gail je zatvorila oči. Još uvijek se lagano osjećao Shalimar. Ili je to možda ona umišljala.

246

Pitala se je li u ovoj sobi ikad odzvanjao udarac šakom u meso. Ako ih je Renee dovodila ovdje, te muškarce koji su je povrijedili. Vjerojatno nije. Oni su vjerojatno bili iz onih mračnijih godina kada se je pokušala ubiti; kada je jedva bila trijezna ili pristojna; kada je provodila tjedne u psihijatrijskoj bolnici.

Ono što je užasavalo Gail, kada je razmišljala o Renee uvučenoj u bol i smrt, bio je taj mali, mračni kutak sebe same koji je ona razumjela. Ona se je smirivala radom, dok je Renee to činila drogama i alkoholom. Dave nije znao kako doprijeti do nje. Davno je odustao. Prije pet godina, nakon jedne svađe, opalila mu je pljusku; on joj je vratio, razbio nos, krv je bila svuda po spavaćoj sobi. Tada je pao na koljena i plakao.

Ali u jednom svjetlom trenutku prije nego se to desilo, dok se njegova šaka približavala njenom licu, tiho, osjetila je olakšanje, oslobađanje. Prestala se boriti, svađati. Sve je prestala.

Gail je okrenula glavu dovoljno daleko da vidi satenasto plavu tkaninu madraca. Prošla je rukom po rubu.

Vjerojatno - ne, gotovo sigurno - Anthony je bio na ovom krevetu s Renee. Gail nije žalila zbog prošle noći. Nasmijala se. Čudno ponašanje za ovakvog čovjeka.

Čovjeka kojega je ljubila prošle noći, taj duboki, opojni poljubac koji ih je zaustavio u dnevnom boravku, srušio na tepih da nisu stigli niti do kauča?

I u trenutku prije nego je ušao u nju, prije nego je srušena barijera tijela, njeni su prsti pustili njegova ramena kao da pada s ruba stijene. Mogao joj je tada raditi što je htio. No pares. Nemoj stati.

Gail u tom trenutku nije ni sama znala tko je, ne bi znala kako se zove da ju je pitao.

Otvorila je oči. U sobi je bilo jako vruće i mirno, a njena je haljina bila mokra od znoja. Ustala je, spustila prozor, zatvorila ga, te podigla sako i torbicu s kreveta.

Nazvala je Anthonyja ispred pošte na Aveniji Grand. "Ja sam", reče ona. "Javljam ti se prije nego odem u grad. Što si saznao od Brittona?"

"Gdje si Gail?" "Coconut Grove."

247

"Dobro. Nisi daleko. Hoću da dođeš u moj ured, odmah. Možeš »
li?"

Bilo je tu još nešto, osjećala je Gail. "Zašto?" "Frank Britton hoće da te privedem."

248

devetnaest

Anthony ju je čekao kada je stigla kod Ferrer i Quintana. Zatvorio je vrata ureda i rekao tajnici da ih nitko ne smeta.

Stojeći pored njegovog stola, Gail je uspjela nabaciti mali smiješak. "Bojala sam se da će me vani čekati specijalci." Nježno se nasmijao i pokazao prema jednom od stolaca za kli
jente. "Sjedni. Imam dobre vijesti. Državni odvjetnik je pristao na kauciju."

Gail je potonula u stolicu, noge su joj popuštale. "Ti si to sredio? Anthony. Kako?"

"Nije bilo lako. Slušaj pažljivo. Nemamo puno vremena. Rekao sam Franku Brittonu da ću te dovesti u njegov ured do dva sata, a sada je skoro dva. Mislio sam da ćeš zvati mnogo ranije."

Htjela ga je zagrliti, ali njegovo držanje prisililo ju je da spusti ruke u krilo.

Sjedio je u stolici pored nje, ravnajući rub na svojim sivim hlačama. Nosio je srebrnocrnu kravatu i snježno bijelu košulju. "Zvao sam Brittona u pola osam ujutro. Rekao je kako me namjeravao zvati, jer si mu dala moje ime. Dopustit će mi da te dovedem u njegov ured. Bit ćeš uhapšena, ispunit će se papiri i onda ćeš biti odvedena u zatvor Okruga Dade. Tamo ima još papirologije, pojavit će se čovjek za kauciju i - ako sve bude u redu - bit ćeš oslobođena."

Još uvijek tresući se, Gail je kimnula glavom.

Anthony reče: "Nakon što sam razgovarao s Frankom Brittonom, zvao sam te doma, ali nije bilo odgovora."

"Bila sam - odvela sam Karen u marinu rano ujutro. Sada je s Daveom na Key Largu. Odvest će je moj
majci."

249

"I7obro. Nazvao sam tvog rođaka, Bena Stricklanda i predložio mu kako da isposlujemo tvoje oslobađanje. Prvo, uvjerio me da će se on i tvoja majka pobrinuti za kauciju, kolika god bila. Tada smo razgovarali kako ćemo pristupiti državnom odvjetniku. To moraju obaviti osobe koje te znaju, ali nisu prijatelji državnog odvjetnika. Ako Miami Herald sazna da se radi usluga, nećeš imati izgleda za kauciju. Nikakvih.

"Sudac Strickland i ja smo napravili popis. Jack Warner i Larry Black iz tvog ureda, predsjednica Udruženja ženskih pravica Floride, svećenik u tvojoj crkvi, još nekolicina drugih. Bez političara. Do podneva svi su govorili tebi u prilog. Rekli su da nećeš pobjeći iz Okruga Dade, da imaš dugovječne veze sa zajednicom, da nikada nisi bila optužena za neki zločin..."

Gail je slušala dok je Anthony brzo raspravljao s tužiteljima koji su se napokon složili za kauciju od 1,250,000 dolara. Ben je sređivao poslove s kompanijom za kauciju.

"Tako puno. Dragi Bože."

Još uvijek nije mogao vjerovati da se to desilo. "Nisam vjero vao da će do ovoga doći, Gail. Rekao sam ti da je to velika rijetkost." "Onda sam izabrala dobrog odvjetnika."

Naslanjajući se naprijed, uzeo ju je za ruke. Njegove su bile tako tople, a znala je da su njezine ledene.

Rekao je: "Íci ću s tobom u stožer Metro-Dade policije, i proći ćemo proceduru, ali poslije toga moraš uzeti drugog odvjetnika. Ne, moraš slušati. Ben Strickland je preporučio Raya Hammella. Ja se slažem. On je odličan odvjetnik. Jedan od Hammellovih suradnika naći će se s tobom u zatvoru. Je li ti jasno?"

Zatvorila je usta, nakon što je pokušala nešto reći, te kimnula glavom. Proučavala je taman rub rukava njegovog kaputa, platinasti prsten, prste čvrsto stisnute oko njezine ruke.

On reče: "Ne mogu te zastupati." "Zbog onoga što smo napravili?" " »

Da. Malo se nasmijala, mičući pogled. "Nisi trebao dopustiti da do toga dođe."

"Znam. Ali da sam sam u nevolji, vjerovao bih Rayu Hammellu." "Ne to." Gail ga je ponovno pogledala. "Trebao si mi reći za Renee."

250

"Renee?" "Bio si joj ljubavnik." Kako nije odgovorio, rekla je: "Jesam li u krivu?"

Napokon je zavrtio glavom. "Kako znaš?" "Nije važno."

"Bilo je to prije prilično godina", reče on. "Bez objašnjenja."

"Gail ..." Njegove su je oči pratile dok je ustajala na noge. Rekla je: "Pet je minuta do dva. Ne želimo da me Frank Britton dode tražiti."

Idući su sati brzo jurili, jedan za drugim. Frank Britton ih je dočekao u predvorju zgrade Metro-Dade policije. On i Anthony su se rukovali, razmijenili nekoliko riječi. Tada ih je Britton poveo gore, istim putem kojim je vodio Gail. Posjeo ju je u svoj ured, pitao da li želi šalicu kave, poslao nekoga da je donese. Anthony je Brittonu dao dokument koji je potpisao Raymond F. Hammell, na kojem je pisalo da neće davati nikakve izjave. Britton je imao nalog za pretres i tražio je ključeve njene kuće i auta. Obećao je da će ih vratiti. Papirologija je bila sređena, kopije uručene. Tada je Frank Britton rekao kako je vrijeme da odvede Gail dolje da je fotografiraju i uzmu otiske prstiju. Uniformirani policajac hodao je uz nju, a ona je preko ramena gledala u Anthonyja koji je stajao na drugom kraju hodnika.

Odvezli su je u zatvor Okruga Dade u bijelozelenom MetroDade patrolnom autu, s lisicama na rukama. Žena policajac sjedila je odozda s njom, malo je pričala. Na pleksiglasu iza prednjeg sjedala bile su ogrebotine od opiranja, a na vratima nije bilo ručki. Auto je smrdio po prljavom donjem rublju. Promet je polakao tekao iz grada.

U zatvoru su odzvanjali hodnici, iznad glave sjala su fluorescentna svjetla. Čuvar - crnkinja u svojoj uniformi - vodila ju je za lakat. Skinula je lisice i stavila Gail u plastičnu stolicu u maloj sobi da čeka s još nekoliko drugih žena, od kojih je većina bila slabo odjevena. Buljile su u nju. Nakon nepuna dva sata žena čuvar je došla po nju, ali nije joj više stavljala lisice. Odvela ju je u predvorje gdje je čekao mladi čovjek u tamnoplavom odijelu. Pružila joj je torbicu. On je izgovorio svoje ime, da je iz ureda Raya Hammella i da je tu da je odvede doma.

251

U Reneeinoj staroj spavaćoj sobi u Ireneinoj kući, Karen je ležala okružena sa sve tri mačke, jednom preko grudiju, druge su bile sklupčane uz njene bokove. Gail je češkala narančastu mačku između ušiju i ona je počela prestiti.

"Pa, ako te djeca u školi zafrkavaju, što ćeš reći?" Karen je uzdahnula. Izgledala je umorno, mislila je Gail. "Reći ću... da je policija pogriješila i da moja mama nije napravila ništa i da će to dokazati."

"Dobra cura."

"A ako ne začepe, udarit ću ih." "Nije dobro."

Oboje su se nasmijali. Tada Karen reče: "Moram li sutra u školu?"

Gail je izravnala Kareninu pidžamu.

"Ne. Ne moraš, ako stvarno ne želiš. Vidjet ćeš kako će ti se činiti ujutro."

"Hoćemo li sada živjeti s bakom?" "Neko vrijeme. Je li to u redu?"

Karen je povukla uspavanu mačku do svoje brade i gladila je po leđima. "Voljela bih kad bismo mogle doma. I tata."

"Oh, draga. Žao mi je što je sve tako teško."

Gail se ničeg drugog nije mogla sjetiti. Poljubila je Karen, držala je na trenutak, osjećajući toplinu njenog malog tijela. Mirisala je na sapun i svježe oprani pamuk. Gail se konačno povukla, ugasila lampu na noćnom ormariću. Iz hodnika je dolazilo prigušeno svjetlo.

"Mama. "Što, draga?" "Bojiš li se?"

"Ne više. Sve će biti u redu."

Karen reče: "Možeš spavati ovdje sa mnom ako želiš, tako da " nemaš noćne more.

Gail ju je omotala dekom. "Pa, možda i hoću. Hvala."

Čula je na vratima Benov glas. "Hoćete li vi cure doći?" Tiho je ušao. "Laku noć, malecka."

Karen je ispružila ruke. "Laku noć, Ben."

Nagnuo se i poljubio je. "Nemoj dopustiti da te bube u krevetu »
grizu.
252

"Tvoja brada me pika."

On ju je lagano uštipnuo za obraz. "A ti si moj mali cvijet, zar ne?"

Gail je u njegovom dahu osjećala burbon. "Ben, molim te. Skoro je pola jedanaest."

Ostavila je vrata malo otvorena da mačke mogu progurati šapu i izaći. Hodali su prema dnevnom boravku, Gail u ogrtaču i pidžami. Ben je stavio ruku oko njenih ramena, privukao je sebi. "Bože moj. Vidjeti tebe i Karen tamo unutra - to je kao da se Renee vratila, živa. Isuse dragi, što nam se to svima desilo?"

Ona se izvukla ispod njegove ruke. Kada ju je pogledao, ona reče: "Oprosti. Umorna sam."

"Hoćeš li raditi ostatak tjedna?"

"Naravno. Nema vremena za neplaćeni odmor." Dave je došao i donio njenu odjeću i šminku. Planirao je ostati preko vikenda, u slučaju da joj nešto treba.

Ben reče: "U redu, u petak ću doći i odvesti te do ureda Raya Hammella." Imala je sastanak u četiri sata.

"Ne moraš. Vjerojatno ćeš morati čekati vani."

"Bez razgovora. Ne ideš tamo sama." Ben je spazio svoju čašu na stolu i pošao po nju.

Irene je s naočalama još uvijek bila sklupčana u kutu kauča s telefonom na uhu, te otvorenim adresarom u krilu. Zvala je svakoga u obitelji, iz države i vani. Ranije je nazvala ravnateljicu Akademije Biscayne i Kareninu učiteljicu kako bi ih pripremila za vijesti u jedanaest sati.

Gail je pratila Bena u kuhinju, gdje je on stavio svoju čašu u sudoper. Nasula je sebi šalicu mlijeka.

Ben se žalio. "Da smo na ovome od početka imali Raya Hammella možda uhićenja ne bi ni bilo. Od trenutka kada je to Brittonu palo na pamet. Hammell osjeti labav slučaj prije nego dode do državnog odvjetnika i policajci to znaju. Taj tvoj Kubanac je čekao dok te Britton ne ščepa, pa je tek onda nešto poduzeo."

"On me izvukao, Ben."

"Sranje. Ja sam te izvukao. On je zvao, jer nije znao što da radi. Ja sam te izvukao. Što on radi, uzima zasluge? A tko će platiti sto dvadeset pet tisuća čovjeku za kauciju?"

253

Gail je stavila svoje mlijeko u mikrovalnu i pritisnula gumbe. Mrzila je kada Ben počne gundati. Ponovila mu je ono što mu je već nekoliko puta večeras rekla. "Cijenim to što si poduzeo, Ben. Znaš da ću ti vratiti."

"Nije u tome stvar. Na koliko je slučajeva ubojstva radio? On je zastupnik za droge, zar to ne znaš? Branio je neke od najvećih kokainskih kauboja Južne Floride. Što misliš odakle mu novac? Svi ti tipovi su vrlo bogati. Ne bi me čudilo da je znao čime se Renee bavila prije nego i ona sama, došao je tako brzo nakon što je uhićena."

Buljio je u brojeve koji su se odbrojavali na mikrovalnoj. "Nije imao veze s onim što se desilo Renee. To je Carlosovo djelo." "Kako to misliš?" Ben je otišao do ormarića gdje je Irene držala Wild Turkey.

"Mislim da je Carlos bio umiješan u onu operaciju s drogom gdje je ona uhvaćena. Ne mogu dokazati, ali to je ono što mislim." Gail je ispričala ono što joj je Dave rekao - čamac, propalo

krijumčarenje droge. Da je Carlos opskrbljivao Renee kokainom. Ona reče: "Trebao je novce jer je krao od građevinske kompa nije Ernesta Pedrose. Pokušao je pokrivati čekove za prodaje u Vista Title. Renee je saznala. Možda su zajedno planirali pošiljku preko Bahama, ne znam. Ali, da je uspjelo, on bi bio na konju. Kako je ispalo, ona je ta koja je nadrapala."

Ben je gledao kako burbon teče u njegovu čašu. "Tip je prokleta napast. I mislio je od mene kupiti zemljište. Drago mi je što sam Quintani rekao da zaboravi."

» "Kada?"

"Danas, preko telefona. Rekao sam mu da kaže svom rodaku Carlosu kako od posla nema ništa. Poderao sam ček i poslao ga poštom natrag." Ben je nagnuo čašu, te rekao: "Mislim da je bolje da Ray Hammell pošalje istražitelja Carlosu Pedrosi."

"Slažem se."

Irene se pojavila na kuhinjskim vratima. "Dobro, zvala sam sve kojih sam se mogla sjetiti", reče ona. "A sutra ću otkazati tvoje novine na dva tjedna. Toliko ćeš biti ovdje, zar ne? A Dave će se pobrinuti za vrtlara." Bacila je notes na stol. "Želi li netko čaja?"

Gail reče: "Ja se spremam u krevet, a Ben je upravo odlazio." "Tjera me, Irene. Gail mi hoće reći da sam previše popio."

254

Irene je posegnula kako bi ga ulovila za obraz. "Ajde, idi doma. Ja ću ovdje srediti stvari."

Uzeo ju je za ruku. "Irene, dođi sa mnom u Arcadiu. Obadvije, čim ovo proketo suđenje bude gotovo. Kupujem tamo zemljište, jesam li vam rekao? Sagradit ćemo kuću, što kažete?"

"Ben, šuti."

"Ne mogu više podnijeti Miami. Ubit će nas. Pogledaj što se desilo s Renee. Što se događa s Gail." Dao je Irene svoju čašu. "Stavi malo leda, molim te."

Izlila je burbon u sudoper, te napunila šalicu kavom i stavila je na stol. "Popij ovo." Ben je sjeo i zapalio cigaretu, upaljač se otvorio i zatvorio. Lagano je jauknuo i stavio čelo na dlan.

Irene reče: "Gail, idi u krevet. Izgledaš potpuno iscrpljeno." Gail je podigla šalicu. "Bila sam malo gladna."

"Onda ću ti spremiti omlat sa sirom. Sjedni. Bit će gotov za minutu." Irene je otišla do hladnjaka. "Osim toga. Jučer je zvao Jimmy Panther i zamolio me da s tobom razgovaram o onoj maski. Rekla sam mu da ću ga danas nazvati. Nadam se da će mi oprostiti ako ga ne nazovem, jer danas više ne stavljam slušalicu na uho." "Jimmy Panther te je zvao?"

"Vjeruje mi, barem mi se čini." Nasmijala se.

Gail je gledala Irene kako razbija jaja u zdjeli. Precizni udarci. Lomila ih je jednom rukom i zatim spuštala, a ljuske bacala u smeće. Gail se htjela baciti majci na rame, rasplakati i osjetiti te male ruke kako joj glade kosu.

Gail reče: "Želim znati što Edith Newell misli. On i Renee su na nečemu zajedno radili. Ne znam što, ali ona će mi pomoći da to »

saznam. "Renee mi nikada nije ništa rekla."

"Dobro, jednostavno je previše čudno da bi se ignoriralo. On je našao njeno tijelo, zar ne? Kako je znao gdje treba tražiti?"

Irene se okrenula od štednjaka. "Gail, ne misliš valjda ozbiljno." "U mojem položaju, sve ozbiljno shvaćam."

Ben je progovorio. "Pretpostavljam da je htio napraviti još takviir maski i prodati ih kao prave."

Irene ga je pogledala preko ramena. "On to nikada ne bi napravio. To nije nalik njemu. Jimmy Panther ne cijeni materijalne

255

vrijednosti. On kaže da Indijanci žive na način na koji bi svi ljudi trebali živjeti." Vilica je zveckala po zdjeli. "On je pravi šaman, što se mene tiče. Poslušaj ga ponekad. To je religiozno iskustvo."

Ben je ispružio cigaretu prema pepeljari. Pepeo je padao po stolu. "Jimmy Panther, ili James Gibb, jednom je bio uhapšen zbog krađe auta. Priča li on to posjetiocima Povijesnog društva kada traži donacije?"

"Svi imaju greške u prošlosti." Jaja su cvrljila u tavi. "Irene, ti si naivna, glupa žena."

"To je jako ružno od tebe, Ben."

Digao je šalicu. "Može li još malo kave?"

Ona je udarila lopaticom po štednjaku. "Dodeš ovamo i očekuješ da te se služi. Zauzeta sam s Gailinim omlatom. Mislim da bi trebao pozvati taksu i otići doma."

Ben ju je gledao sekundu, zatim se digao. "Irene... draga... imaš pravo. Trebao bih ići doma. Ali mogu se odvesti i sam." Ugasio je cigaretu. "Dame. Laku noć."

Gail je osjetila sažaljenje, svjesna svoje ranije naglosti. Nasmijala mu se dok je prolazio. "Laku noć, Ben. Hvala."

Stao je i zagrlio je s obje ruke oko vrata, izvukavši je iz stolice. Njegova su prsa pritisnula njene grudi, gole ispod pidžame i pamučnog ogrtača. Ukrutila se, ali se nije izmaknula.

Lagano joj je poljubio usne. "Ne brini draga. Sve će biti u redu." Gail je iz Ireneina zidnog ormara izvadila jastuk. Irene je po novno bila na telefonu. Njena rodaka Marian, koja je živjela u Charlestonu, upravo se čula s Boyce iz Atlante koja je razgovarala s Patsy iz Tampe.

S jednim prstom na prekidaču Gail se zaustavila, gledajući u Irenein dreser, u dupli okvir koji je Anthony donio na sprovod. Podigla ga je, vidjela dvije djevojčice na ljuljački u dvorištu. Na drugoj je slici bila Renee na krmu broda, široka smiješka, a iza nje luka u nekom karipskom gradu. Kako je bila lijepa. Naravno da je privukla Anthonyja.

Renee je imala bijele hlačice i roza gornji dio kupaćeg kostima. Vjetar je podigao rub njenog slamnatog šešira. Kosa joj je bila tamnoplava, ne platinasta. Vjerojatno ju je u jednom trenutku prestala izbjeljivati, a Gail nije primijetila. Proučavala je malu ruku koja je pridržavala šešir. Nokti su bili čisti.

256

"Vidi je", reče Gail meko. "Zato te nisam mogla shvatiti. Ni itko drugi. Svatko je imao drukčije mišljenje, govorio mi druge stvari. Mijenjala si se. Postajala si, vjerojatno, svoja osoba. Kako bi to izgledalo, pitam se?" Gail je prešla prstom preko malog lica na fotografiji. "Mislim da bi mi se svidjela, sestrice."

Stavljala je fotografiju natrag i pustila jastuk da padne na pod, te približila fotografiju bliže svjetiljki. Dvije tanke linije svjetla prelazile su preko Reneeine ključne kosti, susrećući se na medaljonu koji je visio između njenih grudi - zlatno srce s malim dijamantima. Poklon od Irene za Reneein dvanaesti rođendan.

Gail je otvorila prvu ladicu Ireneine kutije s nakitom, zatim drugu. Iz treće je podigla malu plastičnu torbu s oznakom mrtvozornika. Pisalo je Connor, Renee. U njoj su bile naušnice koje je nosila - zlatni obruči, četiri para raznih veličina. Biserni prsten za mali prst njene lijeve ruke. Narukvice. Ali nije bilo ogrlice.

Gail je sjela na majčin krevet i nazvala doma. Dave se javio nakon što je telefon šest puta zvonio.

"Već sam mislila da si se vratio u marinu", reče ona.

"Nisam se htio javiti. Upravo sam gledao vijesti na kanalu sedam." Uzdahnuo je. "Isuse. Jeste li vi tamo dobro?"

"Više manje. Mama se brine o svemu. Divna je." Gailine su se oči napunile suzama. "Karen nije sigurna da li želi sutra ići u školu." "Reci joj neka ostane s Irene. Može izostati cijeli tjedan. I ti bi trebala, također."

S nogama još uvijek na tepihu, Gail se lagano spustila na krevet i buljila ravno u strop, čvrsto držeći telefon.

"Što nije u redu, Gail?"

Njen je glas bio dubok, grlo stisnuto. "Umorna sam." Nasmijao se, ljubazno. "Bio je usran dan, tko ne bi bio?"

"Oh, Dave." Zatvorila je oči, preko telefona je uslijedila tišina. "Što se to desilo s nama? Mislila sam da nam je dobro. Jesam. Nismo savršeni, ali postojala je ravnoteža. Ravnoteža isto nešto vrijedi."

"Gail ..."

"Trebao si mi reći. Trebao si. Nisam znala što će biti." "Nisam ni ja."

Obrisala je suze. "Rekao si kako te ne puštam blizu. Da sam hladna. Jesi li to stvarno mislio?"

257

"Ne znam. Vjerojatno sam bio ljut na tebe."

Nasmijala se. "Ljudi obično govore istinu kada su ljuti. Jesi li primijetio? Pa, istina je, Dave - i nisam čak niti ljuta ovaj tren istina je, da sam nedavno otkrila čudne stvari. Čini mi se kao da visim nad crnom jamom. A nije ispod mene, nego u meni."

"Gail. Dušo. Trebala bi ići spavati." "Da, opet previše pričam."

"Nisam tako mislio."

"Ti si jako drag čovjek Dave. Irene tako kaže i ja se slažem." Gail je ustala i uzela maramicu iz kutije na noćnom ormariću. "Žao mi je što te nisam usrećila."

Uslijedila je duga tišina. Tada on reče: "Hoćeš li večeras doći ovamo?"

"Hoćeš da dođem? Ne. Kasno je." Ispuhala je nos. "Stvarno sam imala razlog što sam nazvala. Ozbiljno. Pitanje."

"U redu."

Gail je posegnula iza sebe za fotografijom u duplom okviru. "Je li Renee one noći na zabavi imala ogrlicu?"

» "Što?"

"Znaš. Dijamantno srce koje je uvijek nosila. Je li ga imala na sebi?"

, "Zašto?"

"Dave, molim te."

Uslijedila je tišina. "Da. Imala ga je." "Jesi siguran?"

"Lančić se omotao oko mog sata kada sam joj pomogao izaći iz auta. Imala ga je na sebi. Zašto želiš znati?"

"Jer ga mrtvozornik nije našao na njoj." "Ja ga nisam uzeo."

"Dave. To znam."

Trebalo mu je nekoliko sekundi da progovori. "Isuse. Netko još uvijek ima njezinu ogrlicu. Onaj tko je to napravio ima njenu ogrlicu."

Gail reče: "Da te pitam još nešto. Sjećaš li se imena onog broda na kojem si radio?"

"Kojeg broda?"

"Broda na kojem si radio za onoga, kako-se-zove. Jose Garcia."

258

"To je bilo prošlo ljeto."

"Nemaš li neke dokumente? Broj registracije? Bilo što?" "Možda. Morao bi pogledati u svoje papire. Što misliš?"

"Ne znam još." Gail je ustala, gurajući maramicu u džep. "Ali neću sjediti i čekati da vidim što će mi se desiti."~

Ponovo je pogledala fotografiju, dvije djevojčice na ljuljački. Renee se smijala. Gail je bila nagnuta natrag, ispruženih ruku.

259

dvadeset

"Gail, skinut ćemo te s naslova za neko vrijeme. Vjeruj mi, tako je bolje."

Jack Warner - pedesetogodišnjak koji je to skrivao - bio je voditelj odjela komercijalnih parnica u Hartwell Black. Nakon što ju je pozvao u njegov ured, Gail je pretpostavljala da će joj to reći.

Njena se slika pojavila u novinama u četvrtak ujutro, fotografija s jednog događaja kojemu je prisustvovala prije pet godina. Savršena kosa, sjajne naušnice, dirigent Floridske filharmonije stajao je pored nje u fraku. Poznata pravica iz Miamija optužena za ubojstvo, puštena uz kauciju. Nasmijala se onom "poznata". Zatim je nervozno čekala eksploziju iz ureda državnog odvjetnika, zahtjev za odbijanjem njene kaucije. Još ništa.

Tvrtka je napravila izjavu za tisak. Žalostan incident. Sigurni u nevinost gospođice Connor. Odlična odvjetnica. Sva su pitanja uputili Rayu Hammellu.

Gail je podignula ruke, te ih ponovno spustila u krilo. "Jack, zahvalna sam što me ne izbacujete naglavce."

Nasmijao se, zavrteo glavom. "Ne bismo to napravili. Ali, vidiš u čemu je problem. Klijenti postaju nervozni. Njihov zastupnik postaje optužen za ozbiljan zločin, možda čak i pogrešno, oni počinju gristi nokte. A ti nećeš moći biti tako efikasna."

Za razliku od Larryja Blacka koji je sjedio u drugoj stolici nasuprot Warnerovom stolu, Jack Warner je znao biti brutalno direktan. Nije joj bilo važno. U zadnja dva dana drugi su je zastupnici tretirali kao da ima smrtonosnu bolest. Većina ih je svraćala do njenog

260

ureda da joj kaže kako je to grozno, ali nitko nije ostajao dugo. I nitko - čak ni Jack Warner - nije pitao je li kriva. Barem to ona nije čula.

Pokazao je prema Larryju Blacku. "Larry ti može pomoći pri odluci kome ćeš prepustiti slučajeve dok se ovo ne završi. Možeš li to do ponedjeljka, Larry?"

Larry je kimnuo glavom. Gail ga je poznavala dovoljno dobro da vidi kako je njegov izraz lica lažan: ovo mu se gadilo. Pogledao ju je, na trenutak se vidjela njegova nelagoda. "Još uvijek ćemo te trebati na onim spisima. Izjave moraju biti spremljene. Ugovori, iskazi. Ostalo vrijeme ..." Probao se nasmijati. "Imamo više nego dovoljno da te držimo zaposlenu, da pomažeš u drugim odjelima. Bez smanjenja plaće, naravno."

"Drago mi je to čuti, Larry."

Njezina karijera u Hartwell Black i Robineau bila je gotova. To ju je smetalo više nego je mislila. Druge stvari su je više pritiskale. Jack Warner je ustao. "Gail, ako nešto trebaš, dodi do mene. Slobodno vrijeme, bilo što. Pomoći ćemo koliko god budemo mogli."

S rukom na ramenu, otpratio ju je do vrata.

Do dvanaest i trideset, uz pomoć Boba Wilcoxa, Gail je izdiktirala upute za većinu svojih spisa - dvije veće parnice, četrnaest tužbi i trideset sedam drugih stvari u raznim stadijima. Sada su bili sortirani u njenom uredu, svaka hrpa s mikrokazetom na vrhu. Miriam im je donijela sendviče iz dućana iza ugla. Rekla je da će ostati koliko god je potrebno. Tada je počela jecati.

Gail je stajala ispred svog stola sa svojim diktafonom, okrećući stranice.

"U Merkin v. Bayside, odgovori na upitnike trebaju stići jedanaestog svibnja, ali ja sam rekla klijentu četvrtog svibnja. Pogurnite ga malo, jer će inače zaboraviti."

Njene su riječi glatko tekle na kazetu. Posegnula je za svojom kavom i shvatila da joj je srce mirno kao metronom i da je takvo danima, od trenutka kada je shvatila u kolikim je nevoljama. Borbena hrabrost, pretpostavljala je.

Pola sata kasnije zatvorila je zadnji spis i stavila ga na četiri druga. Okrenula se. Spustila je diktafon i podigla slušalicu.

261

Nazvala je ured Anthonyja Quintane, ne znajući je li on tamo. Bio je. Trenutak kada je progovorio ponestalo joj je zraka. Jačina ove reakcije ju je iznenadila.

"Gail", reče on. "Jesi li dobro?"

Zatvorila je oči i naslonila se na rub stola. "Nazvala sam da ti se zahvalim. Oprosti što mi je trebalo dva dana."

"Jasno mi je. Gdje si, u uredu?"

"Da. Ali se za sada ne smijem pojavljivati pred mušterijama." "Šteta. Odvjetnik bez sudnice."

"Za sada." Hodala je s telefonom oko stola, sjela u stolicu i prekrizila noge. "Rekla sam suradniku Raya Hammella - ne mogu se sjetiti kao se zove - da sam Reneeine papire ostavila kod tebe doma."

"Hoćeš li da ti ih donesem? Još bolje, dođi po njih. Ovaj vikend, možda. Htio bi popričati s tobom."

Lagano je uzdahnula, svjesna što se upravo uvuklo u njenu podsvijest, jače od snova - fizičke senzacije tako jake da je bila probuđena, orgazmička, treptala je u mrak, bilo joj se ubrzalo.

Rekla je: "Bilo bi bolje da ih odneseš u ured gospodina Hammella."

Zastao je na trenutak. "Ako tako želiš. Imat će ih u ponedjeljak."

"Anthony, moraš ovo znati. Prekjučer sam razgovarala s nekim tko je radio s Renee u Imovinskoj kompaniji. Dolores Perrera, poznaš li je? Zovu je Loly. Čeka bebu."

"Ah. Da, sjećam se."

"Rekla mi je za nešto što je Renee saznala o Carlosu. Je li to istina ili nije, ne znam. Carlos je pronevjerio novac iz Pedrosa Construction. George Sanchez mu je pomogao da to pokrije novcem iz Vista Title. Znaš li što o tome?"

Preko linije je zavladao tišina. Tada, tiho: "Ne."

"Kao što sam rekla, to je samo pretpostavka, ali morat ću reći Rayu Hammellu. Žao mi je. Carlos ti je obitelj."

"Naravno da mu moraš reći. Znaš li još nešto o tome? Kako je to Carlos napravio? Koliko je uzeo?"

"Ne znam", reče Gail. "Loly je rekla da Renee nije bila upetljana, samo da je znala."

262

"Možda bih trebao s njom razgovarati. Ili s Georgeom Sanchezom." Glas je bio tih.

"Budi ljubazan. Zapamti da si to saznao iz treće ruke,"

Nakon nekoliko sekundi Anthony reče: "Jesi li tako saznala za mene i Renee? Od Loly Perrera?"

"Da. Nisam je izravno pitala. Iskrslo je u razgovoru."

"I na osnovu tog razgovora misliš da je bolje da Reneeine papire odnesem direktno do ureda Raya Hammella."

"Anthony ..." Lagano se nasmijala, sa čelom naslonjenim na prste. "Nemojmo o tome raspravljati."

Slušala je tišinu. Tada on reče: "U pravu si. Ovo nije trenutak." Nakon što je spustila slušalicu sjedila je koju minutu ne mičući se. Činilo joj se da su njeni osjećaji tekući i da se izlijevaju na rubu.

Odnos s Anthonyjem. Oh, da. Kad bi se mogla praviti da nikada nije spavao s Renee i onda je uništio tako da ju je ostavio. Anthony je prekinuo vezu, Gail je bila sigurna. Renee ga je voljela i nakon što je veza bila gotova. Gail je razmišljala malo o tome Renee je voljela. I Gail ju je voljela zbog toga. Htjela ju je zagrliti i reći ono što bi druge sestre rekle. Zaboravi tog tipa. Nije on jedini. Bit će ti bolje bez njega. Prestani plakati, čuješ me?

Na drugom katu Povijesnog muzeja bila je izložba Tequesta Indijanaca. Manekeni tamne kože, crne kose. Čovjek koji sjedi pored narančaste vatre i obrađuje drvo. Žena golih grudi kako drži tacnu s hranom. Dijete kako gleda oca. Iza njih je osoblje muzeja sagradilo šator, objesilo kanu i nacrtalo šaš na zidu.

Gail se naslonila na ogradu dok je Edith Newell pričala, pogledavajući tu i tamo u mali notes.

"Četrdeset i četiri su mu godine. Živi u prikolici, zapadno od Miamijsa, van rezervata. Zapravo, koliko ja znam, nikada nije ni živio u rezervatu."

"Je li legalno promijenio ime u Panther?"

"Ne, to je ime njegove majke. Mislim da mi je rekao kako je njegova majka iz klana pantera. Oba su mu roditelja umrla. Jimmy je išao u državnu školu, ne u školu u rezervatu, pod imenom Gibb. Odustao je u srednjoj školi. Tvrdi da je išao na fakultet, ali ako je, to nije bilo u Floridi. Bio je u vojsci od 1968. do 1971. kao James Gibb, časno otpušten. Nikada se nije ženio ili razvodio u Okrugu Dade."

263

Edith je pričekala dok nekoliko posjetilaca nije prošlo pored njih, govorili su francuski. Obrazi su joj se zacrvenili od uzbuđenja, primijetila je Gail. Edith je iznosila svoj izvještaj u stilu špijuna iz drugorazrednih filmova. "Jimmy je tri četvrtine Miccosukee, ali je odrastao u gradu. Sada se, mogli bismo reći, vratilo korijenima."

Gail reče: "Čula sam da je bio optužen za krađu automobila." Edith je izvukla palac iz notesa, potražila pravu stranicu i zatresla glavom kako bi pogledala kroz naočale. "Upravo sam to htjela reći. Da. Upravni sud, veljača 1968. Ne piše da li je bio osuđen. Ali ima još. Kako to zoveš? Dosje?" Edith je pokazala Gail listu. Pijanstvo i narušavanje reda. Upad na tuđi posjed - četiri puta. Posjedovanje zabranjenih supstanci. Vožnja pod utjecajem istih. Opiranje pri uhićenju.

Edith je privukla bilješke: "Jimmy je bio vrlo zločest." "Ništa novo?"

"Ne, to je sve bilo šezdesetih."

Gail je još uvijek bila zapanjena. "Kako ste to sve našli?" "Nije bilo teško. Moj je nećak poručnik u policiji Miamijsa." Edith je provukla ruku ispod Gailine. "Draga, znaš da bih hodala po vrućem ugljenu za tebe. Da je potrebno, prisilila bi službenika okružnog suda da pogleda u spise - igram s njegovom ženom bridž. Ali, reci mi. Što ovo predstavlja za tvoj slučaj?"

"Ne znam, Edith. Jesi li ikad - možda dok si kopala na arheološkim lokacijama - naišla na nešto što ne spada nigdje i nisi mogla nastaviti sve dok nisi otkrila zašto je to tamo?"

"Oh, svakako. Kao zlatni džepni sat na groblju Tequesta. Jednom sam to našla i nikada nisam otkrila zašto." Edith je ponovno otvorila notes. "Ali da nastavimo." Pogledala je okolo. Glas joj je postao monoton.

"Knjige koje je posudio u glavnoj biblioteci tokom prošlih godinu i pol dana. Puna avanturističkih priča - muškarci to vole, zar ne? Kinesku kuharicu, nekoliko knjiga o religiji i mitologiji, tri o lovu na blago, dvije o arheologiji u Amerikama, tri o povijesti" okrenula je sljedeću stranicu - "osam o američkim domorocima, a od tih, šest o Indijancima Floride. Zatim dvije o povijesti Kube i četiri o španjolskim istraživačima." Edith je podigla pogled, smijući se. "To je sve. Imam u uredu kompjutorski ispis."

264

"Odlični ste", reče Gail. "Znate li što je radio u sobi za čitanje?" "Da. Pretpostavljam, jer je bio vrlo tajnovit. Tequesta Indijanci.

Jedan član našeg osoblja vidio ga je kako gleda slajdove indijanskih predmeta. Netko se drugi sjeća da je gledao rane španjolske mape Južne Floride. Provjerila sam kod okružnog arheologa ..." "Imamo arheologa?"

"O, da draga. Vrlo simpatičan mladi čovjek. Rekao mi je da je Jimmy Panther jedan od dobrovoljaca na iskopavanjima. Nisam to znala, jer već godinama nisam prisustvovala niti jednom. Moj umjetni kuk, znaš. Radili su na lokaciji Ferguson Mill na Miami River i poslije toga na nekoliko groblja u zapadnom okrugu Broward. Groblja su zapravo lokacije na kojima nalazimo većinu vrijednih predmeta."

Edith je primaknula glavu bliže Gailinoj. "Znaš na što mislim?" "Da je masku ukrao s arheološke lokacije."

"Točno." Edith je vukla Gail dalje niz ogradu oko izložbe, do staklenog ormarića. U njemu su bile tri drvene maske u obliku životinjskih glava, drvo je bilo gotovo crno od starosti. "Tequeste i druga prethistorijska plemena koristili su ih u ceremonijama lova i često su ih pokapali s vlasnicima. Groblje može sadržati hrpu kostura. Stotine, ako je lokacija dugo korištena. Potrebni su mjeseci da ih se iskopa. Mjeseci mukotrpog, preciznog rada, inače uništiš više nego što nađeš."

Edith je kimnula glavom prema ormariću. "Ove maske, čak i ovako stare, nisu tako vrijedne kao ona koju si mi ti donijela. Ne možeš je sada vratiti Jimmyju Pantheru. Ako je izvađena iz zemlje i ako je prethistorijska, pripada državi Floridi."

Gail se okrenula od izložbe, lutala pogledom. Preko puta mjesta gdje su stajale nalazile su se fotografije arheologa kako prekopavaju zemlju na lokaciji u gradu, prije nego je na tom mjestu izgrađena banka sa četrdeset i četiri kata. U pozadini se vidjela panorama Miamijsa. Edith Newell, nekoliko godina mlađa, bila je u vrećastim hlačama i slamnatom šeširu s pijukom u ruci.

I Jimmy Panther je rekao Renee, kada su hodali preko parkirališta u gradu, da može čuti svoje pretke kako plaču. Tequeste koje su ubili Španjolci.

265

"Mislite li da je istina da potječe od Tequesta?" pitala je, gledajući u Edith.

Edith odgovori: "A ja potječem od Babilonaca."

"Ništa od ovoga što ste mi rekli ne povezuje ga s Renee, koliko ja mogu vidjeti." Gail je stavila ruke na bokove, hodajući naprijed-natrag. "Prošli put kada sam bila ovdje rekli ste mi kako su se upoznali. Rekli ste da je ušao ravno u čitaonicu i pogledao ravno u Renee."

"Da."

"Jeste li imali dojam da to nije slučajan susret? Da je znao da će je tamo naći?"

"Hmmm. Moguće. Što to znači?"

"Voljela bih da znam. Je li ikad s njim odlazila na lokacije?" "Raspitala sam se. Bob je nikada nije vidio tamo, a on bi je prepoznao. Znao je Renee."

Gail se okrenula, gledala je u Tequesta ženu, kao da će ona donijeti neke odgovore na toj drvenoj tacni koju je nosila.

"Jednom je tu s Jimmy Pantherom bio jedan muškarac." Edith se približila Gail, njene su velike, kockaste ruke kružile iznad ograde. "Vidjela sam Jimmyja kako priča s puno ljudi, pa to vjerojatno nije ništa važno."

"Ovdje gore?" pitala je Gail.

"Ne, draga, dolje u čitaonici. Nije bilo tako davno. Nisam ga prepoznala, a poznam gotovo svakog tko dođe." Prevrnula je očima, kao da se pokušava sjetiti.

"Je li se možda upisao u knjigu gostiju?"

"Možda. A možda i nije, ako je bio u društvu nekoga tko je član Povijesnog društva. Jimmy je bio član."

"Kako je izgledao?"

"Latinoamerikanac. Iako je mogao biti Arap ili Talijan, neću generalizirati."

"U Miamiju?"

"Dobro, Latinoamerikanac." Grickala je donju usnu, ruž se sveo na tanku ružičastu liniju.

"Visok, nizak? Koliko star? Čelav? Naočale?"

"Pokušavam ga ponovno vidjeti, budi tiho. Sjedio je, tako da ne znam koliko je bio visok. Zgodan čovjek, nije star. Tamna kosa i oči. Sjećam se, jer me je pogledao. I brada, čini mi se. Ili brkovi."

266

Gail joj je dotaknula ruku. "Edith. Dobro razmislite. Brada?" Zatvorila je oči, te ih ponovno otvorila. "Da. Brada." Tada je

rekla: "Renee je sjedila s njima. Mjesec, dva prije nego je umrla." Početni sastanak s Rayom Hammellom trebao je trajati sat vre mena, stisnut između još jednog klijenta i rasprave na saveznom sudu. Nakon sat i pol Hammell je poslao svog suradnika u zgradu saveznog suda.

Gail je došla s Benom, koji je poznavao Hammella. Ben je donio mjenicu na svoj račun. 90000 dolara, od kojih je 75000 bila uplata, a 15000 za troškove.

Nije ga željela tamo, a on je to vjerojatno osjećao, ali nije rekla ništa. Sjeo je pored nje na Hammellovom kauču.

Gail je prošle godine vidjela Raya Hammella na televiziji, kako uspješno brani policajca optuženog da je jednog tinejdžera pretukao tako da je pao u komu. Hammell je mogao proći kao svećenik, plavo odijelo, okruglo lice, te velika ljubaznost: Kako je za ime Božje moj klijent mogao biti optužen za tako nešto?

Dao joj je da vidi optužnicu koju je jutros dostavila velika porota. Bilo joj je neugodno čitati, riječi su se micale i topile na papiru. Država Florida v. Gail Ann Connor... da je Gail Ann Connor, nezakonito i zlonamjerno, s predumišljajem da izazove smrt druge osobe, ubila Renee Michelle Connor, režući joj zapešća sa žiletom ili drugim oštrim predmetom, uzrokujući gubitak krvi koji je doveo do njene smrti, i time prekršila zakone Floride 782.04(O1) i 775.087, te time dala loš primjer drugim sličnim slučajevima, narušavajući time mir i dostojanstvo Države Florida.

Hammell je razgovarao s tužiteljem koji je radio na slučaju. "Ne traže smrtnu kaznu."

Prošli su je trnci. Nije razmišljala o tome. Nije mogla zamisliti - Očistila je grlo. "Onda, što žele? Da li znate?"

"U najgorem slučaju ovako. Ako vas porota osudi i odbiju nam sve žalbe, onda ćete vjerojatno dobiti dvadeset pet godina, mogućnost pomilovanja za deset godina. To je najgori slučaj."

Gail mu je vratila optužnicu, rekla ne, da ne želi kopiju. Objasnio je proceduru: Država će odrediti raspravu dvadeset i jedan dan od njenog hapšenja. On će u njeno ime izjaviti da nije kriva. Saslušat će se svjedoci, predočiti dokazi, uzeti izjave. Tužitelj

267

će ponuditi izjavu koju će Hammell razmotriti. Ili neće, ovisi. Suđenje će se najvjerojatnije održati krajem godine.

A što se ishoda tiče... Hammell se lagano nasmijao. Nikada nije davao jamstva ili predviđao. Čekao je da vidi kakav slučaj imaju. Sada je Ray Hammell stajao na prozoru koji je gledao na Aver.iju

Brickell, svjetlo je od njegove sijede kose pravilo auru. Mlada crna žena po imenu Alisha - njegova službenica - sjedila je na uglu njegova stola i pisala bilješke.

Gail je zbrojila što je znala o Carlosu Pedrosi. O njegovoj vezi s Renee. Daveovim sumnjama da je on iza propale trgovine drogom preko Bahama. Čula je Bena kako kaže: "Oh, Bože", kada je rekla Hammellu o čamcu na kojem je radio Dave.

"La Sirena. To na španjolskom znači morska sirena." Tada je odmotala list papira. "Ovo je model broda i registracija. Možda ima nekakve veze s Carlosom."

Alisha je rekla da će provjeriti.

Gail je rekla Rayu Hammellu što je saznala od Loly Perrera. Hammell reče: "U redu. Staviti ćemo našeg istražitelja na Betty Diaz, prije nego je kontaktiramo. Ako ju je Carlos ostavio, ako ju je na neki način naljutio od kada se to desilo, možda to možemo iskoristiti."

Alisha je sve zapisala.

Dodao je: "Razgovarat ću s Geomeom Sanchezom. Ako radi s Carlosom Pedrosom na toj pronevjeri, morat ćemo o tome više saznati. Moram znati koliko je Renee znala. Možda nam George može dati ideju."

Gail reče: "Danas sam rekla Anthonyju Quintani što se dešava u Pedrosa Developmentu. Jesam li trebala?"

"Pa..." Hammell je prošetao uredom i sjeo na rukohvat fotelje okrenute prema kauču. Njihao je nogu naprijed- natrag. "Ne biste smjeli ni s kim razgovarati, u redu? Opće pravilo. Ali ne bih se brinuo zbog Anthonyja. On i ja smo već poduže raspravljali o vašem slučaju. Volio bih razgovarati s njih prije nego to spomene Georgeu Sanchezu. Mislim da nam može reći kako je najbolje pristupiti Georgeu." Pogledao je preko ramena. "Alisha, nazovi gospodina Quintanu, molim te. Odmah?" Kimmula je glavom i podigla slušalicu.

268

Gail reče: "Jeste li svjesni da su on i Carlos rođaci?"

"Oh, da." Hammellov je izraz lica govorio da zna više od toga. Anthony mu je vjerojatno rekao sve.

Ben se nagnuo naprijed, s laktovima na koljenima, čelo mu se nabralo. "A što sa zahtjevom za obustavu? Možemo ovaj slučaj riješiti prije nego dođe na sud."

Hammell je duboko razmišljajući uzdahnuo. "Mmmnn. Ne, sumnjam da će sudac udovoljiti zahtjevu za obustavu, ako ne nademo nešto čvrsto. Mislim da možemo očekivati sudenje. Ali, ohrabren sam onim što smo danas čuli. Slučaj im nije baš čvrst i imat ćemo prostora za napad."

Ben je nastavio: "Carlos Pedrosa je imao razloga da želi Renee mrtvu. Vjerojatno je lagao policiji u vezi svog alibija. Čini mi se da ga možemo iskoristiti kako bismo ustanovili opravdanu sumnju da je Gail bila umiješana."

"Ako dokazi budu pokazivali u njegovom smjeru i ako ih on ne bude mogao objasniti."

"Ne moramo dokazati da je kriv", reče Ben. "Samo moramo dokazati opravdanu sumnju da je to Gail napravila."

"Zvuči jednostavno", reče Hammell, "ali moramo biti oprezni ako za ubojstvo optužujemo potencijalno nevinog čovjeka." "Gospodine Hammell?" Alisha je spuštala slušalicu. "Gospo din Quintana je na sudu. Ostavila sam poruku da nazove čim prije." "Hvala." Tada se Hammell nagnuo, čvrsto potapšavši Gail po koljenu. "Kako to sve podnosimo, mlada damo?"

Nasmijala se.

"Jeste li spremni doći u utorak i razgovarati sa mnom tri ili četiri sata?"

"Možda ću spavati cijeli vikend, onda ću biti spremna." "Dobro. Odmorite se." Ustao je. "Želim čuti više o toj Tequesta indijanskoj maski. Donesite je, da vidimo kako izgleda. Možda tu imamo još jednu perspektivu, što mislite?" Okrenuo se prema svom stolu. "Alisha, slikajte nekoliko fotografija Carlosa Pedrose. Diskretno. Onda ih pokažite - Kako se zove gospoda, Edith Newell? Da. U muzeju."

Ben je ustao s kauča. "Ray, hoću ti zahvaliti za sve. Donio sam ček. Hoćeš li ga?"

269

"Hoću. Alisha ima u uredu ugovor, možete ga otići pogledati." Ray Hammell je pružio ruku. "Gail, nemoj se previše brinuti, to je najbolji savjet koji ti mogu dati. U početku uvijek izgleda zbujujuće. Sve ćemo srediti."

Petnaest minuta kasnije, Gail i Ben ušli su u stakleno dizalo. Gledala je Miami s dvadesetdrugog kata.

Ben se s obje ruke naslonio na kromirani rukohvat. "Vjerojatno ne želiš da idući utorak idem s tobom." " »

Ne. "Gail..." Nasmijao se bez zvuka, pogledavši drveće koje se približavalo. "Rado ti posvećujem vrijeme i dajem novac. Isto tako Irene. Ali mi se ne sviđa što misliš da si nam dužna."

"Oh, Ben..." Okrenula se direktno prema njemu. "Bez lekcija. U redu?"

"Pitala si me što s tobom nije u redu, pretpostavljam da je to to. Uzimaš. Smatraš. Želiš da ljudi rade za tebe, bez pitanja. Optužila si Renee da je takva, i to s dobrim razlogom. Ali ti nisi puno drukčija. Ako je to problem između tebe i Davea, ne krivim ga što je otišao."

Dizalo je lagano udarilo u zemlju i vrata su se otvorila. Na šetalištu ispred, Ben ju je ljutito pogledao.

"Ideš? Odmaknula se od ograde, jedva smogavši snage da odgovori. "Idem natrag u ured. Treba mi vježba." Otišla je nekoliko metara od njega, te se okrenula. "Možda smo slične, više ne znam. Ali, ona je imala više hrabrosti od mene. Htjela je vidjeti stvari onakvima kakve jesu. Čak i sebe."

270

dvadesetj edan

Iduću srijedu, ostavljajući hrpu spisa na stolu, Gail se odvezla u Everglades Avanture i pokloni s Tequesta maskom u prtljažniku. Pored Avenije Krome, prema zapadu, cesta se povremeno sužavala na samo dvije trake, kanal i šikara s jedne strane, šuma s druge. Gail je skrenula na parkiralište, do ograde koja se protezala od dućana. Na ogradi je visio znak s Indijancem koji vesla s kanuom ravno prema aligatoru s otvorenim čeljustima. Pogledajte naš zoo s rijetkim životinjama i gmazovima. Hrvanje aligatora. Vožnje sa zračnim čamcem - 8 dolara.

Gail je ostavila kutiju u prtljažniku. Ray Hammell nije znao što bi s tom glinenom maskom. Vjerojatno bi dospjela do Edith, da je Gail nije danas uzela.

U dućanu se provukla pored grupe turista koj i su razgledali majice, te zaokrenula pored stalka s razglednicama. Prošla je pored stola s ručno rađenim lutkama, zatim zastala i vratila se pogledati. Male su lutke nosile majice od zakrpi, osmijesi u smeđim glavama bili su vezeni od vlakna palmi. Podigla je jednu. Karen nije previše voljela lutke, ali bi sigurno voljela dobiti poklon. Dave ju je odveo u kuću svojihroditeljauDelrayBeachzaproljetnirasput. Školajepočinjala u ponedjeljak. Gail je već htjela da se vrati doma.

S vremena na vrijeme, kao i sada, pomisao o tome da će biti razdvojena od Karen prolazila joj je kroz misli, kao hladna, siva kiša. Nije pitala Raya Hammella što se može desiti, bojeći se odgovora. Zamisljala se kako drži Karen u krilu u sobi s još puno majki, s plastičnim stolicama i prlj avim tepihom. Ili da j e vidi kroz staklo ili žicu.

271

Gail je odnijela lutku s tirkiznom haljinom na blagajnu.

Žena, stara oko šezdeset godina, s kožom kao od pamuka, podigla je pogled s naljepnica koje je stavljala na naušnice. "To je deset i šezdeset, s porezom", reče ona.

"Tražim Jimmyja Panthera." Gail joj je dala točnu svotu.

"Vi ste ta dama koju je zvao? Skoro je gotov odostraga. Idite. Ne morate platiti."

S lutkom u torbici, Gail je prošla kroz vrata na kojima je pisalo "Everglades Zoo. \$4.00."

Na oko četvrt rali zemlje, šatori od palmi nalazili su se između zmija i ptica, rakuna, divljih svinja, dva crna medvjeda i nekoliko floridskih pantera koje su spavale. Gail je pročitala znak na kojem je pisalo da se velike mačke oporavljaju od nesreće ili da su tako stare da više ne mogu živjeti u divljini. Pitala se je li to istina.

Dvanaestak je ljudi bilo okupljeno duž žice u pozadini, gledajući što se događa ispred njih.

Jimmy Panther je u plavim hlačama i izbljedjeloj crvenoj majici sjedio pored aligatora koji je bio dug oko tri metra. Još su dva ležala u hladu šatora iza njega. Četvrti je plutao u plitkoj vodi koja je razdvajala turiste od aligatora. Gail se naslonila na deblo palme, čekajući. Već je vidjela show s aligatorima.

S rukama oko njegovih usta, Jimmy je držao glavu životinje prema gore. Ljuske na njegovom vratu bile su blijede i sjajne. Noge s kandžama ukopane u pijesak. Na Jimmyjevim su rukama iskočili mišići.

"Aligator je matiran. Hoćete ga zavezati, ali vam trebaju obje ruke. Zato mu ovako držite usta." Jimmy je aligatorovu gubicu zabio ispod brade i pritisnuo na grudi. Ispružio je ruku. Gomila je mrmljala i sjevnula je bljeskalica.

Jimmy je zgrabio opuštenu kožu ispod aligatorovih čeljusti, druga je ruka uhvatila nos. Širom je otvorio duge vilice. Šiljati zubi. Još bljeskova foto-aparata. Pustio je aligatora i usta su se glasno zatvorila.

Jednim pokretom ustao je i krenuo natrag. Aligator je odgmizao do ruba bare i skliznuo u vodu mičući repom, oči su mu bile iznad površine.

272

"Sada znate što treba raditi ako u dvorištu nađete aligatora." Gomila se malo nasmijala i počela razilaziti. Obrisao je prašinu s koljena. "Hvala što ste došli u Everglades Avanture. Navratite u dućan i kupite karte za vožnju zračnim brodom. Billy Osceola će vas voditi."

Tada je primijetio Gail i kimnuo prema njoj glavom. Kosa mu je danas bila raspuštena, padala je preko ramena i niz leđa. Hodao je uz ogradu. "Propustili ste veći dio predstave."

"Znači, time se bavite."

Podigao je pored kapije metalnu kantu i otvorio vrata. "Ovim i drugim stvarima." Otišao je okolo kako bi iskopao novčanice i novčiće iz limenke na kojoj je pisalo "napojnice".

Gail ga je pratila po dvorištu, nesigurna kako da počne ovaj razgovor. Bilo bi jednostavnije u njenom uredu, za stolom. Rekla je: "Živim cijeli život u Miamiu i čini mi se da sam propustila Miccosukee Indijance."

Pogledao ju je. "Možete nas vidjeti sedam dana u tjednu u indijanskom selu, trideset kilometara niz cestu do rezervata."

Na zidu dućana nalazila se slavina i on je pustio vodu držeći ispod nje kantu. Nakon što ju je napunio, zatvorio ju je i bacio vodu u šljunakpored zgrade. ParAzijaca stajao je s malim djetetom u blizini kaveza s medvjedom i promatrao ga.

Jimmy je kantu okrenuo naopako, kako bi sva voda istekla i obrisao ruke ručnikom. Zabacio je glavu kako bi mu kosa pala na leđa. "Gdje je jelenja maska?"

"U mom autu."

Na njegovom se licu vidjelo da je to očekivao. "O čemu želite razgovarati?"

"Možemo li ići negdje drugdje?"

Objesio je ručnik na čavao i zatim je poveo do otvora na drvenoj ogradi. Izašli su iza prodavaonice. Bijela zemlja spuštala se na drvenu ograđenu platformu. Zračni brodovi su dolazili do ove platforme, pretpostavljala je ona. Mogla je vidjeti gdje je vođeno bilje bilo gurnuto u stranu, kanal je nestajao u šikari. Zgužvana limenka Pepsi Cole plutala je u bilju. Isprepletano drveće nalazilo se iznad njih.

Jimmy se okrenuo na aluminijskoj stolici. "Sjednite."

273

Bila je tu samo jedna stolica. "Ne, hvala." Čula je insekte kako zuje u šikari. Očekivala je da Jimmy Panther neće htjeti razgovarati s njom, da će zvati policiju, da će izvući nož i tražiti masku.

Ali, on ju je samo gledao stisnutim crnim očima. "Što želite znati?" Došao je do mjesta gdje je ona stajala.

"Želim znati o Renee." "Vi ste joj sestra."

"Nismo se mnogo vidali zadnjih nekoliko godina. Vjerojatno to znate." Gail nije vidjela promjene na njegovom licu. "Sigurno ste čuli da sam optužena za njeno ubojstvo."

On reče: "Jeste li to napravili?"

"Ne." Uzdahnula je. "Vidite, trebam vašu pomoć. Mislila sam nadala se - da ćete razgovarati sa mnom. Da moj odvjetnik zna da sam ovdje vjerojatno bi me otjerao kao klijenticu."

Gail je okrenula glavu prema kanalu. Bistra voda odražavala je svjetlost po drveću. "Nikada prije nisam bila optužena. Branila sam druge ljude - ne u krivičnim slučajevima, ali su oni bili u opasnosti da izgube posljednji novčić. Gledala sam ih kako čekaju, zbunjeni i nadaju se da ih neću zeznuti. Uvijek sam mislila kako bi bilo strašno biti u tom položaju, čekati da netko drugi odluči što će biti sa mnom. Neću da se to desi s mojim slučajem. I zato sam tu. Gnjavim vas. Koristim što god mogu - uključujući nešto što pripada vama - da saznam nešto o svojoj sestri."

"Policija je već razgovarala sa mnom", reče Jimmy. "Htjeli su znati da li sam vidio nekoga u blizini kada sam je našao. Znam li tko ju je želio ubiti, kada sam je zadnji put vidio. Gdje sam bio te noći. Bio sam doma. Imam prikolicu nedaleko odavde."

Na drugoj strani zgrade začuo se motor, neprigušena buka. Zvuk se pojačavao, kretao. Tada je Gail ugledala zračni brod kako skreće u kanal. Čovjek s plavim štitnicima za uši bio je na mjestu vozača, tri turista ispod njega, čvrsto se držeći. Propeler se vrtio u svom kavezu, ubrzavao, kormila su se ispravljala. Gail je stavila ruke preko ušiju, osjetivši vjetar kako joj vuče haljinu. Dižući malu maglu, brod je nestao u šikari, buka je nestajala.

Jimmy Panther je još uvijek čekao. Gail je zapitala: "Kada ste našli Renee, je li nosila zlatnu ogrlicu? Obično je nosila ogrlicu s privjeskom u obliku srca obrubljena malim dijamantima."

274

"Ne znam. Došao sam samo dovoljno blizu da bih vidio da je to ona, onda sam se vratio ovdje i nazvao policiju. Zašto pitate za ogrlicu?"

"Ne možemo je naći." Podigao je obrve.

"Možete mi reći tko ste vi." Gail se sagnula kako bi spustila torbicu i primijetila da su se njegovi mišići zategnuli. "Recite mi kako to da ste dijelom Tequesta kada njih nema već dvjesto godina."

"Hoćete predavanje iz povijesti?" Gledao ju je jedan trenutak i rekao: "U redu. Oko 1700. godine, kada su sa sjevera napali Yamasee, ubili su mnoštvo Tequesta, a druge prodali Britancima. Do 1750. većina je Tequesta izumrla, ali neki su se vjenčali s Yamasee Indijancima. Neki su zapamtili tko su i prenijeli to dalje. Moja mi je baka pričala priče koje je njezina baka pričala njoj. Yamasee su kasnije postali dio Seminola. A Miccosukee su dio iste grupe. Naravno, krv je pomiješana, ali pamćenje postoji, u legendama. Jeste li to htjeli čuti?"

Gail reče: "Što je s vašim djedom? Edith je rekla da je bio bijelac." Hiram Gibb, bio je iz Massachusettsa. Plovio je na trgovačkom brodu iz Miamijsa do Key Westa i oženio se ženom iz plemena Seminole, Milli Cypress."

"Čula sam da je krijumčario rum za Al Caponea."

Jimmy Panther se napokon nasmijao, jedva su se vidjeli njegovi krivi zubi. "Tako je zarađivao za život. Poznao je kraj, kako izvesti i uvesti brod u kanale. Što vam je još Edith Newell rekla o meni?"

"Da ste upadali u nevolje s policijom kada ste bili mlacti. Krada auta, među ostalim."

"To je bilo davno. Želite li znati nešto o tome?" "Svakako."

Opet se pojavio smiješak. "Družio sam se s lošim društvom. Bogati bijeli momci iz srednje škole Miami High. Moj je otac imao benzinsku stanicu i živjeli smo u gradu. Nisam htio imati veze s Indijanskom školom."

Volio sam acid rock, plave cure i jake aute. Znae koji su jaki auti? GTO, Ford Fairlane, Roadrunner? Ti momci dolazili su na Aveniju Krome kako bi radili noćnu, tako su to oni

275

zvali. Autoput, bez policije, tada nije bilo prometa. Potražnja za

dijelovima bila je velika. Poeli su prijavljivati da su njihovi vlastiti auti ukradeni. Izvadili bi dijelove, bacili auto u kanal i za njega dobili novac. Ja sam pomagao, ne poričem. Bio sam nekoliko godina stariji, znao sam raditi na autima, pa sam ih popravljao. Tada je osiguravajuća kompanija primijetila da su svi ti momci prilatelji. Znaš tko je bio jedan od njih? Paul Robineau. Točno, onaj u vašoj firmi.

"Kasnije sam čuo da je istražitelj otišao Paulovom ocu. On i nekoliko drugih obitelji platili su gubitke, kako njihovi sinovi ne bi nastradali, ali trebao im je netko koga će optužiti. Dali su mi da biram - zatvor ili vojska. Paul je te jeseni otišao na Harvard. Ja sam došao u Vijetnam na vrijeme za ofenzivu Tet."

Jimmy se osvrnuo kada je nešto zapljusnulo u vodi. Plava se čaplja spustila na suprotnu obalu i savila krila uz tijelo. Valovi su se polako širili prema šikari i odbijali zrake sunca prema drveću.

"Bio sam snajperist." Njegove su crne oči još uvijek gledale u močvaru. "Marinci. Lovački klub za Vijetnamce. Kada smo odlazili na teren, nazivali smo to odlaskom u indijansku zemlju. To sam neko vrijeme radio. Predugo. Tada sam stalno bio drogirani, kako ne bih greškom ubio krive ljude. Poslali su me u pozadinu i onda u bazu u Texas. Nije bilo ničeg osim pijeska i kamenja. Nakon otpuštanja živio sam u deset država, radeći razne stvari. Radio sam u Circusu u Las Vegasu, na indijanskoj predstavi. Kožna odijela i perjanice. Odlučio sam da je vrijeme da se vratim doma."

Skinuo je list s ograde. "Dok god Komisija okruga Dade nije potpuno potkupljena i dok grad ne potroši preostalu vodu, pretpostavljam da ću neko vrijeme imati ovakav pogled. Nekad smo živjeli od lova i ribolova. Ta je igra nestala, a ribe su pune žive. Zato vozimo zračne brodove i pravimo suvenire za turiste. Da budem iskren, to i nije tako loše. Ali bijelci u zadnje vrijeme imaju prema nama novi stav. Osjećaju krivicu. Dobio sam poziv da govorim na seminaru o Kristoferu Kolumbu. The Herald je nekoliko puta objavio moju sliku. Starije su mi dame rekle kako će u oporuci ostaviti novac za pleme. Jedan je tip, otprilike vaših godina, rekao kako ga je sram što je rođen kao bijelac." Jimmy Panther se nasmijao. "Fino, što se mene tiče, dok god to traje."

276

Gail je proučavala njegov profil pored ruba od crne kose - zaobljen nos, okrugla vilica. Nikada nije tko izbliza vidjela Indijanca muškarca. Ako se brijao više od jednom tjedno, to je bilo zato što mu je djed bio bijelac. Renee je vjerojatno bila fascinirana.

"Kako ste se sprijateljili s mojom sestrom?"

La~no se okrenuo. Svjetlo se presijavalo u njegovoj kosi, crno plavi sjaj s malo srebrne boje. "Upoznao sam je u muzeju." "Prije nego ste je vidjeli tamo, jeste li znali da je ona ondje zaposlena?"

"Irene mi je možda spomenula. Da. Mislim da mi je rekla kako joj je kćerka dobrovoljac."

Tako dobro laže, mislila je Gail. "Pričajte mi o njoj. Kakva je tada bila Renee?"

"Teško pitanje. Kako možemo znati što je u glavi druge osobe?" Naslonio se na laktove i činilo se da proučava ljubičasto cvijeće koje je plutalo močvarom. "Prvi put kada smo razgovarali, upustili smo se u priču o mitovima i religiji, o čemu nešto znam, jer sam to studirao."

"Na fakultetu?"

"Na zapadu. Vodili smo prilično dobre rasprave. Voljela je pričati o duhovnom, o odvajanju svoje duše od svijeta, o očišćenju od zla. Rekao sam joj da ne može. Da je to neodvojivo, kao svjetlo i sjena. Moraš ih oboje prihvatiti."

"Bila je uhićena za krijumčarenje kokaina. Je li vam to rekla?" "Da. Rekao sam joj da riskira zato što se boji smrti, a ona je htjela vidjeti može li je dotaknuti i preživjeti."

"Je li pričala o tome s kime se spetljala?" Nije odgovorio i Gail je pomislila kako pitanje nije ni izrekla. Dodala je: "Je li rekla čiji je čamac?"

"Od njenog prijatelja. Nije rekla koga. Rekla je da ne zna da je otišla i da je bio ljut kao pas kada je otkrio. Ne znam čiji je bio." "Možda od Carlosa Pedrose?"

Uslijedila je šutnja. On je izgledao kao da pokušava odrediti koliko će reći.

"Znali ste da joj je ljubavnik", reče Gail. Jimmy je kimnuo glavom.

"I njen izvor kokaina, prije nego se je skinula?" Njegov joj izraz lica nije proturječio. "Što vam je Renee rekla o njemu?"

277

"Ne puno. Kubanski graditelj." Jimmy je ušao dublje u sjenu i sjeo u stolicu na livadi, ispruživši ispred sebe noge. Nosio je plave platnene cipele na kojima je još bilo pijeska iz jame s aligatorima. "Htjela je njegovo dijete."

"Čuo sam." Gail je okrenula glavu kako bi gledala čaplju u plićaku. "Je li se htjela udati za njega?"

"Ne. Nisu se puno vidali prije nego je umrla. Njezina odluka." "Što je on mislio o tome?"

"Iz onoga što mi je ona rekla, znam da mu se to nije sviđjelo. Htio je da se riješi djeteta, da nastave kao i do tada. Nije bila sigurna. Rekao sam joj da zadrži dijete. Rekao sam joj da je to način da počne ispočetka, sa svojom kćerkom, novi život."

"Zašto kažete da je kćerka?"

Podigao je jedno rame i slegnuo. "Zato jer je bila." "Što još znate o Carlosu Pedrosi?" pitala je. "Vjerojatno manje od vas."

"Mislite li da je sposoban ubiti?"

Jimmy Panther je ispružio prste i njima tapkao po bradi. "Ako je natjeran."

Gail je probala nasumce. "Edith vas je vidjela s Carlosom i Renee u čitaonici Povijesnog muzeja oko šest tjedana prije nego je Renee umrla."

Jimmy Panther reče: "Još od Edith Newell." "Što ste radili?"

Bezizražajno ju je gledao, te rekao: "Bio je zainteresiran za povijest Floride. Renee ga je dovela da razgovara sa mnom."

"O čemu?"

"Raznim stvarima. Najviše o španjolskom razdoblju." Odgovori su mu bili sve kraći, zamijetila je Gail. "Provodili ste puno vremena u čitaonici. Što ste proučavali?"

"Povijest. Indijance. Planiram ovdje napraviti kulturni muzej. Isplati se znati nešto o vlastitoj kulturi."

"Kojoj? Miccosukee ili Tequesta?"

Spustio je sklopljene ruke u krilo. "Izgleda da se vraćamo na masku."

"Zašto ju je Renee držala u ormaru?" pitala je Gail. "Rekao sam vam. Pokazivala ju je dućanima na Groveu."

278

Gail se nasmijala, na licu joj se pojavilo iznenađenje, a onda nestalo. Tada reče: "Ma dajte. Znali ste kako je vrijedna. Čudim se da ste je pustili iz vida. Rekli ste da ju je vaša baka napravila. Ne. Nije istina. Nije čak ni istina da ju je vaša baka držala ispod kreveta. Mislim da ste je našli na groblju, možda zaslugom našeg nesprenog okružnog arheologa."

Jimmy Pantherov pasivan pogled bio je jedina reakcija.

"Nije lako prodati pretkolumbovske iskopine koje nađete u zemlji", reče Gail. "To je nezakonito. One pripadaju državi. Treba vam netko s vezama. Netko kome možete vjerovati. Kao Renee. Djevojka s reputacijom. Renee je poznavala svakakve ljude, uključujući Carlosa Pedrosu. Posudili ste Renee masku tako da mu je ona pokaže. Jesam li u pravu?"

Jimmy nije odgovorio. Zrak je bio težak, kroz drveće nije dopirao nikakav vjetar. Mogla je iznad glave čuti mlaznjak.

"Ali Carlos nije bio zainteresiran, ako postoji samo jedna isko pina. Koliko maski postoji? Ili lonaca. Ili čega bilo. Mora biti do voljno da bi se to isplatilo. Onda, prije nego je nađen kupac, Carlos i Renee se posvađaju. Ona se htjela povući. Znala je stvari koje su ga mogle upropastiti. Ubio ju je. A maska je ostala u njezinom ,

ormaru. Gail je podigla ruke i pustila ih da padnu. "Možda ju je ubio. Možda su se borili za Tequesta masku. Mislim da je on imao svoje motive, ali ništa ne mogu dokazati."

"Bilo bi dobro za vas da je on." "Da", reče Gail. "Dobro za mene." "Imate interesantne teorije", reče on.

Odmaknula se od ograde i stajala gledajući ga u stolici. "Jimmy, ne pokušavam vas uvaliti u nevolje s državnim arheolozima. Prisilit ću Edith Newell da se zakune kako maska nikad nije postojala. Možete je imati i nitko neće znati. Vidite, moj će vas odvjetnik kontaktirati u vezi ovoga, ali ja želim znati za sebe. Želim da mi kažete sve što znate o Carlosu Pedrosi."

Nakon nekoliko sekundi zapitao je: "Što hoćete reći pod time da je Renee znala stvari koje mogu upropastiti Carlosa?"

"Krao je novac od svog djeda. Ona mu je pomogla sakriti to." "Da. Rekla je da je u nevolji i htjela mu je pomoći." Jimmy Panther je pogledao Gail, oči su mu se na suncu pretvorile u proreze.

279

"Dopustila je da je ljudi iskorištavaju. Prvo Carlos. Prije nego je umrla, upustila se u duboka razmišljanja. Bila je ljuta. Mogli ste je pogledati i vidjeti to. Mogli ste stajati pored nje i osjetiti kako iz nje izlazi para. Bila je na nekoga ljuta, to je sigurno. Znao sam da će se nešto desiti, ali nisam znao što."

Gail se maknula s puta kada je ustao. Nije bio visok čovjek, ali širok, izbljedjela je majica bila razapeta na njegovim prsima. Rekao je: "U redu. Carlos je trebao naći kupca. Ja sam masku nabavio tamo gdje sam vam rekao, od svoje obitelji. Gdje su je oni našli, ne znam. To nema veze s Reneeinom smrću. Nisam nikada čuo da se ona i Carlos ne slažu u vezi toga."

"Što ćete napraviti ako vam je vratim? Dati mu da je proda?" "Ne. Taj je posao propao. Nije nikada trebao ni postojati. Bilo je nesporazuma s Carlosom Pedrosom. Možda je to jedan od razloga zašto je Renee umrla, nikad se ne zna. Žao mi je zbog toga."

Gail reče: "Hoćete li razmotriti poklanjanje maske muzeju?" Jimmy se ponovno nasmijao, zavrtio glavom, svjetlo se odbijalo od njegove kose. "Recite Edith Newell da pripada nama. Ljudima koji su ovdje, tamo odakle je došla. Nećemo je više puštati."

Na parkiralištu je Gail stavila kutiju na stol za piknike pun mahovine i otvorila poklopce. Okrenula je mjhuričasti omot i pamučni futer koji je Edith stavila unutra. Tequesta maska je bila u sredini. Pažljivo ju je izvukla, otpuhujući prašinu sa čela. Na mjestima je tamnocrvena površina još uvijek sjala, ostaci bogate patine.

Jimmy je opipao polumjesec na čelu jelena. "To znači da je miroljubivo stvorenje", reče on. "One koje jedu meso, kao puma ili pantera, imaju munju iznad očiju." Napravio je s jednim prstom krivudav pokret.

Gail je jelensko lice pogledala još jednom - male uši, zaobljene oči - te je gurnula natrag u kutiju i pružila Jimmyju Pantheru.

280

dvadesetdva

Miriam je ušla u Gailin ured s nekim telefonskim porukama, te ponovno izašla. Gail ih je pregledala.

Edith Newell iz muzeja, ima još informacija. Želite li obnoviti svoje članstvo u Film Festivalu za sljedeću godinu? Nazovite Anthonyja Quintanu.

Gail se vratila svojoj knjizi, Volumen 403 The Southern Reportera. Vadila je podatke iz jedne žalbe. Predstavnik osiguranja žali se zbog presude od tri milijuna dolara. Ogranak kompanije želi dio. Gail je zaželjela baciti sve kroz prozor i gledati kako stranice lete i padaju na ulicu. Da joj prozor nije bio hermetički zatvoren.

Bacila je penkalo na hrpu bilješki i ponovno pogledala poruke. Nazovi Anthonyja Quintanu.

Zvao je jučer dva puta i ona nije uzvratila poziv. Sjećanja na njega i Renee bila su previše živa. Lagao joj je. Laž s propustom. Okrenula je komad papira licem prema dolje, osjećajući kao da je upravo trčala uz stepenice. Što god je htio, može čekati.

Pogledala je na sat. Jedanaest i trideset. Ray Hammell bi se trebao vratiti sa suda.

Nije se vratio, a njegov je suradnik bio s klijentom. Zamolila ga je da razgovara s njegovom službenicom.

Kada je Alisha došla, Gail reče: "Htjela sam nazvati jučer popodne, ali sam imala posla. Ne morate se gnjaviti s pokazivanjem fotografija Carlosa Pedrose Edith Newell. On je bio čovjek u muzeju. Jimmy Panther tako kaže."

"Što ste napravili, išli ste razgovarati s tim Indijancem?"

281

"Recite Rayu da nisam mogla izdržati. Jimmy također potvrđuje da je Carlos bio otac Reneeinog djeteta. Carlos je htio da or.a pobaci i očigledno su se svađali u vezi toga."

"Ooh, Rayu će se to sviđati."

"Mislila sam. Jimmy će razgovarati s njim. Ali mislim da Tequesta maska nema veze s Reneeinom smrti. Što s Betty Diaz? Ima li kakvih vijesti o njoj?"

"Tražimo", reče Alisha. "Imali smo nekoga tko ju je pratio preko vikenda. Carlosa nema nigdje. Između njih dvoje nema ničega, koliko do sada znamo. Mislim da će Ray to pustiti još tjedan dana, a onda joj poslati nalog."

"Možda dobro laže."

Alisha se nasmijala. "Nikada niste čuli Raya kada se uhvati za nekoga. Dat ću vam prijepis saslušanja, podsjetite me."

"Što s tim brodom, La Sirena? Hoću čuti još dobrih vijesti", reče Gail. "Recite mi da je pripadao Carlosu."

"Nije. Upravo sam razgovarala o tome prije sat vremena. Čekajte da nadem bilješke." Čuo se udarac slušalice o stol. Malo kasnije, okretanje stranica. Alisha reče: "Brod je zaplijenjen i dodijeljen državi... Evo ga."

Vlasnik je bio Nelson Restrepo, Kolumbijac s uredom u Panami, koji je poslovao - ako to možemo tako nazvati - u Južnoj Floridi. Priveli bi ga, ali nije u zemlji. Pobjegao je na kauciju zbog bankovne prevare."

Gail se naslonila u svojoj stolici. "Oh." "

"Što? "Je li taj isti Nelson Restrepo prije nekoliko godina bio na sudu zbog trgovine kokainom? Nije baš često irze."

Usljedila je pauza. "Ne znam. Nisam onda bila ovdje. Zašto?" "Još nešto što treba spomenuti Rayu Hammellu. Restrepo je bio klijent Anthonyja Quintane."

» "Da?"

"Ovo postaje komplicirano. Recite Rayu ..." Začuo se Gailin smijeh.

"Da mu kažem što?" zapita Alisha. "Ne znam što da mislim o ovome."

"Optuženi ste za ubojstvo, ne morate razmišljati. Neka Ray razmišlja."

282

Gail reče: "Brod je zaplijenjen južno od Bill Baggs državnog Parka. To je na Key Bicyaneu. Tamo Anthony živi. Ima pristanište u dvorištu."

"Uh-huh." "I oni su - Anthony i moja sestra, prošle godine bili ljubavnici. Je li to spominjao Rayu?"

"Ne. Ako je, Ray mi nije rekao. Vodili su prilično duge rasprave o vašem slučaju, ali mislim da se toga nisu dotakli."

Gail je prošla po obrvi s kažiprstom, ponovno je zagladila, pitajući se je li Anthony rekao Rayu Hammellu zašto se povukao sa slučaja. Ray, no puedo. Ne mogu to, čovječe, jer je tvoja klijentica imala lice u mom krilu i ruku na mom zatvaraču.

"Gail, jesi li još uvijek ovdje?"

"Da. Razgovarat ću o ovome s Rayom, ali kasnije. Sutra. Imamo sastanak u četiri sata."

Gail je ponovno podigla Anthonyjevu poruku i stavila je iznad koša za smeće. Naučila je da ne vjeruje u slučajnosti. Nije točno znala što se dešava, ali nešto se dešavalo. Kujin sin. Lagao je više nego samo o Renee.

Pregledala je poruku o Filmskom Festivalu. Nije imalo smisla kupovati karte za tjedan dana stranih filmova. Upravitelj zatvora je ni bi pustio van da ih vidi. Zgužvala je komadić papira.

Smrknula se nad porukom od Edith Newell. Još informacija? Iz ladicu u stolu izvadila je svoju torbicu. Može se odšetati do muzeja, možda pojesti sendvič na trgu. Osim toga, imala je neke informacije za Edith. Tequesta maska se neće vratiti.

Edith Newell je gurnula naočale prema očima i stisnula nos. Duboko je uzdahnula i maknula ruku. Naočale su joj pale na mjesto. Rekla je: "Pretpostavljam da si morala. Ispričavam se. Bog zna da bi na tvom mjestu napravila isto." Odmaknula se od stola, kotačići na njezinoj stolici lagano su cvilili. "Nema veze. Rekla sam da ću ti pomoći i hoću. Hajde." Pogledala je njezin sat - muški Timex s rastezljivim zlatnim remenom. "Imam nekoliko minuta vremena."

Krenule su hodnicima po podntmu i onda stepenicama prema predvorju, Edith se nije obazirala na Gailine zahtjeve da odu dizalom.

283

Edith je objasnila zahtjeve za kopije. Od prvog ove godine, menadžer je instalirao novu kopirku na novčiće, svatko tko je htio kopije morao je ispuniti formular i dati ga osoblju.

"Onda su morali čekati da ta osoba ode dolje i napravi kopije u uredu", reče Edith. "25 centi po stranici."

Gail je pridržala vrata čitaonice i pratila Edith unutra. Nekoliko srednjoškolaca sjedilo je za dugim stolovima uz otvorene kutije starih fotografija. Buka se stišala, kada su ugledali Edith.

Edith je govorila Gail u uho. "Našla sam cijelu ladicu punu računa u uredu našeg knjigovođe, od trenutka kada smo počeli raditi. Zamisli, čuvati to smeće. Za što služi muzej, pitam se ja. Ime osobe koja je trebala kopije obično je bilo na računima i ponekad na onome što se kopiralo. Ponekad ne."

Hodale su uz redove polica s knjigama do stražnjeg dijela čitaonice, gdje su dvije mikrofiš mašine stajale pokrivene sivim plastičnim pokrivačima.

Gail reče: "Našli ste ime Jimmyja Panthera."

"Naravno. Prvi put prije dvije i pol godine." Edith je odvela Gail do metalnog ormarića sa širokim, plitkim ladicama. "Gledala sam što je kopirao. Bilo ih je sigurno više koje nitko nije zapisao, ali tu je ono što sam našla, sve od prošle godine. Tu sam ih stavila."

Pokazala je Gail da joj se makne s puta, otvorila je gornju ladicu koja se glatko iskotrljala van. Unutra su bile mape i četiri plastične vrećice sa zatvaračem. Edith je spustila vrećice na vrh ormarića. U dvjema su bili požutjeli listovi, u jednoj nekakav izbljedjeli izvještaj, a u zadnjoj jedan list. Sve su vrećice na sebi imale brojeve. Šifre spisa.

"Ove dvije ovdje" - Edith je približila papire - zahtjevi su Kongresu SAD iz 1833. i 1836. godine za novac za ispitivanje velike močvare. To je bilo prije nego je nazvana Everglades. U objema se navodi nekakvo španjolsko zlato koje su navodno Tequesta Indijanci donijeli s broda Santo Espiritu 1732. godine."

Edith je pokazala na vrećicu s papirima. "Ovo je izvještaj ispitivača iz 1872. godine", reče ona. "Josiah Tinsley opisuje drevne izndijanske kampove na drvenim splavima - otoci~na - na istoku Everglades." Pustila je listu i podigla izvještaj, koji je bio omotan u izbljedjeli plavi papir. "I ovo. Geološko ispitivanje Inžinjerije

284
Vojske SAD iz 1878. godine, isto područje. Dubina vode. Uzdignutost tla. To je prije nego su počeli graditi kanale i odvode. Većinom je to sada suha zemlja."

Edith je ponovno izvadila ladicu. "Vidi. Karte." Zatvorila je ladicu i otvorila sljedeću. "Ovaj je ormarić pun karti, od vrha do dna. Cestovne mape, ispitivanja, vojne mape ..." Polako se suzdržala da ne tresne donjom ladicom. "Svatko to može pogledati. I da, nekoliko ga je ljudi vidjelo kako razgleda po ovim ladicama."

"Izgubljeno španjolsko blago zakopano u Everglades?" Gail je uputila Edith pogled. "I Jimmy Panther ga je pokušavao naći." "Oh, tko zna što je stvarno radio?" Edith je posložila plastične

vrećice i pružila ih Gail. "Evo. Ako hoćeš, otidi dolje i napravi kopije. Reci Rosi da ne moraš platiti.

Napravila bih ti ih ja, ali »

nemam vremena.

Gail ju je pratila natrag kroz čitaonicu. Edith je ponovno počela šaptati.

"Pitala si me o tome kako su Tequeste otišli na Kubu? Jučer sam pogledala. Španjolska vlada u Havani poslala je brod da ih spasi od napada drugog plemena 1711. godine. Dvjesto i sedamdeset ih je otišlo na Kubu, većina je umrla, a neki su se vratili doma. Onda su ponovno bili napadnuti 1732. godine i Španjolci su poslali još dva broda. Santo Espiritu je bio jedan od njih."

Gail je otvorila staklena vrata. U predvorju je odjekivao smijeh. Na stepenicama su bila poredana školska djeca.

Edith je krenula prema glavnom ulazu. "Legenda kaže - nisam o tome razmišljala već godinama, sve dok nisam vidjela te papire - da su Tequeste došli na brod radi hrane. Navalili su na rum, mornari i Indijanci, ujutro su Indijanci nestali. A i kapetanova škrinja. Novčići, poluge. Tko zna što je tamo bilo?" Nasmijala se. "Španjolski krunski dragulji."

Vani se zaustavila i stisnula oči na suncu koje je obasjavalo trg. Gail je mogla osjetiti toplinu koja se odbijala od crvenih keramičkih pločica. Ljudi su sjedili za stolovima, jeli i pričali. Zastave su se ispred knjižnice vijorile na vjetru.

Edith je pričvrstila okrugle sunčane naočale preko svojih okvira i stavila ih natrag na glavu. "Očigledno to nije bio neki veliki plijen, jer su nakon male potrage Španjolci okrenuli brodove i vratili se u

285

Havanu. Ali priče o zakopanom blagu vrlo su zanimljive, zar ne? Zlato - pod pretpostavkom da su ga Tequeste uzeli - nikad se nije pojavilo, zato ljudi pretpostavljaju da su ga zakopali. Svako malo dobivamo izvještaje o uništenju Indijanskih groblja. Idioti. Misle da u njima ima nečega osim starih kostiju i slomljenih predmeta."

"Možda je i Jimmy Panther tako mislio."

Edith je počela hodati unatrag. "Ne draga, nemoj to vjerovati. On nije glup. Jedino što je našao bila je Tequesta maska, i dala bih polovicu mojih preostalih zubi kada bih znala odakle."

Gail je podignula plastične vrećice s papirima. "Čemu onda sve ovo? I one knjige o izgubljenom blagu koje je posuđivao iz knjižnice?"

Jedini odgovor bilo je odmahivanje rukom. Tada je Edith požurila preko trga, živčana, nakostriješena žena u sandalama i muškim kaki hlačama.

Gail se odgurnula od ruba Ireneinog bazena, raširenih ruku, roneći sve dublje. Tamna, mirna voda. Opustila se, zatvorenih očiju, osjećala je kako joj se tijelo polako diže, kako izbija na površinu, hladan zrak na koži. Okrenula je lice prema gore. Nakon dvadeset krugova odmarala se, loveći zrak. Kroz zaštitna vrata na stražnjem trijemu mogla je vidjeti nebo, tamnoplave boje, ljubičasto prema zapadu. U hibiskusu su konstantno cvrčali cvrčci.

Čula je kako Irene privlači stolicu rubu bazena. Imala je na sebi kratke hlače i majicu bez rukava, crvena joj se kosa njihalala. "Dođi unutra sa mnom", reče Gail.

"Sa mojim debelim koljenima?" Irene je sjela, siva mačka joj se sklupčala pored nogu.

"Majko, baš si bedasta. Ti, Renee i ja smo se namakale u ovom bazenu prije par godina."

"Da?" Irene se nasmijala. "Da. Mislim da smo bile na margaritama. Sjećaš se kako smo se smijuljile? Voljela sam vas gledati. Moje kćerke. Dvije lijepo građene djevojke kako izlaze iz mora. Predivno."

Gail je prekrížila ruke na rubu bazena, nogama je hodala po dnu. "Prije nego se sve ovo desilo, nikada nisam razmišljala o lijepim vremenima koja smo proveli."

286

"Bilo je toga." Irenein smiješak bio je nestabilan. Stavila je na usne cigaretu i zatim izdahnula plavi oblak. "Upravo sam razgovarala s dragim bratićem. Izdajnik stavlja svoje stvari i dva prijatelja u svoj Winnebago i svi u subotu ujutro idu u Arcadiu. Doviđenja civilizaciji na punih deset dana."

"Znači, za Uskršnji ručak tu smo ti i ja. Dave se neće vratiti s Karen do nedjelje navečer."

"Ne da mi se kuhati", reče Irene. "Zašto ne odemo na neko skupo mjesto i potrošimo nešto novca?"

"U redu, ali ja plaćam." Gail je krenula prema stepenicama u uglu i izašla iz vode.

Irene je ustala kako bi joj donijela ručnik. "Ben kaže kako će naći pet rali zemlje i kuću sljedeći tjedan. Ozbiljno misli. Rekla sam mu da ću ga posjetiti, ali to je sve. Trebaš me da ti pomognem s Karen i ne mogu nikako otići iz Miamijsa."

Voda je curila s Gailinog tijela. Uzela je ručnik i obrisala lice i ruke.

Irene reče: "Anthony Quintana je zvao dok sam pričala s Be» nom. Gail se sagnula kako bi obrisala noge. "Što je rekao?"

"Ništa. Rekla sam mu da razgovaram, da li hoće čekati, ali je rekao da neće, da ti imaš njegov broj i da moli da ga nazoveš." Gail je neobavezno slegnula ramenima.

"Što se dešava? Čini se da je fin čovjek."

"Frank Britton je izgledao fin." Omotala se ručnikom i ušla unutra.

Već je bila odjevena i sjedila za stolom okružena knjigama, kopijama i bilješkama, kada je odlučila da vidi što je htio.

Nazvala je njegov broj i on se javio nakon drugog signala. "Ovdje Gail", reče ona.

"Ah. Već sam mislio da me izbjegavaš." Oklijevala je, zatim rekla: "Što si me trebao?"

U njegovoj je kuhinji zveckalo staklo. Kratko je curila vocla. Anthony reče: "Ne bih te zvao doma, ali nešto je iskrsnulo. Ray Hammell me je pitao za brod čiji je vlasnik Nelson Restrepo."

Nije rekao odakle zna da je Restrepo bio moj klijent, ali pretpostavljam da si mu ti rekla. Da?"

287

"Da", reče Gail. "Trebao si mu sam reći."

"Što si smislila? Jesi li me proglasila trgovcem drogom kao i zavodnikom tvoje sestre?"

Gail je proučavala rupice na stolu, drvene kocke i rezove s "TV Vodičem" iz 1989, zardale klamerice, svinute fotografije, stara pisma, karte. "Sigurna sam da će mi Ray znati reći što se desilo s brodom. Sutra imamo sastanak."

"Ne. Reći ću ti sam. Ako sad kreneš, možeš biti kod mene za dvadeset minuta."

Nasmijala se, začuđena. "Neću doći do tebe. Ray Hammell bi mi podijelio packe da sazna i bio bi u pravu."

"Onda ti izaberi mjesto", reče Anthony. "Naći ćemo se tamo." "Voljela bih, ali imam rok za žalbu u ponedjeljak, a već sam na ledu."

Izdahnua je. "Gail. Slušaj me. Ne želim razgovarati o Nelsonu Restrepu - premda bih trebala znati istinu. Nego o Renee. Želiš znati o njoj, reći ću ti. Nećeš to čuti od Raya Hammella."

Složili su se da se nadu ispod zastava na Baysideu, nekoliko milja od Ireneine kuće, niz Biscayne Boulevard u Belle Maru. Gail je došla iza ugla iz garaže i zapazila ga. Polagano je šetao između reda zelenih metalnih klupa uz rub šetališta, zatim natrag, pored njega su u oba smjera prolazili ljudi. Nije imao kravatu. Sako mu je bio zabačen, ruke u džepovima, uski kukovi.

Gail ga je gledala dok se približavala; zaobljenost njegova grla kada je pogledao prema crnom nebu. Kako se kretao. Gledao prema ulici i okretao natrag. Njegov je pogled išao od riba do marine. Naslanjao se na izlog s tropskim ribama i zatim šetao ponovno do ulice. Napokon ju je spazio. Stao je i čekao.

Kada je došla do njega, Anthony reče: "Hoćemo li nešto popiti?" Mahnuo je glavom prema argentinskom restoranu. "U Tapasu » nije gužva.

"Ne", odgovori ona. "Idemo šetati."

Četvrtkom poslije osam i trideset, gužva je još uvijek bila velika, svi butici i dućani dobro su poslovali. Putnici s kružnih putovanja. Klinci na proljetnom raspustu.

Gail je nosila hlače i laganu vestu dignutih rukava, tanki remen torbice preko prsiju u slučaju da je netko proba zgrabiti. Prošli su pored križanja dvije široke ulice, dućani u oba smjera. Šetalište se

288

širilo na veliki prostor s fontanama, stolice, stolovi. Tezga s daiquirijem bila je dekorirana velikim crtežima voća. Gomila se skupila oko mimičara koji je žonglirao punjenim papigama.

Anthony reče: "Ovo je smiješno, sastajati se ovdje." "Prikladno je", reče ona.

"Sigurno je."

Pogledala ga je, zatim ustuknula kako bi propustila ženu s kolicima. "Da kažem Rayu Hammellu da smo razgovarali?"

"Ovisi o tebi. Ako se ne bude slagao, reci mu da to nije bila tvoja ideja."

Hodali su prema vodi. Gondolijer u prugastoj majici vozio je sredovječni par pored dokova. Godišnjica, pretpostavljam. "Anthony." Kada ju je pogledao rekla je: "Jesi li rekao Rayu za tebe i Renee?"

"Naravno. Rekao sam mu zašto sam se morao povući kao tvoj branitelj. Nije posve istinito, ali je bio zadovoljan objašnjenjem." Gail je na trenutak gledala Anthonyja, pitajući se laže li. Pitajući se ima li to uopće veze. Krenuli su po pločniku, marina im je bila s lijeve strane, iz zvučnika iznad glava dopirao je jazz.

On reče: "Predložio sam da dođeš u moju kuću zato što bi to bilo privatno, ne zato što sam htio nešto drugo."

"Stvarno?" Slegnuo je ramenima.

Ona reče: "Moramo nešto raščistiti. Stvari su prošli tjedan otišle malo predaleko."

"Predaleko?" Usporila je. Ispred njih se zaustavila grupica mladih djevojaka. "Ne krivim tebe." Kada su djevojke ušle u dućan s kupaćim kostimima, Gail je ponovno krenula. Dodala je: "Bilo je to opasno i glupo. Za oboje. Htjela sam samo da znaš što mislim o tome." Anthony je sagnuo glavu.

Došli su do kraja dijela s dućanima. Iz zvučnika na otvorenom brazilskom noćnom klubu dopirala je samba. Konobari su žurili okolo s tacnama punim pića - ananasi i kokosi i visoke raznobojne čaše.

Okrenula se prema Anthonyju. "Pričaj mi o Nelsonu Restrepu." Netko ga je gurnuo s leđa i odmah je ušutio. "Ne ovdje", reče on.

289

Krenuli su niz pločnik, muzika je slabila. Ispred njih je bila crna voda zaljeva Biscayne, svjetla luke Miamijska, tamni oblici otoka ispred njih.

Skrenuo je desno, prošao pored Baysidea u park, ispred njih su bile zgrade, ulične svjetiljke duž zida. Vjetar je puhao iz zaljeva, bilo je hladno za ovo doba travnja. Gail je mogla čuti vodu kako udara o veliko kamenje. Ovdje nije bilo toliko ljudi. Anthony je bio između nje i parka. Pitala se ima li sa sobom pištolj. Povukla je rukave dolje, prekrizila ruke.

Anthony reče: "Nelson Restrepo je bio vlasnik Sirene. Nakon oslobađanja u slučaju s drogom, išli smo na pecanje, kako bismo proslavili. Još smo jednom zajedno išli na izlet, Bimini. Oko godinu dana kasnije Nelson je uhapšen zbog pokušaja bankovne prevare. Platit će kauciju i otišao u Panamu. Nazvao je i rekao kako će moje usluge platiti čekom - što nikad nije - ali da u međuvremenu mogu koristiti njegov brod. Nekoliko smo ga puta koristili moj partner Raul i ja. Tada sam upoznao Renee. Ona i ja smo s još jednim parom otišli u Nassau."

"U stroju je bila poluga za brzo otpuštanje."

"Da. Nelson je kupio rabljeni brod, nije znao da ona postoji. Mislio je da je to smiješno. Ironično." Anthony je pogledao Gail. "To je brod s fotografije koju sam dao tvojoj majci."

Renee sa slamnatim šeširom. Renee u ružičastoj majici, bez grudnjaka. Gail reče: "Ti si slikao?"

"Da. To je bio zadnji put da sam vidio brod. Osim toga, Renee je znala za polugu. Pokazao sam joj. Nije mi, nakon što je bila uhićena, rekla da se poluga nalazila na Sireni. Sada mi se čini da je Carlos tražio brod kao što je taj, ili da je poznavao ljude koji su ga tražili, te da mu ga je ona preporučila. Kako je došao do njega, ili tko je još bio umiješan, nećemo nikad znati, osim ako nam Carlos ne kaže. Objasnio sam to danas popodne Rayu."

Anthony se zaustavio, gledao je netremice u Gail, kao da će joj se misli ispisati na njezinu licu. Gail nije ni znala koje su. Okretale su se, mijenjale oblik i značenje. Objašnjenja su izgledala očita, zatim prejednostavna.

Ruke su mu krenule prema van, dlanova okrenutih prema gore. "Što još želiš znati u vezi toga?"

290

"Kada si saznao da je Sirena zaplijenjena?" "Danas popodne. Ray mi je rekao."

"Nelson Restrepo nikada nije nazvao u vezi svog broda?" "Ne. To nije moja briga. I kao što sam ti rekao, Nelson je možda mrtav. Imao je neprijatelje." Anthony je čekao. Zatim je rekao: "Govorim ti istinu. Hoću da mi vjeruješ."

"Hoće li Ray ispitati Carlosa?"

"Da. Sumnjam da će govoriti istinu."

Gail je vidjela Carlosove naočale, bradu, bijele, nasmiješene zube. Vjetar je lamatao rubom Anthonyjevog sakoa. Još uvijek ju je promatrao.

"Što Ray Hammell misli o Carlosu?" zapita ona. "Da je on bolji optuženi od tebe."

"Pa, da li ti misliš da je on ubio moju sestru?"

Anthony je razmišljao nekoliko sekundi. "Ne znam. Tvoja bi to porota mogla povjerovati. Osobito ako njegov alibi bude srušen." "Jesi li razgovarao s njim?"

"Nisam mogao doći do njega."

"Zna li on da ga sumnjičiš za pronevjeru?"

"Ne. Ray Hammell mi je rekao da se suzdržim od bilo kakvih optužbi. Ali sam rekao Raulu i pregledavamo knjige. I provjeravamo prodaje zemljišta na kojima je radio George Sanchez."

Gail je sumnjala da će George Sanchez još dugo raditi. A i Carlos. Ekskomunikacija njegovog djeda bila mu je manja briga. Mogao se suočiti s optužbom za ubojstvo. Tim bolje za Anthonyja.

Krenula je do ruba zida, vjetar joj je nosio kosu. Osjetila je probadanje u kralježnici, Anthony je stajao iza nje. Što je znala o njemu? Da je njegov otac slijepi revolucionar; da je njegov bogati djed jednom bio terorist; da je Anthony htio sve, ali na svoj način. Bili su sami, ona i ovaj čovjek koji je vodio ljubav s njenom sestrom. Koji je možda napravio i više od toga.

Iznad glava, oblaci su jurili prema zapadu, blijedosivi oblici odozdo osvijetljeni svjetlima grada.

"Što je s Renee?" reče ona, ne gledajući u njega.

"Renee. Da." Pomaknuo se bliže njoj, lice mu je bilo u sjeni. "Hoću ti ispričati kako smo se sreli, što nam se desilo i zašto." Gail reče: "Mislila sam da ćeš mi reći... o njoj. To sam očekivala."

291

Anthony je mirno stajao, lagano žmirkajući od vjetra. Njegov španjolski naglasak činio ga je još udaljenijim.

"Sreli smo se u baru u Coconut Groveu. Tipično, zar ne? Ja sam bio sam, ona je započela razgovor, i ... ono što možeš očekivati se desilo. Detalji nisu važni. Nakon mog razvoda bilo mi je uobičajeno tako upoznavati žene. Vjerojatno sam htio nadoknaditi četrnaest godina nenagrađene vjernosti. Renee je bila ono što sam tada želio. Bila je mlada, lijepa, otvorena. Nasmijavala me i to mi je trebalo. Bili smo zajedno - stalno - nekoliko tjedana, prije nego sam shvatio jednu stvar. Nije mogla... postići seksualno zadovoljstvo. Rekla je kako joj to ne smeta."

Kragna se na njegovoj košulji dignula i zatim spustila. "Smetalo me je. Zaboravio bih na to da nije bilo drugih stvari. Dio nje je bio potpuno zatvoren. Navaljivao sam da mi kaže i ona je postala hysterična. Nikada je više nisam pitao. Često se ponašala kao dijete. Ne mislim na djetinjasto ponašanje. Nego stvarno kao dijete. Kada smo vodili ljubav, zvala me je tata. Govorila je kao mala curica. Kada sam joj rekao da prestane, nije htjela, ne dok nisam izgubio živce. Jednom me je gađala nečim. Čašom. U mojoj kući. Kada sam joj rekao da ode, plakala je. Onda je htjela da je kaznim."

Kada se Gail okrenula, Anthony ju je uhvatio za ruku. "Misliš da sam to mogao? Ne. Niti sam mogao prekinuti. Ne tada. Znao sam da se jednom pokušala ubiti. Hodali smo još tjedan ili dva. Bio sam iscrpljen, nisam spavao, griješio sam na poslu. Tada mi je rekla da me voli. Što god treba, što god želim, ona će to napraviti. Ali, ja sam znao da je gotovo. Danima nisam znao kako da joj to kažem, bojao sam se što će ona napraviti. Ali konačno sam joj rekao. Ona se nasmijala i rekla kako je bilo dobro dok je trajalo. Priznat ću ti, laknulo mi je. Imala je samo taj povremeni posao u Povijesnom muzeju, pa sam joj ja sredio mjesto u Vista Title. Tamo je upoznala Carlosa. Ubrzo me je zaboravila."

"Je li?" Gail se tresla, stisnute vilice, ruku prekrivenih preko grudi. Ali ne od vjetra.

Anthonyjeve su je oči ispitivale. "Renee je postala bolja. Sretnija sa sobom. Trebala bi to znati. Nekoliko smo puta poslije razgovarali i ja sam dobio taj dojam."

Gail je jedva izgovarala riječi. "Zašto si mi rekao te stvari?"

292

Trebalo mu je malo vremena da odgovori. "Zato što imaš krivu predodžbu o meni. Nikada ti ne bih rekao da nisi saznala za Renee i mene. Nikad. Znao sam što će se dogoditi između nas. Previše razmišljaš o njoj. Prošli si mi tjedan rekla kakva je bila. Opisala si je. Na terasi, kad si pala u nesvijest, rekla si kako si je vidjela." "To sam rekla?"

"Da. Zazvala si njezino ime."

Gail je okrenula leda vjetru i držala kosu rukom.

Anthony je sada bio bliže. Mogla je osjetiti toplinu njegovog tijela. "Kada si došla - kada sam te držao - Renee je još uvijek bila tamo. Napravila si ono što si mislila da bi Renee napravila. Tako si i rekla. Ali nisam vodio ljubav s Renee. Nego s tobom. Misliš li da te dodirujem i mislim na Renee? Gail, nisi joj ni slična.

Vjeruj »
mi, znam.

Nasmijala se. "Oh, Bože. Prestani. Što si očekivao da će se desiti? Dvoje odraslih, bez obveza. Dotrčala sam tebi da me spasiš od Franka Brittona. Mog heroja. Osim toga, visok si, taman i macho. Dodaj nekoliko sati napetog razgovora. Salsa!"

Nagnuo se prema njoj. "To je ono što misliš? Impuls? Želio sam te od trenutka kada smo hodali po ulici Flagler. Onog trenutka kada si mi rekla da se nosim s onim pismom od Nancy Darden Carlosu."

Gledala je natrag prema Baysideu. "Anthony. Ti si opasan čovjek. Ne treba mi ovo. Stvarno ne treba."

"I kako si me nazvala? Latino macho ...?"

Znala je da vidi njezin osmijeh. "Više manje." Osjetila je kako joj kroz tijelo pulsira toplina. Glupo, glupo, mislila je.

On reče: "Reci mi da sam u krivu, da to ni tebi nije bio impuls." "Ne poznam te", reče ona. "Ne znam što da želim s tobom."

, "Ne?"

"Ne", reče ona.

"Trebali bismo to otkriti", reče on. "Oh, misliš."

"Da. Trebali bismo."

"Reci mi jednu stvar." Okrenula je glavu. "Vodiš li uvijek ljubav na španjolskom?"

293

U uglovima njegovih ustiju nastajao je smiješak koji se prenio na njegove oči. Mogla je upasti u njih. Rekao je: "Dodaj sa mnom doma. Pokazat ću ti."

Kimnula je glavom, osjećajući želju. Jedva je disala. Poljubio ju je i ona se okrenula prema njemu, te gurnula ruke ispod njegovog kaputa. Toplo, čvrsto. Taj prelijepi njegov miris. Što god da je napravio, nije joj bilo važno.

Njegov je jezik ulazio u njezina usta, po zubima, sve dublje i dublje. Gurnula je svoje bokove uz njega. Bio je spreman. Željela je da ima suknu. Željela je da nema nikog drugog, sama bi je podigla. Gurnula je ruku između njih, te začula njegov uzdah.

On je stisnuo prste u njenoj kosi i zabacio glavu. Njegova su usta krenula prema njenom uhu. Drhtala je i stiskala se uz njega. Na čistom joj je engleskom rekao što bi joj radio.

Bila je skoro zora. Blijedosivo svjetlo prodiralo je kroz zavjese. Probudila se na zvuk zvonjave. Telefon.

Anthony je tiho razgovarao, da je ne probudi. Gail je zatvorila oči i utonula dublje u deke, osjetivši toplinu njegova golog bedra i kuka.

Postupno je postala svjesnom da nešto u njegovom glasu nije u redu. Maknula je deku s lica i trepnula.

"Koga si još zvao? ... Ne, hoću, čim ..." Prošao je prstima kroz kosu. "U redu. Hvala." Tiho je spustio slušalicu, ali nije legao. Ona je sjela i dodirnula mu leđa. "Anthony?"

Okrenuo je glavu kako bi je pogledao. "Carlos je mrtav."

294

dvadesettri

Kiša se je pretvorila u laganu maglicu kad je Anthony skretao svojim Cadillacom na Loop Road. Loop se protezala južno od Tamiami Traila, te je pravila slovo U prije nego se vraćala na sjever.

Gail je sjedila na sjedalu suvozača. Tek je prošlo osam sati ujutro. Rekla mu je da može povesti i nju, jer da će ga inače pratiti vlastitim autom.

Anthony je brisače uključio na povremeno brisanje. Nije puno govorio od Key Biscaynea. Ruke su mu bile čvrsto na volanu, tijelo malo nagnuto naprijed. Ubrzavao je, drveće i grmlje nestajali su pored njih, gume su skakale preko rupa. Rekao joj je što zna. Jučer kasno popodne, jedan ribič spasio je stražnji dio auta oko metar ispod vode u jednoj bari. Ribič je zaustavio policajca kada se vratio na Trail. Tada je već jako kišilo. Čekali su do zore i onda pozvali kamion za vuču. Šef smjene poznao je Ernesta Pedrosu, ali ga nije želio odmah obavijestiti. Umjesto toga, zvao je Anthonyja.

Vidjeli su rotirajuća svjetla nekoliko milja ispred sebe, policijska vozila blokirala su lijevu stranu uske ceste - Metro policija, nekoliko kombija, i Cestovna policija Floride. Žuta traka bila je povučena od drveta do drveta. Policijska zona, ne prelazi. Skupilo se nekoliko promatrača, vjerojatno ribiča, njihovi pick-up kamioni i rđavi automobili bili su parkirani dalje niz cestu. S jedne je strane, ugašenih svjetala, čekala hitna pomoć. Bez žurbe.

Stražnji branik srebrnog Mercedesa bio je odvojen od olupine. Prtljažnik je bio otvoren. Policajci su se naginjali i gledali unutra. Anthony je sporo prošao pored njih i našao mjesto gdje da stane.

Ugasio je motor. "Čekaj u autu."

295

» "Zašto?"

Pogledao ju je. "Bolje da se ne pokazuješ. Ne želim da netko pita, što Gail Connor radi ovdje."

Izašli su, maglica se pretvarala u kišicu. Gail je ostala izvan žute trake. Anthony se sagnuo i prošao ispod, zatim popričao s policajcem koji ga je došao pitati što treba. Otišli su do Mercedesa, iza otvorenog prtljažnika. Gail je primijetila prednja svjetla. Jedan od malih zlatnih brisača bio je savinut prema natrag, svjetlo razbijeno. Zemlja i lišće nabijeni u kromirani hladnjak. Prozori su bili zamagljeni.

Pogledala je prema cesti. Tamnoplavi automobil s malom antenom na krovu, upravo je stigao. Frank Britton je izašao i zatvorio vrata. Gail se sagnula iza velikog čovjeka u čizmama i kombinezonu.

Prilazili su ljudi s nosilima. Policajci su se odmaknuli. Mogla je vidjeti Anthonyja i njegovo smrknuto lice. Došao je do nje. Prošla je ispod trake, došla mu u susret, uhvatila za ruku. Stajali su odmah do policijskog auta, razgovori s policijskog radija čuli su se kroz poluotvoreni prozor.

Kišne kapi sjajile su se na Anthonyjevoj kosi. Rekao je: "Carlos je. Upucan. Dvapat. Jednom u stražnji dio vrata, jednom u slijepoočnicu. Ruke su mu bile vezane."

"Bože", Gail je uzdahnula. "Jesi li ti dobro?"

Anthony je kimnuo glavom. Nije baš dobro izgledao. Nije se obrijao i izgledao je umorno.

Čekali su. Ljudi s nosilima prišli su stražnjim vratima bolničkih kola. Na nosilima je bila crna vreća. Kada su ih utovarili, bolničar je zalupio vrata i ušao. Upalila su se svjetla, ali ne i sirena. Bolnička su kola krenula niz cestu, drobeći šljunak, noseći tijelo Carlosa Pedrose. Gail nije znala što da misli o ovome.

Frank Britton je završio razgovor s policajcem u žutoj kabanici. Dignuo je ruku, zatim se okrenuo i krenuo prema Gail i Anthonyju. Anthony reče: "Frank."

"Gadna stvar, prijatelju. Žao mi je." Britton je pogledao Gail. "Gospođice Connor, čudno je vidjeti vas ovdje. Jeste li poznavali gospodina Pedrosu?"

Anthony reče: "Frank. Ona ne razgovara s policijom."

296

Britton je na naočalama imao kapi kiše. Nosio je vindjaknu, košulju i kravatu. Kiša se skupljala na njegovim ramenima. Rekao je: "Ima li nešto što bih trebao znati?"

Gail reče: "Naredniče, nemam vam što reći."

Zadržao je pogled na njoj, te zatim pogledao Anthonyja. "Znaš li možda je li Carlos nosio pištolj?"

"Mislim da je imao tridesetosmicu", reče Anthony. "Je li bio u autu?"

Britton je zavrtio glavom. "Gdje su ključevi od auta?"

"Nismo ni njih našli. Doći će Recovery, vidjet ćemo što je u vodi. Što ti misliš? Imaš li kakvih ideja?"

"Sada ne", reče Anthony. "Carlos je imao nekih finansijskih problema. Dugovao je novac. Čini se kao profesionalno ubojstvo." "Čini se", reče Britton.

"Koliko je dugo ovdje?" pitao je Anthony. "Dan i pol? Dva?"

Gail je pogledala hrpicu ljudi koja je stajala iza žute trake. Brit ton joj je čitao misli. Reče: "Reći ću vam o ovoj cesti. Tu po mraku nema baš previše ljudi. A i ako prolaziš i vidiš ovako parkirane auto s ugašenim svjetlima, ne zaustavljaš se da pitaš treba li čovjeku po ,»

moc. Gail upita: "Je li se to ovdje desilo?"

"Ne znam još." Britton se obrati Anthonyju. "Kako bi bilo da popričamo koju minutu?"

Anthony reče: "Gospodica Connor i ja se moramo vratiti u Mi."

ami. "Morat ćemo kad-tad razgovarati", reče Britton. "Po mogućnosti danas."

Anthony je kimnuo glavom. "Bit ću kod svoje obitelji. Možete me naći kod Ernesta Pedrose. Coral Gables."

Odveo je Gail do svog Cadillaca, pridržao joj vrata te zatim obišao auto i ušao. Na par sekundi je zatvorio oči. U autu je vladala tišina, čulo se samo lupkanje kiše.

"Kako će tvoj djed podnijeti ovo?" reče ona.

"Ne dobro." Anthony je stavio ključ u bravu i okrenuo ga. "Volio bih da mu to ne moram ja reći."

297

"Mogu li ja pomoći?" Nasmijao joj se. "Ne."

Anthony~ je upalio svjetla i brisače, te okrenuo natrag prema Miamiu, šljunak je udario po dnu auta dok nisu stigli do asfalta. Ona reče: "Ja mu ne bih rekla da mu je Carlos krao novac. Nema smisla, zar ne?"

Zavrtio je glavom. "Ali što se tvog slučaja tiče, Ray Hammell će trebati iskoristiti tu informaciju."

Gail je neko vrijeme tiho sjedila, znajući kako bi šuplje svaka izjava sućuti zvučala. Primijetila je da ima telefon u autu. "Skoro je devet", reče ona. "Moram nazvati ured. Zakasnit ću."

Pritisnuo je gumbe jednom rukom, držeći drugom volan. Gail je rekla Gwen u Hartwell Black da ima nekih privatnih stvari kojima se mora posvetiti. Tada je Gail zamolila Anthonyja da nazove njenu majku. "Moram joj reći da me nisi kidnapirao", reče ona. "Nisam još."

Kada su došli ponovno na Trail, Anthony je radi prometa pogledao nalijevo, tada zaokrenuo na istok i ubrzao. Spustio je slušalicu, kada mu ju je ona vratila.

Gail reče: "Ako Carlosa nema, kako to utječe na moje suđenje?" Anthony je malo razmišljao. "Ovisi o tome kako će to Ray isko ristiti. Carlos neće moći poricati optužbe. Ipak, čini se odveć prikladnim optužiti mrtvacu. A porota će se pitati postoji li tu kak va veza. Zašto je Carlos umro baš sada? Čula si Brittona. Već je mislio na to."

"Što, zar sam i Carlosa ubila?"

"Ne ti. On misli da sam to možda ja napravio. Kada se danas sretnemo, vjerojatno će probati utvrditi baš to."

"Ozbiljno misliš?" Gail se malo nasmijala. "Pa, gospodine Quintana. Gdje ste bili te noći?"

Anthony joj se nasmijao. "Ako je u pitanju prošla noć, znaš gdje sam bio."

Gail je gledala cestu. Brisači su se tiho kretali po staklu. Htjela ga je upitati. Pitanje joj je bilo u ustima, pritiskalo zube. Jesi li ti to napravio? Jesi li unajmio nekoga? Znao bi koga treba zvati. Jesi li ti to napravio?

298

Prekrižila je ruke, članke svoje lijeve ruke stavila je na usta, pitajući se odakle joj ta ideja. Možda zbog nespavanja. Opća paranoja. Ali htjela ga je čuti kako kaže da nije i da mu povjeruje.

Anthony ju je uzeo za ruku, poljubio prste, te polako spustio u svoje krilo čvrsto je držeći za ruku. Gail mu se nasmijala i pogledala ponovno na cestu.

299

dvadesetčetiri

Gail je stajala pred ogledalom u kupaonici i stavljala na lice šminku. Irene je ušla unutra. Gail je pretpostavljala da ponovno želi slušati o Carlosu.

"Još kave?" pitala je Irene.

"Ne, hvala, ionako kasnim." Gail je prekopavala po svojoj torbici sa šminkom. Nakon tjedan dana kod Irene još je nije raspakirala. Našla je pravo sjenilo za oči, otvorila kutijicu, približila se ogledalu.

Irene je stavila svoju šalicu kave na nesecer. "Osim toga, Jimmy Panther je zvao. Zaboravila sam ti reći zbog ovoga s Carlosom Pedrosom. Jimmy kaže da ga Edith Newell progoni da Tequesta masku pokloni muzeju. Kaže da razmišlja o tome, ali da je ne može samo tako dati."

Gail je pogledala Irene preko maskare. "Zašto je zvao tebe?" "Pozna me. Vjeruje mi", reče Irene.

"Vjerojatno nije predložio da je ti kupiš." Gail je mazala drugo oko. "Znaš, platiš mu pet ili deset tisuća, daš je muzeju i onda ti se to odbije od poreza?"

Irene je izgledala ljuto. "Da, baš tako, ali to je bila moja ideja." "Je li?" Gail je bacila maskaru natrag u torbu.

"Nekad si tako sumnjičava", reče Irene.

Izlazaći iz kupaonice Gail se sagnula kako bi je poljubila u obraz. "A ti si fma dama. Radi što hoćeš, majko. To je moje mišljenje. Samo budi sigurna u to."

Irene ju je pratila niz hodnik, zatim u sobu za goste. Krevet na rasklapanje još je bio sklopljen, jastuci netaknuti. Irene se nije žalila zbog Gailine odsutnosti prošle noći. Bila je previše začuđena s ovim o Carlosu Pedrosi.

300

Irene reče: "Mislim da ga mogu uvjeriti da pokloni masku." "Divno. Sumnjam da će Jimmy Panther dobiti iznenađan napad velikodušnosti, ali nikad se ne zna." Gail je izvukla svoje crne hlače ispod ormarića šivaće mašine.

"Da, znam", reče Irene. "Traži komad zemlje gdje bi bilo utočište za emocionalno oštećene dječake. Kamp. Mogli bi ići tamo i živjeti kao Indijanci prije dolaska bijelaca. Jimmy kaže da želi mjesto koje nije zatrovano modernom civilizacijom."

"Pravi li reklamu za sprej protiv komaraca?" Gail je oblačila cipele.

Irene ju je pogledala. "Iz nekog razloga ne mogu iskoristiti plemensku zemlju. Jimmy kaže da ima saveznu zabranu, znaš kako to ide. Ipak, ako bi našao neko zemljište koje se jeftino iznajmljuje, mogao bi uštedjeti puno novca, a ako ga uštedi, onda Tequesta masku može darovati muzeju."

Gail je skinula bijelu košulju s vješalice i vratila vješalicu u ormar.

Irene reče: "Pričali smo o tome kakva mu zemlja treba, lokacija i to, te sam se sjetila Benovog zemljišta. Rekao je da može, ali da nije siguran.

"Ben? Da iznajmi zemljište Indijancima?"

"Možda hoće, ako mu se na pravi način kaže", reče Irene. "U redu. Reci Jimmyju da popriča s Benom."

"Jesam." Irene je popila gutljaj kave iz šalice. "Ali Ben se neće vratiti s izleta deset dana, pa sam mislila nazvati ga prije nego ode."

"Sretan čovjek, deset dana izleta s najboljim prijateljima." Gail je ugurala košulju u hlače. Stavila je naušnice i proučavala se. Lijepo odijelo, konzervativan nakit. Kosa joj je izgledala malo ravno, ali nije imala vremena oprati je. Šminka je skrivala krugove ispod njenih očiju.

Pričvrstila je drugu naušnicu. "Možda Ben ima pravi odgovor, otići iz Miamijsa. Pravnik na selu uz jezero iza kuće. Šetnje po gradu. Jestu vani. Ostavljati prozore po noći otvorene."

Irene reče: "Napravi mi uslugu. Nazovi Bena. Pitaj ga što misli o Jimmyjevom prijedlogu. Rekla sam Jimmyju da ću ga obavijestiti."

301

Hvatajući torbicu, Gail je krenula prema mjestu gdje je sinoć ostavila spise i aktovku. "Ne mogu, danas imam previše posla."

"Pet minuta", reče Irene. "Znaš kako se raspoređuju stvari." Gail je uzela spise sa stola. "Bolje ne. Prošli put kada smo Ben i ja bili skupa, kad smo odlazili iz ureda Raya Hammella, vikali smo jedno na drugo. Mislim da se još ljuti na mene."

"Zbog čega?"

Gail je spustila spise u aktovku i zatvorila je. "Nije vrijedno spomena. Ista stara stvar. On ima odgovore i želi biti siguran da ih ja znam."

"Puno je napravio za tebe", reče Irene.

"Majko, jako sam mu zahvalna, vjeruj mi. I tebi." Zahvalna Benu, ali se zbog toga osjeća neugodno. Osjećala je potrebu da se neko vrijeme drži podalje. Možda je njena reakcija bila iracionalna, ali nije marila. Bila je to što je. Na ulazu je Gailin auto zgnječio žireva s hrasta, ta prošao kroz lišće na Seagrape Lane. Gail je jednom objašnjavala prijateljici iz Bostona da na jugu Floride lišće pada u proljeće. Kako je ovdje sve naopako, rekla je prijateljica.

Gail je skrenula lijevo na Biscayne Bulevaru kao da joj autom upravlja automatski pilot.

Ovo je jutro ponovno gledala fotografiju sebe i Renee. Sada se sjećala: nije ih slikao njihov otac. Bio je na prijemu i pekao hamburgere, dvorište je bilo puno djece i odraslih. Ben je držao fotoaparat, slikajući sve prisutne. Rekao je Renee da sjedne u ljuljačku. Veliki smiješak. Klik. Gail se sada sjećala zašto se ugurala na ljuljačku. Ne da se igra s Renee, nego iz ljubomore. Gurala je ljuljačku sve više i više kako bi se Renee preplašila, potajno se nadala da će iz nje ispasti.

Renee to valjda nije primijetila. Ili je zaboravila. Držala je sliku na stolu u zlatnom okviru. Ja i moja sestra, sretna vremena. Pomisao ju je proganjala - Gailini su osjećaji bjesnili, čak i dok je bila dijete. Ben je bio nevini magnet između nje i Renee. Ali Renee je umrla prije nego joj je Gail to stigla objasniti. Prije nego ju je mogla zamoliti da joj oprost. Koliko je tog bijesa još bilo živo i trvalo njene misli o Anthonyju koji je spavao s objema?

Došla je do garaže parkirališta za petnaest minuta. Bilo je skoro jedanaest sati i jedina prazna mjesta bila su na krovu, na šestom

302

nivou. Prošle noći nije kišilo, ali je nebo bilo sivo, zrak težak i vruć. Leđa su joj bila vlažna kada je ušla u klimatizirano predvorje Zgrade Hartwell.

U uredu je zazvonio telefon. Gail je spustila aktovku na stol. Bio je to Ben.

Čuo je za Carlosa. Njegova tajnica je slušala radio. Latino-graditelj upucan, tijelo nadeno u prtljažniku njegova auta. Ubojstvo u stilu smaknuća, nema osumnjičenih.

"Ne znam što da mislim o tome", reče Gail.

Ben reče: "Kujin sin je konačno dobio ono što zaslužuje, to ja mislim. Ne, bolje bi ga bilo dovesti na suđenje zbog Renee, onda ubiti. To bi bilo bolje. Jesi li zvala Raya Hammella?"

"Zvat ću ga, ali on vjerojatno već zna. Imamo drugi sastanak u četiri popodne. Sigurna sam da ćemo popričati o tome."

"Bože. Nadam se da to neće poremetiti tvoju obranu", reče Ben. "Možda bih ga ja trebao nazvati."

Gail je čula pitanje: Da li to ona želi? Rekla je: "Ne, Ben, u redu je. Hvala. Stvarno."

"U redu", reče on.

"Dobro se provedi na pecanju", reče ona. "Pitam se bih li trebao ići."

"Idi", reče ona. "Nazovi me preko vikenda, reći ću ti što Ray kaže za Carlosa."

Nakon Benovog pozdrava shvatila je da je zaboravila prenijeti Ireneinu poruku o Jimmy Pantheru. Htjela ga je nazvati. "Do vraga i s tim", promrmljala je i nazvala ured Raya Hammella.

Javila se Alisha. "Znamo! Upravo sam vas htjela nazvati." Njen je glas odisao potisnutim uzbuđenjem. "Ray je morao na sud, razgovarat će s vama osobno. Želi da od policije saznam detalje."

Gail je odlučila da ne kaže kako je bila na mjestu događaja s Anthony Quintanom. Da je vidjela kako odnose Carlosovo tijelo. To bi trebalo objašnjavati, a njoj se to preko telefona nije dalo. Potvrdila je svoj dogovor s Hammellom i spustila slušalicu.

Miriam joj je donijela sendvič i za vrijeme ručka su radile. Anthony je zvao poslije jedan sat.

"Htio sam ti čuti glas", reče on. "Gdje si?"

303

"U djedovoj kući. Mjesto je un manicomio. Ludnica. Ovdje je preko pedeset ljudi."

"Kako je on to primio?"

"Ne baš dobro. Sad je pod sedativima. Liječnik ga pazi u slučaju još jednog moždanog udara. Zapravo sam liječnika zvao prije nego sam mu prenio vijesti." Gail je u pozadini mogla čuti samo tišinu i pretpostavljala je da je Anthony u radnoj sobi Ernesta Pedrose iza zatvorenih teških vrata, za velikim stolom koji je bio okrenut prema Havani.

"A kako si ti?" reče ona.

"Frank Britton je upravo otišao", reče on. "Nije dugo ostao. Hoće da dodem u stanicu u ponedjeljak."

Gail se prisilila da postavi pitanje. "Misli li on da ti imaš nekakve veze s Carlosovom smrću?"

"Pitao me gdje sam bio zadnja dva dana. Kaže da je čuo kako su odnosi između mene i Carlosa bili loši. Pitao me za djedovu imovinu. Čak me je pitao da li je istina da me Renee ostavila kako bi počela s Carlosom. Odakle mu to?"

"Vjerojatno iz istraživanja mog slučaja", reče ona. "Pričao je s puno ljudi."

Anthony reče: "Čudno. Nikada nisam bio u ovakvom položaju. Frank se ispričao što me je morao ispitivati."

"Evo ti nekoliko savjeta što mi ih je dao odličan odvjetnik", reče Gail. "Nemoj pričati s policijom. Objesit će te tvojim riječima." Čula je smješkanje. "Ah, ali ja nemam što skrivati", reče on.

Onda još jedan uzdah. "Gail, volio bih da mogu otići odavde i vratiti se u krevet s tobom. Nismo baš puno spavali noćas."

Gail je zatvorila oči, začudila ju je želja koja je prolazila kroz nju kao iznenađan napad boli, i to za čovjekom koji je možda vezao bratiću ruke i upucao ga u glavu.

Ona odgovori: "I ja sam umorna. Pokušavam nešto napraviti, ali ne stižem."

"Hoćeš li danas popodne vidjeti Raya Hammella?" "U četiri."

"Možda ga nazovem i kažem mu što se dešava", reče Anthony. "Ako znaš", reče Gail. "Ovo je tako komplicirano. Ali što si mi

jednom rekao? Ubojstvo je jednostavan zločin iz strasti?"

304

"Intimni čin s jednostavnim motivom koji se zasniva na strasti", reče Anthony. "Nije uvijek istinito, ali češće je nego nije. A odgovor nije uvijek lako naći. Ali kada ga nađemo, kažemo, ah da, naravno. Tako sam i mislio."

Gail je zavrtila stolicu kako bi se okrenula prema prozoru. Nebo je još uvijek bilo sivo, oblaci se nisu micali. "Što ako je pravi odgovor najjednostavniji od svih?" reče ona. "Što ako je Renee stvarno počinila samoubojstvo? A Carlosa sredio jedan od njegovih sumnjivih prijatelja, kao što stalno čitamo u Herald? A svi tražimo motive i smisao koji ne postoji."

"Ah, Gail." Anthony je zvučao iscrpljeno.

"Žao mi je", reče ona. "Zvao si me zbog utjehe i nisam ti nimalo pomogla."

"Ne trebam utjehu", reče on. "Trebam dva tri pića i jastuk. I tebe."

Anthonyjev jastuk. Prošle noći joj ga je stavio pod bokove. Podigao ju je, otvorenu. Trepnula je kako bi odagnala sliku.

On reče: "Šteta, ali moram ostati ovdje sljedeće dvije ili tri noći, do sprovoda. Jesi li ikad bila na kubanskom sprovodu? Cijelu noć proboravimo uz lijes prije nego počne sprovod, a pijemo kavu kako bismo ostali budni. Zvat ću te kada bude gotovo."

"U redu."

Zvuk nježnog poljupca stigao je preko telefona. "Cuidate, rni amor." Pazi se, ljubavi.

"I ti." Gail je zatvorila oči i čula zvuk prekida veze.

Njene su misli bile na srebrnom Mercedesu s otvorenim prtljažnikom i kabanju vode. Nosila i crna vreća za leš.

Anthony je sigurno nevin. Pala joj je na pamet čudna korelacija. Njegova je nevinost bila povezana s Carlosovom. Kako je onda mogao biti toliko opak da ga ubije? Anthony nije nikada rekao da je Carlos kriv. Rekao je kako je to teorija koja može biti korisna za njeno oslobađanje. Prošli tjedan je u svojoj kući rekao da je Carlos sposoban za manje nasilje, ali ne i za ubojstvo.

Gail je htjela da Carlos Pedrosa bude kriv. Sada je bio mrtav, i taj joj je grozan događaj njega prikazivao kao bespomoćnog, kao vrijednog žaljenja. Njegova smrt nije bila ono što je željela.

Ali, ako Carlos nije ubio Renee, tko je? Netko blizak. Dovoljno blizak da zna da je pokušala samoubojstvo sa žiletom.

305

Carlosa su mogli ubiti zelenaši. Poslovni suparnik. Trgovci drogom. Možda netko ljubomoran. Bilo tko.

Frank Britton je gledao Gail dok je stajala tamo na kišici iza žute trake. Vidjela je u njegovim očima kako kalkulira. Kakva je tu veza?

Sada se je Gail osjećala kao da je njena glava ekran kompjutera, podaci su munjevito prolazili. Kombinacije, ponovne kombinacije. Konstruiranje teorijani iz čega, iz otpada, traženje nečega. Bez zaključaka, samo konstantan tok informacija.

Gail je malo poskočila i okrenula stolicu kada je čula udarac po stolu.

Miriam je ušla s bankarskom kutijom punom prijepisa izjava i s fasciklom punim fotokopija. Malo je jauknula, jezik joj je visio vani kao kod umornog psa.

Gail se uspjela nasmijati.

Na vrhu jedne kutije bilo je rukom napisano pismo i Miriam ga je pružila Gail. "Ovo je prije nekoliko dana došlo od Harolda Irvinga, klijenta za kojega ste radili prošle godine."

Gail ga je pogledala. "Dobro, daj ga Bobu Wilcoxu."

"Već jesam." Miriam je počela raspakiravati izjave. "I tada je gospodin Irving zvao i htio razgovarati s vama. Rekao je da ne ~eli nikog drugog na slučaju i da ga nije briga ako ste ubili i predsjednika, on to ionako ne bi povjerovao."

"Prava faca." Gail ga se sjećala. Čelav, sa štapom, u tenisicama, s izrazom lica kao da je netko upravo ukrao njegov Chrysler Imperial iz 1973. godine.

"Kaže da, ako vi nećete njegov slučaj, ide negdje dnegdje, da neće Hartwell Black."

» "Miriam.

"Tako je rekao, te j~ro. Kunem se."

Gail je puhнула kroz napućene usne i pogledala loš rukopis. Harold je htio da sastavi ugovor za kupovinu majmuna na Mi Beachu? Majmuna?

Miriam reče: "Zašto ne otvorite vlastiti ured?" Gail nije dizala glavu. "Što?"

"Ozbiljno. Ja idem s vama. U početku me ne morate ni puno plaćati. Kladim se da bismo imali puno klijenata."

306

Stana, shvatila je Gail. Stana na Miami Beachu. Nije bila sigurna da bi mu se sviđjela zgrada sa svim tim momcima - homoseksualcima? - okolo, ali bi možda ugovor bio u redu, pa ne bi trebao žuriti s odlučivanjem.

Miriam reče: "Znam da ne mo'~ete sada otići, zbog sudjenja i svega, ali možda poslije toga."

Gail je polako digla pogled. "Gospođice Connor?" "Ugovor.

"Što?" "Psst, budi tiho." Gail je ustala i odšetala do prozora. "Ugovor. Carlos je htio ugovor."

"Što ..." Miriam je zašutjela, ali je stala odmah do Gail, napeto je gledajući.

Gail je nastavila buljiti kroz prozor. "Carlos je htio ugovor za Benovo imanje. Ben se predomislio i posao je propao. Sada Jimmy Panther želi to zemljište. Ili tako ka~e." Gail se okrenula prema Miriam koja je izgledala zabrinuto.

"Jeste li dobro?" pitala je.

"Ne znam. Da." Gail je duboko uzdahnula. "Bože. Ovo nije normalno. Ali mislim da tu ima nečega. Mislim da ima."

Miriam je razrogačila oči. "Plašite me."

Gail ju je uhvatila za ruke. "Ne, sve je u redu. Stvarno. Hoću da nazoveš ured Raya Hammella i odgodiš sastanak. Reci im - reci da sam morala otići zbog hitnog slučaja. Onda nazovi Edith Newell iz Povijesnog muzeja."

Gail je podigla slušalicu i nazvala Benov ured. Imala je jasan, hladan osjećaj da se približava istini.

307

dvadesetpet

Ben je čekao na stepenicama kućice kada je Gail ugasila motor. Njegova su tri psa trčala okolo. Bacajući cigaretu, rekao im je da ušute. Izraz njegovog lica govorio je da ima pametnijih stvari za raditi nego šetati po šumi u tri popodne, bilo je vruće i prijetila je kiša.

"Bok, Ben." Gail je pažljivo motrila pse nakon što je izašla iz auta. Jedan od njih njuškao je njene traperice.

"Barney, prestani", reče Ben. Pas je odšetao u travu pored kućice i strovalio se u hladovini, te isplazio ružičasti jezik. Ostali su otišli do zdjele s vodom.

Ben reče: "U redu. Pričaj mi o tom Indijanskom groblju."

Gail je rasklopila zračnu snimku na rubu trijema, dvije su fotokopije bile pričvršćene uz nju. Nagnuli su se nad nju. Edith Newell ju je pripremila za nju.

"Ne vidim ništa." Ben se nagnuo bliže. "Koja je ono crta, Avenija Krome?" Prošao je po njoj kažiprstom.

"Da. Žuto je parcela koju je Carlos želio. Krugovi unutra su oznake gdje Edith misli da bi bilo dobro početi tražiti." Objasnila je što joj je Edith rekla. Tražite komad s drvećem

koje je više od ostalih; zemlja ispod njih bit će lagano povišena. Edith je kartu usporedila s geološkim istraživanjem iz 1878. godine. Molila je da i ona pođe. Gail ju je razuvjerila. Ostalo je još samo nekoliko sati danjeg svjetla.

Ben je okrenuo stranice na drugu stranu. "Ova tamna pruga je vjerojatno močvara koja se proteže duž starog pašnjaka. Možemo se odvesti, da ne moramo hodati." Savio je kartu i pružio je Gail.

308

"Postoji li cesta?" zapita ona.

"Više manje. Napokon se nasmijao. "Uzet ćemo tvoj auto." Otišao je i otvorio prtljažnik svog Lincolna, izvadio porciju, kutiju metaka i pušku.

Gail je napravila facu. "Oh, dobro. Sredstvo za uništavanje zmijske." Otključala je svoj prtljažnik i on je sve ubacio unutra.

Psi su ih neko vrijeme pratili i lajali na gume.

Vozila je Buick između rupa i kamenja. "Hvala, Ben." »

"Za što?"

"Što si došao. Morala sam to obaviti danas. Ti sutra odlaziš, a ja sam previše nervozna da bih čekala dok se ti ne vratiš."

"Hoćeš mi reći o čemu se radi?" Gledao je u nju, očekujući više nego je čuo preko telefona.

Ukratko mu je ispričala. Carlos Pedrosa i Jimmy Panther su radili zajedno. Indijansko groblje na Benovoj zemlji. Tequesta maska.

Gail reče: "U redu. Puno toga je teorija, ali vidjet ćemo koliko vrijedi. Jimmy Panther i Renee su se upoznali u Povijesnom muzeju. Ne slučajno. Zna dosta o njoj i zna da je tvoja rođaka. Ono što stvarno želi jest pristup ovom zemljištu zbog onoga što je na njemu zakopano. Što ja mislim da je na njemu zakopano?"

Prašnjava se cesta sužavala i vijugala između drveća i paprati sa sjajnim crvenim bobicama.

"Jimmy ima Tequesta masku. On, ili zna da ju je njegova obitelj tu našla, ili ju je sam našao. Gdje ima jedna, pretpostavlja, postoje i druge. A ova vrijedi deset do petnaest tisuća dolara. Jimmy nije mogao previše istraživati, jer si ti često dolazio. I psi su predstavljali problem. Potrebni su mjeseci da se temeljito pretraži groblje. Jimmy je to znao zbog toga što je radio na drugim lokacijama s arheologom okruga Dade."

Auto je upao u duboku rupu, bilje je greblo pod. Gail je osjetila kako se gume okreću na mokrom tlu i zatim hvataju. Cesta je vodila na čistinu.

Ona reče: "Tada se Renee upušta u vezu s Carlosom Pedrosom, graditeljem. Renee ga upoznaje s tobom. Carlos hoće ugovor za ovo zemljište. To nije slučajnost. Mislim da je to bila Jimmy Pantherova ideja. Edith ih je sve zajedno vidjela u muzeju. Renee, Jimmyja i Carlosa." Gail je pogledala Bena. "Jasno do sada?"

309

"Nastavi", reče on.

Gail je smotala volan kako bi izbjegla razbijenu bocu. "Kako Jimmy uvjerava Carlosa da riskira deset tisuća dolara djedova novca? Pokazuje mu Tequesta masku, ali to nije dovoljno. Jimmy ispriča Carlosu priču - koja je istinita. 1732. godine španjolski brod dolazi iz Havane i usidrava se na ušću rijeke Miami kako bi Tequeste odveo na Kubu, one koji su htjeli ići. Napalo ih je neko drugo pleme. Ali, oni kradu zlato s broda i navodno se s njime skrivaju negdje na području Everglades. Edith Newell mi je pokazala vladine dokumente iz 1835., koji to dokazuju. Karte govore o ovom dijelu okruga. Zamisli što je Jimmy napričao Carlosu. Zadnji potomak Tequesta. Zakopano blago. Veza s Kubom."

Ben se nasmijao. "Zar je Carlos bio tako glup?"

"Zapamti, očajnički je htio zataškati pronevjen - u Pedrosa Development. I moraš priznati, Jimmy Panther je znao s njim." "Rekao sam ti da je varalica."

"Da", priznala je Gail. "Ipak, Carlos pristaje na rizik, a ako ne bude zlata - bit će indijanskih predmeta za prodaju. Maske, lonci, bilo što. Nije loš povrat uloženi deset tisuća dolara. Ali Jimmy je mogao dobiti sve dok je Carlos još lutao u magli."

Ben je pokazao kroz vjetrobransko staklo. "Idi tamo prema onom drveću."

"Onda posao propada", reče Gail. "Ti si se predomislio u vezi ugovora s Carlosom. Sada ga Jimmy više ne treba. Zapravo Carlos postaje nezgodan. I još nešto. Kada sam razgovarala s Jimmyjem, ukazivala sam na Carlosa kao na Reneeinog ubojicu. Renee i Jimmy su bili bliski, sigurna sam. Vrlo bliski. Bio je njen... duhovni vođa, možemo reći. Jutros je Carlos naden mrtav u prtljažniku svog Mercedesa, bačenog u kanal kod Loop Rooda."

Ben je škiljio prema njoj, čekajući da kaže.

"Mislim da ga je Jimmy Panther ubio njegovim pištoljem. Do bio ga je negdje nasamo i ubio ga zbog onoga što je napravio Re »
nee. Nakon nekoliko sekundi, Ben reče: "Moguće. Reci mi. Što radimo ovdje u šumi i vozimo se, zašto ne idemo na policiju?"

"Zato što nemam nikakvih dokaza. Ne još." To nije bio jedini razlog. Htjela je naći i dokaze da Anthony nema nikakve veze s Carlosovom smrću. Gail je gledala u usku, lošu cestu ispred sebe.

310

Rekla je: "Jutros mi je majka rekla da ju je Jimmy zvao. Želi razgovarati s tobom o iznajmljivanju zemljišta."

"Iznajmljivanju zemljišta? Zašto?"

"Da podigne kamp za emocionalno oštećenu djecu. Tako kaže. Da ih odvoji od modernog gradskog društva, da se igraju na čistom zraku."

"Bože svemoguću." Ben je zavrtio glavom. "Irene je to povjerovala?"

"Očigledno je to što radi, jednom kada vidiš odnose o kojima se radi. Hoće doći na tvoje zemljište kako bi tražio indijanske predmete. Ako nademo indijansko groblje tamo gdje mislim da bi moglo biti, mogu ga povezati s Carlosom."

"I Carlosa s Renee." "Da."

Tragovi su završavali i Gail je zaustavila auto. Izašli su. Zemlja je bila ravna, s lijeve strane otvorena, s desne strane bilo je drveće. Kiša je prošle noći ostavila lokve u kojima se reflektiralo drveće i oblaci. Iznad njih je proletjelo jato bijelih čaplji, dugih vratova blizu tijelu.

Otvorila je prtljag, izvadila dvije lopate i Kareninu staru torbu za knjige. U torbi je bio sprej, dvije presavijene kabanice, lopatica i vrtne rukavice iz njene garaže, plastična vrećica u slučaju da nešto nadu, novine za zamatanje i dvije litre Eviana.

Ben je porciju objesio na prsa i pušku preko ramena, te se odmaknuo od auta i lagano se okrenuo za tristo šezdeset stupnjeva. "Ovo će nam biti početna točka. Nadam se da znaš što tražiš."

"I ja." Gail je presavila kartu i stavila je u stražnji džep. "U redu. Nismo tako daleko od Avenije Krome. Čujem promet." "Mala nedjeljna šetnja", mrmljao je, otpuštajući remen na ramenu.

Krenuli su prema sjeveru, oboje su nosili lopatu. Insekti su zujali po vrućem, ustajalom zraku.

"Kad već nagadamo", reče Ben, "što ako Carlos nije ubio Renee?"

Gail je preskočila rupu punu zelene vode i torba je na njenim leđima poskočila. "Nego tko?"

"Panther."

311

"Zašto bi je on ubio? Bili su prijatelji."

"Recimo da je otkrila kako je zlato prevara i zaprijetila da će reći. Ili su možda ona i Carlos odlučili to obaviti bez Jimmyja. Recimo da je Reneeinu smrt prikazao kao samoubojstvo da Carlos ne bi posumnjao u njega." Ben je promatrao drvored. "Renee se mogla odvesti do njega poslije Ireneine proslave. Ako su bili prijatelji. Ako su htjeli prevariti Carlosa. Je li Panther imao alibi za tu noć?"

Gail je usporila i Ben se okrenuo prema njoj. "Pa?" "Ne. Pitala sam ga."

"Ako su bili prijatelji", reče Ben "onda je znao koliko voli ići u taj park. I kako se je pokušala ubiti. On je taj koji je pozvao policiju, zar ne? Lijepo. Čak je sa sobom imao svjedoke kada je našao tijelo." Ben je slegnuo ramenima. "To je samo teorija. Razgovaraj s Rayom Hammellom. On bi to mogao iskoristiti na sudenju."

"Ne znam. Bojim se da će, ako počnemo zbušnjivati porotu raznim alternativama, uprti prstom ravno u mene."

"Dobro, pusti da to Ray sredi. Nisam mu platio ni za šta." Nije ništa rekla, samo je hodala za njim, šikara ju je šibala po nogama.

Dva sata kasnije Ben se naslonio na palmu s rukama na lopati, majica mu je bila mokra od znoja. Podignuo je porciju. Pustivši lopatu da padne na pod, Gail je skinula svoje rukavice. Pamučne, s malim žutim tratinčicama. Prljave. Ruke su joj bile ukočene, otvorila je bocu vode i pila.

Ben se nasmijao i pokazao prstom u Gail. "Curice mala, lice ti je prljavo."

Gail je obrisala obraze o svoju majicu.

Napravili su gotovo puni krug oko područja koje je bilo naznačeno na karti, kopali su na jedanaest mogućih lokacija, većina je bila među drvećem ili grmljem, povremeno su nalazili slomljeno staklo, konzerve, životinjske kosti i trulo drvo.

Gundajući, Ben je sjeo na srušeni trupac i izvadio cigaretu. Skinuo je rukavice.

Gail je zapitala: "Koliko je sati?" Pogledao je na sat. "Šest i dvadeset." "Koliko još traje dan, sat vremena?"

312

"Manje." Zaklonio je cigaretu rukama kako bi je zapalio.

S juga se čula pucnjava, što je popodne bilo uobičajeno. Strijelci, koji pucaju na boce i konzerve. Gail se sjetila zadnjeg obiteljskog piknika na ranču. Sjedili su oko stola i slušali kako odjekuje automatsko oružje. Dobri građani koji nose oružje. Ili sredovječni Kubanci koji sanjaju o povratku kući.

"Žao mi je što sam te natjerala na ovo", reče Gail.

Ben je ispuhnuo dim. Sijeda mu je kosa bila u rezancima, prilijepljena za čelo.

Ona reče: "Izgledalo je sve tako očito."

Sa cigaretom među zubima ponovno je obukao rukavice. "U redu. Završimo ovdje. Onda ćemo probati tamo pored močvare i to je to."

Gail je podignula lopatu i odvukla je do mjesta gdje se zemlja lagano uzdizala. Stavila je nogu na lopatu i zagurala je između kamenja. Rupa duboka trideset centimetara trebala bi biti dovoljna. Edith joj je rekla što da traži.

Kako bi razbila tišinu, izgovarala je svoje misli na glas. "Carlos Pedrosa i Jimmy Panther bili su zadnji ljudi koji bi radili zajedno. Nikada se ne bi spojili da nije bilo Renee. Ona je bila posrednik." Gail je bacila lopatu punu zemlje sa strane, zatim se sagnula da iščupa korov. "Moja teorija o Renee govori da je bila rastrgana. Različiti ljudi ispunjavali su joj različite želje."

Ben je izvukao iz rupe nešto tvrdo, pogledao to i bacio u stranu. Smeda boca. Lupila je o kamen.

Gail reče: "Jimmy Panther joj je bio duhovni vođa. Carlos mračna seksualnost. Od Davea je dobila nevinu romantiku. Čestitke za Valentinovo i cvijeće."

Ben reče: "To se desilo između vas dvoje? Renee ga je zaludila?" "Ne. Nije Renee kriva. Da smo Dave i ja još uvijek vjenčani to bi bilo samo iz navike. Ali kao što sam rekla Rayu Hammellu, između njih nije bilo ničeg fizičkog."

Koljena njenih traperica već su bila obložena zemljom, Gail se spustila kako bi pogledala u rupu. Ništa osim korijenja i kamenja. Uz mali uzdah ponovno je ustala, tražeći novo mjesto za kopanje.

Ben je skidao naslagu sasušanih palmovih listova. "A što sam bio ja? Njena budala?"

313

"Njen zaštitnik", reče Gail. "Mogla je završiti u zatvoru da nije bilo tebe."

"Velika greška, zataškavati ono što je napravila." Ben je stenjao dok je dizao lopatu punu kamenja. "Trebao sam joj reći da kaže kako ju je Carlos stavio na taj brod. Trebao sam se nagoditi s tužiteljstvom."

"Mislim da on nije znao kako je ona otišla na taj put." "Naravno da je znao. To je bio njegov posao."

"Brod nije bio njegov", reče Gail. "Ray Hammell je otkrio čiji je bio. Nelson Restrepo, klijent Anthonyja Quintane."

"Quintana je bio umiješan?"

"Ne. Nije. Objasnio mi je kako se to desilo." Gail je zastala, zažalivši što je toliko ispričala. "Renee je znala kako doći do broda, zato što su ona i Anthony išli zajedno na put."

"Renee i Quintana?" Ben je na trenutak bio zbunjen, a onda se nasmijao, pritišćući lopatu. "Kriste. S obojicom je bila. To je bilo zgodno."

"Ben, daj. Nije bilo tako. S Anthonyjem je do tada prekinula." "Kako ti znaš toliko o njemu?"

Napola se nasmijala. "Nemoj mi reći. Ti i Quintana." Osjetila je kako joj se lice zažarilo, znala je da to on vidi. "A još si udata za Davea."

"Nemoj. Ozbiljno, Ben. Neću raspravljati o tome."

Spustio je dršku, trgajući korijen. "Sve dok nagadamo - što ako je Quintana planirao šverc drogom? Posudio je brod od klijenta, Restrepa. Rekao kako ima jednu mladu bijelu Amerikanku koja će poslužiti kao štit. Kao skrivanje kokaina u dječje pelene. Ali, jao. Pali su."

Gail je mirno stajala držeći lopatu. "Ne. Bila je to Carlosova ideja."

"Jesi sigurna." Da.

Ben je nastavio. "Recimo da Renee nije mogla bez Quintane. Lijepo izgleda, pun je novaca, pametan. Ali Quintani je ona velika glavobolja. Labilna je. Mogla bi izlanuti čime se bavi. On smišlja njeno samoubojstvo. Tada, kada se počinje činiti kako ju je Carlos ubio, Quintana ubija i njega, tako da ne može poreći."

314

Gail je vrtila glavom. "Renee nije Anthonyju pravila probleme nakon što su prekinuli. Još uvijek ga je voljela."

"Tko ti je to rekao, tvoj dečko?" Ben je čekao, podignuvši obrve. "Rekao sam ti. Kada ti je davao pravne savjete, rekao sam, Gail nemoj se s njim spetljati. Nisam li tako rekao?"

"To se tebe ne tiče, Ben."

Vratio se na posao. "Ti znaš najbolje. Što je to s vama curama i Kubancima? Mislio sam da te neće voditi..." Napravio je gestu prema njenom krilu "... kao tvoju sestru."

Buljila je u njega.

Nakon nekoliko sekundi bacio je lopatu i za njom rukavice, je dnu za drugom. "Oh, Bože, Gail. Umoran sam. Je li to isprika? Možda smo već predugo ovdje. Nisam te htio usporediti s Renee." "Nije ni ona bila drolja."

Nasmijao se, u obrazima su mu bili duboki utori. "Što kažeš na to da iskopamo još nekoliko rupa i onda prestanemo? Odvest ću tebe i Irene na večeru."

"Ne. Hoću ići sada", reče ona. "Nema smisla."

Otvorio je svoj Zippo, zatvorio, otvorio i zapalio još jednu cigaretu. "Izvučeš me ovdje da se znojim cijelo popodne i onda mi kažeš da nema smisla."

Začula su se dva pucnja.

Ben reče: "Ovo je bilo blizu."

Gail slegne ramenima. "Netko puca u znak na Aveniji Krome." "Krivi smjer."

"Zašto ne odemo?"

Još je nekoliko sekundi osluškivao i onda se vratio po svoje rukavice i lopatu. "Ne još. Izvukla si me ovdje, završit ćemo. Neću ovo ponovno raditi. Napraviti ćemo još ovo područje i onda idemo." Izdahnula je. "U redu."

Hodali su nekoliko metara, probijajući se kroz nisko grmlje. Polako se mračilo. Gail je čula zujanje komaraca oko ušiju. Gledala je Bena kako hoda, visok, jak čovjek, košulja mu se priljepila za leđa, puška mu je visila o ramenu. Vrat mu je bio prošaran dubokim borama. Osjećala je miris cigarete i znoja.

Osvrnulo se i nasmijao. "Možeš li, mala?"

315

Uvijek je bilo ovako. Gail bi postajala mrzovoljna, Ben bi je zafrkavao i tjerao u ljutnju. Renee je znala kako od njega dobiti ono što hoće. Ponašala se kao beba, cuclala palac, gledajući ga postrance, smijuljeći se. Kada se naljutio, usta bi joj se tresla i suze bi napunile te plave oči i kotrljale se niz obraze. Gail nikada nije savladala taj trik. Ali, sada se sjećala koliko je mrzila Renee zbog toga. Ili mrzila je zbog toga što uspijeva u tome.

Na mjestu gdje se zemlja ponovno uzdizala, stali su. Površina je bila velika po nekoliko metara na svaku stranu.

Gail je spustila torbu s knjigama i ponovno obukla rukavice. Ben je bacio cigaretu i šutnuo gustu naslagu lišća. Rekao je: "Ako išta nademo, kupit ću nekoliko tisuća rali šume na sjeveru države."

Primijetila je da je ponovno dobre volje.

Nasmijao se. "Kladim se da će me Irene probati nagovoriti da sve poklonim muzeju."

Gail je gurnula palu grančicu s nogom i počela kopati. "Sumnjam da ćeš kupiti mnogo zemlje s nekoliko lonaca i glinenih maski. Pod pretpostavkom da su ovdje."

"Vraga, ne pričam o hrpi gluposti. Mislim na veliki drveni kovčeg španjolskog blaga. Zlatne poluge. Biserne ogrlice. Smaragdi i dij amanti."

"Da." Gail je zagazila na lopatu.

"O-ho, digla se." Smijući se, Ben je dignuo sivu čeljusnu kost. "Elsie krava", reče on i zatim je baci u grmlje. Napravio je nekoliko koraka i započeo novu rupu. "Moj djed - tvoj pradjed - mi je rekao da bi platio Indijancima da dođu i posole ovu zemlju."

"Posole zemlju?" Gail je obrisala čelo rukavom.

"Davno. Početkom stoljeća." Ben je svoje riječi naglašavao lopatom. "Zakopavali su perlice, vrške strijela. Nekoliko centimetara duboko. Jeftine stvari. Djed je dovodio turiste u kočiji. Prodavao karte. Imao je tog pola Kineza, pola crnca koji bi se oblačio kao Miccosukee. Jakna sa zakrpama, turban s perom čaplje."

"Isti uzvišeni Benjamin Strickland čija je besmrtna, velika fotografija izložena u Povijesnom muzeju?"

"Isti. I isti, sjetila se Gail, koji je promatrao Carlosa i Renee u tramvaju. Renee je rekla kako je to uvijek željela napraviti pred Benjaminom

316

Stricklandom. Ali sada Gail nije mislila da se radilo o tom čovjeku s fotografije. Vjerojatno je mislila na Bena. Krvni rod i mržnja.

Ben reče: "Čudno da ovdje ima indijanskih predmeta, a da sam ja zadnji koji to zna. Tvoja mi sestra nije htjela reći. Dao bih joj što je htjela. Rade je radila meni iza leda."

"Mislim da je htjela biti nezavisna."

"Lijepa riječ", reče Ben. "za potkradanje obitelji. Nije bolja od Carlosa Pedrose. Isti su." Pogledao je Gail. "Što je?" Kako nije odgovarala, spustio je lopatu na trupac. "Bože, smiluj se." Uzdahnuo je, te se probao nasmijati. "Imaš li još vode u toj svojoj vreći? Moja je čutura prazna."

Nagnula se i izvadila svoju. Kada je ustala, Ben je stavio svoju ruku na njeno rame. Odmaknula se.

Skinuo je kapu. "Nikada se nismo slagali, ti i ja. Ja sam probao. Još uvijek pokušavam."

"Nisi ti kriv", promrmljala je. Glava joj je počela pulsirati od vrućine.

Popio je vodu, vratni su mu mišići radili, znoj je pravio svjetle linije po njegovom vratu. Uzela je praznu bocu i stavila je natrag u njenu torbu.

Kada se okrenula rekao je: "Još uvijek se ljutiš na mene zbog onoga što sam rekao o Renee, zar ne? Vjerojatno nisam trebao uznemiriti te romantične misli koje gajiš prema svojoj sestri." Podigao je lopatu. "Djevojka je bila bolesna, ne želiš to vidjeti. Imala je ozbiljnih problema."

"O čemu to pričaš?"

"Znaš o čemu pričam", rekao je.

"Zato što te dodirnula one noći na Ireneinoj zabavi?" Gail mu se približila. "Je li zato?" Ben je zabio lopatu u zemlju i bacio je na stranu. Gail reče: "Bila je pijana. Ili se možda šalila, a ti si krivo shvatio."

"Šalila?" Pogledao ju je. "Nisi bila vani s nama. Ne znaš kako je bilo."

"Rekao si da si je izvukao van kako bi se izvukao na nju ..." "Nisam vikao na nju."

"Razgovarao, onda. Što god. Bilo joj je gotovo trideset. Možda nije htjela da se s njom postupa kao s djetetom. To ste ti i majka radili, oboje."

317

Benova je lopata lupila o kamenje. "Hoćemo li završiti ovo ili nećemo?"

"Sjećam se kada je slomila tatin novi radio. Htio ju je istući, ali ti mu nisi dao. Sjećam se kako se držala tebe, plačući, a ti si rekao tati neka je pusti, da ćeš mu ti kupiti novi. Zar ne vidiš? Mislila je da ćeš se ti uvijek brinuti za nju. Moj mali cvijet. Čula sam kad si joj rekao: "Ne brini, Ben će se pobrinuti za svoj mali cvijet."

Ben je otjerao komarca s obraza. "Mrtva je, a ti pričaš o njoj, pričaš i pričaš. Još uvijek si tako ljubomorna da ne vidiš."

"Ne." Gailina su usta bila suha. "To nije ... Ne. Ne zbog toga. To je..."

Dugo ju je, upitno gledao, te skinuo n~kavice i zataknuo ih u stražnji džep. "Dosta. Gotovi smo. Kupi svoje stvari."

Gail se nije pomaknula. "Onu noć. Kada si došao Karen reći laku noć. U Reneeinoj staroj sobi. Poljubio si je. Moj mali cvijet. Tako si zvao Renee." Komad neba iznad njih se smračio i Gail je zatvorila oči. "To nije bilo u redu. Nisam htjela da je diraš."

Udahnula i sjela na zemlju, savijajući se preko koljena kako ne bi pala u nesvijest. Benove su joj se čizme približile. Pitao ju je koji joj je vrag, ali njegove su riječi izgledale kao da dolaze kroz cijev.

Gail je progutala i grlo ju je zaboljelo. "Jedne noći sam se probudila. Bilo jeto... nakon što jetata umro. Probudila sam se i otišla u njenu sobu. Majke nije bilo, ne znam kuda je otišla. Htjela sam ući unutra, ali nisam mogla. Čula sam tebe. Čula sam... kako joj govoriš razne stvari. Tako fino mirišeš. Kao cvijet, tako lijepa."

"To se nikada nije desilo! Ne znaš o čemu pričaš."

Nasmijala se, više stenjući. "Znam o čemu pričam. Znala sam to i mrzila sam je zbog toga."

"Prļjava kujo. Nikada ne bih napravio tako nešto. Nikada. Bolesna si kao i tvoja prokleta sestra."

"Renee. Oh, Bože." Ljuljala se naprijed-natrag. "Mo~da jesam. Možda. Reci mi." Iza njenih očiju, Reneeine lice. Sada ju je mogla jasno vidjeti. Reneeine plave oči. Mala usta koja su se širila u osmijeh. Mala jamica na licu. Savršen ten. Gail je otvorila oči i zagledala se u puževu kućicu, a zatim u hrpu lišća. Šuma je bila sve mračnija, boje su postajale sive.

318

Ben je promrmljao: "Ludo", i čizmom je trknuo po bedru. "Diži se, idemo."

Tada je začula pse. Lavež, zatim re~anje. Odjeknuo je pucanj. Skvićanje. Zatim još dva. Još skvićanja. Još jedan pucanj. Onda tišina.

"Netko ubija moje pse", reče Ben. "Netko je tamo."

Gail je ustala na koljena, još uvijek joj se vrtjelo u glavi. Ben je slušao, glava mu je bila okrenuta na jednu stranu. S bora je uz glasan kliktaj poletio kos.

Ben je zgrabio Gail za ruku i povukao je iza grmlja, te se vratio po svoju pušku. Sagnuvši se, skliznuo je pored nje i napunio pušku. Prošaptao je: "Kome si rekla da smo ovdje? Što žele?"

"Ne znam." Zaustavila je dah i onda progovorila. "Edith. Njoj sam rekla." Osjetila je potrebu da se smije. "Mislim da Edith ne nosi onuje."

"Šuti. Pusti da čujem."

Daleko iznad glava dolazila je buka mlažnjaka. Ptice su cvrkutale u sumraku. Odjednom je mogla čuti šuškanje palminog lišća, korake. Pa~ljive, spore.

"Rekla sam majci", prošaptala je Gail, srce joj je poskakivalo u grudima. "Rekla sam joj da idem ovdje s tobom. Jimmy Panther ju je t~ebao nazvati danas popodne."

"Panther." Ben je izvadio još dvije čahure iz hlaća i stavio ih u džep na košulji. Pokazao joj je da legne na zemlju.

Gail je potrbuške puzala na drugu stranu grmlja, a onda provirila kroz gusto lišće.

Muškarac. Tamna kosa. Bijela košulja, izvučen pištolj. "Anthony?" Skočila je na noge.

"Gail! Gdje si?"

Ben je zaurlao: "Baci ga!"

Anthony se okrenuo. Ben je opalio. Udarac metka odbacio je Anthonyja u drvo. Držao se, a onda srušio.

U ušima joj je još uvijek zvonilo, Gail je vrisnula i potrčala kroz grmlje. Ben ju je zgrabio za košulju.

"Gail, stani. Ima pištolj." "Zašto? Zašto si ga nastrijelio?"

"Slušaj me. Morao sam." Ben je spustio pušku i zgrabio je za ruke. "Htio nas je ubiti. Imao je pištolj."

319

"Ne!" Krv se širila po Anthonyjevoj bijeloj košulji.

Ben ju je protresao. "On je ubio Carlosa. Mi smo bili sljedeći. Gail, draga. Morao sam."

"Pusti me!" Gail se odmaknula i zateturala nekoliko koraka. Ben ju je srušio na zemlju i pritisnuo njene kukove i ramena. Krenula je rukamaprema njemu. "Gail, slušaj. Slušaj. On je sredio i Renee. On. Ona ga je željela, on se je nje htio riješiti. Reći ćemo ... Budi mirna. Reći ćemo da je Quintana priznao oba ubojstva. Odbacit će optužbe protiv tebe."

"Makni se! Ben..."

"Mi smo obitelj. Moramo se drCati zajedno, Gail. Svi ćemo otići u Arcadiu. Bit će sve u redu. Kunem se."

Košulja mu je bila poderana i otvorena. Tada ga je uDledala kako se njiše na njegovim gmdima. Zlato. Srce. Obrubljeno dijamantima.

Prošaptala je: "Odakle... ti ovo?" Pogledao je dolje.

Gail je vrisnula i pokušala se otkotrljati.

Benova je težina bila na njoj i jako je pritiskala. Htio ju je uhvatiti za ruke. "Gail, nemoj. Nemoj. Ne znaš kako je bilo. Dala mi ga je. U dvorištu. Bacila mi ga je, rekla je da ga uzmem natrag."

"Lažove! Imala ga je kada ju je Dave vozio doma!" zajecala je Gail. "Bože. Nije joj ga rnajka kupila. Nego ti. Željela ga je i bilo je skupo. Ti si dao majci novac. Renee mi je ispričala te noći, na njezin rodendan. Znala je odakle joj. Rekla je da ne kažem. Da ne kažem mami. Bilo joj je dvanaest godina!"

"Ne znaš kako je bilo. Ne znaš. Gail, proganjala me je."

"Bila je dijete!" Gail ga je udarila šakom u usta. "Gade! Ubio si je! Ubio si mi sestru! Ti si joj to napravio!"

Prikleštio joj je ruke pored glave. Usta su mu bila tamna od krvi. "Slušaj me. Ne znaš kako je bilo. Molim te. Znala je što radi. Htjela je da joj dajem stvari. Gail, molim te. Nisam joj bio ni otac, ni ujak. Bilo je u redu. Puštala me. Željela je to. A ja sam je izvlačio iz nevolja. Brinuo sam se za nju i ona me iskorištavala. Godinama. Godinama."

"U redu." Gail se opustila i hvatala zrak. Prsa su joj gorjela. "Da. Znam kakva j e bila."
320

Ben je sada otvoreno plakao. "Isključila me. Spasio sam je od zatvora, a ona me odbacila: Te noći u dvorištu rekla je kako će ispričati sve. Da će me upropastiti ako je još jednom taknem. Kao da sam ja kriv za ono što je ona radila. Gail, molim te. Bila je loša. Loša."

"Da. Znam." Gail ga je promatrala. "Obitelj smo. Ne mogu reći. Neću."

Sjeo je na pete, obrazi su mu bili mokri. "Dušo, izvući ćemo se."

"Da." Izvukla je noge. "A Carlos. On je to zaslužio."

Ben je kirnuo glavom, brišući oči s nadlanicama. "Morao sam. Rekao mi je kako mi je bolje da se predomislim što se zemljišta tiče. Rekao je kako mu je Renee ispričala razne stvari. Rekla mu je što smo radili. Tada je rekao da sam je ubio. Nije znao da sam morao. Morao sam."

Tresući se, Gail je stala na noge. Ben je digao pogled. Lice mu se sporo mijenjalo.

Skočio je za njom. Ona je posegnula za puškom, zgrabila je za cijev i zamahnula. Čula je udarac drva o kost, osjetivši ga u rukama. Pao je sporo, okrećući se.

Gail j e odbacila pušku i potrčala do Anthonyj a. U mraku j e mrlj a na njegovoj košulji izgledala crna. Jauknuo je kada ga je dotaknula. "Anthony! Diži se!" Primila je njegovo lice u ruke i vidjela na njima krv. Otvorio je oči. "Ustani! Anthony, molim te." "Gdj e j e?"

"Tamo je. U nesvijesti je." "~ij ga."

"Što? Anthony je napravio grimasu. "Nadi moj pištolj. Ubij ga. Napravi to."

Gail je pogledala Bena. "Ja ... U redu je, ne miče se. Idemo, pada mrak. Moramo otići odavde." Stavila je ruku oko njegovog vrata, uhvatila ga za ruku i pomogla mu da ustane.

"~Ay, cono carajo!" Koljena su mu klecala. "Ustaj, do vraga!"

Lice mu je bilo znojno. Desna mu je ruka visila, s prstiju je kapala krv. Naslonio se na nju. "Bueno."

321

Hodali su. Polako oko drveća, noge su mu se plele. Osjetila je krv na svojoj košulji. Toplu, ljepljivu. LeBa su joj se tresla od njegove težine.

"Kako si znao?"

"Carlos... nije mogao. Znao sam ga." Anthony je isprekidano disao. "Bila si u pravu. Dave nije. Panther... nije imao motiv. Mo rao je biti netko...t ko ju je poznavao... intimno. Pomišljao sam na suca... još davno. Jer sam poznavao Renee. Znao sam kakva je." "Nisi mi rekao."

"Nisam znao. Sve dok... Carlos. A ja sam mislio... možda je on. Kada sam saznao da si sama s njim ..."

"Tko ti j e rekao?"

"Edith Newell. Nazvao sam tvoj ured... tvoju tajnicu. Otkazala si sastanak. Ray nije znao zašto." Anthony je zateturao i ona ga je pridriala.

"Zašto nisi zvao policiju?"

"Nisam bio siguran. Ali ti si bila ovdje..." Anthony se spustio na koljena.

"Diži se!"

Gail je sada vidjela čistinu. Svoj auto. I Anthonyjev. Pored njega dva tamna tijela. Psi. Anthony ih je sigurno ubio. I trećega prije toga, blic~e kući.

"Si me muero antes de ..." "Šuti! Nećeš umrijeti!"

"Gail... preciosa. Tu sabes que te amo. "

"Da, da, i ja tebe volim. Sada te molim da ustaneš. Auto je tu blizu."

Mrmljao joj je na španjolskom dok su teturali zadnjih nekoliko metara. Naslonila je Anthonyja na auto i pridr~avala ga ramenom. Tražila je po džepu. Ništa. "Oh, Bože. Ključevi su u torbi za knjige."

Gail je spustila ruku niz Anthonyjevo bedro i osjetila lanac za ključeve. Posegnula je unutra.

"Uzet ćemo tvoj auto", reče ona, stavljajući njegovu ruku preko svog ramena. "Ionako ne želim zakrvaviti svoj. Praviš takav nered." "Tengo sueno."

"Zaboravi. Nećeš spavati ovdje", reče ona. "Miči se."

322

Odvela ga je do desnih vrata njegovog Cadillaca. Kada ga je pustila, kako bi otključala vrata, srušio se kao kamen. Otvorila je vrata i dignula brave. Unutrašnja su se svjetla popalila, osvjetljavajući meku sivu kožu. Našla je podešivač za sjedalo i spustila ga.

"Diži se!" Vukla je Anthonyja za ruke. On je uzdisao. "Znam, dragi, ne želim te povrijediti. Ulazi u auto. Hajde."

Čula je Benov glas. "Gail!" Plakao je. "Gail nemoj."

Na trenutak se je smrznula i zatim ubacila Anthonyja u sjedalo. On se zavalio. Ubacila je njegove noge.

"Gail!" Zatvorila je vrata i potčrčala oko auta. Sada ga je mogla vidjeti, kretnje u mraku. Bio je vrlo blizu.

Otvorila je vrata. Svjetla su se upalila i ugledala je Benovo lice. Krvavo. Reneeina ogrlica na grudima u sijedim dlakama. Krenuo je prema njoj.

"Gail, dušo. Nemoj.

Vrištala je i gurala ga od sebe. Zateturao je unatrag. Ušla je u auto i zatvorila vrata, zaključavši ih.

"Nitko ti neće vjerovati! Nemaš dokaza!" Benove su ruke ostavljale mrlje po staklu. Petljala je s ključevirna, tražeći pravi, prsti su joj bili skliski i crveni. "Hajde, hajde." Stavila je ključ u bravu i okrenula ga.

"Nisam napravio ništa!" Lupao je po prozoru. "Nitko ti neće vjerovati!"

Gail je ubacila u brzinu i nagazila na papučicu.

323

dvadesetšest

Na vratima Anthonyjeve sobe Gail je prepoznala jednu od dvije žene koje su stajale pored njegovih nogu. Elenu, njegovu sestričnu. "Uđi, budan je."

Krevet mu je bio podignut i on joj se nasmijao. Gail je prešla sobu. Izgledao je bolje nego dan prije, mislila je. Skinuli su mu cijev za disanje i otkočili intravenozno. Njegovo desno rame, ruka i grudi još uvijek su bili jako zamotani. Imao je komadić gaze na obrazu. Nagnula se i lagano ga poljubila u drugi obraz.

"Odlično mirišeš", primijeti ona.

"Elena me je upravo obrijala", reče on. "Elenita, mislim da si mi porezala bradu."

Napravila je facu, a onda predstavila Gail drugoj ženi - njenoj majci - i starijem paru kojim je sjedio u fotelji ama pored prozora još rodaka.

Gail je spustila torbicu na stol pored kreveta. Bolnička je soba izgledala više kao spavaća. Cvijeće je zauzimalo svaki centimetar komode i prostora ispod prozora.

"Elenita, mi amor, danos unos minutos solos." Stariji je par ustao i žene su krenule za njima. "Nisi im trebao reći da odu", reče Gail.

"U redu je. Ionako su ovdje cijeli dan." "Kada sam jučer došla, spavao si." "Nedostajala si mi", reče on.

Gail ga je poljubila u usta.

Uzdahnuo je. "Da. Bolje." Uhvatio ju je za ruku. "Ovdje si o podnevu?"

324

"Karen u školi ima igrokaz i ja želim ići. Ovaj se vikend vraćamo doma. Pokušavam naše živote dovesti u normalu."

Anthony ju je nekoliko trenutaka gledao i zatim rekao: "Koliko u normalu?"

Nasmijala se. "Dave~ivi u marini, ako si na to mislio." Podignuo je njenu ruku do njegovih usana. "Jesi li rekla Karen za Bena?"

"Onoliko koliko može shvatiti. Pitala me je gdje je. Morala sam joj reći da ne znamo."

Anthony reče: "Nadam se da se nećeš po noći voziti sama." "Ne brinem se."

"Brinem se za tebe", reče on.

Gail je pomaknula časopis tako da sjedne na rub kreveta. "Upravo sam gledalaprazan ured", reče ona. "Na Sunset Driveu, blizu moje kuće. Izazovno."

"Oh? Znači, odlučila si?"

Zavrtjela je glavom. "Nisam potpuno. To je prevelik potez da bih se tako naglo odlučila. Za sada samo gledam izloge."

"Ured Georgea Sancheza je prazan", reče Anthony. Nasmijala se. "Ne. Ne bih napravila ništa s tobom u blizini." Netko je pokucao na otvorena vrata. "Prijatelju." Bio je to Frank

Britton. Kimnuo je glavom prema Gail. "Gospodice Connor." Vidjela je Brittona tri puta od zadnjeg petka, dva puta u prisutnosti Raya Hammella.

Kimnuo je prema Anthonyjevim zavojima. "Čini da ćeš se »

izwći, amigo. "~ini se."

Britton reče: "Gospodice Connor, mogu vam reći najnovije vijesti. Dr~avni odvjetnik razmatra da li da odbaci vaš slučaj. Ray Hammell je već razgovarao s tužiteljima o onome što smo našli u kući suca Stricklanda, što vjerojatno znate."

"Da. Rekao mi je."

Ben je očito došao doma kako bi zamotao rane i uzeo što mu treba. Bilo je krvi na tepisima i stepenicama, kuhinjski su ormarići bili otvoreni, odjeća razbacana. U maloj radnoj sobi pored njegove spavaće sobe ladice su bile preokrenute i ispražnjene. Na polici je zaboravio kutiju sa spisima. Policija je našla stare bankovne

325
izvode s tisućama dolara na Reneeino ime. I zaboravio je fotografije u ormaru. Ispod hrpe starih časopisa, sto ili više fotografija u kartonskoj kutiji. Polaroidi. Na nekima su bili njih dvoje, kabel za daljinsko okidanje nalazio se u Benovoj ruci. Na većini je bila sama Renee. Iz raznih razdoblja, većinom mlada.

Ray Hammell nije Gail rekao što se točno nalazi na slikama, ali njegovo držanje joj je govorilo dovoljno. Nije tražila da ih vidi. Rekla je Franku Brittonu: "Ray očekuje da će nešto saznati za tjedan ili dva."

"Nadamo se da ćemo naći Stricklanda i privoliti ga da govori. Ako ne, možda nam Anthony može dati izjavu o tome što je čuo u razgovoru između Stricklanda i vas. To bi moglo pomoći."

Gail reče: "Bio je u nesvijesti. Kakvu izjavu..."

Njegov izraz ju je prekinuo u pola rečenice. Anthony reče: "Da. Siguran sam da ću se sjetiti."

Britton je privukao stolicu i sjeo. "Razgovarao sam s tim Indijancem, Jimmy Pantherom. On potvrđuje da su Carlos, Renee i on htjeli uzeti indijanske predmete s groblja. Rekao je da je tamo negdje, samo da ga niste našli."

"Što s Benom Stricklandom?" zapitao je Anthony. "Pretpostavljam da imate nalog za uhićenje."

Britton je spleo prste na trbuhu. "Što se tiče pokušaja ubojstva, nemamo."

"Ne?" Anthony se nasmijao i onda trgnuo. "Izvadili su dvadeset i šest komada sačme iz mog tijela i ništa?"

Frank Britton je napravio grimasu. "U redu, budi na trenutak odvjetnik. Ben Strickland čuje kako mu netko ubija pse. Tada čuje kako netko dolazi kroz šumu. Pada mrak. ~ovjek nosi pištolj. Strickland mu kaže da ga baci, čovjek cilja i Strickland puca. Kako bi to ti nazvao?"

"Frank, nije tvoj posao raspravljati u ime optuženog", reče Anthony: "To je moj posao, a za ovoga ne želim raspravljati." "Imamo nalog za druge optužbe. Dva ubojstva. Renee Connor i

Carlos Pedrosa." Brittonova su se ramena podigla i spustila ispod njegovog smeđeg sako. "Potrudit ćemo se."

Gail reče: "Priznao je da ih je ubio, naredniče. Renee i Carlosa. U čemu je problem?"

326

"Bez drugih čvrstih dokaza?" Britton je gledao Anthonyja. "Odvjetniče, želite li ovaj slučaj?"

Anthony je na trenutak zatvorio oči. "Frank..." "Reci joj."

Otvorio je tamnosmeđe oči i pogledao Gail. "Ako tužilac ima samo izjavu osobe koja je optužena za isti zločin ... "

"To je ludo. Što s fotografijama? S novcem koji joj je davao?" "Dovoljno da se u tvom slučaju pojavi opravdana sumnja", reče Anthony. "To mora biti ono o čemu Ray Hammell raspravlja s državnim odvjetnikom. Ali, bi li porota, na temelju istih dokaza proglasila Bena Stricklanda krivim? Ne, pravnik koji je upravo izašao s fakulteta mogao bi ga osloboditi. Pedofil nije nužno i ubojica. S obzirom na to da nemamo ništa čime bismo ga povezali s ubojstvima Renee ili Carlosa - Još uvijek tako mislimo, Frank?"

Britton je ponovno slegnuo, ramenima. "Radimo što možemo. Tražimo alibije. Pregledavamo njegov dosje. Prošli smo svaki centimetar njegove kuće i ureda. Možda možemo naći nešto u njegovom Winnebagu, ako uspijemo naći Winnebago."

Gail reče: "On je u njemu. Parkirao se negdje u šumi, to ja mislim."

"Izdali smo potjernicu u tri države. Ne može se vječno skrivati." Gail se okrenula i zagledala kroz prozor. Zaljev je svjetlucao. Jedrilice su paralelno vodu, bijela su se jedra punila vjetrom. Rekla je: "Znači, izvukao se. To mi hoćete reći?"

"Ne. Ako ga nademo, uhapsit ćemo ga. Država će podići optužnicu. Onda sve ovisi o poroti."

"Može tvrditi da je Carlos ubio Renee", reče ona. "Već smo iz toga napravili odličan slučaj." Ray Hammell joj je jučer rekao kako je Betty Diaz priznala da je Carlosu dala lažan alibi one noći kada je Renee ubijena.

Promatrala je i edrilicu kako otvara jedro, iznenadno pupanj e svjetložute boje, malo i tiho u daljini. Pritisnula je čašu kako bi bila sigurna da je još tu.

"Nadam se da ćete ga naći. Nadam se da će se opirati i da ćete ga morati ubiti."

Kada se okrenula od prozora, obojica su je gledali. Rekla je: "Naredniče, nemojte reći mojoj majci što se desilo prije puno go

327

dina. Što je radio mojoj sestri." Britton je kimnuo glavom. "Rekao sam joj da su imali vezu kao odrasli i da je bio ljubomoran na Carlosa. To joj je bilo dovoljno teško prihvatiti. Nikada nije ni pomislila da ima još nečega. Ubilo bi je da zna."

Gail je gledala prema vratima. Elena ja lagano pokucala, iza nje je bilo nekoliko ljudi.

Britton je ustao. "Pa, obiteljsko vrijeme. Bolje da idem. Pazite se.

Anthony reče: "Hvala, Frank."

Ušao je Ernesto Pedrosa sa svojom ženom Dignom. Drugi su ušli za njim, govoreći španjolski tako brzo da Gail nije mogla razumjeti ni riječi.

Oslanjajući se o štap, starac je prišao Anthonyju. Poljubio ga je u oba obraza i zagrlio. Gail je vidjela kako Anthony uvlači zrak. Digna Pedrosa je odvela svojeg muža od njega. "~Ciudadano! Lo dueles."

Gail je podignula trobicu, lagano mahнула Anthonyju i usnama mu izgovorila vidimo-se-kasnije.

» "Gail, nemoj ići.

Njegov se djed okrenuo i lagano naklonio. "Buenas tardes, doctora."

Prišla je bliže. "Señor Pedrosa, ¿ como esta?"

"Anthony mi je rekao da ste mu spasili život." Uzeo je njenu ruku u svoje i pogledao je kroz svoje teške naočale. "Vječni sam vam dužnik."

Žena od oko šezdeset godina progurala se s tanjurom hrane koji je pružila Anthonyju. Podignula je poklopac. "Mira, Antonio, lo que te traigo. Masitas de puerco, moros, platanos maduros..."

Uzdahnio je. "Gracias, tia. No puedo. Ordenes del medico." Kakav lažov, mislila je Gail. Doktor mu je naredio da ne jede kubansku hranu.

Žena - njegova teta - okrenula se prema Gail. "~Tiene hambre, senora? Parece que te falta comer."

Anthony je preveo. "Kaže da jedeš, da izgledaš mršavo." "I ti tako misliš?"

"Pitaj me kasnije." Netko je otčepio bocu.

328

Bolničarka je pogledala unutra i počela se žaliti. Zavrtjela je glavom i zatvorila vrata.

Gail je pružila čašu i starac ju je napunio.

329

epilog

Jimmy je našao Gail Connor ondje gdje je Irene rekla, u Bayview Memorial Gardensu. Ali nije bila sama, mogao je to vidjeti dok je dolazio svojirn kamionetom.

S njom je bila mala djevojčica i čovjek u odijelu. Jimmy je čekao minutu dvije, gledajući, s rukama na volanu. Zatim je izašao. Nije volio groblja. Previše smrti na jednom mjestu. Nakon svo je smrti htio je da ga polože negdje u Everglades. Njegovi su baka i djed tako sahranjeni, a i njegov otac. To je bilo bolje. Htio je da njegove kosti potonu u zemlju, ne da budu u kutiji.

Sada je mogao vidjeti nadgrobni kamen, nešto cvijeća. Renee Michelle Connor. Voljena kćerka i sestra.

Djevojčica ga je prva vidjela, gledajući ga onako kako djeca gledaju. Jimmy joj se nasmijao. Ona je uzvratila smijeh i rekla nešto Gail Connor, koja se okrenula. Okrenuo se i čovjek. Imao je desnu ruku u zavoju. Španjolski tip. Možda Kubanac.

Jimmy je pokazao Gail Connor da dode do njega. Muškarac joj je nešto rekao. Dodirnula mu je ruku, vjerojatno rekavši da je u redu, da čeka.

Hodala je po travi. Lijepa žena. Povjetarac joj je njihao kosu. Gurnula ju je natrag i stala ispred njega na pločnik. Gledala ga je i čekala. Malo ga je podsjećala na Renee.

"Vaša je majka rekla da ćete biti ovdje." Jimmy je pogledao čovjeka koji nije skidao pogled s njih. "Upravo sam joj dao onu Tequesta masku."

Otvorila je od čudenja usta. "Jeste?" "Darovao sam je u Reneeino ime muzeju."

330

Gail Connor se sada smijala. "Hvala. Napravili ste dobru stvar." Tada je pitala ono što je Jimmy znao da će pitati. "Odakle je zapravo maska? Stvarno."

"Moja mi ju je baka dala." Slegnuo je ramenima. "To je istina. Jedan od naših ljudi ju je našao, davno. Trebalo mi je neko vrijeme, ali uspio sam saznati da je došla sa zemljišta vašeg rodaka i da ih tamo vjerojatno ima još."

"Da. I zamolili ste Renee da vam pomogne." Kada je Jimmy kimnuo glavom, rekla je: "I Carlosa."

"Rekao mi je da radi uslugu Renee. Kao da bih ja to povjerovao.

"Je li vam vjerovao za zlato?"

Jimmy je htio pitati za kakvo zlato, ali se zaustavio. Vidjelo se da je žena pametna i da zna razaznati laž. Samo je slegnuo ramenima. "Nisam nikada rekao da je tamo. On je tako mislio. Ipak, rekao sam mu da ne može dobiti ono što je u indijanskom groblju. To je sveto. Nije za osobnu dobit."

Možda je bila malo nepovjerljiva. Pustio ju je neka misli što hoće.

Jimmy reče: "Vaša mi je majka rekla da su nasljednici zemljišta dvojica sinova Bena Stricklanda, koji su u New Yorku."

"Da, u skladu s njegovom oporukom."

"Pitao sam je bi li oni možda dopustili okružnom arheologu da tamo iskapa. Bolje nego da zemlja bude prekopana zbog kuća ili nečeg drugog." Nakon stanke, dodao je: "Irene je rekla da bih ja trebao doći tamo. Znate. Da osiguram da se stvari poštuju. I da se ništa ne slomi."

Gail Connor se ponovno nasmijala. "Naravno."

Jimmy je promatrao vjevericu kako se penje uz hrast i trči po jednoj grani.

"Čuo sam da su našli Bena Stricklanda." Gledao je kako će ona reagirati. Kimnula je glavom, nije joj bila žao.

"Gdje?" pitao je, već znajući odgovor.

"U kamperu oko deset milja izvan Arcadie, u šumi. Bio je mrtav nekoliko tjedana. Vjerojatno je znao da će ga naći, prije ili kasnije. Napisao je pismo u kojem je sve priznao. Onda se ubio." "Kako?"

331

"Nožem." Usta su joj se stisnula prije nego je rekla: "Prezeo si je žile. Prikladno, zar se ne slažete?"

Jimmy je kimnuo glavom. "Slažem se." Ponovo je pogledao čovjeka. Još uvijek je gledao, spreman da priskoči u slučaju da Jimmy napravi krivi pokret. Ili da izvadi pištolj. Kubanci, oni nose pištolje. Oni su ljudi.

Jimmy je okrenuo glavu. "Imam nešto za vas." Posegnuo je u džep košulje. "I nemojte me pitati ništa o tome." Uzeo ju je za ruku, otvorio je i dao joj ono što je imao.

Pogledala ga je i onda spustila pogled. Boja joj je nestala s lica. "

Oh... Zlatni lančić joj je klizio po prstima. Dijamanti oko srca pesijavali su se na suncu. Ispustila je dah.

"Odakle vam ovo?" Ali Jimmy je već odlazio.

U svom kamionetu pogledao je kroz prozor. Čovjek je razgovarao s Gail Connor. Djevojčica je bila na vršcima prstiju, pokušavajući vidjeti što ima u ruci. Muškarac je počeo prilaziti kamionetu, ali Jimmy je ubacio u brzinu i pustio kvačilo.

U retrovizoru je vidio kako Gail pokazuje ogrlicu djevojčici.

332

BILJEŠKA O PISCU

BARBARA PARKER je bivša tužiteljica u uredu državnog odvjetnika Okruga Dade, Florida. Sumnjajući za nevinost njezin je prvi pravni triler i slijedit će ga Sumnja o krivici koji će izdati Dutton u zimi 1995. godine. Živi u Fort Lauderdaleu.

333